

ПИСМА ЗА ОКУЛТНАТА МЕДИТАЦИЯ

Приела и записала АЛИС А. БЕЙЛИ

© Издава „АНХИРА” ООД, 1998

© Татяна Воскресенска, Илко Вълков, преводачи от английски, 1998.

ESOTERIC HEALING by Alice A. Bailey

LUCIS PUBLISHING COMPANY, New York

© Copyright Association Lucis Trust, Geneva, 1998

First Edition in Bulgarian 1998,

Оригиналното американско издание е финансирано от *Tibetan Book Fund*, основан с цел да разпространява Учението на ТИБЕТЕЦА, дадено на човечеството чрез Алис А. Бейли.

Този фонд се управлява от *Lucis Trust*, духовно-просветителна, свободна от данъци корпорация. За книгата не се изплаща никакъв авторски хонорар. Тя е преведена на гръцки, датски, испански, италиански, немски, португалски, руски, френски, холандски и шведски; подготвят се преводи и на други езици.

Книги, дадени на човечеството от ТИБЕТЕЦА чрез Алис Бейли:

Посвещение: човешко и слънчево

Писма за окултната медитация

Съзнанието на атома*

Трактат за космичния огън

Светлина на душата*

Душата и нейният механизъм*

От интелекта към интуицията*

Трактат за бялата магия

От Витлеем до Голгота

Ученичеството в Новия век (в два тома)

Второто пришествие на Христа

Проблемите на човечеството

Съдбата на нациите

Заслепението: световен проблем

Телепатия и етерен проводник

Незавършена автобиография*

Образованието в Новия век

Екстернализация на Йерархията

Трактат за Седемте лъча:

том 1, 2 – Езотерична психология

том 3 – Езотерична астрология

том 4 – Езотерично лечение

том 5 – Лъчи и посвещения

Със звездичка са отбелязани книгите, които са лично творчество на Алис А. Бейли

СЪДЪРЖАНИЕ

ПИСМО I: ИЗРАВНЯВАНЕ НА ЕГОТО С ЛИЧНОСТТА

1. Изравняване на трите нисши тела.
2. Изравняване с причинното (каузалното) тяло.
3. Метод на изравняването.
4. Макро- и микрокосмично изравняване.

ПИСМО II: ЗНАЧЕНИЕ НА МЕДИТАЦИЯТА

1. Води към егоичен контакт и изравняване.
2. Носи равновесие.
3. Стабилизира вибрацията.
4. Спомага за смяна на поляризацията.

ПИСМО III: ФАКТОРИ, ОБУСЛАВЯЩИ ПРЕПОРЪЧВАНИЯ ТИП МЕДИТАЦИЯ

1. Лъч на Егото, или Висшия “Аз”.
2. Лъч на Личността, или нисшия “Аз”.
3. Кармично състояние на троичния човек.
4. Състояние на неговото причинно тяло.
5. Изисквания на времето и пригодност на човека.

6. Групи от външния и вътрешния план, с които той е свързан.

ПИСМО IV: УПОТРЕБА НА СВЕЩЕНАТА ДУМА В МЕДИТАЦИЯТА

- 1. Фундаментални постулати.**
- 2. Съзидателно действие на Свещената Дума.**
- 3. Разрушително действие на Свещената Дума.**
- 4. Произнасяне и употреба на Свещената Дума.**
- 5. Нейното въздействие върху центровете и върху всяко от телата.**

ПИСМО V: ОПАСНОСТИ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ИЗБЯГВАНИ ПРИ МЕДИТАЦИЯТА

- 1. Опасности, присъщи на Личността.**
- 2. Опасности, произтичащи от Кармата.**
- 3. Опасности от страна на фините сили.**

ПИСМО VI: УПОТРЕБА НА ФОРМА В МЕДИТАЦИЯТА

- 1. Използване на форма за извисяване на съзнанието.**
- 2. Употреба на форма от мистика и окултиста.**
- 3. Специални форми.**
- 4. Колективна употреба на форма.**

ПИСМО VII: ИЗПОЛЗВАНЕ НА ЦВЯТ И ЗВУК

1. Изброяване на цветовете и някои коментари.
2. Цветовете и законът за съответствията.
3. Въздействие на цветовете.
4. Приложение на цветовете сега и в бъдеще.

ПИСМО VIII: ДОСТЪП ДО УЧИТЕЛИТЕ ЧРЕЗ МЕДИТАЦИЯ

1. Кои са Учителите?
2. Какво дава достъпът до Учителя:
 - а) От гледна точка на ученика?
 - б) От гледна точка на Учителя?
3. Методи за медитативно приближаване към Учителя.
4. Следствия от този контакт за трите плана.

ПИСМО IX: БЪДЕЩИТЕ ШКОЛИ ПО МЕДИТАЦИЯ

1. Единната фундаментална школа.
2. Нейните национални подразделения.
3. Местоположение, състав и здания на школите.
4. Степени и класове.

ПИСМО X: ПРЕЧИСТВАНЕ НА ПРОВОДНИЦИТЕ

1. На физическото и етерното тяло.
2. На емоционалното тяло.

3. На менталното тяло.

ПИСМО XI: ПОСЛЕДОВАТЕЛЕН ЖИВОТ НА СЛУЖЕНЕ

1. Мотиви за служене.

2. Методи на служене.

3. Отношение към извършената работа.

ТЕРМИНОЛОГИЧЕН РЕЧНИК

ВЕЛИКИЯТ ПРИЗИВ

*От извора на Светлина в ума на Бога,
Да бликне светлина в ума човешки –
Да слезе Светлината на Земята.*

*От извора на Любовта в сърцето Божие,
Любов да бликне към човешките сърца –
Христос да се завърне на Земята.*

*От центъра, където Божията воля знаят,
Цел малките човешки воли нека води –
Учителите тази цел познават и ѝ служат.*

*От центъра, наречен Род човешки, нека
На Любовта и Светлината Промисълът се изпълни,
И нека той да запечата портата на злото.*

*И нека Светлина, Любов и Сила
Възстановяват Промисъла на Земята.*

„Този Призив (или Молитва) принадлежи не на отделен човек или на група хора, а на цялото човечество. Красотата и силата му се крият в неговата простота и в това, че той ясно очертава основните истини, които човекът споделя естествено и по силата на своята

природа, а именно: истината за съществуването на основополагащ Разум, който ние неопределено наричаме Бог; истината, че (над очевидността) Любовта е истинската движеща сила на Вселената; истината, че великата Индивидуалност, наричана от християните Христос, е дошла на Земята, за да въплъти любовта в разбираема за нас форма; истината, че както любовта, така и разумът са следствие на това, което се нарича Воля Божия; и накрая – тази самоочевидна истина, че Божественият Промисъл може да се осъществи единствено чрез самото човечество.“

Алис А. Бейли

ПИСМО I

ИЗРАВНЯВАНЕ НА ЕГОТО С ЛИЧНОСТТА

- 1. Изравняване на трите нисши тела.**
- 2. Изравняване с причинното (каузалното) тяло.**
- 3. Метод на изравняването.**
- 4. Макро- и микрокосмично изравняване.**

16 май 1920 г.

Истинската задача на Егото, или на Висшия “АЗ”, във всяко конкретно въплъщение се състои именно в изравняването на трите проводника (на физическото, емоционалното и нисшето ментално тяло) в рамките на причинната периферия и стабилизирането им там чрез усилие на волята. Великите мислители на расата и истинските представители на нисшия ум по своята същност са хора, които са постигнали изравняване на трите си нисши тела и чието ментално тяло поддържа останалите два проводника в целесъобразна изравненост. Така менталното тяло влиза в пряка, безпрепятствена и свободна от странични влияния връзка с физическия мозък.

Когато изравняването стане четворно, т. е. когато трите гореспоменати тела бъдат изравнени с това на Висшия “АЗ” (причинното, или егоичното тяло) и здраво се утвърдят в неговите рамки, тогава ще може да се разгърне дейността на великите лидери на расата, които емоционално и интелектуално предвождат човешкия род; тогава вдъхновените писатели и мечтатели ще са в състояние да свеждат до масите светлите си идеали, а синтезните и абстрактни мислители [2] ще могат да въплътяват своите концепции в света на формите. Необходим е единствено безпрепятствен, открит канал. Затова винаги, когато имате възможност, укрепвайте своята физическа координация; после добавете емоционална стабилност и ще получите два проводника, които функционират като един.

Когато впоследствие координацията включи и менталното тяло, троичният нисш човек достига своя апотеоз и като цяло е преминал повечето от своите изменения в света на формите.

Още по-късно се установява пряк канал на връзка (чрез своеобразен свободен “комин”) със съзнанието на физическия мозък и координацията с Висшия “АЗ” става свършена. До този момент прекият канал е бил рядко явление. При човека с добре координирана личност четирите по-малки мозъчни центрове функционират с висока вибрация. Процесът на изравняване на Егото с нисшите тела се съпровожда с развитие на епифизата и хипофизата, а когато те започнат (след третото Посвещение) да действат съгласувано, третият или горният главен център също ускорява своята дотогава умерена вибрация. След постигането на пето Посвещение, взаимодействието между трите центъра става свършено, а изравняването на телата геометрически точно; тогава имаме свършен петорен свръхчовек.

При средния човек подобно изравняване се извършва само в определени периоди: в моменти на стрес, при полагане на необходими хуманни усилия или при изключително интензивна устременост. Безстрастието трябва в по-голяма или по-малка степен да бъде налице преди Егото да вземе личността или нисшия “Аз” под устойчив контрол. Изравняването започва, когато емоционалното безстрастие се основава върху менталността и същевременно поддържа контакт с физическия мозък. [3]

Оттук произтича и необходимостта от медитация, доколкото тя култивира безстрастие и прави емоциите и менталността възприемчиви към абстрактното съзнание.

Изравняване и вибрация

Не забравяйте, че това в значителна степен е въпрос на материя и вибрация. Абстрактните нива на менталния план са съставени от три висши равнища, първото от които се нарича трети подплан. Както вече съм посочвал, всеки подплан има своите съответствия върху главните планове. Затова, ако вие сте втъкали в своите тела (във физическия, емоционалния и менталния си проводник) материята на третия подплан от всеки от споменатите планове, тогава Висшият “АЗ” започва съзнателно и все по-продължително да функционира чрез изравнената Личност. Може да се каже, че едва когато определен процент (какъв именно е една от тайните на Посвещението) от материята на третия подплан започне да се съдържа в проводниците, тогава Личността като съзнателно цяло започва да осмисля и да се подчинява на своя Висш “АЗ”. След като този процент бъде достигнат, става необходимо вграждането на двата по-високи подплана във физическото и емоционалното ниво – оттук произтича и борбата на стремящия се за пречистване и дисциплиниране на физическото, а след това и за овладяване на емоционалното тяло. ***Пречистване и покоряване*** – това е работата, която трябва да бъде изпълнена върху тези два плана. Тя включва използване на нисшия ум и така в крайна сметка се стига до изравняване на трите нисши проводника.

След това човек започва да възприема и вибрациите, идващи от абстрактните нива. Трябва да се помни, че те минават през причинното тяло като проводник на Висшия “АЗ”, а у средния човек то се намира върху третия подплан на менталния план. Този факт се осъзнава недостатъчно. Размислете над него. Реалното абстрактно мислене става възможно едва когато Личността се изравни (в отговор на вибрацията на Егото) [4] до такава степен, че се превърне в абсолютно безпрепятствен канал. Тогава периодически – отначало рядко, а след това все по-често – абстрактните идеи започват да се просмукват надолу и в съответното време биват последвани от проблясъците на реалното просветление или интуиция, идващи от Духовната Триада или от самото троично Его.

Акордът на Егото

Какво имам предвид, когато използвам израза “в отговор на вибрацията”? Под това аз разбирам приспособяването на Личността (или нисшия “Аз”) към Егото (или Висшия “АЗ”), т. е. доминирането на Егоичния лъч над този на личността и обединяването на техните тонове. Тук имам предвид процеса на сливане на първичния цвят на Висшия “АЗ” с вторичния оттенък на нисшия “Аз”, докато бъде постигната красотата. Отначало съществува дисхармония и конфликт на цветовете и борба между Висшето и Нисшето. С течение на времето обаче, а по-късно и с помощта на Учителя, се ражда хармонията на цвета и тона (това са синоними), така че постепенно се оформя базовата вибрация на материята, мажорната терца на изравнената Личност, доминантната квинта на Егото и накрая – пълният акорд на Монадата, или на Духа.

Именно това е доминантата, към която се стремим по време на адептството, и която преди това е била прекрасната терца на Личността. В различните си въплъщения ние постигаме изменения и ги изразяваме във всичките им възможни ноти; понякога нашите животи са мажорни, друг път миньорни, но винаги ни водят към по-голяма гъвкавост и красота. В подходящото време всяка нота влиза в своя акорд (акорда на Духа), а всеки акорд е съставна част от фраза – фразата или групата, към която той принадлежи. Фразата води към завършване на 1/7 от цялото, а всичките седем части образуват впоследствие сонатата на тази слънчева система, която е част от троичния шедьовър на Логоса, или на Бога – Великия Маестро. [5]

2 юни 1920 г.

Микро- и макрокосмично изравняване

Днес бих искал да продължа по темата за егоичното изравняване, като покажа неговото универсално приложение чрез Закона за

съответствията. То се основава на геометрията, или на цифрите и числата.

Целта на човешката еволюция в трите свята – на физически, емоционален и ментален план – се състои в изравняването на неговата троична Личност с егоичното тяло, така че да се образува права линия и човекът да стане Единен.

Всеки ръководен от Личността живот наподобява при своето завършване някаква геометрична фигура, чиито очертания приличат на четириъгълник или на някаква друга **форма**. Сложни и неясни, с груби контури, са очертанията на ранните животи; значително по-отчетливи и ясни стават формите, описвани от живота на напредналия съвременен човек. Когато той тръгне по Пътя на Ученичеството, жизнената му задача се състои в сливането на цялото това множество от линии в една и това постепенно се постига. Учител е този, който е постигнал сливане на всички линии от петорното си развитие отначало в три, а после в една. Шестоъгълната звезда се трансформира в петоъгълна, четириъгълникът става триъгълник, а триъгълникът се превръща в линия; линията (в края на големия цикъл) става точка в кръга на проявлението.

Оттук произтича и стремежът да бъдат научени всички стремящи се на простота, основана върху троицата на фундаменталните истини, и да им се помогне да възпитат у себе си еднонаправеност.

Всеки живот води към по-голяма стабилност, но хармонизираната троична Личност [6] (ако мога така да се изразя) с развито причинно съзнание все още е рядко явление. Това се случва само в епизодични моменти, когато – в миг на върховна устременост, породена от безкористен мотив – висшето и нисшето се сливат в права линия. Като цяло обаче, емоционалното тяло, най-често остава неизравнено поради бурни емоции и вибрации или вследствие от постоянните си колебания. Дори ако допуснем, че то бъде мигновено изравнено, тогава в препятствие се превръща менталното тяло, което прегражда потока от висшето към нисшето и следователно към физическия мозък. Необходими са много животи на напрегнат устрем, преди емоционалното тяло да бъде успокоено и да се изгради такова ментално тяло, което да действа като филтър, а не като бариера. Дори когато това бъде осъществено в някаква степен, т. е. когато емоционалното тяло се е стабилизирало и служи като чист отражател, а менталното тяло действа като чувствителен приемник и разумен тълкувател на съобщаваната висша истина, дори и тогава се изискват голяма дисциплина и усилия в продължение на много животи, за да се постигне изравняване **и на двете едновременно**. Когато това бъде направено, остава да се постигне контрол над физическия мозък и неговото завършващо изравняване, за да може той да служи като пряк приемник и предавател на спусканото учение, който коректно отразява висшето съзнание.

Къде тогава да търсим макрокосмичното съответствие? Каква е аналогията в Слънчевата Система? Ще дам едно указание. Логоичното или божественото изравняване намира израз чрез наблюдаваното в хода на системната еволюция пряко хармонизиране на определени планети както помежду им, така и със Слънцето. Размислете над това, но предупреждавам: не се опитвайте да градите своята

хипотеза за изравняването върху физическите планети. Истината е другаде. Само три от физическите планети участват (при това с етерна материя) в завършващото изравняване, което бележи [7] постигането от Логоса на Неговата крайна цел – космичното егоично съзнание. Земята не е сред тези три планети, а Венера заема място, което съответства на емоционалния постоянен атом.

Изравняването може да продължи и по-нататък – в хармонизирането на цялата наша слънчева система с тази на Сириус, което е една още по-далечна цел. Това е въпрос на далечното необозримо бъдеще, криещ тайната на един по-всеобхватен цикъл.

ПИСМО II

ЗНАЧЕНИЕ НА МЕДИТАЦИЯТА

- 1. Води към егоичен контакт и изравняване.**
- 2. Носи равновесие.**
- 3. Стабилизира вибрацията.**
- 4. Спомага за смяна на поляризацията.**

3 юни 1920 г.

Днес бих искал да изложа още няколко мисли по темата за медитацията, които ще допълнят материала, даден на 16-ти май и доразвит вчера.

По принцип, медитацията трябва да съдейства за изравняването, а оттук и за контакта с Висшия "АЗ"; в това се крие нейното предназначение. За да осветлим правилно тази тема, трябва да я обсъдим от следните гледни точки:

Значение на медитацията.

Фактори, които трябва да се отчитат при препоръчване на медитация.

Употреба на Свещена Дума в медитацията.

Опасности, които трябва да се избягват при медитацията.

Използване на Форма в медитацията.

Употреба на Цвят и Звук в медитацията.

Достъп до Учителите чрез медитация.

Бъдещи школи по медитация.

Пречистване на проводниците.

Екзотеричен живот на служене.

Днес ще се спрем на първия пункт, а именно: какво е значението на медитацията?

Акцентът върху значението на медитацията закономерно се появява, когато изучаващият осъзнае абсолютната необходимост от доминиране на Егото над Личността.

Съвременният човек преследва много цели и по силата на обстоятелствата е центриран изцяло в нисшия “Аз”, като поляризацията се намира или в емоционалното, или в менталното му тяло. Ще отбележа един интересен факт: докато поляризацията е чисто [10] физическа или чисто емоционална, дотогава не се чувства никаква потребност от медитация. Дори ако менталното тяло е активно, не се наблюдава никакъв стремеж, докато човек не премине през множество изменения и животи и не изпие чашата на удоволствието и болката в продължение на много въплъщения, докато не измери дълбочината на живота, преживян само заради нисшия “Аз” и не констатира своето неудовлетворение от това. Тогава той започва да насочва мислите си към други неща, да се стреми към непознатото, да забелязва и чувства в себе си двойките противоположности и да осъзнава такива възможности и идеали, за които дотогава не е и подозирал. Той достига до точката, когато се радва на успех, популярност и разнообразни дарби, но те не му носят удовлетворение; винаги съществува една вътрешна жажда и тя расте, докато не стане толкова силна, че желанието му да се изтръгне и издигне нагоре, да получи знание за нещо или за някой от невидимия свят, преодолява всички прегради. Човек започва да се обръща навътре и да търси източника, от който е дошъл. Тогава той започва да медитира и да разсъждава, да ускорява вибрацията, и така с течение на времето успява да пожъне плодовете на медитацията.

Медитацията води до четири резултата:

1. Тя позволява на човека да влезе в контакт с Егото и да изравни трите си нисши тела.

2. Тя води човека към състояние на равновесие, когато той не е нито изключително възприемчив и негативен, нито напълно позитивен, а се намира в точката на баланса. Така се създава благоприятна възможност за Егото, а по-късно и за Учителя, да наруши това равновесие и да настрои тази стабилна вибрация на по-висока честота, да застави съзнанието да вибрира с нова, по-висока скорост, и впоследствие да се залюлее (образно казано) към периферията на троичния Дух. При постоянна практика точката на равновесие постепенно се издига все по-високо, докато не настъпи момент, в който по-ниската точка [11] на притегляне при колебанието вече не се намира във физическото, не засяга емоционалното и не докосва менталното тяло (отминавайки дори причинното тяло), и след който момент човек става поляризиран в духовното съзнание.

Това състояние бележи етапа на четвъртото посвещение; след него Адептът сам построява своето тяло на проявление, което е свободно творение, доколкото в Него няма нищо, което би могло да обективизира тяло за използване в трите свята, развиващо се по Закона за Причините.

3. Тя стабилизира нисшите вибрации, характерни за подплановите на емоционалния и менталния план, и стимулира работата по настройката на “АЗ”-а към вибрацията на третия подплан на всеки от трите нисши плана до пълното му овладяване. След това трябва да бъде синхронизиран съответно вторият подплан.

В този цикъл човек достига върха на личностното си постижение, когато придобие способността да вибрира и съзнателно да се движи в четвъртия подплан. Четвъртите подпланове съответно на физическия, емоционалния и менталния план (ако бъдат овладени, изравнени и функционират едновременно в рамките на дадено въплъщение), могат да бъдат наречени – в прекия смисъл на думата и от нисша гледна точка – **планове на свършената Личност**. В това конкретно въплъщение човек достига най-пълнен израз на своя нисш “Аз” – физически свършен, емоционално отзивчив и ментално утвърден. След това започва преход към по-висока вибрация, ориентиране спрямо Висшия “АЗ” и настройване на Личността, или мажорната терца, към доминантната квинта на Егото.

4. Тя спомага за изместване на поляризацията от някой от постоянните атоми на Личността към съответния атом на Духовната Триада. По-късно ще поясня това по-подробно. [12]

Оттук лесно може да се види същностното значение на Медитацията и ползата от нейното разумно, прилежно и сериозно практикуване.

Човек започва да медитира след като постигне върха на това, което може да му предложи нисшата природа. Неговите опити първоначално са хаотични и често изминават няколко въплъщения, по време на които Висшият “АЗ” само в редки и изолирани мигове подтиква човека да мисли и сериозно да медитира. Периодите на оттегляне в себе си постепенно зачестяват и човек в течение на няколко живота се отдава на мистична медитация и устременост, чиято кулминация обикновено става някой живот, посветен изключително на

това. Той е белязан с висш емоционален устрем, допълнен с научно спазване на законите, осъзнати чрез менталното тяло. Именно тези закони управляват истинската окултна медитация.

Зад всеки от вас, който активно работи под ръководството на някой от Учителите, стоят два кулминационни живота: живот на светски апотеоз и живот на най-интензивна медитация с мистична или емоционално-интуитивна насоченост. Този медитативен живот е преминал в манастир или метох в Централна Европа за тези, които са свързани с Учителя Иисус и Неговите ученици, или в Индия, Тибет или Китай – за учениците на Учителя М* и Учителя К* Х*.

Сега ви предстои най-важната серия животи, от чиято гледна точка предишните върхови постижения представляват само подготвителни стъпала. В следващите няколко живота вървящите по Пътя ще се доближат до завършващо постижение, постигнато благодарение на редовна, основана върху закона окултна медитация. За малцина достиженията могат да дойдат още в този или в следващия живот, а за други – в някой от бъдещите животи. Има и такива, на които им предстои да овладеят мистичния подход като основа за последващо усвояване на окултния или менталния метод.

ПИСМО III

ФАКТОРИ, ОБУСЛАВЯЩИ ПРЕПОРЪЧВАНИЯ ТИП МЕДИТАЦИЯ

- 1. Лъч на Егото, или Висшия “Аз”.**
- 2. Лъч на Личността, или нисшия “Аз”.**
- 3. Кармично състояние на троичния човек.**
- 4. Състояние на неговото причинно тяло.**
- 5. Изисквания на времето и пригодност на човека.**
- 6. Групи от външния и вътрешния план, с които той е свързан.**

4 юни 1920 г.

Спирайки се на значението на медитацията, посочих само четири от многото причини, които доказват необходимостта от такава практика. В настоящия период, когато мнозина от вас се занимават с медитация без ръководството на опитен учител, който лично да ви познава във физическия план, единственият възможен за нас подход е да очертаем един общ, достатъчно безопасен и универсален план за практикуването.

В случай че е налице такъв ръководител, може да бъде приложена някаква по-диференцирана практика, съобразена с темперамента на ученика и притежаваща определени характеристики, които превръщат този специфичен тип медитация в канал на най-малкото съпротивление между физическия мозък на личността и причинното тяло.

При формулирането на методите за медитация трябва да се имат предвид различни фактори, на които ще се спрем по-долу. Тук нямам за цел да излагам програми и методи за практическо следване, а само да посоча основните принципи, от които се ръководи

наставникът, когато избира най-подходящия метод за конкретния ученик. По-късно, когато учителят се появи и докаже научната приложимост на този метод към конкретния индивид, вие ще можете да се убедите дали представените тук правила са фундаментални или не. Сега се стремя да представя единствено основите и главните принципи. Конкретните методи и детайли ще се открият впоследствие благодарение на различаването, опита, смелостта и постоянството.

Факторите, които трябва да бъдат отчетени от учителя при определяне на типа медитация (ако говорим само за главните сред тях) са шест, а именно: [15]

1. Лъчът на Егото на ученика, или Висшия "АЗ".
2. Лъчът на Личността му, или нисшия "Аз".
3. Кармичното състояние на неговата троична нисша природа.
4. Състоянието на причинното му тяло.
5. Изискванията на сегашния период и пригодността на човека.
6. Групите от външния и вътрешния план, с които той може да е свързан.

И така, нека пристъпим към последователното разглеждане на тези фактори:

1 – Лъчът на Висшия "АЗ".

Типът на медитацията трябва да се определя според егоичния лъч, т. е. в съответствие с основополагащия лъч на причинното тяло на човека. Всеки лъч изисква специфичен подход, тъй като целта на медитацията по принцип е постигане на единение с божественото. На дадения етап ние разглеждаме единението с духовната Триада, чието най-нисше отражение се намира на менталния план. Накратко ще илюстрирам това по следния начин:

Ако егоичният лъч съвпада с това, което наричаме ***Лъч на Могъществото***, методът на работа ще се състои в динамичното волево въздействие върху нисшите проводници. Това до голяма степен означава постижение чрез интензивно съсредоточаване, чрез пределна мощ на целенасочеността, която помита всички прегради по пътя си и буквално пробива канал, водещ към Триадата.

Ако егоичен лъч е ***вторият, или Лъчът на Любовта-Мъдрост***, тогава линията на минималното съпротивление се крие в разширяването, в постепенното включване. Това означава не толкова придвижване напред, колкото постепенно разпространяване от

вътрешния център и включване към себе си на околната среда, на обкръжението, на сродните души и на групите ученици, [16] обединени около даден Учител, докато всички те бъдат включени в съзнанието. Доведено до точката на успеха, това разширение предизвиква завършващ разпад на причинното тяло при четвъртото Посвещение. В първия случай (при постижение чрез Лъча на Могъществото) поривът напред и нагоре води до същия резултат – откритият канал осигурява спускане на силата или огъня на Духа и причинното тяло с течение на времето също се разрушава.

Ако егоичен лъч е **третият, или Лъчът на активността и приспособяването**, тогава методът е по-различен: не толкова придвижване напред или постепенно разширяване, колкото системно прилагане на всички знания и средства за постигане на набеязаната цел. Това всъщност е процес, при който множественото се прилага в полза на единното; натрупването на необходимия материал и качества за оказване помощ на света, както и събирането на информация чрез любов и разграничаване, са онези фактори, които в крайна сметка предизвикват разпада на причинното тяло. Върху тези “Лъчи на Аспекта”, или на божественото проявление (ако можем така да ги наречем), разпадът се осъществява в резултат от разширяването на канала под въздействие на движещото могъщество на волята – в първия случай; чрез набъбване на нисшето аурично яйце, или причинното тяло, благодарение на включващата способност на синтезния Лъч на Любовта-Мъдрост – във втория случай; и вследствие от разкъсването на периферията на причинното тяло благодарение на способността за системно поглъщане и натрупване, свойствени за Лъча на приспособяването – в третия случай.

Тези три различни метода водят до еднакъв резултат и по същество са разновидности на един основополагащ метод, прилаган за еволюцията на любовта-мъдрост – главната цел на устрема в сегашната слънчева система.

Имаме **воля**, която води човека към съвършенство чрез осъзнаване на Висшето и се проявява като целеустремено служене чрез действена любов. [17]

Имаме **аспект на мъдростта или любовта**, който води човека към съвършенство чрез осъзнаване на неговото единство с всичко съществуващо, и който се проявява като мъдро служене чрез действена любов.

Имаме и **аспект на действието**, който води индивида към съвършенство чрез привличане на всичко в служба на човека; отначало като прилагане на всичко за себе си, след това като последователни стъпки за използване на всичко за благото на семейството, за всички онези, които лично обичаме, за нашето обкръжение и т. н. докато накрая всичко бъде ориентирано в служене на човечеството.

Ако егоичен е четвъртият лъч на атрибута – **Лъчът на Хармонията**, тогава методът ще се състои във вътрешното осъзнаване на красотата и хармонията; той води до разпад на причинното тяло вследствие от познанието за Звука и Цвета и за разрушаващия ефект на Звука. Именно този процес предизвиква осмислянето на нотите и тоновете на слънчевата система и на индивидите, както и стремежа за хармонизиране на своята егоична нота с тази на другите хора. Ако егоичната нота звучи в хармония с останалите Егота, в резултат ще

имаме разпад на причинното тяло, отдръпване от нисшето и постигане на съвършенство. Представителите на този лъч най-често се развиват в областта на музиката, ритъма и живописа. Те навлизат навътре в нещата, за да разберат жизнената страна на формата. Външното проявление на тази жизнена страна в света става чрез онова, което наричаме изкуство. Великите художници и блестящите музиканти в много от случаите постигат своята цел именно по този път.

Ако човекът е от пети лъч – *Лъча на Конкретната Наука или Знание*, методът е изключително интересен. Той се състои в интензивно прилагане на конкретния ум за решаване на определен проблем в помощ на човешката раса; това предполага мобилизиране на всички ментални качества [18] и контрол над нисшата природа, така че чрез върховно усилие да се проправи път през всичко онова, което препятства низходящия поток на висшето знание. Този метод (както може да се очаква) включва и волевия елемент и има за резултат активното извличане на желаната информация от източника на всяко знание.

При цикличния ход на този процес разкъсванията в периферията на причинното тяло стават толкова чести, че в крайна сметка то се разпада и човек става свободен. В случая именно менталността води индивида към съвършенство и го подтиква да използва всичките си знания за любящо служене на расата.

Лъчът на Предаността е преди всичко лъч на саможертвата. Ако това е егоичният лъч, тогава медитативният подход ще се състои в цялостно любящо отдаване на някакъв индивид или идеал. Човек се учи да бъде **всеобхватен** чрез любовта към този индивид или идеал. Той насочва всичките си способности и усилия към съзерцаване на желаното и жертвайки се за този човек или идеал, той хвърля дори своето причинно тяло в огъня на олтара. Това е метод на божествения фанатизъм, при който нищо друго освен видението няма значимост, така че в крайна сметка цялата личност с радост се принася в жертва. Огънят разрушава причинното тяло и освободеният живот се устремява с божествено блаженство към висините на Духа.

Ако егоичен е седмият лъч – *Лъчът на Церемониалния Закон или Магията*, методът ще се състои в осмисляне и прослава на формата за контакт. Както вече посочихме, целта на всички медитационни практики е да бъде установена връзка с божественото вътре в нас и в резултат на това да се приближим към Самото Божество.

Този метод следователно предполага всяко жизнено действие на трите тела да бъде извършвано съгласно закона, реда и правилото; заедно с това той съдейства за образуване на разширяваща се форма [19] вътре в причинното тяло, която ще доведе до неговия последващ разпад. Това означава изграждане по определени правила на Светилището, в което ще обитава Шекина; когато духовната светлина се разгаря, Храмът на Соломон започва да се тресе, разлюлява се и накрая рухва. Този метод изисква изучаване на закона и осмисляне на механизма за неговото овладяване; впоследствие се преминава към конкретно приложение на закона към тялото на причините, така че то да стане ненужно и да бъде разрушено. Резултат от това постижение е освободението, при което човек става

независим от трите свята. В наши дни се появяват много окултисти от този лъч, чиято мисия е да продължат този процес на освобождаване. Това е метод, който води човека както към освобождение чрез разбиране и разумно прилагане на закона в своя живот, така и към подобряване на условията в тялото на човечеството, което превръща индивида в служител на своята раса. За днес това е достатъчно.

5 юни 1920 г.

2 – Лъчът на Личността.

След като накратко обсъдихме егоичния лъч като първи фактор за определяне метода на медитация, днес ще разгледаме значението в това отношение и на личностния лъч. Както знаете, лъчът на личността винаги се явява подлъч на духовния лъч и се променя по-често в сравнение с егоичния лъч. При развитите Егота, каквито често се срещат сред мислителите на расата и изтъкнатите дейци във всички области на световния прогрес, личностният лъч може да варира от живот към живот, така че всяко ново въплъщение да се базира на определена нота и да има специфичен оттенък. Така се постига по-бързо изграждане на причинното тяло. Когато превъплъщаващата се единица достигне точката, от която може съзнателно да избира своята нова форма на проявление, [20] тя прави обзор на предишните си животи и въз основа на така придобитото знание избира следващия живот. Преди въплъщението си тя издава своята егоична нота и отбелязва възможната липса на пълнота или хармония в нея; след това тя решава върху коя именно нота да фиксира своята бъдеща личностна вибрация.

Така целият живот може да бъде посветен на издаването на една конкретна нота и стабилизирането на нейната вибрация. Тази нота трябва да се издава и вибрацията да се стабилизира при най-разнообразни обстоятелства. Оттук и необходимостта от чести промени в живота на стремящия се или на ученика, което обяснява очевидното непостоянство и явния хаос, в който обикновено протичат тези въплъщения.

След като дисхармонията бъде отстранена и вибрацията стане устойчива и неподвластна на промени, необходимата работа е почти завършена. Егото може отново да пренасочи своите сили, преди да продължи работата по усъвършенстването на причинното тяло и постигането на максимална точност и чистота в звученето на желания акорд. Затова отбележете си необходимостта от приспособяване на медитативния метод към нуждите на личността, като същевременно се осигурява синхрон с първия фактор, а именно с лъча на Егото.

Практическа илюстрация

Искам да дам няколко примера, за да осветля проблема, тъй като е желателно да придобиете едно по-ясно разбиране.

Нека предположим, че егоичният лъч на лицето **А** е този на Любовта-Мъдрост, а лъчът на неговия нисш “Аз” е петият лъч, или този на Конкретното Знание. В предишните си животи лицето **А** е проявявало любов и е постигнало реален прогрес чрез използване на метода на синтезния лъч, т. е. метода на разширението. То силно обича и с достатъчна лекота разширява своето съзнание, за да включи в него необходимата част [21] от околните условия. Макар обаче да притежава среден разум, това не е достатъчно за постигането на онази стабилизираща вибрация, която е свойствена за пети лъч. Липсва му необходимата способност за концентрация, която осигурява желаните резултати, и то се нуждае от базисно натрупване на **факти**, преди да може мъдро и безопасно да продължи напред. Предвиждайки тази необходимост, опитният учител ще използва присъщия за егоичния лъч метод на разширението, за да постигне разширяване на менталното тяло. Чрез мъдро предписан метод, той ще обедини склонността към разширение (използвана дотогава единствено за включване на ближните чрез любов) с целенасоченото усилие, така че да предизвика разширяване на сферите на усвоеното и осмислено знание. Когато това бъде направено, всички усилия в личностния живот (в рамките на конкретно въплъщение) могат недвусмислено да бъдат насочени към придобиване на научен подход и развиване на ума. За непосветения наблюдател може да изглежда, че интелектуалният прогрес има първостепенно значение; независимо от всичко обаче работата продължава според желанието на вътрешния водач и единствено последващият живот ще докаже мъдростта на егоичния избор.

Съчетаването на методите на втори лъч с особеностите на пети лъч води до интелектуално разширение. Изясних ли този въпрос? Стремя се към максимална яснота, защото този аспект на медитацията е жизнено важен за мнозина.

И така, след внимателен прочит и размисъл става ясно, че колкото повече знае човек, толкова по-малко той отсъжда и осъжда. Макар да притежава добре развит аспект на любовта, в някое конкретно въплъщение това негово качество би могло временно да бездейства и посоката на развитие да бъде чисто интелектуална. Сдържаността в оценките е най-добрият подход за мъдрия наблюдател, при условие че той все още не е постигнал нито вътрешно зрение, за да вижда цвета, нито окултен слух, за да разпознава звученето на нотата. [22]

7 юни 1920 г.

3 – Кармичното състояние на троичния човек.

Днес в рамките на “Методите за медитация” ще обсъдим кармичното състояние на троичния човек и неговото място в еволюцията. Това е нашият трети пункт, който има важно значение при определяне на най-подходящия за конкретния индивид метод. Дотук ние разгледахме значението на медитацията; после накратко се спряхме върху ролята на егоичния лъч при определяне на медитативния

метод, като повдигнахме един въпрос, на който досега не беше отделяно нужното внимание, а именно, че по същество крайната цел на медитацията е постепенният разпад, разрушаване и унищожаване на егоичното тяло. Както се убедихме, всеки лъч изисква за целта отделен процес. После обсъдихме функцията на личностния лъч в съчетание с егоичния, като изяснихме как правилната оценка на двата фактора може да доведе до мъдро определяне на метода за медитация.

Нека сега се спрем по-подробно на фактора време. Карма и време са понятия, които са синонимни в по-голяма степен, отколкото се осъзнава. Окултната медитация и конкретната работа по освобождаването на индивида от рамките на причинното тяло могат да започнат едва след като се достигне определена точка от еволюцията, в която причинното тяло (благодарение на своето съдържание) придобива необходимото относително тегло и размерът му започва да отговаря на някои специфични изисквания. Целият този процес се подчинява на Закона, а не е обусловен, както често се смята, от изключителната устременост и възвишеното желание. Внимателно обмислете това пояснение за кармичното състояние на троичния човек и неговото място върху еволюционната стълбица. Какво включих в него? Три фактора, предоставени на вашето внимание: [23]

- а) Точка на еволюцията.
- б) Относителна тежест на причинното тяло.
- в) Размер и обем на причинното тяло.

По-късно заедно ще разгледаме темата за менталния план и трите му висши подплана, които всъщност са планове на Егото. Ще обсъдим местоположението на причинното тяло върху тези равнища и неговата връзка с останалите тела, намиращи се на същия план. В това писмо възнамерявам да разгледам само трите гореспоменати пункта. Ще се спра следователно на самото причинно тяло, на егоичното съзнание и на неговото отношение към нисшия “Аз”. После ще премина към същото това съзнание, но на неговия собствен план, като посоча отношенията му с другите Егота и Йерархията. Трябва ясно да разберете, че сега моята основна тема е развитието на егоичното съзнание **вътре в Личността**. Не смесвайте тези две неща. Можем да формулираме темата и по друг начин – ще се занимаем с връзката между Висшия “АЗ” и троичния нисш човек, както и с нейното постепенно укрепване благодарение на медитацията. Това усиляване се обуславя от посочените три фактори, които ще разгледаме по техния ред.

Точката на еволюция

В живота на еволюиращата личност могат да бъдат обособени пет периода. Така или иначе, на нас (като на човешки същества, до получаване на петото си Посвещение) ни е отредена петстепенна еволюция и човешкият живот може да се разглежда като съставен от

серии с по пет последователни стъпала, всяко от които се оценява според състоянието на вътрешния Пламък на Духа. Както вече бе споменато, от гледна точка на нашата окултна планетарна Йерархия **ние сме оценявани по качествата на нашата светлина**.

Първият период на прогреса започва от момента, когато животинският човек стане мислеща същност, [24] или човешко същество, и завършва с началото на съзнателното функциониране на емоционалното тяло, когато емоциите започнат да играят първостепенна роля. Той съответства на лемурийската и ранноатлантическата епоха. По време на този период човекът е поляризиран в своето физическо тяло и се учи да се подчинява на тялото на желанията, или на тялото на чувствата и емоциите. Той няма други стремежи, освен свързаните с удовлетворяването на телесните желания; индивидът живее заради своята физическа природа и няма никакви възвишени мисли. Този период съответства на възрастта на детето от една до седем години. През това време наблюдаващите Учители на расата виждат вътрешния Пламък като една съвсем малка точка, а поляризацията е локализирана в постоянния атом на физическия план. От Тях не се изисква никакво специално внимание, защото инстинктивната сила, присъща на Висшия “АЗ”, играе своята роля и движещият фактор на еволюцията води към съвършенство.

Вторият период обхваща етапа на развитие, при който поляризацията до голяма степен се измества към емоционалното тяло и желанията на нисшия ум бележат бързо развитие. Тук съществува аналогия с късноатлантическата епоха. Желанията вече не са чисто физически, доколкото започва да се чувства влиянието на ума, напомнящо ефекта на маята, която предизвиква раздвижване и подем на тестото. Човекът започва да осъзнава отделни неясни желания, които нямат връзка с неговото физическо тяло; той вече е в състояние да проявява силна обич към учителите и към по-мъдрите от него водачи; способен е както на гореща и безусловна преданост към заобикалящите, така и на не по-малко гореща и безразсъдна ненавист към тях, тъй като не му достига присъщото за ума равновесие, което се утвърждава в резултат от менталната дейност. Той страда от крайности.

В този случай поляризацията се намира в емоционалния постоянен атом, като при дадената точка на развитие между двата [25] познали поляризацията атома – емоционалния и физическия, вибрира светлина. Искам да ви обясня, че на този етап менталната единица още не е почувствала силата на поляризацията, характерна за емоционалния атом, и това обяснява съществени различия в структурата на самия атом. Връзките между електроните на претърпелия поляризация атом имат различна геометрична форма в сравнение с тази, характерна за електроните на атомите, които все още не са били подложени на този процес. Тук виждаме как влиянието, оказвано от живота на Егото върху материята на атома, предизвиква различни преустройства и диференциации, които не се наблюдават при неполяризирания атом. Това е сложна и трудна за разбиране тема.

Разглежданият период е аналогичен с живота на детето от седем до четиринадесетгодишна възраст, т. е. с юношеството, когато детето узрява. Неговата зрелост ще е резултат от изравнена емоционална и физическа поляризация – сега въпросното изравняване между физическото и емоционалното тяло се постига лесно. Проблемът е тези два проводника да бъдат изравнени с менталното, а по-

късно и с егоичното тяло.

За наблюдаващите расата Водачи вътрешният Пламък (Светлината) изглежда леко усилен, но той все още е толкова незначителен, че може да бъде пренебрегнат. Опитвайки се да поясня, без думите ми да въвеждат в заблуда, ще посоча, че през първия период се наблюдава осветяване на физическия атом, а през втория период започва аналогично да светлее и емоционалният атом, което е знак за Учителите, че работата върви напред. Целият този процес обхваща огромен период от време, тъй като прогресът през този период е неописуемо бавен. Позовах се на лемурийската и атлантическата раса само за да проследя аналогията по смисъл, а не по хронология.

С навлизането в **третия период** настъпва най-важният етап от развитието на човека, през който [26] умът започва да бележи бързо развитие и жизнената поляризация се измества към менталната единица. От гледна точка на слънчевата система и ако човечеството се разглежда като единица, а всички човешки постоянни атоми – като съставни елементи на съответния космичен атом, може да се каже, че работата напредва и емоционалната поляризация устойчиво заема мястото на физическата. Космичният ментален атом в тялото на Логоса ще достигне поляризация едва през седмия етап от един по-всеобхватен цикъл, т. е. не преди системата да започне да се оттегля от проявление и да навлиза в обскурация (затъмнение). На различни места отделни индивиди все пак ще доведат тази работа докрай, с което ще подхранват надеждата у всички нас.

На този период съответства възрастта между четиринадесетата и двадесет и осмата година. Той е по-продължителен, тъй като е необходимо да се постигне много. Два от атомите вече са изпитали поляризацията и тя започва да се премества към следващия. Това е средната точка. Сега светлината озарява и трите атома, образуващи триъгълника на личността. Нейният фокус все повече се издига към менталната единица, а егоичното тяло постепенно придобива необходимите пропорции и завършен вид.

Човекът е постигнал контрол над физическото тяло, което с всеки живот става все по-съвършено; той има и тяло на желанията, за което са характерни по-фини изисквания (отбележете си окултното значение на тази дума); индивидът вече познава радостите на интелекта и се стреми към все по-адекватно ментално тяло; неговите желания се пренасочват нагоре към висшите ценности и се преобразуват в устрем – отначало към ценностите на ума, а по-късно към онова, което е по-абстрактно и синтезно. Егоичният Пламък, или Светлина, сега се излъчва от вътрешния център към периферията, като озарява причинното тяло и дава ясна индикация за горене. За наблюдаващата Йерархия става очевидно, че божественият огън се разгаря, излъчва се и [27] струи от цялото причинно тяло и че Егото става все по-съзнателно на своя собствен план и все по-заинтересовано – **чрез постоянните си атоми** – към живота на Личността. Физическият мозък на Личността все още не е осведомен за разликата между вродената ментална способност и насоченото въздействие на вътрешното Его, но времето на промените назрява и еволюцията ускорява своя ход. Наближава четвъртият период. Тук трябва да ви предупредя, че всичко това се извършва в различни, неопределени отрязъци от време. Процесите протичат успоредно с развитието на по-голямата система, при постоянно припокриване и паралелност на етапите, обусловени от същностния лъч на Духа или

Монадата, от цикличните промени и от разнообразието на астрологичните сили, които често въздействат от непознати космични центрове върху пулсиращия в атомите живот...

През **четвъртия период** завършва координацията на Личността и човекът се връща към себе си (както е направил блудният син в една далечна страна), казвайки: “Ще стана и ще тръгна към моя Отец”. Това е резултатът от първата медитация. Трите постоянни атома функционират и човекът вече е активно, чувстващо и мислещо същество. Той приключва с личностния живот и започва **съзнателно** да измества своята поляризация от личния към егоичния си живот. Така той тръгва по Пътя на Ученичеството (и на Изпитанията), или е близо до него. Човек започва работата по трансформирането, като енергично, мъчително и внимателно издига и разширява своето съзнание; той е решен на всяка цена да овладее трите нисши плана и да функционира съвсем свободно върху тях; осъзнавайки, че Егото трябва да има съвършен физически, емоционален и ментален израз, човек започва с цената на безкрайни усилия да работи за образуването на необходимия канал. Той привлича вниманието на Учителите и [28] това става по следния начин. Причинното му тяло започва да излъчва вътрешната Светлина. То е изградено до такава степен, че е станало достатъчно фино и прозрачно, за да осигури появата на Пламъка там, където се извършва контактът между Егото и Тριάдата... Светлината вече не е под похлупак, а внезапно се разгаря и привлича пламенния взор на Учителя.

Този процес заема периода между двадесет и осмата и тридесет и петата година от живота на зрелия човек. Това е време, когато човек открива себе си, определя посоката на своята главна дейност и намира мястото си от светска гледна точка.

По време на **петия период** Пламъкът постепенно си пробива път през периферията на причинното тяло и “праведният път засиява и води към прекрасния ден”. Започналата през четвъртия период мистична медитация прераства през петия период в онази окултна медитация, която носи своите плодове като съблюдава закона и следва линията на лъча. Именно благодарение на медитацията човекът – като Личност – възприема егоичната вибрация, стреми се да се издигне до Егото и да спусне егоичното съзнание все по-надолу, така че съзнателно да включи в него физическия план. Именно благодарение на медитацията или чрез вглъбяването и оттеглянето навътре в себе си човек постига разбиране за Огъня и му отдава всичките си тела, докато не остане нищо друго, освен самият огън. Единствено медитацията, или движението от конкретното към абстрактното, открива входа към причинното съзнание и през този заключителен период човек се превръща от Личност във висш “АЗ”.

През петия период (този на Пътя към Посвещението) поляризацията напълно се измества от Личността към Егото и към края на този етап освобождението завършва и човекът се оказва свободен. Тогава дори [29] причинното тяло се разглежда като ограничение и освобождението върви към своята истинска пълнота. След това поляризацията се издига още по-високо – в Тριάдата, като това изместване започва след третото Посвещение. Физическият постоянен атом се придвижва напред и поляризацията придобива висш ментален характер; емоционалният постоянен атом се придвижва напред и поляризацията става интуитивна; менталната единица се

придвижва напред и поляризацията се превръща в духовна. Тогава човекът става Учител на Мъдростта и достига символичната възраст от 42 години, т. е. точката на пълната зрелост в слънчевата система.

Съществува и още по-късен период, който съответства на възрастта от 42 до 49 години, когато могат да бъдат получени шесто и седмо посвещение, но въпросният етап няма пряко отношение към читателите на тези писма.

9 юни 1920 г.

Специфична тежест и състав на причинното тяло

Темата за причинното тяло открива пред изследователя широко поле за размисъл. Точните цифри и размерни линии не могат да бъдат съобщени, тъй като представляват една от тайните на посвещенията, но определени идеи могат да бъдат споделени и предоставени на вниманието на всички, които проявят интерес.

И така, какво имате предвид, когато говорите за причинното тяло? Не бързайте да казвате “тяло на причините”, защото подобни думи често са доста мъгляви и неопределени. Нека сега да разгледаме причинното тяло и да посочим неговите съставни части.

Върху инволюционния път имаме т. нар. Груповата Душа, сполучливо описана (доколкото позволяват земните понятия) като съвкупност от триади, обхванати в тройна обвивка с монадна същност. Върху еволюционния път Груповата Душа намира своето съответствие в групите от причинни тела, които са сходни по състав с нея и са формирани от три фактора.

Причинното тяло [30] е съвкупност от три постоянни атома, затворени в обвивка с ментална същност... Какво се случва в етапа, когато животинският човек се превръща в мислещо, човешко същество? Сближаването между “АЗ”-а и “неАЗ”-а се извършва с помощта на ума, тъй като човекът е “същество, в което най-висшият дух и най-нисшата материя са обединени от разума”. Какво да разбираме под тази фраза? Само това, че когато животинският човек достигне точката на адекватност, когато неговото физическо тяло стане достатъчно координирано, когато емоционалната му природа (природата на желанията) стане достатъчно здрава, за да формира основата за съществуването и да го насочва чрез инстинкта, и когато е достатъчно внедрен зародишът на менталността, осигуряващ инстинктивната памет и способността за съотнасяне на идеите, което често се наблюдава при домашните животни, едва тогава низходящият Дух (след като вече е усвоил атома на менталния план) ще прецени, че е дошло време да овладее и нисшите проводници. За целта биват призовани Повелителите на Пламъка, които осигуряват изместване на поляризацията от нисшия атом на Триадата към най-нисшия атом на Личността. Дори и тогава обаче вътрешният Пламък не успява да се спусне по-ниско от третия подплан на менталния план. Там те се срещат и се сливат в едно цяло, като формират причинното тяло. В природата всичко е взаимосвързано и

вътрешният Мислител не може да осъществява контрол в трите нисши свята без помощта на нисшия “Аз”. **Животът на първия Логос трябва да се слее с този на втория Логос и да се гради върху активността на третия Логос.**

Така, в момента на индивидуализацията (с този термин се обозначава мигът на контакта), върху третия подплан на менталния план се появява светлинна точка, която обгръща трите атома, като самата тя е затворена [31] в обвивка от ментална материя. Работата, която предстои да се извърши, се състои в следното:

1. Да се превърне тази светлинна точка в пламък чрез непрекъснато раздухване на искрата и подхранване на огъня.

2. Да се стимулира причинното тяло към растеж и разширяване, като от безцветно яйце (в което Егото лежи подобно на жълтък в черупка), то се превърне в обект с рядка красота, побрал в себе си всички цветове на дъгата. Това е окултен факт. В съответния срок причинното тяло започва да излъчва светлина и вътрешният пламък постепенно си пробива път от центъра към периферията. Накрая то разкъсва тази периферия, използвайки тялото ѝ (този продукт на хиляди животи, протекли в болка и стремеж) като гориво за своите огънове. Изгаряйки всичко, то се възкачва към Триадата и след като се слее с нея, бива отново погълнато в духовното съзнание, но вече носещо със себе си (ако разглеждаме топлината като символ) онази жар, качество на цвета или вибрация, които са липсвали дотогава.

Следователно, работата на Личността (тъй като всичко трябва да разглеждаме под този ъгъл, докато не придобием егоична визия) се състои първо – в украсяване, изграждане и разширяване на причинното тяло; и второ – в насочване към неговата вътрешност на личностния живот, извличайки от последния всичко хубаво и ценно и натрупвайки го в егоичното тяло. Това може да бъде наречено Божествен Вампиризм, доколкото злото винаги е само другата страна на доброто. И накрая, след като всичко това бъде извършено, идва ред радостно да се наблюдава начинът, по който огънят обхваща самото причинно тяло, разрушава го и Пламъкът – живият вътрешен човек и духът на божествения живот – се освобождава и въздига към своя източник.

Особена трудност за причинното тяло представляват завършващият етап от работата по украсяването и строителството и моментът на освобождението, когато [32] Храмът на Соломон е въздигнат и **специфичното тегло** (в окултен смисъл) на причинното тяло започва да отговаря на стандарта, очакван от Йерархията. Тогава започва работата по разрушението и освобождението наближава. Пролетният цъфтеж е отминал, заменен от пищната лятна зеленина, и вече е време да се прояви разрушителната сила на есента – но сега тя ще се прояви на менталните, а не на физическите равнища. Бравата лежи до корена на дървото, но жизнената същност се натрупва в божественото хранилище.

Съдържанието на причинното тяло се формира в резултат на бавното, постепенно събиране и съхраняване на доброто от всеки живот. Отначало строителството върви бавно, но към края на въплъщението – по Пътя на Изпитанията и по този на Посвещението, темповете се ускоряват. Структурата е достроена и всеки камък е вграден по време на личностния живот. През всеки от тези два етапа

на Пътя работата по завършването и украсата на Храма върви все по-бързо...

В заключение бих искал да отбележа, че очертанията на причинното тяло варират в зависимост от неговия тип и лъч. Някои егоични тела са по-закръглени, други са по-скоро яйцевидни, а трети са по-удължени. Единствено съдържанието и пластичността им обаче имат значение, и преди всичко онази окултна проникваемост на нисшето аурично яйце, която позволява контакт с останалите Егота, при същевременно запазване на своята идентичност; която обединява със събратята, без да нарушава индивидуалността; която усвоява всичко необходимо, съхранявайки при това собствения си облик.

16 юни 1920 г.

4. Състояние на причинното тяло.

Нашата днешна тема е състоянието на причинното тяло в качеството му на четвърти фактор, който определя избора на метод [33] за медитация.

Вече разгледахме причинното тяло в неговата връзка с Личността, или с нисшия "Аз", и показахме тяхното взаимодействие и взаимозависимост. Открихме, че връзката на причинното тяло с Личността става все по-тясна, а съединяващият ги канал – все по-чист и адекватен, в резултат от постоянната практика по окултна медитация, чрез постепенното успокояване на нисшия ум, както и посредством концентрация и мъдро следване на медитация по егоичния лъч, балансирана от медитация по личностния лъч. Както видяхме, това в крайна сметка води до изместване на поляризацията от нисшето към висшето, а по-късно – до пълното освобождение и от двете, когато центрирането става в духовното съзнание. Ние обсъдихме тази тема от нисша гледна точка и през призмата на човека в трите свята.

Днес ще разгледаме същата тема от гледна точка на Висшия "Аз", т. е. от егоично равнище, и ще обсъдим отношението на този "Аз" към Йерархията, към другите Егота и към Духа. Трудно е да направим повече от това да дадем няколко намека, тъй като много от фактите, които бих могъл да споделя, ще се окажат трудни за разбиране, а немалко от тях са и прекалено окултни и опасни за широко разпространение.

Ще съобща три факта, които могат да доведат до просветление, ако станат обект на мъдра медитация:

– Егото на своя собствен план **съзнателно** осъществява връзката си с Учителя и се стреми да предаде това осъзнаване на Личността.

– Висшият "Аз" на своя собствен план не познава ограничения във времето и пространството и (притежавайки знание за миналото

и бъдещето) се стреми да приближи желанието завършек и по-бързо да го превърне във факт. [34]

– Висшият “АЗ”, или Егото на своя собствен план, е пряко свързано с останалите Егота от същия лъч и от съответния конкретен или абстрактен лъч и разбирайки, че прогресът е възможен само в групова форма, работи на този план в помощ на себеподобните си. Тези факти вече са частично осмислени от изучаващите, но допълнителното им разглеждане ще ги направи още по-ясни за вас.

Връзка на Егото с Йерархията

На този етап връзката на Егото с някой от Учителите се осъществява съзнателно, макар все още да е обусловена от степента на еволюционното развитие. Както ни е казано, развиващата се човешка йерархия е съставена от 60 млрд. единици съзнание, или духове, които се намират върху причинните равнища; всъщност, сега този брой е малко по-малък, тъй като отделни индивиди получават четвърто Посвещение. Всички тези Егота на различните етапи от своето развитие са във връзка със своята Монада, Дух или Отец на Небесата, до голяма степен аналогична с тази (само че в по-фина материя), която свързва Егото с Личността.

Както е известно, всички Монади се намират под контрола, или по-точно са част от съзнанието на един от Планетарните Духове. Върху егоичните равнища различните Егота съществуват в подобни условия. Определен Адепт от техния лъч наблюдава общата им еволюция и работи с тях **като с групи**, които се формират по три признака:

- а)** Според подлъча на егоичния лъч.
- б)** Съгласно периода на индивидуализация, или встъпване в човешкото царство.
- в)** В зависимост от достигнатата еволюционна точка.

Адептът от съответния лъч осъществява общото наблюдение, като под негово ръководство работят Учителите, всеки на своя собствен лъч и с индивидуалните си групи, формирали се около Тях съобразно историческия период, кармата [35] и точката на вибрация. Под ръководството на Учителите работят ученици, които имат съзнание за Висшия “АЗ” и са способни за активност върху причинните равнища, като съдействат за развитието на онези Егота, чиито причинни тела са по-слабо развити от техните собствени.

Всичко е мъдро подчинено на закона и доколкото работата по развитието на егоичното тяло зависи от прогреса на троичната личност, то на нисшите равнища Егото получава помощ от двама различни ученици: единият работи на емоционалните нива, като съобщава резултатите на втория ученик, който работи с менталния проводник. Той на свой ред се отчита пред ученика с причинно съзнание, а последният докладва на Учителя. Всичко това се осъществява със съдействието на вътрешно присъщото за причинното тяло съзнание. Така, както можете да видите, в еволюционното си развитие Егото получава съдействие от страна на пет фактора, а именно:

1. От Адепта на неговия Лъч.
2. От Учителя на неговата група.
3. От ученика с причинно съзнание.
4. От ученика на ментален план.
5. От помощника на емоционален план.

В течение на много животи Егото практически не осъзнава Личността. Магнетичната връзка между тях съществува, но това е всичко, докато не настъпи времето, когато личностният живот достигне онази точка, от която може нещо да се добави към съдържанието на причинното тяло – тяло, което отначало е малко, безцветно и незначително. Идва обаче часът, когато камъните за първи път се извличат от каменоломната на личностния живот и първите багри се изписват по тях от човека, строителя и художника. Тогава Егото започва да проявява внимание, отначало рядко, но с времето все по-често, докато не дойде ред на животи, в които то [36] активно се заема с подчиняване на нисшия “Аз”, разширяване на канала за съобщения и предаване в съзнанието на физическия мозък на факта за своето съществуване и цел. Когато тази задача бъде изпълнена и вътрешният огън започне да циркулира свободно, животите се посвещават на стабилизиране на това вътрешно съзнание, така че то да стане част от съзнателния живот. Пламъкът се спуска все по-ниско, докато различните проводници постепенно се изравняват в една линия и човекът тръгне по Пътя на Изпитанията. Той все още не е осведомен за това, което му предстои, а осъзнава единствено страстната си устременост и вътрешните си божествени пориви. Той жадува да прави добро, стреми се към **знание** и мечтае да познава някой или нещо по-възвишено от него самия. Тези стремежи се подкрепят от дълбокото убеждение, че мечтаната цел ще бъде достигната в служене на човечеството, че представите ще станат реалност, копнежите ще бъдат удовлетворени, а устремът ще постигне целта си.

Йерархията започва да действа и (както беше споменато) – да дава напътствия... До този момент Учителите само са наблюдавали и ръководели, без да работят пряко със самия човек; цялото изпълнение на плана е било предоставено на Егото и на божествения живот, като Учителите са насочвали вниманието си главно към Егото на неговия собствен план. Егото отдава всичките си усилия на работата по издигане на вибрацията и за убеждаване на бунтуващите се нисши проводници да откликват и съответстват на необратимо растящата сила. Това е до голяма степен въпрос на усилване на огъня, или топлината, и последващо ускоряване на вибрационния капацитет. Егоичният пламък постоянно расте, докато накрая работата бъде завършена и пречистващият огън се превърне в Светлина на Просветлението. Помислете над тази фраза. Както е горе, така е и долу; процесът се повтаря на всяко стъпало от стълбицата; [37] при третото Посвещение Монадата сама започва да осъзнава Егото. Тогава нещата се ускоряват поради фината природа на материала и благодарение на факта, че съпротивлението е присъщо само за трите свята, но не и за останалите.

Затова Учителят не познава болката по начина, по който я разбираме ние на земята – като **болка в материята**. Болката обаче, която произтича от разбирането, а не от съпротивата, се изпитва и в най-висшите сфери; тя е позната дори на Самия Логос. Това обаче излиза от рамките на нашата тема и е почти неразбираемо за вас, които живеете във властта на препятствията, свойствени за материята.

Отношение на Егото към собственото му развитие

Егото се старее да получи желанния резултат по три начина.

1. Чрез определена работа на абстрактните равнища. То се стреми да влезе в контакт и да овладее постоянния атом, като стимулира първото му приближаване към Триадата.

2. Чрез специфична работа с цветове и звуци, имаща за цел стимулиране и оживотворяване; тя се извършва на групи и под ръководството на Учителя.

3. Чрез чести опити за постигане на контрол над нисшия “Аз”, макар това всъщност да е неприятно за Егото, чиято тенденция е спокойно да пребивава (с осъзнаване и стремеж) на своя собствен план. Не забравяйте, че самото Его също има с какво да се бори. Отказът от въплъщаване съществува не само на духовните равнища, но и на нивата на Висшия “АЗ”. Егото се стреми да получи определени придобивки (присъщи на факторите пространство и време, както те се разбират в трите свята), а именно – разширяване на причинната периферия чрез изучаване на божествената телепатия, системната психология [38] и законите на огъня.

Отношение на Егото към останалите Егота

Необходимо е да се помнят някои моменти:

Факторът периодичност. Егото, което се намира във въплъщение, и онова, което е вън от въплъщение, се различават в някои отношения и са склонни да извършват различна работа. Егото с въплътено отражение е по-ограничено в сравнение с развъплътеното. Може да се каже, че Висшите “АЗ”-ове се ориентират надолу и доброволно се ограничават в триизмерното съществуване, докато Егото извън въплъщение не е толкова ограничено и работи в друга посока и измерение. Разликата е във фокуса на вниманието по време на живота във физическия план. Трудно ви е да разберете това, нали? Не знам как по-ясно да изразя това различие. Казано с други думи, въплътените Егота са по-позитивни, а невъплътените – по-негативни.

Факторът активност. Той зависи главно от лъча и пряко определя отношенията между различните Егота. Тези от тях, които се

намират на един лъч, по-лесно се съединяват помежду си и по-отзивчиво вибрират едно спрямо друго, отколкото онези Егота, които са на различни лъчи и при които е възможен синтез едва след като се развие втори аспект, или този на мъдростта.

На третия подплан от менталния план Еготата биват разделени на групи; индивидуално отделяне не съществува, но се наблюдава групово разделение, съобразено с лъча и точката на еволюция.

На втория подплан тези групи се сливат, обединяват се и от 49 по пътя на сливането се формират 42. Процесът на синтез може да бъде изобразен по следния начин:

Ментален план:	1-ви подплан	35 групи, 7 x 5
	2-ри подплан	42 групи, 7 x 6
	3-ти подплан	49 групи, 7 x 7
Будхичен план:	3-ти подплан	28 групи, 7 x 4
	1-ви подплан	21 групи, 7 x 3
Атмичен план:	Атомичен подплан	14 групи, 7 x 2
Монаден план:		7 големи групи

Тук определено намекнах няколко неща. Наистина, това е много малко в сравнение с всичко, което ще научите по-късно, когато тези от вас, които сега се обучават, ще са разширили достатъчно своето съзнание, но засега това е всичко, което мога да споделя; дори и то се дава единствено с цел да покаже колко много неща трябва да се имат предвид от Учителя при определяне формата на медитация. Той трябва мъдро да се съобрази с егоичния лъч и състоянието на причинното тяло в неговата връзка с нисшия “Аз” и с Йерархията. Необходимо е да се познава състоянието на това тяло и неговото съдържание, както и да се разгледат отношенията му с другите Егота, тъй като те всички съществуват в групова формация. Трябва, следователно, да се препоръча медитация, съответстваща на **групата**, към която принадлежи Егото, тъй като по време на медитация човек влиза в контакт не само със собственото си Его, но и с егоичната си група, а чрез нея и с Учителя, с който съответно е свързан, без да се забравя, че ефективността на медитацията зависи главно от извършваната съгласно закона окултна работа. Груповото значение на медитацията не се разбира достатъчно и затова ви препоръчвам внимателно да изучите гореизложените мисли.

5. Съвременните потребности и пригодността на човека.

Днес ще разгледаме петият фактор, който определя метода за медитация, и ще обсъдим потребността на конкретния исторически период и способността на човека да удовлетвори съвременните изисквания.

Нека, преди всичко, накратко да резюмираме изложеното, защото в повторението има дълбок смисъл. Разглеждайки [40] фактора на егоичния лъч, взет предвид от учителя при препоръчване на типа медитация, ние се убедихме, че всеки лъч преследва една и съща цел, но го прави по различни пътища, така че съответно изисква различен тип медитация. Споменахме и за корекцията в медитирането, която се прави след отчитане на личностния лъч. После преминахме към фактора време, проявен в причинното тяло, и обсъдихме неговата точка на развитие и отношението на това тяло към трите му нисши проявления, като приключихме вчера с няколко пестеливи намеци относно причинното тяло на собственото му равнище и присъщата му сфера на съзнание. Всичко това трябва да ви покаже колко знаещ трябва да бъде учителят, заел се да препоръча определен тип медитация. Трябва да е ясно, че наставник, който не притежава причинно съзнание и контакт, не може да препоръча истинска и окултно правилна медитация. Ако учителят познава нотата, скоростта на вибрацията и нейния цвят, той е способен да направи мъдър избор, но не и преди това. В противен случай той може да даде единствено обща оценка на ситуацията и да препоръча безопасна медитация, която само приблизително да удовлетвори потребностите.

Още един фактор оказва влияние – фактор, който се изменя в зависимост от нуждите на текущия период. Не всички цикли са фундаментално важни. Действително значими етапи от цикъла са заключителните, или тези, в които се осъществяват преходи и взаимопреливания. На физически план те се проявяват като велики революции, гигантски катаклизми и фундаментални размествания във всичките три отдела на Йерархията: в отдела на Световния Учител, в този на Главата на коренната раса и в отдела на Ръководителя на цивилизацията, или на силата. В преходните точки на цикъла се наблюдават противоположни потоци и цялата система изглежда в хаотично състояние. Средата на цикъла обаче, когато новата вибрация се е стабилизирала, [41] а старата окончателно е отзвучала, е период на спокойствие и видимо равновесие.

Никога в историята на расата тази тенденция не се е наблюдавала по-ясно, отколкото в тази първа половина на XX век. Шестият Лъч на Предаността отзвучава и бива изместен от Лъча на Церемониалния Закон; това води до открояване на отличителните черти и функции, свойствени за отдела на силата и активността, т. е. на синтеза (не забравяйте това) на четирите по-малки лъча. Затова борбата за идеали и самоотвержената привързаност към делото (подхранвана от лъча на Учителя Исус) е толкова ярко изявена; това е причината за острите сблъсъци между идеалистите във всяка сфера от техния (правилен или неправилен) устрем, както и ожесточеното им противоборство. Какво беше световната война, ако не кулминация на два противоположни идеала, сблъскали се на физически план? Тя

беше демонстрация на силата на шести лъч. Сега, когато той се оттегля, противостоеното постепенно ще намалява, а организираността, регламентът и порядъкът ще нарастват постепенно под влияние на прииждащите сили, характерни за лъча на Учителя Р*. От сегашното бурно състояние ще възникне подредената и организирана форма на новия свят. Новият ритъм постепенно ще се наложи над дезорганизираните човешки общества и днешният социален хаос ще бъде изместен от социален ред и законност; вместо сегашните религиозни различия и безбройните секти на многото т. нар. религии, ще се утвърди едно регулирано по форма и съобразено със закона религиозно проявление; сегашното икономическо и политическо напрежение ще бъде заменено от хармонично функциониране на системата в определени фундаментални форми; церемониалът ще се превърне във водещо начало и вътрешните замисли на Йерархията постепенно ще започнат да приемат реални очертания. Не забравяйте обаче, че апотеозът на закона и реда и обусловените от него форми и ограничения предполагат към своя край (внимателно подбирам думите си) [42] появата на нов период на хаос и освобождение на заточените животи дори и от тези ограничения, който ще увенчае придобитите способности и същността на развитието, протичащо според замисъла на Логоса от седми лъч.

Такова е положението, възникващо периодично в хода на времето. Влизайки в сила, всеки нов лъч носи със себе си присъщите му въплътени Духове, за които даденият период бележи точка на сравнително най-малко съпротивление. Те се свързват с шестте останали типа сили в световите и с шестте други групи същества, които трябва да изпитат въздействието на тази сила и да се придвижат напред по посока на вселенската цел. Такава е специфичната ситуация и в този период, в който живеете вие – период, когато седмият Логос на Церемониалния Закон и Ред се опитва да смекчи временния хаос и да вкара в някакви рамки излизането на живота от старите, изчерпали себе си форми. Сега са нужни нови и адекватни форми. Ограничеността ще се почувства отново едва след като отmine средният период на новия цикъл и тогава търсенето на изход ще започне отново.

Затова мъдрият съвременен учител оценява състоянието и въздействието на утвърждаващия се лъч върху въплътените духове. Препоръчвайки медитацията, вие ще трябва следователно да имате ясна представа за този трети лъч и неговото влияние. Сложна ли ви се струва тази задача? За радост, Палатът на Мъдростта предоставя на своите възпитаници съответната подготовка.

В съвременния период аспектът на Формата в медитацията е много развит, независимо дали медитационната практика е базирана предимно върху егоичния или върху личностния лъч. Сега могат да се срещнат най-конкретни форми (очертани и препоръчвани както за индивиди, така и за групи), които водят до усилване на бялата магия и последващо утвърждаване на закона и реда във физически план. Настъпващият период на преустройство върви в крак с лъча и неговият краен успех и постижения са по-близо като възможност, [43] отколкото се очаква. Великият Повелител се появява по силата на закона и нищо не може да попречи на Неговото приближаване.

Точно сега съществува голяма необходимост от такива личности, които разбират закона и могат да работят с него. Налице е благоприятна възможност за развитие на този принцип и за обучение на хората, работещи в помощ на света.

По-малките лъчи на Хармонията и Науката бързо откликват на това седмо влияние, което означава, че техните монади лесно се повлияват в тази посока. Монадите от шестия Лъч на Предаността ще срещат трудности в приспособяването, докато не се приближат до точката на синтеза. Монадите от първи и втори лъч обаче намират поле за изява именно при този лъч. Монадите от първи лъч имат пряка връзка с него и се стараят да осъществят закона посредством могъществото, докато тези от втори лъч (бидейки от синтезен тип) действат и управляват чрез аспекта на любовта.

Мисля, че вече дадох достатъчно информация за размисъл по въпросите, свързани с този пети фактор. Това напълно изчерпва моята цел. Останалото поверявам на насочващата светлина на интуицията, доколкото всичко онова, което този вътрешен водач е способен да открие, ще е много по-ценно за индивида в сравнение с което и да е външно, екзотерично съобщение. Затова обмисляйте и внимателно изучавайте.

18 юни 1920 г.

Няколко насърчителни думи

[...] Тялото на желанията се трансформира в тяло на висшата интуиция и освобождението се постига само в зависимост от готовността, с която ученикът отдава всичко в служене на Великото, без да запазва нищо за себе си. Единствено чистото всекидневно служене – без мисли и сметчици за бъдещето – издига човека до нивото на съвършения Служител. Мога ли да добавя нещо към това? Всяка загриженост и безпокойство се обясняват най-често с егоистичен мотив. Вие се боите от бъдеща болка и се опитвате да избегнете възможен [44] печален опит. Така не се достига крайната цел – до нея води преди всичко пътят на себеотричането. Той може би означава отричане от радостта, от добрата репутация, от приятелите, отричане от всичко, към което се стреми сърцето. Казвам ***може би***, а не твърдя, че е така. Искам само да подчертая, че ако това е методът, по който вие се стремите да достигнете крайната цел, тогава посоченото е оптималният път за вас. Всичко, което бързо ви разкрива Тяхното Присъствие и ви приближава към Техните Лотосови Стъпки, трябва да е за вас желано и горещо приветствано.

И така, всекидневно подхранвайте и развивайте това върховно желание – жаждата единствено за одобрението на вътрешния Водач и Учител, както и за егоичния отклик към безстрастно извършваното добротворчество.

Ако ви постигне тежка загуба, усмихнете се; накрая ще получите голяма награда и ще си върнете всичко, което сте загубили. Ако насмешките и презрението са ваша съдба, пак се усмихвайте, защото само одобрителният поглед на Учителя има значение. Ако ви хулят лъжливи езици, не се бойте, а си пробивайте път напред. Лъжата е от земята и може да бъде отмината като нещо твърде нищожно, за да се занимавате с него. Целенасочен взор, монолитно желание, възвишен идеал и ухо, глухо за всички земни шумове – ето какво трябва да

постигне ученикът. Нямам какво да добавя към това. Научете се да не разсейвате безполезно силите си в празни фантазии, тревожни размисли и мрачни очаквания.

6. Вътрешни и външни групи, с които ученикът е свързан.

Днешната ни тема има определено практическо значение, тъй като е свързана с фактора на човешките групи. След като частично разгледахме връзката с Учителя, [45] сега ще продължим с указанията за груповите отношения.

Вчера посочихме значението на медитацията от гледна точка на групата, с която човек е свързан на егоичните равнища. Днес ще обсъдим друг тип групи, в които той може да бъде призван на земята. Те не са точно отражение на групата от егоичните равнища, както би могло да се очаква, тъй като само отделни единици от егоичната група се намират във въплъщение в произволно взет времеви отрязък. След това ще разгледаме Закона за Причината и Следствието и неговите проявления в националните, религиозните и семейните групи.

Четирите групи, с които учениците са свързани

Въплътеният човек влиза в състава на четири групи от хора:

1. Голямата национална група, към която той принадлежи и чиято карма (като съвкупна карма на масите) е толкова силна, че той не е в състояние да се избави от нея, дори и да иска това. На него са му присъщи определени расови черти и свойства на темперамента, които са заложени в расовото физическо тяло, и му се налага да се задоволява с даденото устройство и с вродените тенденции на конкретния тип тяло през целия си земен живот. Това тяло му позволява да усвои необходимия урок или му предоставя (в хода на еволюцията) най-добрите възможности за изпълнение на предстоящата му работа. Източното тяло има един набор от качества, а западното – друг, точно толкова достоен (или равностоен), ако можем така да се изразим. Тук бих искал добре да поясня този факт, тъй като западният човек често проявява склонност да подражава на представителя на Изтока и прави опити да настройва своите вибрации в гамата, характерна за източния тип. Това предизвиква загрижеността на вътрешните Учители и понякога може да доведе до увреждане на проводниците. [46]

Широко разпространено е погрешното убеждение, че да бъдеш източен тип човек е крайна цел за всички. Не трябва обаче да се забравя, че и сред Най-Великите не всички са представители на Изтока и че Учителите, приели европейски тела, по нищо не отстъпват в цялостното си съвършенство на най-известните Източни Адепти. Помислете над това. Тук е необходимо много мъдро осмисляне,

поради което специално привличам вниманието ви. Когато научите повече по тези въпроси и след като бъдат създадени школи по медитация, ръководени според истинските окултни правила от високоподготвени Учители, тогава формите на медитация за отделните ученици ще бъдат избирани в зависимост от тяхната националност и характерните за нея особености в темперамента. Всяка нация има своите достойнства и недостатъци, затова задачата на наблюдаващия Учитель ще бъде да препоръчва медитации, които ще засилват достойнствата и ще смекчават недостатъците. Тези идеи откриват пред нас толкова широка тематична област, че тук аз не мога да се спирам на нея. По-късно специалистите ще се заемат с този проблем и ще дойде време, когато Западът и Изтокът ще имат свои собствени школи, работещи по еднакви базови правила и ръководени от едни и същи вътрешни Учители, но мъдро различаващи се в някои частни случаи; макар и да преследват еднаква крайна цел, те ще вървят към нея чрез различни методики. След време ще станете свидетели на образуването на подобни школи във всяка нация; приемането в тях няма да бъде лесно, доколкото всеки кандидат за обучение ще бъде подлаган на строг приеман изпит. Вие ще откриете, че всяка школа се различава по нещо от останалите – не в основните си принципи, а в прилаганите методи – благодарение на мъдрото различаване и преценка на нейния Глава. Бидейки от същата националност като учениците си и притежавайки напълно развити способности на причинното си тяло, Той ще прилага различните методи в хармония с преките изисквания на ситуацията.

Впоследствие ще ви разкажа по-подробно за бъдещето на медитативните школи; сега правя само принципни обобщения. [47]

2. Втората група, която има значение в живота на ученика, е **семейната му група** с нейните особени фамилни черти и наследственост. Всеки човек, достигнал до онази точка от еволюцията, когато окултната медитация става желателна и възможна, се появява в някакво конкретно семейство като резултат от съзнателния си избор:

- а) За да може възможно най-бързо да отработи кармата;
- б) Поради предоставяния от това семейство физически проводник.

Оттук става ясно, че преди да препоръча каква окултна медитация да бъде провеждана на физически план, Учителят трябва да се осведоми за физическото родословие и вродените свойства на ученика, както за да открие линията на най-малкото съпротивление, така и за да определи какво трябва да бъде преодоляно. (Някои от медитиращите са така загрижени да постигнат интуитивно съзнание, че недооценяват значението на толкова необходимите физически проводници.) Физическият мозък и главата като цяло играят важна роля в този процес и в бъдеще не трябва да се пренебрегват, както това става досега. В наше време това се обяснява с почти непреодолимия недостиг от опитни учители във физически тела.

И така, семейната група е вторият важен фактор, който трябва да бъде отчитан, тъй като той играе много по-важна роля, отколкото вие навярно допускате.

В бъдещите школи по медитация ще се водят записки за предците на ученика, за историята на неговото семейство, за прогреса му в младостта и в живота въобще, както и за неговата медицинска карта. Тези данни ще бъдат подробни и точни и от тях ще може да се научи много. Животът ще се регулира и научното пречистване на физическото тяло ще бъде една [48] от първите предприети крачки. Между другото (говорейки за тези школи), не мислете, че те ще бъдат разположени в уединени места. **В света, но не от света** – това е идеалът и едва в напредналите степени или непосредствено преди Посвещение на ученика ще му бъде позволено да се усамотява за известен период от време. Само вътрешната изолираност се има предвид, само способността да се откъсва “АЗ”-ът от обкръжението има значение, а не толкова изолацията във физически план.

3. Третата група, за която човек трябва да има представа, е конкретната **група от служители**, към която той може да се присъедини. Всеки човек, който е готов за окултна медитация, трябва преди това в продължение на много животи да е проявявал разумна готовност да служи и работи сред човешките синове. Безкористното служене е основният принцип в живота на окултиста; ако той отсъства, налице е опасност и окултната медитация ще крие заплаха. Затова човекът трябва да бъде активен деец в някаква сфера от външния свят, като същевременно играе своята роля във вътрешните планове. В тази връзка Учителят трябва да разгледа следните моменти:

а) С каква групова работа е ангажиран човекът и каква допълнителна квалификация му е необходима, за да може той по-добре да служи в своята група.

б) Въпросът за неговия тип работа и за връзките му с колегите по служба е много важен окултен фактор, който внимателно ще бъде обмислян, преди да се препоръча медитация; някои видове медитиране (дори и предпочитани от самия човек) могат да му бъдат отказани поради несъвместимост с текущата му работа, доколкото тяхното практикуване би развило определени качества, които биха могли да попречат на служителя в неговата работа. Задачата е винаги да се подбират онези видове медитация, [49] които развиват способността за **служене**. В крайна сметка, голямата цел съдържа в себе си по-малката.

4. Четвъртата група, която Учителите оценяват като важен фактор, **е тази, към която човек принадлежи на вътрешен план**, т. е. колективът от помощници, към който той е причислен, или (ако е ученик) към групата ученици, в която влиза. След като се разгледа конкретният вид групова работа, ще бъдат взети мерки, които да съдействат за развиване уменията на ученика да прогресира заедно със своите събратя и за повишаване на готовността му да заема предназначенията за него длъжност.

В тези последни бележки само щрихирах многото фактори, които трябва да бъдат отчитани при избора на оптималния тип медитация. Те включват трите лъча, еволюционната точка на причинното тяло и взаимовръзката с неговата група на собствения му план, с Йерархията и със своето отражение – с Личността. Освен това имаме фактора **карма**, потребността на времето и на самия човек,

както и неговите връзки с посочените четири групи.

Всичко това някога ще бъде признато, но периодът на полагане на основите не е завършил и ще продължи още дълго време. Контролът над ума – това е сегашната цел на медитацията, и тя винаги трябва да бъде първата крачка.

ПИСМО IV

УПОТРЕБА НА СВЕЩЕНАТА ДУМА В МЕДИТАЦИЯТА

- 1. Фундаментални постулати.**
- 2. Съзидателно действие на Свещената Дума.**
- 3. Разрушително действие на Свещената Дума.**
- 4. Произнасяне и употреба на Свещената Дума.**
- 5. Нейното въздействие върху центровете и върху всяко от телата.**

19 юни 1920 г.

Темата, към която пристъпваме днес, притежава такава дълбочина и жизненоважно значение, че е напълно естествено да се окажете неспособни да я осмислите. Каквото и да кажем в следващите страници, ние ще сме в състояние само да се докоснем до тази тематика, като дълбините на онова, което ще остане недоизказано, могат да ни се сторят толкова всеобхватни, че съобщената информация ще ни изглежда съвсем повърхностна.

Фундаментални постулати

Отначало ще се опитам да изложа някои базови постулати, които, макар и да изглеждат като ментални концепции, могат да се окажат прекалено дълбоки и неподдаващи се на лесно осмисляне.

Тези постулати са пет – пет измежду многото оставащи, които вие трудно бихте могли да обозрете. Самите постулати се основават на седем фундаментални факта, които все още остават слабо разбрани. Говорейки за фундаменталните принципи на Тайната Доктрина,

Е. П. Блаватска разбули три от тях. Останалите четири все още са скрити, макар че четвъртият започва да се очертава с развитието на психологията и менталната наука. Последните три фундаментални принципа ще бъдат проявени в следващите три кръга. Нашият кръг ще стане свидетел на осмислянето само на четвъртия принцип.

Въпросните постулати са следните:

1. В основата на всичко лежи звукът, или Думата.
2. Диференциацията е резултат от звука.
3. На всеки план Думата оказва различно въздействие. [52]
4. Дейността по сътворението и разрушението протича в съответствие с нотата на Думата, или вибрацията на звука.
5. Единната троична Дума има седем ключа, които притежават свои собствени подтонове.

В разбирането на тези базови факти се крие много светлина по отношение употребата на Думата в медитацията.

При великото изначално произнасяне на Свещената Дума (има три изначални Дихания с техните седем звука – по едно Дихание за всяка от трите слънчеви системи), нотата е била различна и звуците са съответствали на друг ключ.

В първата система кулминация и завършване на Първото Дихание е било величественото издаване на нотата ФА, която е формирала базовия тон на онази система, или нотата на проявената природа. Тази нота *съществува* и към нея трябва да бъде добавена втора, отнасяща се до нашата втора слънчева система. Тя не звучи напълно завършено или оформено и няма да приключи своето действие преди края на по-големия цикъл. Логосът продължава да я издава и ако престане да прави това, ще последва пълно оттегляне на цялата система в обскурация. Това ще означава край на нейното проявление.

Във втората система (т. е. в сегашната система) ключовата нота не може да бъде съобщена. Това е една от тайните на шестото Посвещение, която не може да се разкрива.

В третата система към базовите ноти на първата и втората системи ще се добави заключителната трета нота и така ще се получи завършената мажорна терца на Логоичната Личност, разглеждана като съответствие на мажорната терца на микрокосмоса – по една нота за всеки план. Казано ни е, че Слънчевият Логос работи на космичните планове над проблема за космичния ум; че Той функционира в Своя физическа слънчева система, поляризиран е в Свое космично астрално (или емоционално) тяло [53] и развива космичния ум. Следователно, както е в микрокосмоса, така е и в плановите на слънчевата система. От осъзнаването на това съответствие и от неговото мъдро прилагане зависи просветлението по отношение употребата на Свещената Дума в медитацията.

Система I съответства на физическото тяло.

Система II съответства на емоционалното тяло.

Система III .. съответства на менталното тяло.

Изучаването на Думата (или Звука), формираща тази троичност, ще съдейства за нейната правилна употребата при изграждането на интуитивния проводник и пречистването на личността.

Нека сега разделим това, което предстои да ви бъде съобщено, на четири раздела, и да се спрем поотделно на всеки от тях:

1. Съзидателно действие на Свещената Дума.

2. Разрушително действие на Свещената Дума.

3. Нейното произнасяне и употреба:

а) в индивидуалната медитация;

б) в груповата обща работа;

в) за някои специфични цели.

4. Въздействие на Думата върху телата и центровете, както и ефективността ѝ при постигане на егоичното изравняване.

20 юни 1920 г.

Действие на Свещената Дума: съзидателно и разрушително

Днес ще продължим обсъждането на започнатата вчера тема. След като я разделихме на четири части, сега ще разгледаме първите две от тях, а именно: съзидателното и разрушителното действие на Думата. Тук можем да дадем само няколко общи намека, за да формираме основата за разумното прилагане на закона.

Нека за начало си припомним базовата истина, че световите са плод на звука. Първо е животът, после – материята; впоследствие идва привличането [54] на материята към живота за целите на проявлението и изражението, както и законното организиране на тази материя в необходимите форми. Звукът представлява свързващ фактор, движеща сила и привличащ импулс. Разглеждан в окултен и дълбоко метафизичен смисъл, звукът формира т. нар. “връзка между”, той е съзидателната сила и свързващият трети фактор в процеса на проявлението. Той е Акаша. На висшите планове звукът е оръдие на онази велика Същност, Която управлява космичния закон на

гравитацията по отношение на нашата слънчева система, докато на по-нисшите планове той се проявява като астрална светлина и велик фактор на отражението, който фиксира и увековечава в своето вибрационно лоно миналото, настоящето и бъдещето, или всичко онова, което ние наричаме Време. Конкретно спрямо нисшия проводник той се проявява като електричество, прана и магнетичен флуид. Навярно тази идея ще стане по-лесна за усвояване, ако се осъзнае, че звукът е посредник на закона за привличането и отблъскването.

Седемте велики Дихания

Произнасяйки Свещената Дума в нейната седморна завършеност за нашата слънчева система, Логосът вдъхновено е събрал нужната за проявлението материя и е поставил началото на нейната еволюция чрез първото велико Дихание.

При второто велико Дихание се появява диференциацията и се утвърждава вторият логичен аспект.

Третото велико Дихание проявява аспекта на активността; материята се насища с тази способност и петстепенната еволюция става възможна.

На четвъртото велико Дихание откликват някои от Йерархиите и великите Строители по-ясно осмислят плана. Съществува пряка връзка между четвъртото [55] Дихание и четвъртата Творческа Йерархия, или Йерархията на човешките Духове. Тази четвърта нота на Логоса има особено значение за човешкия Дух и оказва уникално въздействие върху тази земя и в този четвърти цикъл. Нейната относителност е толкова специфична, че за вас ще е трудно по какъвто и да е начин да разберете оказваното от нея въздействие. За вас то се проявява само доколкото можете да го уловите в хармоничната нота на четвъртия план и четвъртия лъч. Започвайки от четвъртата коренна раса, тази нота продължава да изпълва и насища хората по света. Тя се проявява в борбата на човечеството за постигане идеалите на мира и хармонията, като този човешки стремеж постепенно придобива глобален характер.

Това четвърто Дихание има особено въздействие върху човешката еволюция. И така:

Първият подтон на троичната Дума създава първата вибрационна нота и поражда движението на сферите – слънчева или атомична. Той въплъщава ***Волята***.

Вторият подтон на троичната Дума утвърждава втория аспект и извиква към проявление космичния управител на синтезния лъч. Той ознаменува двойствеността, или ***ответната любов***.

Третият подтон на троичната Дума прави възможна нашата петстепенната еволюция. Той е базовата нота на петте нисши плана и бележи ***активността или приспособимостта***.

Четвъртият подтон на троичната Дума, това е звукът на Човешката Йерархия, който в своята завършеност може да бъде наречен “зов на Човека”.

Всеки от тези звуци пряко извиква към проявление един от лъчите заедно с всичко, което той съдържа. Всеки звук се проявява предимно на даден план, бидейки доминираща нота в него.

Петото велико Дихание оказва специфично, присъщо изключително за него въздействие, тъй като в неговото ехтене се крие ключът към всички останали; това е *Диханието на огъня*. То е породило вибрация, сходна с тази на космичното ментално равнище, и е тясно свързано [56] с първото Дихание. Това е доминантната нота (според техническата музикална терминология) на слънчевата система, така както третото Дихание съответства на мажорната терца. Това е нотата на Логоса. Всяко дихание притегля към Логоса (за целите на проявлението) някаква същност от космичните равнища. Отражението на този метод може да се види в микрокосмоса, когато Егото издава егоичната нота в трите свята и се готви за проявление, или въплъщение. Тази нота притегля около постоянните атоми (или ядра) подходяща материя с цел тя да бъде проявена след като се насити с някаква жизнена същност. Когато започне да звучи петият подтон, Космичните Повелители на Пламъка, великите насищащи Същности на нашата слънчева система, се отзовават по аналогичен начин. Така откликват Повелителите на Пламъка и в самата слънчева система, когато микрокосмосът издаде петия подтон на монадната нота – под негово въздействие Те се включват в човешката еволюция.

Шестото велико Дихание притегля към себе си Повелителите на тайнствения Пентаклеј (Pentacle) – неуловимите същности на емоционалния план, приелата материална форма способност да се желае, слабия аспект на логоичния живот.

При издаването на седмия подтон се осъществява кристализация и се утвърждава абсолютната съгласуваност със закона за сближението. Тези процеси протичат в плътния аспект на проявлението, в точката на най-задълбочения опит. Отбележете си тяхната връзка с Лъча на Церемониалния Закон, който е един от великите лъчи-строители – лъч, който придава необходимите очертания на различните форми на материята.

Тук вие навярно ще попитате защо толкова явно се отклонявам от темата? Горното изложение изглежда твърде абстрактно и несвързано с въпроса. Ще поясня. Микрокосмосът само повтаря дейността на макрокосмоса. Духът, или монадата, върху своя собствен план издава нота (своята йерархична нота) и се спуска във въплъщение. Това е нотата [57] едновременно на привличането и на издишването. Личността – като отражение на тази монада в най-плътната точка на еволюцията – е свързана с нея чрез притегателната сила на Свещената Дума, издавана от нейната монада, на нейната нота и на нейния собствен подтон.

Така работата по издишването е завършена. Това е инволюцията. После започва работата по вдишването, или обратното поглъщане в източника. Когато (след животи на напрежение и търсения) Личността накрая открие своята духовна нота с правилния

ключ и подтон, тя се хармонизира с монадната нота, вибрира в същия такт и пулсира със същия цвят; линията на минималното съпротивление най-после е намерена, а вътрешният живот се освобождава и се завръща на своя собствен план. Този познавателен процес обаче протича много бавно и на човек му се налага да търси акорда, преодолявайки безкрайни грижи и терзания. Отначало той открива терцата на Личността и я прави да звучи, в резултат на което се появява порядъчен и хармоничен живот в трите свята. По-късно човек открива доминантната квинта на Егото, ключовата нота на акорда, и я издава в унисон с нотата на Личността. В резултат от това се образува вакуум (ако мога така да се изразя) и освободеният човек със своята насищаща душа – троичен дух плюс ум и опит – Терцата, допълнена до Кварта и Квинта, се въздига към Монадата. Такъв е законът за привличането, демонстриран чрез звука. Подобното се привлича от подобното вследствие единството и хармонията в звука, цвета и ритъма.

Така стигаме до втория разглеждан фактор – разрушителния. Освобождението води до разкъсване на оковите и унищожаване на старите форми, а овладяването на материята е свидетелство за избавлението на духа. Затова произнасянето на Свещената Дума в нейния седмореен смисъл причинява напускане на разрушените [58] форми; отначало при издишването имаме привличане на материя, а после при вдишването – постепенно разрушаване и отхвърляне назад на материалните форми.

Медитацията и Думата

Горната информация бе изложена от гледна точка на системата. Нека сега да приложим казаното към медитацията и да видим какво ще ни даде това. Медитирайки, човек се стреми към две неща:

а) Към формиране на мисли и свеждане на абстрактните идеи и интуитивни проблясъци до конкретните нива на менталния план. Това се нарича ***медитация със семе***.

б) Към изравняване на Егото и създаване на вакуум между физическия мозък и Егото, който води до божествено осенение, разрушаване на формите и последващо освобождение. Това е ***медитация без семе***.

На определен етап от еволюцията тези две цели се сливат, семето пада и се създава вакуум не толкова между висшите и нисшите проводници, колкото между тях и интуитивния план, или този на хармонията.

Издавайки следователно Свещената Дума по време на медитация, човек трябва (при правилно произнасяне) да може подобно на самия Логос да изпълнява както съзидателна, така и разрушителна работа. Това ще бъде отражение на макрокосмичния процес в микрокосмоса. Така човек привлича в своите тела по-фина материя и се освобождава от по-грубата. Той формира мисъл-форми, които привличат към себе си фина материя и отблъскват тази с по-ниски вибрации. Той трябва да издава Думата така, че изравняването [59]

да се осъществява автоматично и да се създава необходимият вакуум, който осигурява низхождението от висшите сфери. Всички тези въздействия могат да станат реалност, ако Думата се произнася интонационно правилно, като при всяка медитация човек става все по-изравнен, освобождава се от частица нисковибрационна материя на някое от своите тела, по-широко разкрива канала нагоре и така осигурява по-адекватен проводник за просветлението, идващо от висшите равнища.

За щастие, докато тези умения не бъдат правилно усвоени, ефектът от произнасянето на Думата няма да е много голям. Изучавайки седемте велики Дихания с тяхното въздействие върху всеки план, човек може да прозре (главно във връзка със собственото си развитие) много от онова, което ще трябва да се случи на всеки от техните подпланове. При изследване базовата нота на слънчевата система (която се е утвърдила в Система 1), могат да бъдат открити важни знания за употребата на Думата на физически план. В това се крие намек, изискващ задълбочен размисъл. Като се старее да открие нотата на нашата слънчева система – нотата на любовта и мъдростта, изучаващият ще постигне необходимата връзка между емоционалния план (или този на желанията) и интуитивния план и така ще открие тайната на първия. Изучавайки Думата на ментално равнище и нейното въздействие върху процеса на сътворението, ученикът ще открие ключа към въздигането храма на Соломон, ще развие способностите на причинното си тяло и така в крайна сметка ще постигне освобождение от трите свята.

Обучаващият се трябва да помни, че отначало ще му се наложи да открие своята личностна нота, после егоичната си вибрация и едва тогава ще може да се докосне до монадния си акорд. Това означава човек да произнесе за себе си своята троична Дума и така да стане разумен творец, оживотворен от любовта. С това крайната цел е достигната. [60]

21 юни 1920 г.

Някои практически съвети

Днес искам да поясня, че нито е възможно, нито е разумно да се съобщават различните ключове, чрез които може интонационно да се модулира Свещената Дума; всичко, което тук мога да направя, е да очертая общите принципи. Всяко човешко същество, всяка единица съзнание е толкова различна от останалите, че индивидуалната потребност може да бъде удовлетворена само ако учителят притежава действено причинно съзнание, а ученикът е достигнал онази точка, от която е готов да се учи на знание, смелост и мълчание. Опасностите, произтичащи от злоупотребата с Думата, са толкова големи, че ние имаме право да посочим само базовите идеи и фундаменталните принципи, след което да предоставим на стремящия се задачата сам да обмисли конкретните крачки, необходими за собственото му развитие, и да проведе необходимите експерименти, за да изясни **сам за себе си** от какво всъщност се нуждае. Само това, което се постига благодарение на собствени усилия, на тежка борба и горчив опит, има въздействаща и непреходна ценност. Единствено

по пътя на грешките и успехите, по пътя на трудните победи и тежките моменти, преживени след пораженията, ученикът трайно ще хармонизира своето вътрешно състояние и ще открие пълноценната от научна и експериментална гледна точка употреба на Думата. Липсата на развита воля ще го предпази до голяма степен от злоупотреба с Думата, а стремежът да обича в крайна сметка ще съдейства за нейното правилно интонационно напояване. Само това, което сами **узнаем**, се превръща в наше вътрешно, присъщо качество. Твърденията на учителя, колкото и мъдър да е той, си остават само ментални концепции, докато не станат част от реално преживения опит на човешкия живот. Затова единственото, което тук мога да направя, е да ви покажа пътя. Ще ви дам само най-общи указания; всичко останало изучаващият медитацията трябва да изстрада и да осмисли сам за себе си. [61]

Произнасяне и употреба в индивидуалната медитация

Нека сега бъдем максимално практични. Ще говоря за вървящия по Пътя на Изпитанията човек, който вече притежава интелектуално разбиране за онова, което трябва да извърши. Той осъзнава мястото си в еволюцията и знае каква работа му предстои да извърши, ако иска един ден да премине през портала на Посвещението. Тук ще кажа нещо, което ще послужи като ръководство за повечето от читателите на тези писма..... Пристъпвайки към медитация, човек трябва да се старее да съблюдава необходимите правила. Ето няколко кратки предварителни указания:

Стремящият се трябва всеки ден да си осигурява спокойно място, свободно от пречки и външна намеса. Ако е умен, той винаги ще се усамотява в едно и също кътче, защото там ще може да изгради около себе си обвивка, която ще му служи за предпазен щит и ще улеснява постигането на желаните висши контакти. Материята на въпросното място, или материята на т. нар. околното пространство, постепенно ще влиза в съзвучие с определена вибрация (най-висшата вибрация на самия човек, формирана в хода на последователните му медитации), в резултат на което тя всеки път ще облекчава неговото влизане във висшето състояние, като отстранява необходимостта от дълга предварителна подготовка и настройване.

Стремящият се избира положение, което да му позволи да се абстрахира от физическото си тяло. Няма строги правила по отношение на самия физически проводник – той може да бъде в различна степен увреден, скован или осакатен. Главното е да се постигне непринудена поза, съчетана с будно внимание. Леността и вялостта не водят до нищо. Най-удобното положение за средния човек е да седне със скръстени крака върху земята и да облегне на нещо гръбначния си стълб. При интензивна медитация или ако стремящият се е много опитен и центровете му бързо се пробуждат (възможно е дори вътрешният огън да пулсира в основата на гръбнака) [62] гърбът да остава изправен без всякаква опора. Главата не бива да се извива назад, за да няма напрежение; тя трябва да остава в своето естествено положение, с леко отпусната брадичка. Ако това бъде изпълнено, изпитваното от толкова много хора телесно напрежение

ще изчезне и нисшият проводник ще се отпусне. Очите трябва да бъдат затворени, а ръцете – скръстени в скута.

След това стремящият се трябва да проследи дали дишането му е равномерно, устойчиво и ритмично. Когато това бъде постигнато, човек трябва да отпусне цялата си личност, така че умът му да остане позитивен, а физическият проводник – гъвкав и отзивчив.

Сега той трябва да визуализира своите три тела и да реши дали неговата медитация ще протича в главата или в сърцето (по-късно ще разгледам този въпрос), да пренесе там своето съзнание и да се концентрира върху един или друг от центровете. Правейки това, нека той съзнателно почувства, че е Син Божий, който се завръща към Отца си; че той самият е Бог, стремящ се да открие своето Божествено съзнание; че е творец, който жадува да твори; че той е нисшият аспект на Божеството, устремен към изравняване с висшия. Нека той три пъти произнесе Свещената Дума – по-меко първия път, въздействайки върху менталния проводник; по-силно втория път, за да стабилизира емоционалния проводник; и най-силно третия път, влияейки върху физическия проводник. Така върху всяко тяло ще се оказва тройно въздействие. Ако Думата е правилно произнесена и съзнанието устойчиво се задържи във вече избрания център, ефектът ще бъде следният:

На менталните равнища:

- а)** Контакт с центъра в главата, който ще предизвика неговото вибриране. Успокоение на нисшия ум. [63]
- б)** Задължително (по-голямо или по-малко) свързване с Егото чрез постоянния атом.
- в)** Изхвърляне на по-грубите и вграждане на по-фини частици.

На емоционалните равнища:

- а)** Стабилизация на емоционалното тяло чрез постоянния атом, контакт и привеждане в действие на сърдечния център.
- б)** Изхвърляне на по-грубата материя и обезцветяване на емоционалното тяло (или това на желанията), така че то да стане точен отражател на висшето.
- в)** Спонтанен изблик на усещания от атомичните равнища на емоционалния план към интуитивния план, протичащ през атомичния канал, който съществува между тях. Това устремава нагоре и прочиства канала.

На физическите нива:

- а)** Тук ефектът е почти същият, с тази разлика, че първото въздействие се оказва върху етерното тяло; това стимулира божествения поток.
- б)** Той излиза отвъд периферията на тялото и образува обвивка, която служи като предпазен щит. Това отблъсква

неблагоприятните фактори от най-близкото обкръжение.

22 юни 1920 г.

Логоичен акорд и аналогия

Нека сега да разгледаме груповото приложение на Свещената Дума и нейното използване за някои особени задачи. Съвсем накратко изследвахме Думата, употребявана от индивида, който започва [64] да медитира – тогава нейното действие се състои главно в пречистване, стабилизиране и централизиране. Само това може да се направи до момента, в който ученикът не достигне съответното равнище, когато му се разрешава да издава нотата в един от нейните егоични подтонове. За егоичната нота е характерна същата структура, както и за Логоичната нота. Какво видяхме при нея – седморен акорд, в който най-важен при нашата степен на развитие са:

1. Базовата нота.
2. Мажорната терца.
3. Доминантата, или квинтата.
4. Завършващата септима.

Тук ще дам един намек по аналогия. Съществува тясна връзка между квинтата (или доминантата) и петия принцип (този на Манаса, или Ума), като само за тази втора слънчева система – без първата и третата – е налице интересно съзвучие между петия принцип на ума и доминантата, както и между шестия план на емоциите и мажорната терца. Затова от известна гледна точка емоционалният носител е трети проводник за съзнанието, ако приемем плътният физически проводник и този на праната, или електрическата жизненост, за две отделни единици. Подробности не мога да дам, защото всяка цялост се характеризира със сложни взаимни връзки и прониквания; тук за вас остава много храна за размисъл.

Както отбелязах, подобна последователност съществува и при егоичната нота, доколкото на своя собствен план тя е отражение на Логоичната нота. Така се получава следното: базова нота на физическия план, терца на емоционалния план и квинта на каузалните равнища. Щом човек овладее ключа и открие собствения си подтон, той започва правилно да издава Свещената Дума и така постига желаните цели – изравнеността става свършена; телата са чисти, каналът [65] е безпрепятствен и постигането на висше вдъхновение става възможно. Такава е задачата на всяка истинска медитация, която може да бъде осъществена с помощта на правилно произнасяната Дума. Междувременно обаче, поради отсъствието на учител и предвид личните недостатъци на ученика, единствената възможност е да се издава Думата с максимално старание, знаейки, че опасността няма да се появи там, където има чиста и искрена цел; така могат да се

постигнат редица резултати, свързани със защитата, успокояването и коригирането на личността.

Групова употреба на Думата

В условията на групова формация действието на Думата се усилва, ако групата е съставена правилно, и губи от своето влияние, ако в нея има дисхармонични елементи. Думата може адекватно да се използва от групата, ако са изпълнени някои основни предпоставки. Желателно е:

а) Групата да бъде съставена от хора, които се намират на един и същ, или поне на допълнителен лъч.

б) Думата да се издава в един и същ, или поне в хармоничен ключ. В този случай тя оказва мощно вибрационно въздействие и предизвиква значими реакции.

Какво се случва, когато група от правилно съчетани хора точно и вярно произнася Думата?

а) Получава се мощен поток, който достига до отговорния за групата ученик или Учител, позволява му да я съедини с Братството и улеснява прочистването на канала за предаване на учението.

б) Създава се вакуум, сходен с този, който би трябвало да съществува между Егото и Личността, но в случая той се формира между групата и Тези, Които са от вътрешната страна. [66]

в) Ако са спазени всички условия, ще се постигне присъединяване към егоичните групи на въвлечените личности, стимулиране на включените каузални тела и обединяване на всички тези групи – нисша, висша и Братството – в триъгълник за предаване на сила.

г) Оказва се конкретно въздействие върху физическите проводници на нисшата група; ускорява се вибрацията на емоционалните тела и отслабва насрещната вибрация, като всичко се привежда в съзвучие с висшия ритъм. Постига се равновесие; стимулира се нисшият ум, като същевременно се установява връзка с висшия ум, чието въздействие стабилизира нисшия конкретен разум.

д) Привлича се вниманието на някои деви (ангели), които работят с телата на хората – те получават възможност да реализират по-добре своята дейност и да осъществяват определени контакти, които впоследствие ще се окажат полезни.

е) Около групата се създава защитна обвивка, която (макар и временно) я предпазва от безпокойства и позволява на нейните членове да работят с по-голяма лекота като спазват закона; същевременно тя помага на вътрешните Учители да открият линията на най-малкото съпротивление между себе си и тези, които се стремят към техните съвети.

ж) Ускорява се ходът на еволюцията. Колкото и минимална да е тази помощ, все пак всяко усилие, което спомага за реализирането

на закона, въздейства върху материята с цел нейното пречистване, стимулира вибрацията и облекчава контакта между нисшето и висшето, е инструмент в ръцете на Логоса за ускоряване на Неговия план. [67]

Посочих само някои от следствията, породени от съзвучното напяване на Думата. По-късно, когато правилата за окултна медитация бъдат усвоени и се приложат на практика, тези следствия ще започнат да се изучават по-детайлно. С развитието на ясновидството у расата те ще могат да се систематизират и проверяват. Геометричните форми, създавани от индивида и от групата при напяването на Думата, ще бъдат регистрирани и записвани. Изваждането на индивида от дадена група и включването му състава на друга, по-подходяща група, ще се осъществява след внимателен и обективен анализ на извършената от него работа. След време, когато индивидите развият висше съзнание, групите ще излъчват свой ръководител, изхождайки не само от духовните постижения и интелектуалното му равнище, а и от способността му да използва своето вътрешно зрение и да помага на другарите си и на групата за следване на законния план и правилното развитие.

Групи за особени цели

На по-късен етап ще се формират групи, преследващи особени цели; така стигаме до нашия трети пункт – употреба на Думата за изпълнение на определени специфични задачи.

Ще изброя за вас някои от целите, които групите ще си поставят при своето сформирание, стараяйки се ги постигнат чрез употреба на Свещената Дума и в комбинация с истинска окултна медитация. Времето за подобни групи още не е настъпило и все още няма нужда от тяхното подробно описание, но ако всичко върви по плана, дори **вие** в своя живот ще можете да видите тяхното частично осъществяване.

1. Групи за работа върху емоционалното тяло с цел неговото развиване, овладяване и пречистване.
2. Групи, съдействащи за ментално развитие, укрепване на равновесието и установяване на контакт с висшия ум. [68]
3. Групи за лечение на физическото тяло.
4. Групи, чиято задача ще бъде постигане на изравняване и прочистване на канала между нисшето и висшето.
5. Групи за лечение на мание и умствените разстройства.

6. Групи за изучаване на реакциите при произнасяне на Думата, които ще маркират и класифицират възникващите геометрични фигури, ще отбелязват нейното въздействие върху отделните членове и ще посочват какви странични същности се повлияват от

притегателната ѝ сила. Това трябва да бъдат много напреднали екипи, способни за ясновиждащо изследване.

7. Групи, които конкретно работят за установяване на контакт с девите, като им сътрудничат съгласно закона. Това ще стане много по-лесно, когато нарасне активността на седми лъч.

8. Групи, занимаващи се с конкретни научни изследвания върху законите за лъчите и изучаващи цветовете и звуците, както и техните индивидуални и групови въздействия и взаимовръзки. Това по необходимост ще бъдат внимателно подбрани групи, в които ще се допускат само хора с високи духовни постижения и такива, които се приближават към Посвещение. Не забравяйте, че тези групи ще представляват във физически план неизбежно въплъщение на други, вътрешни групи от стремящи се, обучаващи се, ученици и посветени.

9. Групи, които работят под ръководството на един от Учителите и отговарят на поставените от Него изисквания. За целта техните членове се избират от самия Учител.

10. Групи, които се подчиняват конкретно на един от трите големи отдела, и които се стремят (под квалифицирано ръководство) да оказват политическо и религиозно [69] влияние в света на хората и да ускоряват еволюционните процеси според инструкциите, спускани от отдела на Повелителя на Цивилизацията. Някои от тези групи ще работят в лоното на църквата, други в рамките на масонството, а трети ще са свързани с посветените глави на някои големи организации. Не забравяйте, че светът става все по-ментален, поради което се наблюдава растяща необходимост от такъв тип работа.

11. Други групи ще се посветят изцяло на т. нар. подготвителна работа, свързана с бъдещото човешко семейство.

12. Ще се формират своеобразни проблемни групи за решаване на възникващите социални, икономически, политически и религиозни проблеми чрез изучаване действието на медитацията, цветовете и звука.

13. Други групи ще поемат възпитанието на децата, индивидуалното обучение на хората, подкрепата за вървящите по Пътя на Изпитанията и развитието на висшите способности.

14. По-късно, когато Великият Повелител – Христос, дойде със Своите Учители, от всички вече съществуващи групи ще бъдат излъчени няколко особено езотерични групи, чиито членове (подбрани според своето ниво и кармично право) ще се обучават за ученичество и за първо Посвещение. Ще бъдат формирани седем такива групи или центрове за конкретно окултно обучение... Само хора с необходимата вибрационна мощ ще намерят пътя към тях.

За днес ви дадох достатъчно, така че обсъждането на четвъртата точка ще оставим за утре. [70]

23 юни 1920 г.

Прави сте да мислите, че положението на нещата днес далеч не е добро. Целият свят върви към криза – криза на преустройството, дори това понякога да изглежда на пръв поглед като криза на разрушението. Навсякъде наблюдаваме събаряне на старите форми и този процес ще продължи да се разгръща. Все пак вече е направено достатъчно, за да започне издигането на скелето за новата сграда. Ведрото спокойствие и твърдата вяност към прекия дълг ще спомогнат за по-ясното разбиране на онова, което предстои да се направи.

Днес ще разгледаме въздействието на Думата върху различните центрове и върху всяко от телата, както и нейното благотворно влияние за изравняване на телата с каузалния проводник. Това е темата на нашата четвърта точка. Първите два елемента са тясно свързани, тъй като Свещената Дума (при правилно издаване) въздейства на различните тела чрез центровете и техните астрални и ментални съответствия. Ние вече частично обсъдихме някои влияния, свързани с отстраняването на нежеланата материя и формирането на нова, както и защитното действие на Думата и нейната роля за стабилизирането и пречистването на личността. Сега ще насочим вниманието си главно към центровете и въздействието, което произнасянето на Думата оказва върху тях.

Седемте центъра и Свещената Дума

Както обикновено, и тук ще обособим информацията в няколко подточки. Класифицирането има своята ценност – като подрежда и систематизира знанието, то съдейства за по-доброто и организирано изграждане на менталното тяло и облекчава запомнянето чрез задействане на визуалната памет:

1. Изброяване и анализиране на центровете.
2. Ръст и развитие на центровете.
3. Въздействие на медитацията върху центровете.
4. Тяхната взаимовръзка в работата по изравняването. [71]

Нека поясня, че ще ми се наложи да пропусна някои факти, които могат да изглеждат в естествена връзка с това, което трябва да ви съобща. Опасностите, свързани с неразумното развитие на центровете, са прекалено големи, за да се осмеля да дам пълни и подробни указания. Ние се стремим да възпитаваме Учители на Състраданието, които носят и даряват вселенска любов, а не магьосници на черните изкуства и специалисти по безпощадни самоизяви за сметка на непосветените. Някои факти трябва и могат да бъдат съобщени,

доколкото стимулират развитието на интуицията и вдъхновяват търсещия светлина към по-старателна и активна дейност. Други обаче трябва да останат премълчани, защото иначе могат да бъдат опасно оръжие в ръцете на безскрупулните изследователи. И ако останете с впечатление, че ви съобщавам само толкова, колкото да разбудя вашия интерес, тогава вие правилно ще сте схванали моя замисъл. Защото, ако интересът на читателите и на стремящите се е достатъчно голям, нищо не би могло да остане скрито от тях.

1. Изброяване на центровете.

Както знаете, физическите центрове са следните:

1. Основата на гръбначния стълб.
2. Слънчевият сплит.
3. Далакът.
4. Сърцето.
5. Гърлото.
6. Епифизата.
7. Хипофизата

Това изброяване е точно, но аз искам да предложа една опростена схема, изхождайки от съобщените по-рано факти за слънчевата система. Седемте центъра могат да бъдат сведени до пет, ако пропуснем далака и разглеждаме двата центъра в главата като един. Така обособените пет центъра [72] са приложими към нашата петстепенна еволюция в тази втора слънчева система.

В първата слънчева система са се развили трите нисши центъра, с които окултистът не се занимава. Те са основа за развитието на нисшата кварта преди индивидуализацията. Сега те са отминат етап и божественият огън трябва да се фокусира в следващите, по-високи центрове.

Далакът: Третият център – далакът, има особено предназначение. Като основа за всяка основополагаща активност на микрокосмоса и на неговото периодично приспособяване към околната среда, към своите потребности и към макрокосмоса, той има съответствие в третия аспект (на активността), както и в третия Лъч (на Активното Приспособяване). Центърът на далака контролира собствените за микрокосмоса селективни процеси, възприема вибрационната сила и енергията на макрокосмоса и я трансформира за нуждите на микрокосмоса. Далакът може да бъде наречен орган на трансформирането. След като функциите му се изучат по-

задълбочено, ще бъде открито, че той осигурява магнетичната връзка между съзнателния, мислещ троичен човек и неговите нисши проводници, разглеждани в качеството им на “не-А3”, оживотворяван от насищащи същности. Предназначението му е да осигурява именно тази жизнена сила, която влиза в контакт с въпросните същности.

В своето емоционално съответствие, той е орган на емоционалната жизненост (в този аспект той отново осигурява връзка); на ментален план далакът има почти същото предназначение, с тази разлика, че благодарение на него мисъл-формите се оживотворяват от енергизиращата воля. Без да се впускаме в подробности, тук ще се ограничим само с дадените общи указания. Малцина умеят да стимулират този център [73] чрез Думата, пък и въобще не е желателно да правят това. Далакът се развива нормално, ако стремящият се като цяло прогресира правилно; ако неговото физическо тяло получава достатъчно количество от жизнените сили на слънцето; ако емоционалното му тяло се мотивира от висши стремежи и е открито за приемане на силовите потоци, спускащи се от причинното и интуитивното равнище; и накрая – ако неговият ментален живот е интензивен, вибриращ и оживотворен от могъща воля. Именно при тези условия далакът с неговите вътрешни съответствия се развива правилно и се запазва в добро здравословно състояние.

С това приключваме обсъждането на далака и повече няма да се спираме на него в по-нататъшното ни изложение.

Фундаментални центрове

Три са главните центрове с жизненоважно значение от гледна точка на средния човек, поляризиран в своето емоционално тяло и живеещ нормален светски живот, а именно:

1. Основата на гръбнака.
2. Слънчевият сплит.
3. Сърдечният център.

Три са и главните центрове при човека, вървящ към Пътя на Изпитанията и ориентиран към алтруистичен живот, след като е преодолял привличането от страна на трите свята:

1. Основата на гръбнака.
2. Сърцето.
3. Гърлото.

След като е изпълнил задачите си като център на емоционалното фокусиране, неговият слънчев сплит получава възможност да

функционира нормално. Активността на огъня сега се концентрира предимно в гърлото. [74]

Трите основни центъра при човека, вървящ по самия Път (в неговия двоен аспект), са:

1. Сърцето.

2. Гърлото.

3. Главата.

След като развие центъра на слънчевия сплит, божествената активност установява контрол над всички центрове под него и започва закономерно да се издига, за да се фокусира в централните в главата и да ги оживотвори.

Вече разделихме живота на човека на пет основни периода, като проследихме неговото развитие през всеки един от тях. За целите на широкото обобщение следва да приложим този подход и към петте центъра.

Първи период. Най-активен е центърът в основата на гръбнака, при това в чисто ротационен смисъл, а не от гледна точка на четвъртото измерение. Вътрешният огън се използва главно за активизиране на органите за възпроизводство и за функционалния физически живот на личността.

Втори период. Слънчевият сплит е крайна цел за действието на огъня, а емоционалната съставляща вече вибрира синхронно. По този начин, макар и с бавно темпо, вибрират два от централните; останалите се разбуждат; наблюдава се пулсиране, но без кръгово движение.

Трети период. Божественият огън се издига към сърдечния център и всичките три започват да се въртят в закономерен синхрон. Искан да подчертая, че съживяването на всеки център открива широк достъп на силата и че в главата се намират седем центъра (три големи и четири малки), всеки от които пряко съответства на един или друг център в тялото. При стимулиране на съответния им център, те (като плод на синтеза) получават съответен приток на въртелива сила. [75]

Четвърти период. Наблюдава се конкретна стимулация на гърления център. Цялата творческа активност на троичния човек (физически, емоционален и ментален) се насочва към служене и неговият живот в окултен смисъл започва да **звучи**. Той става **окултно съзидателен**. Разкривайки се към външния свят, той издава своя звук пред себе си. Това е окултно твърдение, чиято обективност е очевидна за хората с вътрешно зрение. Координацията между централните става видима; въртеливото движение се усилва, самите центрове променят вида си, разтварят се и кръговото им движение (насочвайки се навътре) навлиза в четвъртото измерение. Тогава централните започват да излъчват ядро от светлина и съответните им четири нисши центрове в главата също се активизират.

Пети период. Въздействието на огъня се насочва към центровете в главата и това води до тяхното пълно пробуждане.

Ако преди първото посвещение съответните центрове се въртят в четвъртото измерение, след него те стават пламтящи кръгове с изключителна красота от гледна точка на ясновиждащия. Тогава се пробужда огънят Кундалини и започва да се издига по необходимата спирала. При второто посвещение по аналогичен начин се пробуждат емоционалните центрове, а при третото се задействат тези, които са на метален план. Едва тогава посветеният е способен да се изправи в Присъствието на Великия Цар, Единния Посветител. Отново подчертавам нещо, което обучаващият се винаги трябва да помни – тук се дават само обобщения. Развитието в микрокосмоса е също толкова сложно, както и в макрокосмоса. Пробуждането на центровете и редът, по който това става, ще зависи:

- а) От Лъча на Духа, или Монадата;
- б) От Лъча на Егото, Висшия “АЗ”, Сина, или подлъча; [76]
- в) От расата и националността;
- г) От особения тип работа, която трябва да се извърши;
- д) От прилежността и пригодността на учащия се.

Основни центрове при средния човек

Основни центрове при развития човек

Основни центрове при вървящия по Пътя човек

Така вие сами можете да се убедите, че е безполезно да се дават правила за развитие на центровете и да се формулират методи за ускорена циркулация на огъня дотогава, докато опитни учители, притежаващи експертно знание и ясновидски способности, не поемат отговорността за такъв вид работа във физическия план. Не е желателно стремящите се да концентрират своите мисли върху който и да е център от тялото, защото това е свързано с риск [77] от превъзбуда или изтощение. Ненужно е, също така, те да се опитват да насочват огъня към което и да е конкретно място; невежите манипулации могат да предизвикат сериозни заболявания и дори безумие.

Ако стремящият се жадува само за духовно развитие, ако е мотивиран единствено от искрена цел и състрадателен алтруизъм, ако с ведро спокойствие се стреми да вземе под контрол своето емоционално тяло, като същевременно разширява менталния си проводник и развива навици за абстрактно мислене, тогава желаните промени в центровете ще настъпват по необходимост и опасността ще бъде избягната.

Когато тези триъгълници се превърнат в пътища за движение на излъчвания от основата на гръбнака троичен огън, когато връзката между центровете стане завършена и огънят започне да се издига по пътя от център към център, когато неговото движение протича в правилния ред, обусловен от главния лъч на човека, тогава работата бързо върви към своя край. Петорният човек достига съвършенство в сегашния голям цикъл и с това крайната цел е постигната.

(Запомнете, че такъв ред трябва да се спазва и при работа с центровете в главата.)

Утре ще продължим с по-детайлно изучаване на центровете и ще видим как тяхното пробуждане влияе върху живота на личността.

25 юни 1920 г.

2. Ръст и развитие на центровете.

Отново ще изброим центровете, като този път отбелязваме техните психични съответствия, цвят и брой листенца.

1. Основа на гръбнака. 4 листенца. Разположени са във формата на кръст и излъчват оранжев огън. [78]

2. Слънчев сплит. 10 листенца. Имат розов цвят със зелен оттенък.

3. Сърдечен център. 12 листенца. Ярко-златист цвят.

4. Гърлен център. 16 листенца. Сребристо-син цвят, с доминиране на синята гама.

5. Центрове в главата. Те са два:

а) Между веждите. 96 листенца. Едната половина на лотоса е жълто-розова, а другата е пурпурно-синя.

б) На темето. 12 основни листенца със златисто-бял цвят и 960 второстепенни, разположени около дванадесетте централни. Това прави общо 1068 листенца в двата центъра на главата, или 356 троичности. Всички тези цифри имат окултно значение.

Това описание е заимствано от книгата “Вътрешен живот”. То се отнася за етерните центрове, които са проявление във физическия план на съответните им вихри от емоционалния план и служат като канали за емоционалната жизненост. Тези центрове имат и своите

ментални съответствия; в резултат от описаното по-горе пробуждане, както и в хода на техния ръст и развитие, настъпва пълното оживотворяване и последващото освобождение. Тристранната връзка между центровете, причинното тяло и медитацията може да бъде очертана чрез следния намек: именно бързото въртене и тясното взаимодействие на тези центрове, както и тяхното укрепване благодарение на медитацията (системната окултна медитация), водят до разпад на причинното тяло. Когато вътрешният огън свободно циркулира през всеки от центровете, а кундалини в геометрична и точна последователност спираловидно [79] се издига от вихър към вихър, тогава ускорението протича в три посоки:

а) Светлината, или съзнанието на Висшия “АЗ”, се фокусира в трите нисши проводника, спуска се към по-пълно проявление и разширява контактите си на всичките три плана в трите свята.

б) От тройствения Дух започва да струи надолу все по-могътен духовен огън, който прави за причинното тяло същото, което Егото прави за трите нисши проводника.

в) Ускорява се обединяването на висшето с нисшето и се привлича самият духовен живот. Ако това е налице, ако всеки следващ живот бележи растяща жизненост на центровете, ако докосването на седмаспектния кундалини стига до всичките седем центъра, тогава дори причинното тяло ще се окаже неспособно да приеме притока на живот свише. Образно казано, двата огъня се срещат и егоичното тяло в крайна сметка изчезва; огънят изгаря изцяло храма на Соломон; постоянните атоми се разрушават и всичко се поглъща обратно в Тριάдата. Същността на Личността – придобитите способности и знания, паметта за всичко, което се е случило – става част от духовния арсенал и накрая намира своя път към Духа (или Монадата) на неговия собствен план.

Нека отново напомня по кои теми все още не бива да се дава подробна информация, предвид прекалено големия риск:

1. По метода за пробуждане на Свещения Огън.
2. По реда на неговото придвижване.
3. По геометричните форми, образувани при издигането му.
4. По реда за развитие на центровете, обусловен от лъча на Духа. Това е изключително трудна тема. [80]

Виждате, че тематиката се усложнява в степента, в която навлизаме в дълбочина на нещата. Трябва да се отчита собственото развитие на лъча, мястото на човека върху еволюционната стълбичка, както и неравномерното пробуждане на различните центрове в зависимост от типа на поредните човешки животи; анализът се затруднява още повече от троичната природа на самите центрове – етерна, емоционална и ментална, – както и поради това, че при някои хора емоционалните центрове са напълно пробудени и етерно изразени, докато менталните съставлящи може да са останали непроявени; у други хора обаче е възможно да са пробудени менталните

центрове, като емоционалните са по-слабо проявени, а етерните въобще не са развити. Затова е очевидна голямата необходимост от самоосъзнати и ясновиждащи учители, които да могат мъдро да работят с учениците; чрез научните си знания и методи, те умело ще стимулират дремещите и инертните центрове на ученика, като ги изравняват така, че енергийните потоци да могат свободно да циркулират между външните вихри и вътрешните центрове. По-късно учителят може да обучи своя ученик как сам безопасно да пробужда вътрешния си огън, да му покаже как научно може да го доразвива и предава, както и да го инструктира за реда на неговото криволинейно движение по триъгълниците, докато накрая не достигне до центровете в главата. След издигането на кундалини по тази геометрична траектория човек става свършен, неговата личност е осъществила своето предназначение и крайната цел е постигната. Факт е, че броят на листенцата на всички центрове е кратен на четири, тъй като четири е числото на нисшия "А3", или квартата. Общият брой на листенцата в центровете (ако не се брои далакът, който има свое особено предназначение, и трите нисши органи за сътворение) е 1110 – число, което символизира свършенството на микрокосмоса: 10 е числото на свършената личност, 100 е числото на причинното свършенство, а 1000 е число на духовното [81] постижение. Когато всяко листче започне да вибрира във всички измерения, крайната цел на сегашната манвантара ще е постигната. Нисшият лотос ще разцъфти напълно като точно отражение на висшия.

26 юни 1920 г.

Въздействие на окултната медитация върху центровете

Днес ще разгледаме влиянието на окултната медитация върху центровете и тяхното последващо пробуждане при условие, че медитацията винаги се предхожда от правилно произнасяне на Свещената Дума.

Тук имаме предвид медитацията, провеждана под ръководството на учител. Така човек ще медитира правилно или сравнително правилно. Днес ще разгледаме фактора **време** и неговата връзка с центровете, защото развитието е бавен и по необходимост постепенен процес. Добре е винаги да помните, че при всяка истински окултна работа очакваните резултати идват много бавно. Дори да изглежда, че човек в някое свое въплъщение постига впечатляващо бърз прогрес, това означава, че той всъщност демонстрира онова, което е постигнал по-рано (проявява свое вродено свойство, придобито в предишни въплъщения), и сега се подготвя за ново, бавно, внимателно и усърдно начинание. Той повтаря в този си живот процесите, които е усвоил в миналото, и така залага основа за предстоящото ново усилие. Това бавно и изнурително усилие, което е закономерен метод на всяко развитие, е единствено и само илюзия на **времето**, породена от това, че съзнанието на повечето съвременни хора е поляризирано в нисшите проводници, а не в причинното тяло. Състоянията на съзнание се сменят привидно бавно и това мудно напредване дава шанс на Егото да усвоява плодовете на текущите етапи. [82] Необходимо е много време, за да се установи стабилна вибрация, и още толкова, за да бъде тя изместена от друга с по-висок

ритъм. Растежът предполага и изисква дълъг период на изграждане с последващо разрушаване, на организиране с последващо дезорганизиране, на формиране на определени ритмични процеси с последващото им отхвърляне, така че старият ритъм да отстъпи място на нов. Егото работи над нисшето съзнание и се старае да постигне промяна, но това, за постигането на което Личността е отдала хиляди животи, не се променя толкова лесно. Изместването на поляризацията от емоционалния план към менталния, после към каузалния и накрая към троичния Дух, неизбежно се съпътства от периоди на големи трудности, остри конфликти (както вътрешни, така и с околната среда) горчиви страдания, мрак и разриви, които характеризират живота на стремящия се и на ученика. Какво ги предизвиква и защо те са закономерни? Приведените по-долу съображения показват защо по пътя се върви толкова трудно и защо процесът на изкачване по стълбицата (особено при приближаване към горните степени) става все по-сложен и мъчителен.

1. Трябва да се работи поотделно с всяко от телата, за да се дисциплинира и да бъде пречистено.
2. Налага се всяко тяло да бъде пренастройвано и изравнявано.
3. Необходимо е всяко тяло да бъде реполяризирано.
4. Всяко тяло практически се преустройва.
5. Под контрол трябва да се вземе всеки подплан, разположен над четвъртия, от който започва животът на стремящия се.
6. Всеки център трябва да бъде постепенно, внимателно и научно пробуден, неговото въртене трябва да се ускори, излъчването му да се електризира (ако мога да взаимствам този термин и да го приложа към центровете), а силата му да се прояви във висшите измерения. [83]
7. Всеки етерен център трябва да бъде магнетично свързан и напълно изравнен със съответните центрове в емоционалното и менталното тяло, така че да се осигури безпрепятствено протичане на силите.
8. Всеки център трябва отново и отново да бъде пробуждан от Свещения Огън, докато неговото излъчване, честота на трептене и цвят не започнат да съответстват на егоичната нота. Това е една от целите на Посвещението.

Всяко изменение е постепенно, тъй като се подчинява на универсалния закон, управляващ абсолютно всеки цикличен ръст в макрокосмоса:

1. Отначало се наблюдава сблъсък между стария ритъм и новия.
2. После настъпва период на постепенно утвърждаване на новото, изкореняване на старото и стабилизиране на новата вибрация.
3. Накрая идва фазата на самоизчерпването и отмирането и процесът започва отново.

Медитацията и употребата на Свещената Дума имат за цел да изпълнят именно тази работа над телата и над центровете. Думата съдейства за приспособяване на материята и за нейното оживотворяване от огъня, като позволява на стремящия се да работи в съответствие със закона. Разтварянето на центровете е постепенен процес, който протича успоредно с работата над телата, пречистването на проводниците и бавното развитие на причинното съзнание.

Заключителни бележки

Завършвайки този раздел за употребата на Свещената Дума в медитацията, бих искал да маркирам (макар и само с намек) няколко основни момента. Напълно осъзнавам колко ви е трудно да се ориентирате в тази тема. Сложността идва от обстоятелството, че е много малко [84] безопасната информация, която може да бъде съобщена; освен това, ефективната употреба на Думата е една от тайните на посвещението, която разбира се не може да бъде разгласявана, а малкото, което би могло да се съобщи, не дава почти нищо съществено на стремящия се, ако не е съпроводено от мъдър стремеж към експеримента, провеждан под ръководството на някой, който **знае**. Въпреки това, аз ще насоча вниманието ви към някои твърдения, които (ако размислите над тях) могат да ви доведат до просветление.

Медитирайки над сърдечния център, добре е да си го представяйте във вид на **затворен** златист лотос. Когато произнасяте Свещената Дума си представяйте, че лотосът бавно започва да се разтваря, докато не се покаже вътрешният център или вихър във вид на лъчист водовъртеж от електрична светлина, по-скоро синя, отколкото златиста. Постройте в нея изображението на Учителя от етерна, емоционална и ментална материя. Това предполага оттегляне на съзнанието все по-навътре. Когато картината се очертае напълно, отново произнесете тихо Думата и с усилие на волята се оттеглете още по-навътре в себе си, за да се съедините с дванадесетолистния център на главата, който е център на причинното съзнание. Правете всичко това много бавно и постепенно, като запазвате състояние на абсолютна безпристрастност и покой. Между двата дванадесетолистни центъра и окултната медитация съществува пряка връзка, като действието на огъня кундалини проявява своето значение на един по-късен етап. Подобна визуализация води до синтез, до причинно развитие и разширение, като в последна сметка помага на човека да почувства присъствието на Учителя.

По време на медитация не бива да се съсредоточавате върху слънчевия сплит, тъй като в него са съсредоточени емоциите. Той е фундаментът на физическото лечителство и ще бъде разбран по-добре едва след време. Това е център на активността – активност, която в хода на еволюцията трябва да стане интуитивна. Работата на гърления център е съпроводена с излъчване, като поляризацията се премества от физическия атом към менталния постоянен атом, както бе описано по-горе. [85] Менталният постоянен атом става център на чистия разум, или абстрактното мислене. По-късно в развитието на съзнанието настъпва етап, когато емоционалната сила, която притежава толкова широко влияние, бива неутрализирана и изместена от силата на висшия интелект. Това често е етапът, при който

човек се освобождава от властта на емоциите и се ръководи изключително от разума, което нерядко се проявява в личния му живот на физически план като интелектуална твърдост. По-късно емоционалният постоянен атом отстъпва мястото си на интуитивния, като чистата интуиция, абсолютното разбиране чрез любовта и силата на разума се превръщат в обединена движеща сила. Това придава на слънчевия сплит характерно преобладаващия зелен цвят на активността, доколкото емоционалното тяло става активен посредник на висшето и генерира само малка част от розовия цвят на човешкото желание.

Наблюдавайки вихровото движение на силата през водовъртежите (чието завихряне формира листенцата на лотосите), може да се забележи, че някои листенца стоят по-изправени и че всеки център наподобява някакъв особен вид кръст, с изключение на двата центъра в главата, които са синтез на нисшите кръстове. Четирилъчният кръст на третия Логос се намира в основата на гръбнака, докато кръстът на четвъртата (човешката) Йерархия се намира в сърцето.

Когато Свещената Дума се произнася от средния кандидат, тя пренася силата през всички вътрешни центрове към етерните и предизвиква конкретна стимулация на листенцата във всеки от тях. Ако лотосът е разтворен частично, тогава само някои от листенцата ще получат стимулация. Тя създава вибрация (особено в центъра, в който човек медитира – в главата или сърцето), която оказва обратно въздействие на гръбнака до самата му основа. Сама по себе си обаче Думата не е достатъчна, за да пробуди огъня; това може да стане само в правилната форма, с подходящия тон и според определените правила. [86]

Когато медитацията се провежда в сърцето (според окултните закони и с вярно произнасяне на Думата), силата приижда от интуитивните равнища и минава през емоционалните центрове. Ако тя обаче се провежда в главата, силата идва от абстрактните манасни равнища (а след време и от атмичните), като минава през менталните центрове. Първият тип медитация развива интуицията, а вторият – причинното съзнание.

Напреднал е този човек, който обединява двата основни центъра – главата и сърцето, в единен синтезен инструмент, и чиито гърлен център вибрира в адекватна степен. Така волята и любовта се сливат в хармонично служене, а нисшата физическа активност се трансформира в идеализъм и алтруизъм. Достигайки този етап, човекът е готов за пробуждане на вътрешния си огън. Неговите тела са достатъчно пречистени, за да противостоят на налягането и прилива; те не съдържат нищо опасно за своя прогрес; центровете са настроени на достатъчно висока вибрация, за да получават свежа стимулация. Ако всичко това е налице, настъпва часът на посвещението, когато потенциалният служител на човечеството застава пред своя Повелител с пречистено желание, с просветлен интелект и с физическо тяло, което е слуга, а не господар.

Днес завършваме това писмо. Утре ще разгледаме опасностите, които застрашават човека по време на медитация. Ще се постарая да посоча от какво медитиращият трябва да се предпазва и кога да напредва с повишено внимание.

ПИСМО V

ОПАСНОСТИ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ИЗБЯГВАНИ ПРИ МЕДИТАЦИЯТА

- 1. Опасности, присъщи на Личността.**
- 2. Опасности, произтичащи от Кармата.**
- 3. Опасности от страна на фините сили.**

22 юли 1920 г.

Неразгласяване на информацията

Вече можем да заявим, че основите на даваното знание са успешно положени – знание, което поражда у мъдрия последовател желание да се подчинява на необходимите правила, да отговаря на предписаните изисквания и да превръща осмислените ментални концепции в практически всекидневен опит. Това желание е мъдро и правилно и е логично следствие от всичко онова, което вече беше споделено; в тази връзка обаче се налага да бъдат дадени конкретни предупреждения, да се посочат някои потенциални опасности и да се предпази обучаващият се от прекален ентузиазъм, който може да го поведе по пътища, способни да задържат неговото развитие и да съдействат за формирането на вибрации, които впоследствие ще се наложи да бъдат изкоренявани. Оттук произтича необходимостта от евентуално забавяне и връщане към вече обсъждани теми, което би могло да се избегне, ако нещата бяха осъзнати навреме и в дълбочина.

Някои информации и съвети не могат да бъдат дадени на учениците в писмен вид по три причини:

- 1. Определени инструкции винаги се дават устно, доколкото са предназначени за интуицията, а не разчитат на осмисляне и логически анализ от страна на нисшия ум; освен това, те крият елементи на опасност за онзи, който не е готов.**

2. Други информации спадат към тайните на Пътя, предназначени са предимно за групите, към които учащият се принадлежи, и могат да бъдат дадени само като съвместни указания, при това извън физическото тяло. Те се отнасят до груповото причинно тяло и обясняват някои лъчеви тайни, както и методите за искане на помощ от висшите деви за [89] постигане на желан резултат. Опасностите, които съпътстват тази дейност, са прекалено големи, за да бъде позволено нейното пълно описание в екзотерични публикации. Устното слово оказва различно окултно въздействие в сравнение с писменото. Докато сред вас не се появи мъдър Учител във физическо тяло, докато Той не успее да събере около себе си своите ученици, защитавайки ги със своята аура и нейната стимулираща вибрация, докато световните условия не позволят известно преодоляване на сегашното напрежение и неопределеност, дотогава ще е невъзможно да се даде информация за формите, призивите и мантрите със специфичен характер; недопустимо е да се възбуждат центровете отвъд необходимата еволюционна норма, с изключение на няколкото индивидуални случаи, когато отделни ученици (възможно е дори неосъзнато за тях самите) се подлагат на определени процеси, които водят до значително ускоряване на вибрациите. Това се осъществява само по отношение на няколко лица от всяка страна и то под прякото наблюдение на Учителя, фокусирано чрез Е. П. Блаватска.

3. Информацията за призоваване на девите по време на медитация все още не може да се дава безопасно на индивидите, макар че началото вече е положено по отношение на някои групи, например при масонските и църковните ритуали. Формулите, чрез които нисшите деви се поставят под контрола на човека, засега също няма да бъдат съобщавани. На човешките същества все още не бива да се поверява такова могъщество, защото повечето хора са движени предимно от егоистични мотиви и биха злоупотребили с тях в своя полза. Мъдрите Учители на расата са убедени (както струва ми се вече споменах), че недостатъчното знание носи много по-малко опасности в сравнение с неразумно голямото, и че расата може по-сериозно да пострада поради злоупотреба със сили, придобити от начинаещи окултисти, отколкото при липса на знание, което не поражда кармични следствия. Силите, придобивани по време на медитация, [90] възможностите, откривани чрез настройката на телата при медитация, качествата, разбуждани във всеки проводник чрез произнасяне на конкретни формули по време на медитация, управляването на материята като една от функциите на окултиста (в резултат от добрата настройка на проводниците и техния съвършен отклик спрямо състоянията на различните планове), както и достигането на причинно съзнание – т. е. съзнание, притежаващо способността да включва в себе си по-малките съзнания – всичко това са прекалено сериозни придобивки, за да бъде позволен лесен достъп до тях; затова, след съответно обучение, само определени ученици ще бъдат поощрени от учителя, а именно тези, на които може да се има доверие. Доверие, но в какъв смисъл? Доверие в това, че те ще мислят в групови понятия, а не с категориите на личния “АЗ”; доверие, че ще прилагат полученото знание спрямо телата и кармата на ближните изключително за да им оказват мъдра помощ, а не с егоистични цели; доверие в това, че ще използват окултните сили за ускоряване на еволюцията и за развитие на всички планове от тези еволюционни схеми в съответствие със замисъла на тримата Велики Повелители.

Нека илюстрираме това по следния начин:

Пренасянето на съзнанието от нисшия “Аз” във висшия е едно от действията, които се извършват при редовна, провеждана под правилно ръководство медитация. То дава възможност да се вижда на причинните (каузалните) равнища, интуитивно да се разпознават **фактите** от живота на другите хора, да се предсказват събития и произшествия и да се **познава** относителната ценност на личността. Това пренасяне се разрешава само, ако ученикът е способен да запазва мълчание, безкористност и стабилност. А мнозина ли отговарят в наши дни на тези изисквания?

Опитвам се да дам обща представа за опасностите, които възникват в резултат от преждевременното придобиване на сили чрез медитиране. Искам не да обезкуража, а да призова към онази физическа чистота, емоционална стабилност и ментална уравновесеност, които ученикът задължително трябва да постигне, преди да пристъпи към по-голямото знание. Едва [91] след като съответният канал се затвори пред животинската му природа и се открие за интуицията, човекът ще може мъдро да продължи своето дело. Само когато се разгърне способността на сърцето да състрадава на всичко, което диша, да обича всичко онова, до което се докосва, да разбира и симпатизира и на най-презряното от Божиите творения, само тогава работата ще може да напредва в правилната посока. Единствено ако развитието протича равномерно, ако интелектът не изпреварва прекалено много сърцето и ако менталната вибрация не отблъсква висшата вибрация на Духа, само тогава на учащия се може да се довери притежаването на сили, които (в случай на неправилна употреба) могат да доведат до катастрофа както неговото обкръжение, така и него самия. Само ако той няма други мисли, освен такива, с които си **поставя за цел** да работи в помощ на света, може да му се позволи мъдро да управлява мисловната материя. Само ако той няма друго желание, освен да си изясни плана на Учителя и конкретно да съдейства за превръщането му в проявен факт, могат да му бъдат доверени формулите, които поставят нисшите деви под негов контрол. Рискът е толкова голям и опасностите, които заплашват лекомисления учащ се, са толкова многоаспектни, че преди да продължа по-нататък, бих искал да ви призова към изключителна предпазливост.

Нека сега да конкретизираме и да изброим някои опасности, от които трябва да се предпазва всеки, който желае да напредва в медитацията. Различните рискове са обусловени съответно от различни причини, така че ще трябва да ги формулираме с максимална точност:

1. Опасности, скрити в Личността на ученика. Те могат да бъдат групирани в три подточки: физически, емоционални и ментални рискове.

2. Опасности, обусловени от кармата на ученика и от неговото обкръжение. Те също могат да се разделят на три групи: [92]

- а) Кармата от неговия сегашен живот, собствените “самоограничения”, заложили в течение на този му живот.
- б) Неговата национална наследственост и инстинкти, свързани например със западния или източния тип тяло.
- в) Неговите групови връзки, както екзотерични, така и езотерични.

3. Опасности от страна на фините сили, които вие поради незнание наричате зли; тези рискове се крият в атаките срещу ученика от страна на външни, чужди за него същности от един или друг план. Те могат да бъдат както развълпътени човешки същества, така и обитатели на другите планове, които не са човешки същества; по-късно, когато ученикът придобие достатъчна значимост, че да започне да привлича вниманието, атака може да се появи и от страна на тези, които работят изключително с материята във вреда на духовния ръст – като се започне от черните магьосници и тъмните братя и се свърши с различни други сили, които се проявяват като разрушителни. Тази видимост е обективна единствено от гледна точка на времето и в рамките на нашите три свята и се обяснява с това, че самият наш Логос се развива и преодолява редица свои временни несъвършенства (от гледна точка на други, безкрайно по висши Същности, които съдействат за неговото развитие). Така наричаните от нас “несъвършенства на природата” са всъщност несъвършенствата на Логоса, които в крайна сметка ще бъдат надживени и преодолені. И така, тази сутрин само маркирах материала, който ще се постарая да изложа по-подробно през следващите дни.

24 юли 1920 г.

Опасностите, които дебнат ученика по време на медитация, зависят от много фактори и всичко, което тук можем да направим, е да очертаем накратко някои опасни състояния, да обрисоваме отделни водещи към катастрофа възможности и да предпазим ученика от резултати, които се постигат [93] чрез различни неправилни усилия, с прекалени напъни и с тотално, едностранно отдаване, което може да доведе до неуравновесено развитие. Цялостното едностранно отдаване е добродетел, но това трябва да бъде едностранност на задачите и целите, а не такава, която развива една изолирана методична линия за сметка на всички останали.

Опасностите, които съпътстват медитацията, са свързани предимно с нашите добродетели и точно в това се крие цялата трудност. Става дума главно за рискове, произтичащи от фината умствена настройка, която изпреварва възможностите на нисшите проводници, особено на плътния физически носител. Целеустремеността, концентрацията и решимостта са необходими добродетели, но ако се практикуват без различаване и откъснати от усета за **време** в еволюцията, те биха могли да доведат до разрушаване на физическия проводник, което ще отложи всякакъв прогрес в съответния конкретен живот. Излагам ли ясно своята позиция? Искam само да посоча на онези от вас, които се увличат по окултизма, абсолютната необходимост от мъжествен здрав разум, който те трябва да притежават като основно качество, плюс силно чувство за пропорция, осигуряващо им разузна предпазливост и съизмеримост на избрания метод спрямо пряката необходимост. И така, искам лаконично да посъветвам тези от вас, които с цялата си душа се стремят към усвояване на окултната медитация:

а) Да опознаят себе си.

б) Да се движат напред бавно и внимателно.

в) Да изучават последиците.

г) Да разширяват разбирането се, че вечността е безкрайна и че само онова, което се постига бавно, ще пребъде в безпределността.

д) Да се стремят към постоянство.

е) Винаги да помнят, че истинските духовни резултати трябва да се проявяват в екзотеричния живот на служене.

ж) Да имат предвид, че психичните феномени въобще не са показателни за успешното следване на медитацията. Нейните резултати ще бъдат забелязани от света и той ще е много по-висш [94] съдник в сравнение със самия стремящ се. А най-бързо за тях ще научи Учителят, тъй като следствията на каузалните равнища стават очевидни за него много преди самият човек да е осъзнал какъвто и да е прогрес.

Нека сега да разгледаме тези точки по-подробно.

Опасности, присъщи на Личността

Отначало ще разгледаме опасностите, които са най-тясно свързани със собствения личностен живот на човека и са обусловени от неговите три тела – от тяхната разединеност или взаимна зависимост. Тази тематика е толкова обширна, че всичко, което тук можем да направим, е да посочим отделни следствия, породени от някои специфични условия. Всеки човек има свой особен проблем и всяко тяло предизвиква своя специфична реакция, доколкото всяка цялост в своята троична природа се характеризира с определена изравненост или с отсъствието на такава. Нека отначало да разгледаме телата поотделно, а после и в тяхната троична цялост. Така ще можем да съобщим някои специфични факти.

Ще започна с менталното тяло, доколкото то е център на усилията, полагани от изучаващия медитацията, и тъй като именно то контролира двата нисши проводника. Истинският изследовател се старее да оттегли своето съзнание от физическото и от емоционалното си тяло и да го насочи към сферите на мисълта, или към тялото на нисшия ум. След като постигне това, той се опитва да премине отвъд този нисш ум и да се поляризира в причинното тяло, използвайки антакарана като канал за връзка между висшето и нисшето; физическият мозък остава само безпристрастен приемник на това, което се излъчва от Егото (или Висшия “АЗ”), а по-късно и от Троичния Дух, или Триадата. Извършваната работа изисква движение от периферията навътре с последваща централизация. След като бъде постигната необходимата [95] поляризация и фокусиране в този устойчив център – когато слънчевият сплит и сърдечният център са в покой – център на съзнанието става една точка в главата, която съвпада с някой от трите главни центъра (намиращи се също

в главата), като с кой точно от тях зависи от лъча на човешкото Его. Такъв е методът за повечето хора. След като стигне до тази точка, човек продължава медитацията според своя лъч, както това най-общо беше споменато в предишните писма. Във всички случаи, менталното тяло става център на съзнанието, а по-късно в резултат от редовна практика се превръща в изходен пункт за пренасяне на поляризацията във висшето тяло: отначало в причинното, а по-късно в Триадата.

Опасностите, които заплашват менталното тяло, са съвсем реални и срещу тях трябва да се предприемат необходимите мерки. Рисковете като цяло са два: първият е свързан с **потискането**, а вторият е резултат от **атрофията на тялото**.

а) Нека първо да разгледаме опасностите, породени от потискането. Някои практиканти насочват чистата мощ на своята воля, за да постигат по време на медитация ефект на пряко потискане спрямо процесите на нисшия ум. Ако си представите менталното тяло във вид на яйце, което обкръжава физическото, като го надвишава по обем, и ако осъзнаете, че през това яйце постоянно циркулират различни мисъл-форми (продукт на самия човешкия ум, както и мисли на заобикалящите го хора), така че менталното яйце е оцветено от преобладаващите въздействия и се характеризира с различни геометрични форми, които се намират в състояние на постоянни промени или циркулации, тогава вие ще придобиете известна представа за онова, което имам предвид. Ако човек се стреми да успокои своето ментално тяло така, че да спре или потисне всяко движение, той фактически ще заключи тези мисъл-форми вътре в менталното яйце, циркулацията им ще се прекрати и това може да доведе до сериозни последствия. Потискане от такъв вид пряко се отразява върху физическия мозък и причинява голяма част от умората, която се чувства след определен период [96] на медитиране. Ако тази практика продължи дълго време, тя може да предизвика големи беди. С подобна опасност в по-голяма или по-малка степен се сблъскват всички начинаещи и докато не се научат да се справят с нея, те ще обезсмислят полаганите усилия и ще забавят своето развитие. Резултатите могат разбира се да бъдат и много по-печални.

Какви са правилните методи за отстраняване на мисленето? Как може да се постигне ведро спокойствие на ума, без потискане с усилие на волята? Следващите съвети могат да се окажат полезни за вас:

Оттегляйки своето съзнание в менталния план и в някаква точка на мозъка, нека практикуващият три пъти тихо произнесе Свещената Дума. Нека той си представи този повей като прочистваща сила, която измита всички циркулиращи в менталното яйце мисъл-форми. Нека сега той почувства менталното си тяло свободно от всякакви мисъл-форми.

След това човек трябва максимално да повиши своята вибрация и да се настрои за нейното чисто пренасяне от менталното тяло в причинното, като така даде възможност на Егото да оказва пряко въздействие върху трите нисши проводника. Докато човек е способен да удържа своето съзнание в състояние на възвишеност и колкото дълго неговата вибрация се явява същевременно и вибрация на Егото

върху неговия собствен план, съответно толкова дълго менталното тяло ще остава в състояние на равновесие. В него няма да има нисши вибрации, аналогични на мисъл-формите, циркулиращи в нисшата околна среда. Силата на Егото ще протича през менталното яйце, лишавайки всички странични геометрични единици от възможност да навлязат в него, като с това ще отпадне и опасността от потискане. Ще се постигне дори нещо повече – менталната материя с времето ще става толкова добре настроена и отзивчива спрямо висшата вибрация, че ще придобие устойчивост и автоматично ще отблъсква всичко онова, което е по-нисше и нежелателно.

б) Какво да разбираме под опасност от атрофия? [97] Тя се състои в следното: някои практикуващи дотолкова се поляризират върху менталния план, че възниква риск от разкъсване на връзката с двата нисши проводника. Въпросните нисши тела съществуват за целите на връзката, т. е. за възприемане на знания от нисшите сфери и за натрупване на опит, чрез който да се увеличи съдържанието на причинното тяло. Ясно е, че ако вътрешното съзнание не се спуска по-ниско от менталния план, като игнорира тялото на емоциите и плътното физическо тяло, това ще доведе до две основни следствия. Нисшите проводници се отхвърлят, стават безполезни и като не изпълняват своето предназначение, атрофират и умират от гледна точка на Егото, а самото причинно тяло не отбелязва необходимото разрастване, което означава загуба на време. Менталното тяло също става безполезно и егоистично, не допринася никаква полза на света и по този начин престава да има някаква ценност. Мечтателят, чиито мечти никога не се материализират, строителят, който събира материал, но никога не започва строеж, човекът с видения, който не носи полза нито на боговете, нито на хората, всички те са единствено пречка в универсалната система. Такива хора са много застрашени от атрофия.

Медитацията трябва да води до по-пълно отдаване на трите тела под контрола на Егото, тя трябва да съдейства за координиране и изравняване, да постига усъвършенстване и симетрично развитие, които да превръщат човека в реален помощник на Великите. Ако човек почувства, че е прекалено центриран върху менталния план, той трябва целенасочено да работи над своите ментални преживявания, копнежи и устреми, за да ги превърне във **факти** от физическия план; така, поставяйки двата нисши проводника под контрола на менталното, той ще ги превърне в инструменти на своята ментална творческа дейност.

Посочих двете най-често срещани опасности и съветвам всички, които се занимават с окултизъм, [98] да помнят, че трите тела са еднакво важни за работата, както от егоична гледна точка, така и предвид служенето на човешката раса. Нека те се стремят да им осигурят мъдра координирана изява, която ще позволи на вътрешния Бог да се прояви в помощ на света.

25 юли 1920 г.

Емоционалното тяло в наши дни е най-важният проводник на Личността и това е така по няколко причини. То представлява цялостна единица за разлика от физическото и менталното тяло; това е центърът на поляризация за по-голямата част от човешкото

семейство; то се обуздава най-трудно и на практика пълният контрол над него се постига последен. Всичко това е така, защото вибрацията на желанието доминира, и то не само в човешкото, а и в животинското и растителното царство (макар и в по-малка степен), така че развиващият се вътрешен човек трябва да преодолява предразположения, вкоренени и в трите царства. Преди духът да може да действа чрез формите на петото, или духовното царство, вибрацията на желанието трябва да отмре, а егоистичната наклонност да се трансформира в духовна устременост. Емоционалното тяло образува практически единно цяло с физическото, тъй като средният човек се мотивира към дейност почти изключително от своето емоционално тяло и неговият най-нисш проводник автоматично изпълнява повелите на по-висшия. Освен това, въпросното тяло (както често беше споменавано) по най-непосредствен начин се съотнася с интуитивните равнища и един от пътищата на постижението е свързан с това обстоятелство. В медитацията емоционалното тяло трябва да се контролира от равнището на менталния план и едва по-късно, когато поляризацията се пренесе в менталното тяло чрез формите на медитация и интензивната целенасоченост и воля, то ще стане безстрастно и възприемчиво. [99]

Ако бъде прекалено разширена, тази негативна нагласа може да причини сериозни опасности, които ще разкрия пред вас по-късно, когато пристъпим към темата за обсебването, което понякога има божествен произход, но в повечето случаи е точно обратно. Негативното (възприемащото) състояние е нежелателно за което и да е от телата, но начинаещите в медитацията постигат точно такава негативност и с това се излагат на голяма опасност. Задачата е емоционалното яйце да се настрои позитивно (определящо) към всичко по-ниско от него, към заобикалящата го среда, като остава възприемчиво чрез причинното тяло единствено към Духа. Това се постига единствено чрез развитие на **способността за съзнателен контрол**. Нисшите проводници трябва внимателно да се наблюдават и следят дори в моменти на най-висша вибрация и контакт. **“Наблюдавай и се моли”** е казал Великият Повелител, бидейки за последен път на земята, като е говорил с окултни термини, които и досега остават без необходимото внимание и тълкуване.

И така, какво трябва да бъде наблюдавано?

1. Нагласата на емоционалното яйце и позитивно-негативния контрол над него.
2. Стабилността на емоционалната материя и нейната съзнателна възприемчивост.

3. Изравнеността на тази материя спрямо менталното и причинното тяло. Несъвършената изравненост (която е често явление) води до неточен прием от висшите равнища, до изкривяване на изпращаните надолу чрез Егото истини и до много опасен пренос на сила към неподходящи центрове. Липсата на изравненост е причина видимо духовно ориентирани хора често да се отклоняват от сексуалната чистота. Те **могат** донякъде да се докосват до интуитивните равнища, Егото им също **може** частично да пренася могъщество от висшите сфери, но доколкото изравняването е несъвършено, идващата от висшите полета сила се отклонява, подлага на свръхстимулация неподходящи центрове и причинява нещастия.

4. Друга опасност, от която трябва да се пазите, [100] е рискът от обсебване; чистите мисли, духовните цели и безкористното братско поведение изграждат фундамента на защитата. Ако към тях добавим здравия разум и мъдрото прилагане на окултните правила при медитация, плюс необходимото съобразяване с лъча и кармата, тези рискове ще бъдат избегнати.

28 юли 1920 г.

Няколко мисли за ОГЪНЯ

Преди да продължим с обсъждането, искам да подчертая един много интересен за вас факт. Повечето психологични явления на земята са подвластни (както ще разберете, ако помислите добре) на Дева-Повелителя Агни, на върховния Повелител на Огъня, на Владетеля на менталния план. Космичният огън е в основата на нашата еволюция; вътрешният контрол над огъня на менталния план и неговото овладяване, проявата на пречистващото му действие и усъвършенстващо влияние, е еволюционната задача на нашия троичен живот. Когато вътрешният огън на менталния план и огънят, скрит в нисшите проводници, се обединят със свещения огън на Триадата, работата е завършена и човекът става Адепт. Единението е факт и дейността на еоните е към своя край. Всичко това се осъществява със сътрудничеството на Повелителя Агни и висшите деви на менталния план, които работят заедно с Властелина на този план и с Раджа-Повелителя на втория план.

Макрокосмичната еволюция протича аналогично на микрокосмичната. Вътрешните огньовете на земното кълбо, дълбоко в сърцето на нашата земна сфера, ще се съединят със свещените огньовете на слънцето в края на великия цикъл и слънчевата система ще достигне своя апотеоз. Постепенно, след много еони и след последователната смяна на по-малките цикли, огънят ще насити етера, ще се проявява и ще влияе все по-силно, докато накрая [101] космичният и земният огън се съединят (телата на материалните форми ще се адаптират към променените условия) и тяхното съответствие стане видимо. В този смисъл земните явления (например сеизмичните движения) ще започнат да се изучават с по-голям интерес, като следствията от тях (включително и въздействието им върху човешките същества) ще се осмислят по-задълбочено. През летните месеци, които циклично настъпват в двете полукълба на земята, се активизират огнените деви, огнените елементи и онези неразбираеми същности, наричани “агничейтани” на вътрешните пещи. Когато слънцето започне да се отдалечава, те отново понижават своята активност. Тук ясно се вижда зависимостта на огнените аспекти на Земята от Слънцето, аналогично на връзката между нейните водни аспекти и Луната. Това е окултен намек. Искам да приведа още един кратък окултен фрагмент, който..... вече може да бъде съобщен. Размисълът над него значително ще издигне равнището на учения и ще стимулира неговата вибрация.

“Тайната на Огъня е скрита във втората буква на Свещената Дума. Тайната на живота е скрита в сърцето. Когато тази по-ниска точка вибрира, когато Свещеният Триъгълник пламти, когато точката, средният център и връхната точка също горят, тогава двата триъгълника (големият и малкият) се сливат в общ пламък, който изгаря цялото”.

Сега накратко ще разгледаме опасностите, които съпътстват медитативната практика и засягат физическото тяло. Тези опасности (както и много други неща в Логоичната схема) са тройствени по своята природа [102] и се локализируют на три места:

- а)** в мозъка;
- б)** в нервната система;
- в)** в половите органи.

Няма смисъл да обсъждаме въпроса защо започвам с опасностите, скрити в менталното и емоционалното тяло. Това е необходимо, защото много недъзи, които поразяват плътния физически проводник, се зараждат на фините равнища и са само външно проявление на вътрешното зло. Всяко човешко същество встъпва в живота с физическо и етерно тяло, снабдени с определени характеристики. Те са продукт на предишното му въплъщение и точно възпроизвеждат особеностите на тялото, което човек е напуснал, когато смъртта го е откъснала от съществуването му във физически план. Задачата на всеки от нас е да наблюдава и усвоява това тяло, да осъзнава неговите недостатъци и потребности, като започне целенасочено да изгражда ново тяло, което по-добре да задоволява нуждите на вътрешния дух. Това е задача от огромна важност. Тя изисква време, строга дисциплина, самоотричане и здрав разум.

Човекът, който практикува окултна медитация, буквално ***“си играе с огъня”***. Подчертавам това твърдение, защото то изразява една малко осъзнавана истина. “Играта с огъня” е много древна истина, която е абсолютно и напълно правилна, но е изгубила значение поради неуместното ѝ повтаряне; това не е символично твърдение, а конкретна констатация на конкретен факт. Огънят е в основата на всичко – “АЗ”-ът е огън, интелектът е фаза на огъня, в микрокосмичните физически проводници също е скрит истински огън. Той може да бъде както разрушителна сила, която прогаря тъканите на тялото и стимулира нежелателни центрове, така и оживотворяващ фактор, който действа като [103] стимулиращ и разбуждащ посредник. Ако огънят бъде насочен по подходящи и подготвени канали, той може да стане пречистващ фактор и велико обединяващо звено между нисшия и Висшия “АЗ”.

В медитацията ученикът се стреми да се докосне до божествения пламък, до своя Висш “АЗ”, и да установи връзка с огъня на менталния план. Ако медитацията се форсира или се осъществява прекалено ревностно, преди с помощта на емоционалното тяло да е постигната изравненост между нисшите и висшите тела, тогава този огън може да разбуди огъня, скрит в основата на гръбнака

(**кундалини**) и да предизвика преждевременната му циркулация. Вместо оживотворяване и стимулация, това ще предизвика разпадане и разрушение на висшите центрове. Издигането на огъня кундалини трябва да става по специален геометричен (спираловиден) път. Той се определя от лъча на ученика и от ключа на вибрацията, характерна за неговите висши центрове. Разбуждането на кундалини трябва да протича само под прякото ръководство на Учител и при съзнателно регулиране от страна на обучавания, който следва съветите на учителя си. Понякога този огън може да се пробуди и правилно (спираловидно) да тръгне нагоре, без учещият да осъзнава какво точно става на физически план; макар че осъзнава това на вътрешните планове, той не успява да доведе тази информация до физическото си съзнание.

Нека разгледаме трите главни опасности, които заплашват физическите проводници. Подчертавам, че ще стане дума само за ярко изразените недъзи, без да броим многото междинни форми на риск и неразположение, които също могат да сполетят невнимателния обучаващ се.

Опасности за физическия мозък

Мозъкът е поразяван главно от две усложнения:

1. Задръстване. То води до увреждане на кръвоносните [104] съдове с последващ натиск върху фината тъкан на мозъка. Това може да предизвика трайно неразположение или слабоумие. Отначало то се проявява като вцепененост и умора и ако обучаващият се упорито продължава да медитира, последствията могат да станат много сериозни. При умора медитацията не бива да продължава – тя трябва да се прекрати още при първите признаци на неразположение. Опасностите могат да бъдат избегнати със здрав разум и с разбирането, че тялото трябва да се тренира постепенно и да се изгражда бавно. В замисъла на Великите нетърпението няма място.

2. Безумие. Това зло често спохожда ревностните учащи се, които упорстват в неразумния си натиск или се опитват преждевременно и непредпазливо да пробудят свещения огън чрез дихателни упражнения и други подобни практики; те плащат за необмисления си устрем и натиск със загуба на разсъдък. Огънят не следва правилния геометричен път, не се образуват необходимите триъгълници и електричният флуид с растяща скорост и топлина се устремява нагоре, като буквално прогаря (частично или изцяло) мозъчната тъкан. Това води до безумие, а понякога и до смърт.

Когато тези факти станат известни и открито признати, мозъчните специалисти ще изследват по-внимателно електричното състояние на гръбначния стълб, ще съпоставят неговите особености с тези на мозъка и ще постигнат добри резултати.

Опасности за нервната система

Заболяванията на нервната система са по-чести в сравнение с тези, които пряко поразяват мозъка. Почти всички, които се занимават с медитация, осъзнават нейното въздействие [105] върху нервната система. Понякога то се проявява като безсъние, повишена възбудимост, напрежение и безпокойство, които не позволяват на човека да се отпусне; като раздразнителност, неприсъща за него преди заниманията му с медитация; като спазми в крайниците и пръстите или тикове на очите; като депресии или понижена жизненост. Възможни са и много други индивидуални проявления на стреса и нервността в зависимост от природата и темперамента. Категорично твърдя, че нервността (силно или слабо проявена) не би съществувала, ако обучаващият се следва **законите на здравия разум**, търпеливо изучава своя темперамент и внимателно осмисля конкретната необходимост от препоръчаните действия, без сляпо да прилага случайни форми и методи. Ако изучаващите окултизъм дисциплинираха по-мъдро своя живот и се отнасяха по-обективно към проблема с храненето, ако спазваха необходимите часове за сън и работеха внимателно и бавно, а не под влияние на импулса (колкото и голям да е устремът им), резултатите щяха да са по-добри и Великите щяха да имат много по-квалифицирани помощници в делото по служенето на света.

Тук нямам за цел да разглеждам специфичните болести на мозъка и на нервната система. Давам само някои общи указания и предупреждения, а за да ви ободря ще подчертая, че по-късно, когато мъдрите Учители излязат сред хората и започнат открито да ги обучават в специални школи, много от мозъчните неразположения и нервни разстройства ще се лекуват чрез медитиране, умело подбрано според индивидуалните потребности. Ще се препоръчват определени медитации за стимулиране на пасивните центрове, за насочване на вътрешния огън по правилните канали, за равномерно разпределяне на божествената топлина, за формиране на нова тъкан [106] и за лечение. Времето за това още не е дошло, макар че то не е толкова далеч, колкото изглежда.

Опасности за половите органи

Опасността от прекалено стимулиране на тези органи теоретично е добре известна и днес нямам намерение подробно да се спирам на нея. Искам само да подчертая, че тя е съвсем реална. Причината се състои в това, че при прекалено стимулиране на въпросните центрове, вътрешният огън следва линията на най-малкото съпротивление, която съответства на поляризацията на расата като цяло. Затова обучаващият се трябва да извършва двuasпектна дейност:

а) Да оттегля съзнанието си от тези центрове, което никак не е лесно, защото изисква преодоляване на резултати, натрупани в хода на многовековно развитие.

б) Да насочва вниманието на творческия си импулс към менталния план. Ако успее да направи това, той ще ориентира активността

на божествения огън към гърления си център и към съответния център в главата, а не към нисшите органи за размножаване. Оттук става ясно защо (освен в случая на много напредналия индивид) човек не трябва в ранните си години да отделя много време за медитация. Мъдрото древно правило на брахманите гласи, че той трябва да отдаде младите си години на любовта и семейството [92] и едва след като изпълни своя човешки дълг може да избере живота на поклонник. Това правило важи само за средните хора. При напредналите Егота, учениците и стремящите се, то се променя и изисква всеки от тях сам да открие и приеме правилното решение.

29 юли 1920 г.

Опасности, произтичащи от КАРМАТА на обучавания

Те могат да бъдат разделени на: [107]

1. Обусловени от кармата на сегашния му живот.
2. Скрити в националната му наследственост и тип тяло.
3. Произлезли от груповите му отношения – както на физически план (екзотерични), така и на фините планове (езотерични).

Какво имаме предвид, когато говорим за **“карма на обучаващия се”**? Често думите се употребяват лекомислено и повърхностният отговор би бил, че карма на обучавания са всички настоящи и бъдещи събития, които той не е в състояние да избегне. Това донякъде е вярно, но отразява само един аспект от цялото. Нека разгледаме по-обстойно тази тема, защото успешното разбиране на голямото обикновено води до разбиране и на малкото.

Сътворявайки слънчевата ни система, нашият Логос влага в сферата на проявление материя, която удовлетворява неговия проект и е адекватна на цялостния му замисъл. Той не планува детайлно слънчевата система, а само една специфична задача, която изисква конкретна вибрация и определен материал. Кръгът, който наричаме системен или слънчев “предел”, включва в себе си всичко, намиращо се в нашата система, и изцяло обхваща двойственото ни проявление. Всичко в него вибрира с определена ключова нота и съответства на дадени правила, насочени към постигане на конкретната крайна цел и изпълнението на задачата, известна в цялата си пълнота единствено на самия Логос. Всичко в този кръг е подчинено на особени правила, измерва се със специфична мяра и трябва да се разглежда като обусловено от кармата на това седмorno периодично съществуване, задвижвано от причини, датиращи отпреди възникването на “предела”, които са свързващо звено между нашата система, нейната предшественица и онази, която ще се появи след тях. [108] Ние не сме изолирана единица, а част от едно голямо цяло. То се управлява в своята съвкупност от космичните закони и преследва свои определени задачи.

Микрокосмична цел

Аналогично стоят нещата и с Микрокосмоса. На своя собствен план, но в по-малък мащаб, Егото повтаря работата на Логоса. Съобразно с конкретните си задачи, то построява специфична форма, събира конкретен материал и преследва определен резултат, който ще бъде постигнат доколкото събраният материал вибрира в конкретна ключова нота. Във всеки пореден живот Егото се ръководи от установени правила и има конкретна цел, **а не всички възможни цели**.

Всяка личност е за Егото това, което е за Логоса слънчевата система. Личността е негово поле за проявление и метод за осъществяване на замисъла му. Целта може да бъде различна: придобиване на добродетели чрез плащане цената на пороците; развиване на делови качества чрез борба за осигуряване на жизнените потребности; усилване на чувствителността чрез осмисляне жестокостта на природата; затвърждаване на безкористно поведение чрез оказване помощ на нуждаещите се; трансформиране на желанието чрез метода на медитацията. Всяка душа трябва да разпознае своята цел. Искам да разберете, че точно тук се крие опасността. Ако докато развива и придобива ментална способност за медитиране, обучаващият се пропусне точно онова, заради което е получил проявление във физическия план, той ще получи в резултат не определена печалба, а загуба на време и неравномерно развитие.

Ще дам конкретна илюстрация: Егото е формирало троичното си тяло на проявление и е утвърдило своя “предел” с цел да обогати [109] причинното тяло със способност за “ментално разбиране за базовите факти от живота”. Следователно, в рамките на това си въплъщение, неговата цел е да развие менталните способности на ученика. Той трябва да усвои конкретни факти и науки, с което да разшири съдържанието на менталното си тяло. Избралият да се обучава може да има много развито сърце, да е голям ентузиаст, да е изживял много от своите въплъщения, носен от крилата на мечтите, съзерцавайки прекрасни видения или потъвайки в дълбините на мистична медитация. Сега обаче той трябва да стане по-практичен, да се придържа към здравия разум, да усвоява програмата на Двореца на Учението и на практика да приложи придобитото знание във физическия план. Въпреки тази необходимост, неговият “предел” сякаш затруднява и ограничава проявлението на вродените му наклонности. Независимо че на този етап той **трябва** да усвоява уроците на практическия живот, той не го прави, а отново следва пътя на най-малкото съпротивление – отдава се на мечтания, остава встрани от световните дела, пренебрегва потребностите на своето Его и така пропуска една благоприятна възможност. Той страда много и в следващия си живот остава на същия етап, с още по-голяма принуда за работа и с още по-стеснен “предел”. Това продължава, докато човекът не се подчини на волята на своето Его.

В такива случаи медитацията не само че не помага, а дори вреди. Както споменах, ако се практикува разумно, тя е подходяща за достигналия до онази точка на еволюция, когато причинното тяло е сравнително съзряло и обучаващият е в последните класове на

Двореца на Учението. Тук имам предвид не мистичната, а научната окултна медитация. Опасностите се крият в загубата на време, в ускоряването на вибрацията, без правилно съответствие с тона на останалите вибрации, в неравномерното изграждане на структурите – всичко това поражда необходимост от корекции в следващите животи. [110]

30 юли 1920 г.

Опасности, скрити в националната наследственост и типа тяло

[...] Както споменах, тук нямам за цел да се разпростирам върху опасностите, които произтичат от телесните недостатъци, а само да ги маркирам в най-общи линии. Следователно, ако съществува някакво конкретно заболяване, вроден порок или умствена слабост, медитацията вече няма да е проява на благоразумие, а фактор за усилване на неразположението. Искам да подчертая и да предскажа (за ориентир на потенциалните желаещи да се обучават), че когато науката за медитирането напредне достатъчно, тя няма да препоръчва медитация преди внимателно да са обсъдени и преценени следните два фактора:

- а) подрасовите черти на човека;
- б) типа на неговото тяло (източен или западен).

Така ще се избягват нещастия и неприятности, с които днес всяка окултна група се сблъсква в различна степен.

Като цяло вече се признава, че преобладаващата черта на всяка раса се проявява като някакво характерно качество на емоционалното тяло. Такова е общото правило. Съпоставяйки расовите различия между италианците и тевтонците, ние ги определяме с понятията на емоционалното тяло. За италианците казваме, че са избухливи, романтични, непостоянни и блестящи; тевтонците определяме като флегматични, прагматични, сантиментални, безстрастни и логични. Очевидно, всеки темперамент е изложен на специфична опасност – при неразумна практика на медитиране достойнствата, ако се преекспонират, могат да се превърнат в пороци, а слабостите на темперамента да се засилят и да станат заплаха. Резултатът [111] ще бъде липса на равновесие, а не постигане на уравновесеност и фино шлифоване и дооформяне на причинното тяло, което всъщност е и една от преследваните цели. Затова, когато мъдрият Учител дойде сред хората и Сам започне да препоръчва медитация, расовите черти ще се взимат предвид и характерните недостатъци няма да се усилят, а ще се отстраняват. Диспропорциите в развитието ще се неутрализират от уравнивяващо влияние на окултната медитация.

Практикуваната днес медитация фундаментално се различава от онази, която е била позната на атлантите. По време на четвъртата коренна раса задачата е била да се улесни преминаването (чрез атомния подплан) от емоционалния към интуитивния план, без участие

на менталния. Медитацията се е провеждала по линия на емоциите и е оказвала определено въздействие върху емоционалното тяло. Тя е била разгръщана на емоционален план, вместо (както това е сега) да съдейства двете нисши тела да бъдат взети под контрол от менталните равнища. При арийската коренна раса усилието е насочено към преодоляване на пропастта между нисшето и висшето. Съзнанието трябва да се центрира първо в нисшия ум, а по-късно в причинното тяло, като висшето начало се активизира дотолкова, че низходящият от него поток да стане непрекъснат. Повечето напреднали ученици днес чувстват само случайни проблясъци на интуиция и просветление, но след време ще започнат да приемат и едно по-стабилно излъчване. Всеки от тези два метода крие специфична опасност. В епохата на Атлантида медитацията е рискувала да предизвика прекалено стимулиране на емоциите. Хората са постигали големи висоти, но са били заплашвани и от големи падения. Сексуалната магия е била широко разпространена, слънчевият сплит се е активизирал прекалено, триъгълниците са се формирали неправилно и нисшите центрове са били излагани на въздействието на огъня с много тежки за здравето последици.

Сега съществуват други опасности. Развитието [112] на ума предполага риск от утвърждаване на егоизма, гордостта и сляпата забора за висшето, който може да се избегне с помощта на сегашния медитационен метод. Ако адептите на тъмния път са придобили могъщество в дните на Атлантида, днес те са по-опасни, а властта им още по-разпространена. Оттук и подчертаният акцент, който се поставя върху служенето, укрепването и успокоението на ума. Това са жизнено важни условия за човека, който жадува да се развива и да стане член на Братството на Светлината.

Темата, на която ще се спра сега, има много голямо значение за всички сериозни последователи. Изтокът за развиващото се човечество е това, което е сърцето за човешкото тяло; той е източник на светлина, на живот, на топлина, на активност и жизненост. Западът за човешката раса е това, което е мозъкът или менталната активност за тялото – насочващ и организиращ фактор, инструмент на нисшия ум, акумулатор на факти. Разликите между източната “натура” (както вие я наричате) и европейската или американската са толкова очевидни и всеобщо признати, че е излишно да се спирам върху тях.

Жителят на Изтока има философски манталитет, по природа е мечтателен, от векове е свикнал да мисли чрез абстракции, склонен е към изискана диалектика, като темперамент е апатичен, летаргичен и предвид на климата не е динамичен. Столетията на метафизично мислене, вегетарианско съществуване, климатична инерция и остра привързаност към формите, както и много строгите правила на живот, са го превърнали в пряка противоположност на неговия западен събрат.

Жителят на Запада е практичен, делови, динамичен, бърз в действието, роб на организацията (която е другата страна на церемониала), ръководи се от много конкретен ум; възприемчив и критичен, той винаги е на висота, ако нещата вървят динамично и се изисква бързо ментално решение. Ненавижда абстракциите, но започва да ги цени, ако ги разбере и успее да ги превърне [113] във **факти** на физически план. Използва повече главата, отколкото сърцето си. Гърленият му център е подчертано активен. Жителят на

Изтока използва повече своя сърдечен център, отколкото главата със съответните ѝ центрове. Центърът на върха на гръбнака (в основата на черепа) при него функционира по-активно в сравнение с гърлото.

Жителят на Изтока прогресира, като в хода на енергична медитация оттегля центъра на съзнанието си в главата. Той трябва да овладява именно този център; учи се разумно да използва съответните мантри, уединява се и внимателно изпълнява предписаните норми, като работи върху тях много часове на ден и много дни подред.

Жителят на Запада трябва да се научи да оттегля съзнанието си отначало в сърцето, доколкото той вече и без това много работи с центровете на главата. Западният човек се ползва повече от колективните, а не от индивидуалните мантри и форми; той не работи в изолация като своя източен брат, а се опитва да открие своя център на съзнание дори в тълпата на големия град, в шума и вихъра на деловия живот. Той използва колективните форми за постигане на своите цели. Пробуждането на сърдечния му център се проявява в служенето. Оттук и акцентът, който на Запад се поставя върху сърдечната медитация и мотивирания от нея живот на служене.

Следователно, в процеса на реалната окултна работа, методът на Изтока и на Запада може да бъде различен (дори е задължително да бъде различен), но крайната цел е еднаква. Имайте предвид, че медитацията, която съдейства за развитието на източния човек, е опасна за неговия западен събрат, на когото тя би донесла само нещастие. И обратното. Разбира се, крайната цел винаги е една. Формите могат да бъдат индивидуални или колективни, мантрите могат да се припаяват самостоятелно или колективно, обект на специално внимание могат да бъдат различни центрове, [114] но резултатите ще са тъждествени. Лесно може да се разбере защо съществува опасност, ако западният човек базира своя устрем върху правилата, подходящи за източния му събрат. Този риск се избягва благодарение Мъдростта на Великите. Различни са методите за различните раси, специфични са формите за всяка нация, но мъдрите водачи от вътрешните планове се едни и същи, както са единни великият Палат на Мъдростта и Дверите на Посвещението, през които всички влизат във вътрешното светилище...

Накрая искам да направя още един намек. Влизайки постепенно в сила, седми лъч на Церемониалния Закон или Ред предоставя на западния човек онова, което дълго е било привилегия на неговия източен събрат. Велик е денят на благоприятната възможност и нахлуването на тази седма сила поражда необходимия устрем, който (при правилно насочване) може да доведе жителя на Запада пред трона на Повелителя на Света.

2 август 1920 г.

Опасности, породени от груповите връзки

Днес съвсем накратко ще разгледам опасностите, които съпътстват медитацията и са обусловени от груповите връзки на човека в екзотеричен и езотеричен план. По този въпрос не може да се даде друго, освен някои широки обобщения. Всяка от многобройните теми, до които се докоснах, би могла да стане основа на обширен трактат. Без да навлизам в подробности, тук аз ще маркирам само отделни аспекти, които (при внимателно осмисляне) ще разкрият пред сериозния търсач на истината големи области от знанието. Това е принципът на всяко окултно обучение. То се стреми да даде на ученика някаква ключова идея, която, носена в дълбините на сърцето, [115] ще му даде много и истински ценни плодове. След време ученикът ще може да смята тази идея за своя, защото това, което укрепва у нас в борба и напрегнат устрем, завинаги остава наше и не изчезва в забрава, както е при напечатаните мисли, възприемани само с очите, или при съветите, чути единствено с ушите, макар и казани от почитаем учител.

Ученикът, който тръгва по пътя на изпитанията и започва да медитира, често не осъзнава факта, че крайна цел не е личното развитие, а подготовката за служене на човечеството. Собственият ръст и развитие са необходими, но те не са крайната цел. Прякото обкръжение и близките от физическия план са първите обекти на неговото служене. Ако в стремежа си да натрупа определена квалификация и способности той пренебрегва групите, с които е свързан, като отказва мъдро да им служи и помага, ученикът се излага на опасност от кристализация, попада под влиянието на илюзорна и греховна горделивост и е напълно възможно да направи първата крачка по левия път. Докато вътрешният ръст не намери израз в груповото служене, човекът се движи по доста опасен път.

Грите тина групи

Тук ще дам някои сведения за групите от различните планове, към които принадлежи човекът. Те са много и различни. В отделните периоди на живота те се променят и варират в зависимост от отработената карма, която обуславя груповите връзки на личността. Колкото повече нараства способността на човека да служи, толкова повече се увеличава размерът и броят на групите, с които той влиза в контакт. Това продължава, докато в някое следващо прераждане [116] сфера на неговото служене стане целият свят. Преди да му се позволи да промени посоката си на действие и да премине към планетна, системна или космична работа, той задължително служи по следните три начина:

а) Първо – служи чрез Активност. Впряга своето познание и използва големите способности на ума и гения си в името на човечеството. Бавно натрупва интелектуална мощ, избягва клопките на гордостта и поставя в служба на човечеството цялото си активно познание, като отдава всичките си сили за напредъка на расата.

б) Второ – служи чрез Любов. С течение на времето става един от човешките спасители. Отдава живота си и всичко лично чрез съвършената любов към ближните. Това е живот на пределна саможертва. Той умира с любов, за да живеят другите.

в) Трето – служи **чрез Могъщество**. След като в горнилото на съществуването той докаже, че мисли единствено за доброто на всички около себе си, на него му се поверява могъществото, което произтича от активната, разумно прилагана любов. Той работи чрез закона и с цялата си воля се стреми да направи могъществото на закона осезаемо в троичното царство на смъртта.

Запомнете, че умението да се работи с групи е от първостепенно значение във всяка от тези три сфери на служене. Групите са различни и варират за всеки план. Ще ги изброим накратко:

1. На физически план се очертават следните групи:

а) Семейната група. С нея човек обикновено е свързан по две причини: първо, за да отработи своята карма и да си разплати дълговете; и второ, за да получи определен тип физически проводник, необходим на Егото за адекватния му израз. [117]

б) Групата на близките и приятелите. Това е личното му обкръжение, колегите по работа, хората от неговата църква, случайните познати, с които той се сблъсква за кратко и повече никога не среща. Неговата работа с тях също е двупосочна. От една страна той разплаща кармичен дълг, ако има такъв, а от друга, подлага на изпитание готовността си да помага и да насочва към добро околните, като носи отговорност за действията си. Водачите на расата наблюдават постъпките и реакциите на човека, неговата способност за служене и отклика му към нуждите на ближните.

в) Колектив от служители, събран за конкретна работа с окултна или духовна насоченост под ръководството на някой от Великите. Това може да е група от църковни служители ортодокси (за изпитване на начинаещите), или група, ангажирана с обществена дейност (работническо движение или политическа активност), както и група съмишленици от световните инициаторски движения (Теософското дружество, Християнската Наука, Новата Мисъл и Спиритизма). Към тях, с риск да ви учудя, добавям съветското движение в Русия, заедно с всички настъпателни радикални организации, които под ръководството на лидерите си (независимо от многото заблуди и неуравновесеност) искрено работят за подобряване живота на масите.

Така, на физически план съществуват три групи, към които човек принадлежи. Той има задължения и трябва да участва в тях. В какво може да се прояви опасността, обусловена от медитирането? Знаем, че кармата на човека го свързва с определена група. Затова той трябва да участва в нея възможно най-действено и свършено, за да отработи кармичните си задължения [118] и да напредне по пътя към крайното освобождение. Същевременно, човек по необходимост съдейства групата да стане по-свършена и по-полезна. Затова, ако вследствие от неподходяща медитация той пренебрегва преките си задължения и отлага изпълнението на жизненото си предназначение, в следващото си въплъщение ще бъде принуден да се върне отново към него. Ако породя нещо нецелесъобразно в причинното тяло на групите (разбирано като съвкупност от няколко линии на развитие), той не помага, а пречи и това отново крие опасност. Нека да поясня с пример: ако ученикът участва в група, в която преобладават фанатици, негова пряка задача ще бъде да

уравнovesи тази особеност чрез мъдро разграничаване и ментално равновесие. Ако той все пак се поддаде на влиянието на груповата мисъл-форма и се превърне във фанатик, ако неразумно се отклони от задачата за уравновесяване на причинното тяло на групата, като практикува съответната медитация, той ще изложи на опасност не само себе си, но и групата.

2. На емоционален план се очертават следните групи:

а) Емоционалната семейна група е негова лична група в по-голяма степен, отколкото семейството, където му се е наложило да се роди на физически план. Много често членовете на семейство от емоционалния план при среща във физическия се разпознават мигновено.

б) Класът в Двореца на Учението; той се числи към него и там получава необходимите инструкции.

в) Групата на Невидимите Помощници и колективът от Служители, с които може да е свързан по работа.

Всяка от тези групи предполага съответни функции и задължения. Това трябва да се има предвид при избора на правилния вид медитация, така че тя [119] да предоставя повече възможности за разплащане на кармичните дългове, да развива ясното виждане, мъдрата разсъдителност и разбирането за най-необходимата предстояща работа. Всичко, което не отговаря на това изискване, е опасно.

3. На ментален план групите са очертани по следния начин:

а) Групата ученици на някой Учител, с който индивидът може би е свързан и работи. Това се случва, когато човек бързо разплаща кармата си и е готов да стъпи на Пътя. Тогава медитацията трябва да протича под прякото ръководство на Учителя; всяка формула, която се разминава с потребностите на човека, носи определени опасности, защото инициирания на ментален план вибрации и породените там сили са много по-могъщи в сравнение с тези на нисшите нива.

б) Егоичната група, към която той принадлежи. Тя е най-важната, тъй като правилният избор на медитация изисква определяне на егоичния лъч. Това вече беше частично обсъдено.

Както виждате, не посочвам опасностите, които застрашават всяко конкретно тяло, тъй като тази тематична област е неизчерпаема. В бъдеще, когато окултната медитация бъде по-добре разбрана и усвоена, а поставените въпроси научно изследвани, учещите сами ще подготвят необходимите сведения и трактати. Едва тогава ще стане възможен един по-обстоятелствен анализ по тази тема. Не забравяйте, че аз само жалонирам пътя – учителите от вътрешната страна рядко правят повече. Нашата задача е да подтикваме хората към самостоятелно мислене, към развитие на ясно виждане и способност за логично разсъждаване. Затова ги учим сами да търсят и да

се развиват, да осмислят проблемите си и да възпитават собствения си характер. Такъв е Пътят... [120]

3 август 1920 г.

Опасности от страна на фините сили

[...] Днес ще обсъдим последния раздел от това писмо за опасностите, които съпровождат медитацията. След като разгледахме индивидуалните опасности, заложили в трите тела, и показахме риска, на който се излага обучаващият се, ако пренебрегва кармата и груповите си задължения, сега ни предстои да покажем опасностите, които могат да дойдат от страна на сили, лица, същности и групи, работещи на фините планове. Това действително е трудна задача, защото:

1. Средният обучаващ се не познава природата на въпросните сили, нито състава на групите от фините планове.

2. Има риск да бъде разкрито повече, отколкото е допустимо за екзотерична публикация като нашата.

3. Съществува опасност, неразбираема за непосветения и свързана с обстоятелството, че при концентрацията на мисълта, която по необходимост съпътства обсъждането на тези проблеми, се зараждат мисловни вълни, влиза се в контакт с енергийни потоци и започва циркулиране на мисъл-форми, които привличат вниманието на тези, за които става дума. Това понякога може да предизвика нежелателни последици. Затова ще бъде кратък. От страна на вътрешните планове е осигурена необходимата светлина и защита.

Тези ***три групи същности*** могат да бъдат разграничени по следния начин:

1. Групи от развъплътени същества на емоционален и ментален план.

2. Деви, самостоятелни или на групи.

3. Тъмното Братство. [121]

Нека внимателно разгледаме всяка от тях, без да забравяме, че опасностите се коренят в триаспектното състояние на телата на обучаващия се, което понякога е резултат от медитацията. Тези три аспекта са:

– Негативно състояние, при което всички тела на личността са възприемчиви и пасивни, оставайки открити за атаките на обитатели от другите планове.

– Състояние на невежество и безразсъдство, когато при употребата на някои форми и мантри, без разрешението на Учителя, учещият влиза в контакт с групи деви от емоционалния или менталния план и лекомислено става мишена за техните атаки и разрушителни инстинкти.

– Състояние, противоположно на първото, при което човек е позитивен и се превръща в канал на сила или могъщество. В този случай (с помощта на Учителя си и по силата на окултния закон) той овладява електричния флуид на вътрешните планове. Така той привлича вниманието и атаките на тези, които се борят срещу Светлите Братя.

Първите две състояния са резултат от изключително неправилна медитативна практика, а третото най-често е награда за успеха. В първите два случая решението се крие в самия ученик. Той трябва да опознае по-добре себе си, мъдро да коригира медитацията и да я практикува по-внимателно. В третия случай подкрепата трябва да се търси в няколко посоки, които ще посоча по-късно.

Опасност от обсебване

От страна на развъплътените същности съществува опасност от обсебване, което може да продължи от няколко мига до [122] дълъг период от време. За съжаление, то може да стане постоянно и да продължи цял живот. Вече съм писал друго писмо на тази тема, което може да бъде включено тук. Ние не дублираме своите действия, ако това може да се избегне. Подчертавам, че основната причина за навлизането, наричано от нас обсебване, се крие в негативната нагласа, следствие от неразумното практикуване на неподходяща медитация. Жаждата да стане приемник на висшата светлина, решимостта да си извоюва място, осигуряващо му контакт с наставниците или със самите Учители, стремежът да изкорени всички свои нисши вибрации водят ученика до грубата грешка да направи нисшата си личност прекалено възприемчива. Вместо да я изгражда като адекватно позитивна към заобикалящите фактори и към всички нисши контакти, позволявайки единствено на “връхната мозъчна точка” (ако мога да използвам този необичаен термин) да бъде възприемчива и открита за излъчванията от причинното, абстрактното и дори от интуитивното ниво, ученикът се открива за прием от всички страни. Необходимо е само една точка от мозъка да бъде възприемчива, а цялото останало съзнание да е така поляризирано, че външното влияние да стане невъзможно. Това се отнася до емоционалното и менталното тяло, макар че за повечето хора днес е актуално само емоционалното тяло. В нашия конкретен исторически период емоционалният план е толкова гъсто населен, а физическият план толкова фино му откликва, че опасността от обсебване е изключително голяма. Все пак, за да ви ободря, ще добавя, че е вярно и обратното. За първи път откликът на божественото и бързата реакция на висшето вдъхновение са толкова явно проявени. Божественото вдъхновение или “божественото обсебване”, което е привилегия на напредналите души, със сигурност ще бъде постигано в бъдеще. То ще стане един от [123] методите, които бъдещият Повелител и великите му Събратя ще използват, за да помагат на света.

Помнете, че в случаите на вредно обсебване човек попада под властта на поробващи същности, като несъзнателно и неволно става техен партньор в сделката. За разлика от това, при божественото обсебване човек **съзнателно** и с готовност сътрудничи на Великия, който се опитва да вдъхнови, да заеме, или да задвижи неговите нисши проводници. Мотивът винаги е максималната възможна помощ,

която трябва да се окаже на расата. В тези случаи обсебването е резултат не от негативно състояние, а от позитивно сътрудничество и продължава (според закона) за специфичен период от време... Доколкото все повече представители на човешката раса ще постигат непрекъснатост на съзнанието между физическото, емоционалното, а по-късно и менталното тяло, такъв акт на отдаване на проводниците ще се осъществява все по-често и с по-дълбоко разбиране.

9 октомври 1919 г.

Причини за обсебването

Една от задачите за изучаващия окултизъм е осмислянето и научният анализ на тази тема. Окултната литература посочва, че обсебването и безумието са тясно свързани. Безумието може да поразии всяко от трите тела, като най-безобидно е това на физическото тяло. Най-продължително и трудно поддаващо се на лечение е безумието на менталното тяло. То е тежка съдба, тежаща над онези, които в продължение на много въплъщения са следвали пътя на егоизма и жестокостта. Те са използвали своя ум като средство за постигане на егоистичните си цели, при това умишлено, съзнавайки, че това е лошо. Този тип безумие понякога е начин, с помощта на който Егото предотвратява приближаването на човека към левия път. В този смисъл то е замаскиран благослов. Да разгледаме сега причините за обсебването, а темата за безумието да отложим [124] за друг път.

Тези причини са четири и всяка от тях изисква специфично лечение:

– Първата се крие в слабостта на етерния двойник. Неговата разделителна тъкан (подобно на изгубила еластичността си мрежа) не е в състояние да отблъсква натиска на външните същности от емоционалния план. Образованата от тази тъкан входна врата не е плътно затворена, което прави възможно проникване отвън. Това е физическа причина, породена от неправилна организация на материята на физически план. Тя е следствие от кармата и е преднатална (предродова) даденост, породена от предишни животи. В тези случаи човекът обикновено е физически хилав и интелектуално слаб, но притежава мощно емоционално тяло, което страда, бори се и противодейства на агресията. Атаките са периодични и на тях по-често са изложени жените.

– Другата причина е свързана с емоционалните фактори. По време на сън, когато функционира на емоционален план, човекът има трудности при завръщането си във физическия проводник поради слаба координация между емоционалното и физическото тяло. Тогава в него могат да влязат други същества и да възпрепятстват завръщането на истинското Его. Това е най-разпространената форма на обсебване. Тя поражда онези, които имат мощно физическо тяло, силна астрална вибрация, но слабо ментално тяло. Истеричните вопли на лудите и конвулсиите на епилептиците са свидетелство за протичащата яростна борба. По-често от този вид заболявания страдат мъжете. Жените като правило са по-силно поляризирани в емоционалното тяло.

– Менталното обсебване се среща рядко, но с развитието на менталното тяло неговата поява ще зачести. То представлява изместване, което протича на менталните равнища, откъдето идва и сравнителната рядкост на този проблем. Физическото и емоционалното тяло остават в единство, но Мислителят е изолиран в менталното тяло, [125] докато поробващата същност (облечена в ментална материя) прониква в двата по-нисши проводника. При емоционалното обсебване Мислителят остава с емоционалното и менталното тяло, но без физическото, докато при менталното обсебване той остава без емоционалното и без физическото тяло. Причината е, че менталното тяло е прекалено развито в сравнение с другите две. Мислителят е твърде могъщ за останалите проводници, той дори ги презира, интересува се единствено от работата си на менталните равнища и така дава възможност на поробващите същности да завземат властта. Това рядко заболяване е следствие от едностранчиво развитие. Еднакво поражда мъжете и жените, проявява се още в детството и трудно се лекува.

– Още по-рядък вид обсебване е причиненото от тъмните Братя. То се проявява като разпадане на магнетичната връзка, която съединява Егото с нисшето физическо тяло, така че Егото остава в своето емоционално и ментално тяло. Това обикновено причинява смъртта на физическото тяло, но в дадения случай тъмният Брат, който иска да се възползва от физическото тяло, влиза в него и го съединява със собствената си нишка. Тези случаи не са обикновени и засягат два типа хора:

а) Високоразвитите личности, които са тръгнали по Пътя, но не успяват да преодолеят някакъв свой ключов недостатък и в дадено възплъщение се откриват за въздействието на враждебната сила. Грехът (както вие го наричате) в *личността* на ученика води до определена слабост, от която някой може да се възползва. Това обсебване се проявява като странно преобразяване, при което някоя голяма душа изведнъж се насочва към водещия надолу път, коренно променя начина си на живот и опетнява чистото си духовно начало. Наказанието не закъснява, защото на фините равнища ученикът вижда и разбира всичко. [126] Той агонизира умствено, наблюдавайки как неговият нисш проводник позори честното име на истинския си притежател и го подтиква да се откаже от най-скъпото.

б) Слаборазвитите и лошоорганизираните личности са вторият тип хора, застрашени от този вид обсебване, тъй като те не могат да окажат необходимата съпротива.

Типове поробващи същности

Те са твърде много, за да бъдат изброени подробно; тук ще спомена само някои от тях:

1. Развъплътени същности от нисш тип, стремящи се към възплъщение. Те виждат за себе си желана и благоприятна възможност в първите два типа обсебване.

2. Самоубийци, които се опитват да поправят стореното и отново да установят контакт със земята.

3. Привързани към земята добри или лоши духове (мотивирани от грижа за своите близки и от тревога за делата си, стремящи се да поправят своя лоша постъпка, или обратно – да причинят някаква неприятност) се вселяват и овладяват хората също по първите два начина.

4. Тъмните Братя се възползват главно от третия и четвъртия механизъм за обсебване. Те проникват във високоразвити, а не в слаби или непречистени тела. При третия случай слабостта е относителна и се обяснява с прекаленото акцентиране върху менталния проводник.

5. Зловредни елементи и дочовешки същности, които при първа възможност се внедряват там, където усетят сходна вибрация.

6. Някои безвредни, нисши и палави деви, които от своенравност и закачливост влизат в друго тяло и много напомнят дете, което обича да се маскира.

7. Случайни посетители от други планети, които влизат в някои високоразвити тела, преследвайки свои специфични цели, но това се случва изключително рядко... [127]

Тук бих искал да посоча някои достъпни методи за лечение на обсебването.

В първия случай – при слабост на физическия план, е необходимо изграждане на силно физическо и етерно тяло (най-вече етерно). За целта в бъдеще ще се прибегва до пряката помощ на девите на сенките (виолетовите деви или девите на етерите). В специални санаториуми етерната тъкан ще се укрепва чрез виолетовата светлина и съответния ѝ звук. Едновременно с това ще се полагат усилия за укрепване и на менталното тяло. След укрепване на физическото тяло, паузите (ремисиите) между атаките ще се удължават докато накрая съвсем изчезнат.

Ако причината е в липсата на координация между физическия и емоционалния проводник, лечението трябва да започне с изгонване на поробващата същност (екзорсизъм). Това става чрез мантри и церемонии, сходни с религиозните ритуали. Квалифицирани лица ще повтарят тези мантри през нощта по време на съня, когато се предполага, че обсебващата същност отсъства от своя гостоприемник. С помощта на мантрите истинският стопанин на тялото ще бъде призоваван да се върне и да издигне защитна бариера зад себе си, удържайки своя поробител отвън. След завръщането на стопанина, основната задача е той да бъде задържан в своето тяло. Благодарение на възпитателната работа през деня и предпазните мерки през нощта, нашественикът или нежеланият съжител рано или късно ще бъде изгонен и болният отново ще придобие имунитет. По-късно ще дам допълнителна информация по този въпрос.

Лечението на менталното обсебване е много по-трудно. В близкото бъдеще успешно ще бъдат третирани главно първите два типа

обсебвания, а лечението на менталното обсебване ще стане възможно след известно време. За целта е необходимо натрупване на повече знание, [128] изградено от самото начало върху широка експериментална база. Това ще става главно върху нивата на менталния план и ще се осъществява от лечители, способни свободно да функционират в тези сфери. Те ще могат да се свързват с Мислителя в менталното му тяло и с негова помощ ще осъществяват съвместна лечебна атака срещу обсебеното физическо и емоционално тяло. Голяма част от работата по лечението на първите два случая ще се извършва през нощта. При последния случай Мислителят ще трябва отново да овладее физическото и емоционалното си тяло, което е изключително трудно и често води до смърт.

Засега, след разкъсване на магнетичната нишка, не може да се направи почти нищо.

Опасности от страна на дева-еволюциите

Този въпрос е още по-сложен. Вече споменах, че контактът с девите може да се осъществява чрез особени форми и мантри и да бъде опасен за невнимателните. Днес тази опасност е напълно реална по следните причини:

а) Появата на седмия виолетов или Церемониален Лъч прави този контакт значително по-лесен. Церемониалът и прилагането на определени форми и специфични ритмични движения създава условия за сближаване на двете еволюции. Това ще стане очевидно чрез ритуалните практики; хората с развити психични дарби вече виждат дева-еволюцията при провеждане на църковни или масонски ритуали. Това ще се случва все по-често, но ще крие и определена опасност, свързана с широкото разпространение на знания, които неизбежно ще станат известни на непредпазливите. [129] Както знаете, Планетарната Йерархия се стреми да даде на девите разбиране както за тяхното място в схемата на нещата, така и за ролята, отредена на човешкото семейство. Работата върви бавно и някои следствия от това са неизбежни. Моята задача сега е не да обсъждам ролята на ритуала и мантрите за еволюцията на девите и на хората, а да подчертая, че за човека е неразумно и дори опасно да употребява формите за призоваване на девите и да се докосва до Строителите, като експериментира със Свещената Дума или се опитва да разкрива тайните на ритуала и съответните му цвят и звук. По-късно, след като премине през портала на посвещението, това знание ще му бъде дадено заедно с необходимата информация, която ще му позволи да работи в съгласие със закона – при това условие не съществуват никакви опасности.

б) Човешката раса е решена да проникне зад завесата и да разбере какво се крие в отвъдното. Хората откриват в себе си онези многообещаващи сили, които нарастват благодарение на медитацията. Те забелязват, че при внимателно спазване на определени правила стават по-чувствителни към сигналите на вътрешните планове. Улавят мимолетните проблесци на непознатото, виждат и чуват на астрален и ментален план с органа на вътрешната сетивност, когато той случайно закратко се отвори. По време на церемониите виждат девите, призовани от ритуала; долавят звук или глас, който им съобщава истини и те ги приемат. Голямо е изкушението този

процес да се ускори, да се удължи медитацията и да се изпробват методи за разширяване на психичните способности. Хората прибързано и необмислено форсират процеса, което води до лоши последици. Не забравяйте, че **медитирайки, човек буквално си играе с огъня**. [130] Девите от менталните равнища манипулират скритите огънове на системата, а по този начин и скритите огънове във вътрешния човек и той може да загине, ако се окаже играчка в техните ръце. Затова не си играйте с огъня!

в) Сегашният преходен период крие голяма опасност, тъй като все още не е изграден правилният тип тяло, способно да приема и да работи с окултната сила. Наличните сега тела могат да доведат амбициозния учащ се до катастрофа. Тръгвайки по пътя на окултната медитация, сега на него са му необходими почти четиринадесет години, за да преустрои първо фините си тела, а после и физическото. Преди това да е направено е доста опасно да се експериментира с непознатото. Само с отлично пречистен физически проводник, при контролирано, устойчиво и изравнено емоционално тяло и при правилно набраздено ментално тяло може да се пристъпи към работа във фините планове и да се манипулира Фохатът, доколкото окултистът прави именно това. Затова мъдрите Учители акцентират върху Пътя на Пречистването, който трябва да предшества Пътя на Просветлението. Те наблягат върху развитието на духовната способност преди безопасно да бъде проявена психичната способност; за целта Те изискват целият живот да бъде отдаван в служене на расата, защото само така човек може да получи разрешение да въздейства върху силите на природата, да властва над елементалите, да си сътрудничи с девите, да изучава формите, церемониите, мантрите и ключовите думи, които вкарват тези сили в кръга на проявлението.

4 август 1920 г.

Опасност от страна на Тъмните Братя

Мисля, че ви съобщих почти всичко разрешено [131] за т. нар. братя на Мрака. Искам добре да разберете, че за средния учащ се те не представляват реална опасност. Едва когато се приближи до ученичеството и започне да действа сред своите събратя като инструмент на Бялото Братство, той привлича вниманието на противодействащите тъмни сили. Чрез медитация, могъщество и служене човек постепенно развива своите проводници до точката на реалните постижения; неговите вибрации привеждат в движение особен род материя и той се учи да работи с нея, да манипулира флуидите и да контролира Строителите. Така той навлиза в територията на работещите със силите на инволюцията и може да предизвика техния ответен удар. Атаката им може да бъде насочена към всеки от трите му проводника и да има много разновидности. Ще изброя единствено методите, прилагани конкретно срещу учениците, защото само те засягат читателите на тези писма:

а) Атака срещу физическото тяло. Използват се всякакви средства, които могат да направят ученика безполезен поради заболяване или нетрудоспособност на физическото тяло. Не всички нещастни събития са кармично обусловени. Обикновено ученикът до голяма

степен е преодолял подобен род карма и е сравнително свободен от такива пречки в своята активна работа.

б) Друг метод е създаването на илюзии или обгръщането на ученика с облак от емоционална или ментална материя, която забулва реалността и за известно време скрива истината от неговите възприятия. Случаите, в които се прилага методът на илюзиите, са изключително интересни и поучителни, защото показват колко е трудно дори за напредналия ученик да различи реалното от лъжливото, истинското от неистинското. Илюзиите могат да бъдат [132] на емоционално или на ментално равнище, но обикновено са от първия вид. При един от методите върху ученика се хвърля мисловна сянка, усещане за слабост, разочарование или критицизъм, които периодично го завладяват изцяло. Сянката нараства до застрашителни размери. Невнимателният ученик, без да осъзнава, че вижда единствено контурите на собствените си мимолетни и преходни мисли, се разочарова, отчайва и престава да бъде полезен за Великите. Според друг метод в менталната аура на ученика се въвеждат внушения и идеи, изпратени сякаш от неговия собствен Учител, но представляващи всъщност фини внушения, които спъват работата. Мъдрият ученик трябва винаги да различава гласа на своя реален Учител от лъжливите нашепвания на маскирания зложелател. Понякога доста напреднали посветени се поддават на тази заблуда.

Използват се още много и различни методи за измама, целящи да бъде ограничен ефектът от дейността на работещия. Затова всички стремящи се трябва мъдро да изучават и да работят за развиване на **виека**, т. е. на онова различаване, което спасява от лъжата. Ако това качество бъде цялостно разработено и се прилага при оценката на големите и малки събития от всекидневието, рискът от подобни заблуди става минимален.

в) Трети, често използван метод, е ученикът да бъде препънат и съборен, обгърнат от плътен мрак и непрогледна мъгла. Това може да е черен облак от емоционална материя или пък тъмна емоция, която силно нарушава стабилните вибрации и вкарва объркания последовател в мрака на отчаянието; той има чувството, че всичко се обезсмисля и руши; става жертва на различни потискащи емоции; чувства се изоставен от всички; смята, че предишните усилия са напразни и му остава единствено смъртта. В такъв момент дарът [133] на **виека** е изключително необходим, а положението трябва да се обмисли смело и спокойно. Последователят е длъжен да си спомни, че тъмнината не може да скрие нищо от вътрешния Бог, че в самия него има устойчив център на съзнание, който не може да бъде засегнат от никакви външни обстоятелства. Той трябва да се бори до край, но до кой край? До края на обгръщащия го облак, до момента, когато премине в слънчевото сияние и оставил зад себе си мрака, излезе в светлината на деня, разбирайки отлично, че нищо и никога не е в състояние да помрачи и да уязви вътрешното съзнание. Богът е вътре в нас, каквото и да става наоколо. Ние сме склонни да се влияем от заобикалящите ни (физически, астрални или ментални) обстоятелства, като забравяме, че в най-съкровения център на сърцето се намират нашите точки на допир с Вселенския Логос.

г) И накрая (без да сме изчерпали темата) такъв метод е и потапянето на ученика в ментален мрак. Той може да бъде интелектуален и следователно по-труден за разсейване, защото в такива случаи **трябва** да се призовава могъществото на Егото, за разлика от

предишните, когато нашият нисш ум може изцяло да разсее тревогата чрез спокойно разсъждение. В този особен случай, за да разсее облака, ученикът ще постъпи мъдро, ако освен Егото (или Висшия си “АЗ”) призове и своя ръководител или дори Учител, за да получи помощта, която само те могат да му дадат.

Това са някои от опасностите, на които са изложени стремящите се. Споменавам ги само с предпазна цел и като предупреждение, а не за да предизвикам някакъв страх. Тук ще включим едно предишно писмо, в което давам някои правила, които могат да са от голяма полза за ученика.

25 септември 1919 г.

Тъмното Братство

Днес ще поговорим за могъществото на тъмното Братство. Трябва да се познават някои негови закони и методи на [134] действие и работа. Необходимо е също така да се посочат съответните методи за защита, които да бъдат прилагани в случай на необходимост. Както споменах, влиянието на тъмното Братство още не представлява пряка опасност за повечето от вас, но с течение на времето ще става все по-необходимо да ви подсказваме (като работници на физическия план) как да се предпазвате от атаките.

Тъмните Братя (помнете винаги това) **са братя**, които грешат и се заблуждават, но въпреки това си остават синове на единния Отец, макар и отклонили се в една далечна, много далечна посока. Обратният път ще бъде много дълъг за тях, но милосърдието на еволюцията неизбежно ще ги постави отново върху пътя на завръщането в някой от далечните предстоящи цикли. Всеки, който прекалено акцентира върху конкретния ум и му позволява да отрича висшето, рискува да премине върху левия път. Мнозина се отклоняват точно по този начин..., но се завръщат и впоследствие избягват подобни грешки, както опарилото се дете избягва огъня. Само онзи, който упорства въпреки предупрежденията и болката, става в крайна сметка брат на тъмнината. Отначало Егото му ожесточено се бори, за да предотврати подобно развитие на личността, но слабостта на причинното тяло (помнете, че недостатъците са неправилно ориентирани достойнства) се изразява в неговото едностранчиво развитие – то е свръхразвито в едно отношение, но има големи пропуски и дефицити в други сфери, където би трябвало да е постигнало съответните достойнства.

Тъмният брат не признава своето единство със себеподобните. За него те са хора, които трябва да бъдат експлоатирани в името на собствените му цели. Подобно е и отношението на тези, които (съзнателно или не) попадат под неговото влияние. Те не уважават никого, разглеждат хората като свои жертви, използват ги по всевъзможен начин като потискат всяка съпротива и така, в името на собствения си “Аз”, постигат желаното. [135]

Тъмният брат не мисли за причиняваното от него страдание, не се интересува от умствената агония, която може да причини на опонента си, а упорито преследва своите намерения, без да се спира пред нищо – причинява болка както на възрастните, така и на децата, ако това е необходимо за осъществяване на неговите планове. Не чакайте никаква пощада от тези, които противостоят на Светлото Братство.

На физически и емоционален план тъмният брат притежава по-голямо могъщество от Брата на Светлината – *не като цяло, а само като проявено могъщество*, защото Белите Братя, за разлика от Тъмните, предпочитат да не разпростират своята сила върху тези два плана. Те могат да утвърдят и там властта си, но се въздържат, защото работят със силите на еволюцията, а не с тези на инволюцията. Елементалните сили, характерни за тези два плана, се манипулират от следните два фактора:

а) От присъщите сили на еволюцията, насочващи всичко към крайно съвършенство, с които си сътрудничат Белите Адепти.

б) От тъмните Братя, които нерядко ги използват, за да наложат волята си или да отмъстят на опонентите си. За тях понякога работят елементалите от земния план – гноми и елементални същности със зъл облик, някои малки домашни духове и вълшебни персонажи с кафяв, сив и тъмен цвят, но не и високоразвитите деви или феите със светлосин, зелен и жълт цвят, макар че някои червени феи могат да бъдат принудени да работят под тяхно ръководство. Водните елементи (без елфите или силфите) периодично биват привличани от тях и чрез контрола върху тези сили на инволюцията тъмните често вредят на нашата работа. [136]

Тъмният Брат често се маскира като представител на светлината и се представя като пратеник на боговете. За ваше успокоение ще подчертая, че този, който действа под ръководството на Егото, притежава ясно вътрешно зрение и ще избегне измамата.

Могъществото на тъмните Братя понякога е доста голямо, защото личностите на много хора откликват на техните вибрации. Това облекчава намирането на средства за въздействие върху техните тела. Сравнително малко хора са придобили висша вибрация, която да откликва на ключовата нота на Светлото Братство. Те практически живеят само върху двете най-висши равнища (атомичен и субатомичен подплан) на менталния, емоционалния и физическия план. Ако човек живее върху тях, той може да чувства атаките на елементалите от нисшите планове, без те да са в състояние да му причинят вреда – оттук и необходимостта от чист живот, контролирани чисти емоции и възвишено мислене.

Запомнете, че могъществото на тъмното Братство е явно проявено само на физически и емоционален план. С менталния план нещата са по-различни, защото на него работи Братството на Светлината. Черните магьосници могат да господстват върху нисшите ментални равнища, но на висшите ментални нива (както и на трите висши подплана) доминира Бялата Ложа и към тях тя призовава развиващите се човешки същества; това е нейната сфера и всички трябва да се ориентират и стремят към нея. Тъмният брат налага силовото своята воля върху човешките същества (при наличие на аналогични вибрации) и върху елементалните царства на инволюцията.

Братята на Светлината призовават заблуденото човечество да се въздигне към светлината. Тъмният брат забавя прогреса и приспособява всички към своите нужди; Братът на Светлината насочва всяко свое усилие към ускоряване [137] на еволюцията и не иска никакви награди за постигнатото; той остава с нас, в плътния облак на борбата, злото и ненавистта, характерни за сегашния период, с единствената цел на всяка цена да помогне на нуждаещите се, да ги издигне над земната тъма, за да могат те да изкачат планината и да се въздигнат на Кръста.

Нека сега да разгледаме методите, чрез които може да се предпази работещият за доброто на света. Какво да се направи за осигуряване на неговата безопасност днес, а и в онази още по-голяма битка, която предстои в бъдещите столетия?

1. Трябва да се разбере, че чистотата на всички проводници е първото и най-важно изискване. Ако тъмният брат получи власт над даден човек, това показва, че той е имал слабо място и сам е отворил входната врата; пролуката, през която злобната сила се промъква, е създадена от самия стопанин на проводниците. Оттук и необходимостта от пределна чистота на физическото тяло, от чиста и възвишена емоция в емоционалното тяло и от чистота на мисленето в менталното тяло. При тези условия в нисшите проводници се утвърждава необходимата координация и вътрешният Мислител не допуска външно нахлуване.

2. Необходимо е изкореняване на всички страхове. Силите на еволюцията вибрират по-бързо от тези на инволюцията и в това се крие една осъзната гаранция. Страхът ражда слабост; слабостта ражда разпад; слабото място се руши и се появява пролуката, през която може да се промъкне злата сила. Инициатор на нахлуването е страхът на самия човек, който практически сам отваря вратата.

3. Човек трябва твърдо и решително да посреща събитията, каквито и да са те. Дори когато краката ви затъват в земната тиня, главата ви се огрява от светлината на висшите сфери. Да се сблъскаш със земната мърсотия не означава непременно да се заразиш от нея. [138]

4. Необходимо е здравият разум да бъде преоткрит и приложен в текущата ви дейност. Спете много и се учете да поддържате по време на сън положителна нагласа на тялото; бъдете действени на емоционален план и изграждайте вътрешно спокойствие. Не преуморявайте физическото тяло и бъдете двигателно активни, когато това е възможно. Часовете за отпускане и почивка помагат за регулирането, което разсейва натрупаното напрежение.

ПИСМО VI

УПОТРЕБА НА ФОРМА В МЕДИТАЦИЯТА

1. Използване на форма за извисяване на съзнанието.
2. Употреба на форма от мистика и окултиста.
3. Специални форми.
4. Колективна употреба на форма.

6 август 1920 г.

Не мога да се съглася напълно с вашето естествено желание да научите от това писмо някои специални форми за постигане на определени резултати в медитацията. Нямам намерение да давам конкретни форми, които вие послушно да изпълнявате. Рискът, както вече казах, е прекалено голям, докато не притежавате учител, който да ви наблюдава. Такива форми могат да бъдат дадени по-късно за бъдещото поколение ученици, но тези писма също ще имат свой принос в това дело. Днес ви предлагам последователно да обсъдим четири теми. Ако вие ги усвоите и приложите на практика, ще постигнете ново просветление. При окултното обучение се върви крачка по крачка. След всеки преодолян етап ученикът бавно изучава следващия, усвоява го и продължава нататък. Учителят работи с указания и намеци, като се докосва до светлина от висш порядък. Ученикът ги изпълнява и открива, че те предизвикват приток на голяма светлина. Това обуславя следващия етап и предлагане на нови указания. Така чрез действие и реакция окултистът обучава учащия се.

Ще разделя темата “Употреба на **форма** в медитацията” на четири раздела:

1. Употреба на форма с цел извисяване на съзнанието.

2. Употреба на форма от мистика и окултиста. [141]

3. Употреба на специални форми за специални цели.

4. Колективна употреба на форма.

Моята задача тук е да получите ярна представа за значението на формите в медитацията, а не да усвоите някакъв конкретен метод. Искam да покажа, че е изключително необходимо да се спазва **закономерната** последователност в този най-важен процес за постигане на единение с божественото, това единение между нисшето и висшето, което е целта на еволюцията. Стремя се да вложa в умовете на четящите тези редове правилна представа за връзката между духа и материята, като основа на всяка работа от подобен род.

Методът, прилаган от Логоса в нашата втора слънчева система, е употреба на формата с цел проявление. То е изразно средство и проводник, чрез който вътрешният живот може да расте, да се разширява, да усвоява опит и да открива себе си. Това е валидно за цялата слънчева система, за човешкото същество с цялата му сложност и за всяка построена от него форма в стремежа му да осъзнава и разбира. Тя е построена с цел да се получи такъв проводник, чрез който съзнанието би могло, преминавайки постепенно през определени етапи, да се въздигне до някакво предвиждано равнище. Това ни води до първи раздел, а именно до:

1. Употреба на форма с цел извисяване на съзнанието.

Тук ще разгледаме три фактора:

а) самото съзнание;

б) крайната цел, към която то се стреми;

в) последователните му крачки към нея.

Всяка единица от човешката раса е част от божественото съзнание, което осъзнава, [142] или е осведомено за всичко вън от себе си; тя е част от онова нещо, което на определен етап започва да съзнава своето различие от проводника, в който пребивава, и от формите, които го заобикалят.

На сегашния етап от еволюцията средният човек осъзнава единствено своето различие или отделеност от другите членове на човешкото семейство, т. е. самоосъзнава се като единица сред единици, убеден, че и останалите единици имат правото да се възприемат като него. Освен това той признава, че някъде във вселената съществува върховно Съзнание, Коего той теоретично нарича Бог, или Природа. Между тази чисто **егоистична** гледна точка (употребявам термина “егоистична” в научен смисъл, а не като негативно прилагателно) и мъглявата теория за иманентния Бог има много междинни етапи. Всеки от тях бележи израстване на съзнанието или

разширяване на гледната точка. Това постепенно води съзнаващата единствено себе си единица към осъзнаване на висшите “АЗ”-ове, към работа с цел да се самоосъзнае като висш “АЗ”, към окултно осъзнаване на собствения висш “АЗ”. Щом висшият “АЗ” бъде осмислен като свой истински “АЗ”, човекът преминава към етапа на груповото съзнание. Тук той отначало разпознава само своята егоична група, но постепенно започва да различава и останалите.

Този етап е последван от осъзнаване на универсалния принцип на Братството, което предполага не просто теоретично признаване, а сливане на личното съзнание със съзнанието на човечеството в неговата съвкупност; това е такова развитие на съзнанието, което позволява на човека да осъзнава не само връзката с егоичната си група, но и своето място в човешката Йерархия на нейния собствен план. Той осъзнава себе си като фактическа част от някой от великите Небесни Хора. По-късно съзнанието се разширява [143] до една почти немислима гледна точка – до осъзнаване на неговото място във Върховния Небесен Човек, представляван от Самия Логос.

За нашата работа това засега е достатъчно, защото тези писма нямат за цел да подтикват към развитие на космично съзнание.

Все пак трябва да стане ясно, че тези етапи се преминават последователно, крачка по крачка. Необходимо е да се знае, че мястото, върху което се осъществява разширението и където протича разбирането, е **будното и мислещо съзнание**. Егото на неговия собствен план може да е наясно за единството на своето съзнание с всички останали съзнания. Може да възприема групата като единно цяло със себе си, но докато и самият човек (с физическото си съзнание) не се въздигне до този план и не постигне групово съзнание, започвайки да се разглежда като висш “АЗ” вътре в егоичната група, а не като отделна единица, дотогава от това разбиране ще има толкова полза, колкото от всяка добра и всепризната теория, която не се прилага на практика.

Човек сам трябва да преживее всичките етапи в своето физическо съзнание, като познае нещата не само на теория, а и с цената на своя опит, след което ще бъде готов да премине към следващия етап. Задачата е в разширяването на ума, докато той не поеме контрола над нисшия ум, в способността за абстрактно мислене, което води до проявление във физическия план. Следователно и най-висшите теории и идеали трябва да се претворяват в нагледни факти. Това означава сливане на висшето с нисшето и дообогатяване на нисшето до степен, при която то става достоен израз на висшето. Именно в този процес медитацията играе голяма роля. Истинската научна медитация задейства [144] възходящ ред от форми, които (обхванати от съзнанието) издигат и разширяват ума, докато той не включи в себе си:

1. Семейството и приятелите.
2. Околните.
3. Групите от близки хора.

4. Своята егоична група.

5. Другите егоични групи.

6. Небесния Човек, Чиито център са егоичните групи.

7. Върховния Небесен Човек.

След време ще бъдат дадени някои форми в съответствие с лъча на човека, чрез които той ще се учи последователно да преминава през тези етапи. Говорихме вече за съзнанието и за крайната му цел, т. е. обсъдихме първите два фактора. Сега идва ред на последно подзаглавие: етапи, водещи до крайния резултат.

Всеки, пристъпил към окултно развитие и устремил се към висшето, преминава през етапа на средния човек. Той възприема себе си като съвършено обособена единица и работи в името на това, което е добро за него. Стремящият се е устремен към друго: той жадува да се слее с висшия си "Аз" и с всичко, което това означава. Следващите етапи, в цялата им сложност, са тайна на Посвещението и ние няма да се занимаваме с тях.

Стремежът към Егото и към придобиване на висше съзнание с последващо развиване на групово съзнание пряко засяга всички, които четат тези писма. Това е следващата стъпка напред за тези, които вървят по Пътя на Изпитанията. Тя не се постига чрез определени форми на медитация по тридесет минути на ден, а с ежедневни и [145] и ежеминутни опити съзнанието постоянно да се удържа възможно най-близо до онова максимално равнище, постигано при сутрешната медитация. То предполага непрекъснатата решимост да се гледа на себе си като на Его, а не като на Личност. По-късно, когато Егото постепенно поеме контрола, това ще включва и способност да се гледа на себе си като на част от групата, без други интереси, желания, замисли и намерения, освен тези, които осигуряват груповото благо. Необходима е постоянна бдителност, за да не се отстъпи назад, към нисшите вибрации. Това е постоянна битка за съхраняване на висшата вибрация и борба с нисшия "Аз", който дърпа надолу. Искам да ви внуша, че основната задача е да си изработите навик за всекидневно и постоянно медитиране. Така ще се живее непрекъснато във висшето съзнание, докато то не се стабилизира дотолкова, че нисшият ум, желанията и физическите елементи атрофират и загинат поради липса на храна. По този начин троичната нисша природа става средство, чрез което Егото се докосва до света с цел да служи на расата.

Стремящият се прави нещо, малко осъзнавано от средния учащ се. Той построява конкретна мисъл-форма, която се превръща в проводник, чрез който той излиза от нисшето и навлиза във висшето съзнание; това е нещо подобно на *майявирупа*, действаща като негов междинен канал. Обикновено, макар и не винаги, формите биват два вида:

– Ученият ежедневно, грижливо, внимателно и с любов строи формата на своя Учител като въплъщение на идеала му за висше

съзнание. По време на медитацията той очертава контурите , като я изпълва със съдържание в живота и мисленето си. Формата включва всички достойнства, свети с всички цветове и се оживотворява [146] най-вече от любовта на индивида към неговия Учител. По-късно, когато стане адекватна на замисъла, тя се оживотворява и от самия Учител. На даден етап от развитието тази форма позволява да се осъществи окултният опит за навлизане във висшето съзнание. Човекът се осъзнава като част от всеобхватното съзнание на Учителя и чрез него **съзнателно** прониква в душата на егoичната група. Формата става средство за осъществяване на тази опитност. По-късно тя ще стане излишна и човекът по свое желание ще може да се пренася в своята група, а след време съзнателно и постоянно ще може да пребивава в нея. Това е най-разпространеният метод – пътят на любовта и предаността.

– Вторият метод е, когато учещият си представи, че той самият е идеалният човек. Визуализира се като изразител на всички достойнства и се старее в живота да бъде такъв, какъвто се вижда в представата си. Този метод не е така разпространен, както първият, и се използва от по-ментален тип хора, интелектуалци, чиито лъч не е достатъчно оцветен от любов, преданост или хармония. Както и при първия случай, построената ментална мисъл-форма служи за **майявирупа**. Чрез нея човекът навлиза във висшето съзнание. При построяване на формите се изминават определени стъпки и всеки построява формата си по свой начин.

Първият тип може да започва с някой любим човек, като впоследствие, преминавайки през други подобни индивиди, продължава издигането си до Учителя.

Другият тип започва с медитация над най-желаното достойнство. Строейки формата на идеалния “А3”, човек постепенно прибавя нови достойнства към нея, докато не осъществи изцяло идеала си и не постигне пряк контакт с Егото. [147]

Утре ще разгледаме тази тема под друг ъгъл и ще видим разликата между окултиста и мистика.

8 август 1920 г.

2. Форми, употребявани от окултиста и мистика.

Днес ще разглеждаме формите, употребявани от мистика и окултиста.

Полезно е отначало внимателно да разграничим двата типа. Ще започна с факта, че мистикът не е задължително окултист, но окултистът включва мистика в себе си. Мистицизмът е стъпка по пътя на окултизма. В нашата слънчева система (система на любовта в действие) пътят на най-малкото съпротивление за повечето хора е този на мистика или на любовта и предаността. В следващата слънчева система пътят на най-малкото съпротивление ще бъде този на окултизма, доколкото мистичният път вече ще е извървян. Каква е разликата между двата типа хора?

Мистикът работи с развиващия се живот, а окултистът с формата.

Мистикът работи с вътрешния Бог, а окултистът с Бога като външно проявление.

Мистикът работи от центъра към периферията, а окултистът обратно.

Мистикът се въздига чрез устрема и силната си преданост към вътрешния Бог или към Учителя, когото признава; окултистът достига целта си чрез осъзнаване и осъществяване на закона, който свързва материята и я оформя съобразно нуждите на вътрешния живот. Така окултистът се свързва със Знаещите Същества, Които работят в съответствие със закона, а накрая достига и до Самия фундаментален Разум. [148]

Мистикът работи чрез Лъчите на Любовта, Хармонията и Предаността т. е. върху втори, четвърти и шести лъч. Окултистът работи чрез лъчите на Могъществото, Активността и Церемониалния Закон, т. е. върху първи, трети и седми лъч. Двата типа се обединяват чрез развитието на ума или в пети Лъч – Лъча на Конкретното Знание като фрагмент от космичното познание. На пети лъч мистикът се превръща в окултист и вече работи с всички лъчи.

Като открива Божието царство в себе си и като изучава законите на битието си, мистикът опознава законите, които управляват вселената, част от която е и той самият. Окултистът признава царството Божие в природата или в системата и се възприема като малка част от това голямо цяло, следователно е подвластен на същите закони.

Мистикът по правило работи под наблюдението на отдела на Световния Учител, или Христос. Окултистът най-често е ръководен от отдела на Ману, или Управителя. Щом двамата преминат през четирите малки лъча в отдела на Повелителя на Цивилизацията, финалът на тяхното развитие става ясно видим. Мистикът става окултист, а окултистът възприема черти от мистика. Ще поясня: след посвещението мистикът се превръща в окултист, доколкото става изследовател на окултния закон и му се налага да работи с материята, като я използва и манипулира. Затова той трябва да овладее всички нисши форми на проявление, да ги контролира и да усвои правилата, с които работят дева-строителите. Мистичният път преди посвещението е “Пътят на Изпитанията”. Окултистът пък, преди да започне мъдро да манипулира материята на слънчевата система, трябва да овладее законите на микрокосмоса. Независимо че е избрал [149] окултния път, той трябва да намери Бога в себе си, преди да може без риск да тръгне по пътя на окултния закон.

Мистикът се стреми от емоционалния план да излезе на интуитивния, а оттам към Монадата или Духа. Окултистът излиза от физическия към менталния план, а оттам към атма, или Духа. Единият работи по линия на любовта, а другият по линия на волята. Мистикът няма да постигне целта на свето битие, а именно проявлението на любовта в действие, докато не координира цялото чрез разумната воля. Следователно, на него му се налага да стане окултист.

Окултистът от своя страна търпи аналогичен неуспех – познанието го превръща в егоистичен изразител на могъществото, докато той не осмисли целта на своята воля и познание чрез живителната любов, която ще му даде достатъчен мотив за всичко, което предприема.

Показвах разликата между двете групи, защото тази тема има огромно значение при изследването на медитацията. Формите, употребявани от двата типа стремящи се, са много различни и за ясновиждащия са изключително интересни.

Мистичната форма

Изразът “мистична форма” е почти парадоксален, тъй като мистикът, ако бъде оставен сам на себе си, напълно отстранява формата. Той се концентрира върху Бога вътре в себе си и размишлява за този вътрешен център на съзнание; стреми се да съедини този център с другите центрове – например със своя Учител, с някой от светците или дори със самия Върховен Логос, и да се издига по ***линията на живота***, без да обръща внимание на заобикалящите го обвивки. Той върви по пътя на огъня. “Нашият Бог е огън всепоглъщащ” [150] – това за него е констатация на факта и осъзната истина. Той се издига от огън към огън и последователно се разкрива за вътрешния Пламък, докато не се докосне до огъня на Вселената. Единствената форма, която мистикът използва, е огнената стълба или огненият кръст, чрез който той издига своето съзнание до необходимото ниво. Той се концентрира по-скоро върху абстракциите и атрибутите, отколкото върху аспектите; съсредоточава се върху жизнената, а не върху конкретната страна. Той се устремява, гори, хармонизира, той обича и работи, изпълнен с преданост. Той медитира, като се опитва напълно да отстрани конкретния ум, и жадува да прескочи от емоционалния план върху интуитивния.

Мистикът обаче притежава и своите типични недостатъци: той е мечтателен, пасивен наблюдател, непрактичен, емоционален, липсва му онова качество на ума, което ние наричаме различаване. Той е интуитивен, обича да се измъчва и да се принася в жертва. Преди да достигне необходимото постижение и да приеме посвещение, ще му се наложи да извърши три неща:

Първо: с помощта на медитацията да приведе в ред цялата си природа, да усвои построяването на форми и по този начин да се научи да оценява тяхната важност.

Второ: да се научи да възприема конкретното, точно да определя местата, които нещата с различни обвивки заемат в схемата и чрез които този живот (който толкова му харесва) е принуден да намира проявление. Той трябва да работи със своето ментално тяло, да го доведе до съкровищницата на фактите и чак тогава ще може да се придвижи напред.

Трето: да опознава чрез мъдро изследване микрокосмоса, т. е. своята малка система дух-материя, и да си изясни двойното значение

на макрокосмоса.

Ако преди е познавал само **огъня, който изгаря**, сега той трябва да разбере и да работи с **огъня, който строи**, който съединява и развива формата. Ще му се наложи чрез медитацията да усвои тройственото приложение на Огъня. Последната фаза има много голямо значение, което искам да подчертая. [151]

10 август 1920 г.

Окултната форма

Преди два дни разгледахме метода, чрез който мистикът постига единство и накратко очертахме пътя, следван от него в търсене на крайната цел. Днес също толкова лаконично ще обсъдим действията на окултиста, неговия тип медитиране за разлика от този на мистика, след което ще покажем как двата подхода трябва да се обединят и индивидуалните им елементи да се слоят в едно цяло.

Ние признаваме факта, че за окултиста линията **на формата** е път на най-малкото съпротивление, затова можем с увереност да очакваме бързо развитие на окултното знание и поява на някои истински окултисти. С навлизането на седми лъч – Лъча на Формата или Ритуала, откриването на окултния път и усвояването на окултните знания става все по-лесно. Окултистът поначало повече се интересува от формата, чрез която Божеството се проявява, отколкото от самото Божество, и именно в това е фундаменталната разлика между двата типа. В процеса на търсенето на “АЗ”-а мистикът унищожава или се опитва да извиси (трансцендентира) **ума**. Благодарение на познавателния си интерес към формите, които завоалират “АЗ”-а, и като използва **принципа на ума** на двете му равнища, окултистът постига същото. Той разпознава завоалиращите обвивки и се посвещава на изучаване на законите, които управляват проявената слънчева система. Той се концентрира върху обективното и в ранните си години може понякога да пренебрегва ценността на субективното. В крайна сметка обаче, чрез съзнателното знание и контрол, в зрелите си години той постига унищожаване на обвивките една след друга. Окултистът медитира над формата, докато тя се изгуби от погледа и създателят на формата се прояви като всичко във всичко. [152]

Подобно на мистика, окултистът трябва да направи три неща:

1. Трябва да усвои закона и да го прилага спрямо себе си. Твърдата самодисциплина е неговият подход, и с право, защото опасностите, които заплашват окултиста, са различни от тези при мистика. Гордостта, егоизмът, владееенето на закона единствено от любопитство или от жажда за власт, трябва да бъдат изтръгнати, преди да му се доверят тайните на Пътя.

2. При медитация той трябва да се концентрира (чрез построената форма) върху вътрешния живот и да търси онзи скрит, искрящ

пламък, който насища всички форми, завоалиращи божествения живот.

3. В хода на научното изучаване на макрокосмоса – “външното царство Божие”, той трябва да достигне точката, когато ще може да открие това царство и вътре в себе си.

Именно тук откриваме пресечната точка между мистика и окултиста и виждаме как техните пътища се сливат в един. В това писмо вече споменах колко е интересно за ясновидеца да наблюдава разликите във формите, изградени съответно от мистика и от окултиста в процеса на медитацията. Ще опиша някои от тези различия, макар че докато не придобиете подобно ясновиждане, моите твърдения ще останат за вас само недоказуема хипотеза.

Окултни и мистични форми, наблюдавани от ясновиждащия

Медитиращият мистик построява около себе си неопределена и мъглява фигура, в чиито център най-често се намира той самият. В зависимост от ориентацията на неговия ум, ядро на формата може да бъде някой от любимите му символи – кръст, олтар или някой от образите на Великите. Формата е обвита от кълба преданост и пулсира с разноцветни светлинни потоци, олицетворяващи устременост, любов и искряща страст. Тези потоци от необикновено чисти и ярки цветове [153] се кълбят нагоре и се издигат на голяма височина. Плътността и красотата на извисяващите се кълба се определя от способността на човека да се устремява и да обича; от устойчивостта на неговия темперамент зависи и яснотата на този вътрешен символ или образ, около който циркулират цветните потоци.

Формите, строени от човек с окултен тип мислене (ръководен от ума), имат геометрични очертания. Техните контури са ясни и почти неизменни, а построяването им по време на медитацията става много по-внимателно и упорито. Човекът с гордост манипулира материала (ако мога така да се изразя), използван за строителство на формата. Използва се предимно материята от менталния план, а кълбата от емоционална материя допълват цялото и имат второстепенно значение. Цветовете могат да бъдат много ярки, но се разпределят по определен начин, така че формата запазва отчетливите си очертания, без да се размазва във възходящи струи от емоционални цветове, както това става при мистичната фигура.

По-късно, когато човек (и в двата случая) постигне по-цялостно развитие и съчетае в себе си окултиста и мистика, а построените от него форми въплътят и двете описани особености, те се превръщат в образувания с рядка красота.

За днес това е достатъчно, но ми се иска накратко да изброя темите, които ще трябва да бъдат разгледани в бъдеще. Ще обсъдим употребата на форми за достигане на специфични резултати и макар че в моите намерения не влиза описанието на подобни форми, аз

бих искал поне да ги класифицирам, за да може по-късно, когато Учителят се появи сред хората, да срещне подготвеното разбиране на учащите се по тези въпроси.

1. *Форми, използвани за работа над трите тела.*
2. *Форми на някои лъчи. [154]*
3. *Форми, прилагани за лечение.*
4. *Мантри.*
5. *Форми, употребявани в трите Отдела:*
 - а) в Отдела на Ману;*
 - б) в Отдела на Световния Учител, или Христос;*
 - в) в Отдела на Повелителя на Цивилизацията.*
6. *Форми за призоваване на елементали.*
7. *Форми за контакт с девите.*
8. *Специални форми, свързани с Огъня.*

11 август 1920 г.

[...] Периодите на физическа слабост са полезни дори само защото показват абсолютната необходимост за работещия от построяването на силно тяло преди да се е заел със сериозна дейност, както и значението на доброто здраве като предпоставка за успешното му движение нагоре по Пътя. Ние не можем да разрешим на нашите ученици да правят определени неща и не им даваме конкретна информация, докато: **а)** те не приведат физическите си проводници в добро състояние; **б)** пречките, свързани с лошо здраве и болест, не бъдат практически премахнати;

в) кармата на неочакваните неразположения не бъде почти напълно отстранена от личностния им живот. Националната или груповата карма периодично засяга ученика и в известна степен нарушава плановете, но тя е неизбежна и рядко може да се преодолее.

Употреба на специални форми за специфични цели

Досега обсъждахме предимно личностните аспекти на медитацията и накратко описахме нейните два практически универсални типа – медитация на мистика и медитация на окултиста.

Опитахме се само да обобщим нещата, без да навлизаме в подробности, доколкото това засега е нежелателно [155] и излишно. Все пак, на определен етап от медитацията, когато ученикът постигне желания прогрес, премине през съответните етапи и изпълни нужните задачи (което се вижда при преглед на причинното тяло на ученика), и когато фундаментът на правилния живот стане толкова здрав, че не може да бъде разклатен или разрушен от някаква буря или атака, Учителят може да даде на този сериозен ученик по-конкретни съвети, с помощта на които (следвайки определени правила) той ще бъде в състояние да строи в менталната материя форми със специални въздействия и реакции. Тези форми ще му бъдат давани постепенно и понякога, особено отначало, ученикът може и да не осъзнава постигнатите резултати. Той следва указанията, произнася съобщаваните му думи или работи чрез посочените формули; така въздействията могат да постигнат своята цел, без самият ученик да осъзнава това. По-късно (особено след посвещението, когато се активизират фините способности и центровете започнат да се въртят в четвъртото измерение), той може да бъде осведомен за следствията от своята медитация върху емоционалния и менталния план.

Резултатите никога не ни интересуват пряко. Безусловното подчинение на закона и строгото спазване на предписаните правила, съчетани с умело действие – това е дългът на всеки мъдър ученик. Тогава следствията няма да закъснеят, без при това да създават карма.

[...] Преди да разгледаме всяка поредна форма искам да ви предупредя, че нямам намерение да описвам форми или да давам специални инструкции за постигане на съответни резултати. Това ще бъде направено по-късно, но кога точно засега не може да се каже. Много зависи от работата през следващите седем години, от груповата карма, както и от прогреса на човешката йерархия и на ангелската, или дева-еволюцията. Тайната на всичко това е скрита в седмия Церемониален Лъч и знакът за следващата стъпка [156] ще бъде даден от седмия Планетарен Логос, който работи заедно с трите Велики Повелители и особено с Повелителя на третия отдел.

1/ Форми, използвани за работа над трите тела.

Тези форми са едни от първите, които ще бъдат разкрити. В различните медитации, препоръчвани от мъдрите Водачи на расата, вече се обсъждат някои от началните и основни знания за работа над **нисшия ум**. Тези форми ще зависят от специфичните потребности на конкретното тяло и ще съдействат (чрез манипулиране на материята) за построяване на това, което е необходимо за попълване на пропуските и за съответно преодоляване на недостатъците. Започва се с въздействие върху етерната материя на физическото тяло чрез дихателни форми (вдишване и издишване) и чрез някои ритмични токове, които се зараждат на менталния план и оттам се спускат към нисшите етери. По този начин етерното тяло укрепва, пречиства се, просветлява и се преустройва. Много от болестите на плътното

физическо тяло се зараждат в етерното тяло и то скоро ще стане обект на внимание.

Работата с емоционалното тяло също ще протича чрез специални форми и когато ученикът започне ревностно да култивира качеството различаване и на практика да го прилага в своя живот, тези форми постепенно ще му бъдат съобщавани. Докато обаче той не се научи да различава реалното от нереалното, докато не развие чувството си за пропорция, емоционалният план ще бъде за него поле на битки, а не на експерименти. Искам да илюстрирам типа дейност, която ще изпълняват формите, въздействащи върху емоционалната материя. Целта на тръгналия по Пътя ученик е да си изгради емоционално тяло, образувано от материята на висшите подпланове, чисто и чувствително, чист канал за енергиите, [157] притежаващо устойчива вибрация, стабилни и ритмични движения, тяло, което не е изложено на яростно бушуващи и неконтролируеми емоции. Ако е налице висок идеализъм, ако процентът на материята от двата висши подплана се доближава до желанието и ако ученикът практически през цялото време осъзнава, че не е тъждествен със своите проводници, а с божествения Обитател вътре в тях, едва тогава му се дават някои препоръки, които (при точно спазване) предизвикват две следствия:

- Оказват пряко влияние върху емоционалното тяло, като изтласкват чуждата или нисшата материя и стабилизират вибрацията му.

- Изграждат в емоционалната материя тяло (или форма), което човек може да използва при определена работа като посредник за постигане на резултати, които ще бъдат част от пречистващата и градивна работа на емоционалното тяло. Това е всичко, което засега може да се каже, но и то е достатъчно, за да покаже към какъв тип форма трябва да се стремим.

2/ Лъчеви форми.

Това е изключително интересна и всеобхватна тема, която тук можем да разгледаме само в най-общи линии. Някои форми, построени върху числовия аспект на различните лъчи, са особено присъщи на тези лъчи и олицетворяват тяхното геометрично значение, като демонстрират мястото им в системата. Формите, намиращи се върху конкретни (строителни) лъчи, представляват линията на най-малкото съпротивление за окултиста, докато за мистика по-лесни за приложение са формите върху абстрактните или атрибутните лъчи.

Всички тези форми изпълняват три задачи:

- а)** Пряко свързват ученика със собствения му лъч – както егоичен, така и личностен.

- б)** Свързват го с неговата група във вътрешните планове, както и с групата служители, с групата на невидимите помощници, а по-

късно и с неговата егоична група. [158]

в) Съдействат за сливане на окултния и мистичния път в живота на ученика. Ако върви по мистичния път, той въздейства върху формите чрез Лъчите на Аспекта и така усвоява знания за конкретната страна на Природата, която се подчинява на Закона. Обратното важи за човека с окултна ориентация, докато не настъпи времето, когато двата пътя се слейт и всички форми станат еднакви за Посветения. Помнете, че в точката на сливане човек работи предимно по собствения си лъч, след като е извисил личността си и е открил своята егоична нота. Така той въздейства върху материята на своя лъч и работи чрез собствените си лъчеви форми и шестте им представителни подлъчеви форми, докато не стане Адепт и не узнае тайната на синтеза. Тези форми се предават от Учителя на ученика.

Ще се убедите, че макар да казах малко, ако добре размислите над него, ще откриете много неща. Казаното може да даде на тези, които добре го усвоят, ключ към следващата им стъпка напред. Ще доразвия тази тема, когато пристъпим към разглеждане на методите за достъп до Учителите чрез медитацията.

3/ Форми, прилагани за лечение.

Помнете, че тези форми по необходимост се разделят на три групи с много допълнителни подточки.

А) Форми, използвани за **физическо лечение**. Ще се учудите колко рядко се употребяват тези форми и колко малък е техният брой. Причината е в това, че много малка част от заболяванията на плътното физическо тяло се зараждат именно в него. Някои от тях се коренят в етерното и в менталното тяло, но на дадения етап от еволюцията повечето се инициират в емоционалното тяло. Обобщено казано: [159]

- 25 % от физическите болести се зараждат в етерното тяло;
- 25 % съответно в менталното тяло;
- 50 % имат за източник емоционалното тяло.

Затова, макар че има и нещастни случаи, които водят до неочаквани физически увреждания и спрямо които могат да се прилагат тези лечебни форми, за мъдрия учащ се е очевидно, че той трябва да обърне внимание предимно на формите, които влияят върху етерното тяло. Построявани чрез медитация, тези форми пряко въздействат върху праничните канали, които са в основата на образуването на етерното тяло – тази фина тъкан, чието копие е системата на кръвообращението в плътното физическо тяло. Именно там се коренят много от съвременните физически болести – или в самото етерно тяло, или вследствие от неговата реакция спрямо причини, породени в емоционалния план.

Б) Форми за *лечение на емоционалното тяло*. Както казах, повечето от съвременните болести се обуславят от причини, породени в емоционалния план. По принцип, тези причини се подразделят на три групи, които аз ще представя само в най-общи линии:

– ***Силна емоция и нестабилна вибрация.*** Ако им се даде възможност за външна изява, те оказват разрушително въздействие върху нервната система. Ако бъдат сдържани и потискани, те имат също толкова опасно въздействие, като предизвикват заболявания на черния дроб и жлъчката, натрупване на отрови в системата и появата на различни възпаления, кожни болести и специфични форми на анемия.

– ***Страх, лоши предчувствия, безпокойство и отчаяние.*** Тези емоционални нагласи са много разпространени и оказват общ негативен ефект върху системата, като водят до понижена жизненост, до забавено функциониране на органите и до множество неясни болести на нервната система, мозъка и гръбначния стълб. [160]

– ***Сексуални емоции.*** Те обхващат широка гама от нагласи, свързани както с потискането на сексуалните чувства, което напоследък става обект за изследване на психолозите, така и с преекспониране на похотливата страст, намираща израз в неистови оргии, пороци и разпуснатост.

Тези теми могат да бъдат допълнени с много подточки и пояснения, но моите писма са посветени на медитацията, а не лечителството и затова ще се огранича с казаното.

Използваните в тези три случая форми ще отчитат преди всичко причините за заболяването, плана, на който се е зародило, и въздействието върху нисшите тела или тяло. При препоръчването на тези форми ще се преследват различни задачи. Ако например неразположението е предизвикано от потискано чувство, формата ще спомогне (при правилно използване) за неговото трансформиране и насочване нагоре. Когато чрез правилната ѝ употреба емоционалното тяло бъде прочистено от емоционалните задръствания, животворните сили на Егото и съществуващият навсякъде праничен живот се освобождават, започват по-лесно да циркулират, регулират цялата система и пречистват всички органи, пострадали от вътрешното задръстване.

В) Форми за *ментално лечение*. За повечето от вас те са твърде неразбираеми; на практика, менталното заболяване се лекува много по-трудно в сравнение с първите два вида проблеми. Това се дължи на две причини:

– Първо, човешката раса засега не е поляризирана в менталното тяло. Винаги е много по-лесно да се контактува и влияе върху дадено тяло, ако центърът на съзнание е в самото него;

– Второ, поради по-голямата си подвижност, емоционалното тяло е по-възприемчиво към външно въздействие. Без да се задълбочавам в неразположенията на менталното тяло, ще подчертая, че болестотворните причини могат да възникнат като кармично

наследство както в самото ментално тяло, така и да се зародят на емоционален план и впоследствие да се пренесат в менталното тяло. Нека вземем за пример [161] човек, който преживява емоционална буря. Ако тя продължи прекалено дълго, аналогична на емоцията вибрация ще се индуцира и в менталното тяло. Тази ментална вибрация на свой ред може да стане почти постоянна и взаимодействието между двете да доведе до сериозно заболяване. То би могло да има различни проявления – от обща раздразнителност на личността, когато човек се изживява като нещастен и неприятен субект, до определени мозъчни заболявания, водещи до лудост, тумори и ракови образувания.

За всички подобни неразположения могат да се намерят форми на медитация, които, своевременно приложени, могат да окажат силен лечебен ефект. Трябва обаче дълбоко да осмислите фундаменталния факт, че тези форми могат да бъдат доверени на ученика само ако той мъдро осъзнава болестта или болестите си, ако е в състояние добросъвестно да изпълнява даваните му формули и при условие, че се ръководи от безкористна цел. Формулите действат в синхрон с егоичното съзнание само ако човек се стреми да се посвети и подготви за служенето, ако поддържа здрави проводниците си, за да може по-добре да изпълнява плана на Великите, ако избягва болестите не просто заради личното си благополучие. Като спуска надолу животворната си сила, Вътрешния Бог лекува проводниците, защото само когато личността се слее с Егото и поляризацията започне да се измества от нисшето към висшето, само тогава лечението става възможно. За мнозина това време приближава и може да се очаква прогрес в новата школа на медицината – школа, основана върху мисленето. Формите в медитацията са само форми в мисловната материя, така че очевидно общото начало е поставено.

В тази връзка ще направя още един намек: като развива различните енергийни центрове на тялото (и преди всичко седемте главни центъра, [162] с които трябва да работи), ученикът ще овладее способността да лекува съответните им физически центрове. В зависимост от степента на пробуждане на центровете ще се проявят специфични физически последиствия, а чрез специални форми, действащи върху и чрез центровете, ще бъдат постигнати важни резултати, които ще хвърлят светлина върху слаборазбраната засега тема за лечителството чрез фините тела.

20 август 1920 г.

4/ Мантрични форми.

Днес ще продължим с обсъждане на формите, които след време ще бъдат широко използвани от изучаващите окултна медитация. Разгледахме три от формите и ни остават още пет.

Мантричните форми представляват набор от фрази, думи и звуци, които благодарение на ритмичното си въздействие предизвикват резултати, невъзможни за постигане по друг начин. Мантричните форми са изключително многобройни, за да е възможно

да ги изучаваме тук; достатъчно е само да споменем онези от тях, които ще се употребяват или вече се употребяват от удостоените с това знание.

Някои от мантричните форми се основават изключително върху Свещената Дума. Ако бъдат произнасяни ритмично и в определена тоналност, те водят до специфични въздействия (като призоваването на ангелите-хранители, например) и предизвикват специфични обективни и субективни ефекти. Такива форми или мантри се използват много повече на Изток, отколко на Запад, но по-дълбокото разбиране на могъществото на звука и на неговите въздействия ще съдейства за тяхното разпространение и на Запад.

Някои от тези мантри са много древни и ако бъдат произнасяни на оригинален санскрит, оказват невероятно силно въздействие. Те са толкова могъщи, че обикновено не се съобщават на ученика, [163] като му се доверяват устно едва при подготовката му за посвещение.

Няколко много езотерични мантри на оригинален сензар са известни на Братството още от самото образуване на Йерархията и са донесени от Повелителите на Пламъка, когато те са дошли на земята. Тези мантри общо са тридесет и пет и представляват онзи **ключ**, който разкрива тайните на всеки от подплановите на петте плана от човешката еволюция. Адептът получава инструкции за начина на тяхната употреба и има право да ги прилага само на определено място и при определени условия. Това са най-могъщите мантри на планетата, способни да оказват далечни и дългосрочни въздействия. Както е известно, всеки план вибрира в свой ключ и тоналност и за да може неговата материя да бъде манипулирана, а потокът му овладян, трябва да се произнесат определени думи по особен начин и с конкретен тон. Така Адептът прониква в съзнанието на съответния план и на всичко, което се намира в него. Върху тези оригинали се базират мантрите на всички съвременни езици, но те вече са толкова изопачени, че на практика са станали безполезни.

Някои от оригиналните мантри се напаят хорово от Братството при важни поводи или когато е необходима обединената мощ на Ложата за постигане на определени цели. Началото на великите събития се поставя с произнасяне на тяхната ключова нота и със съответните ѝ думи; всяка коренна раса има свой мантричен акорд, известен на тези, които работят с расите.

Както знаете, съществуват и някои мантри на санскрит, които изучаващите медитация използват, за да привлекат вниманието на определен Учител. Те се съобщават на учениците от съответния Учител, за да бъдат използвани като средство за привличане на Неговото внимание и помощ. [164]

Понякога се доверяват и други, по-всеобхватни формули, които осигуряват връзка с тримата Велики Повелители и привличат Тяхното внимание върху даден проблем.

Правилно произнесена, мантрата създава вакуум в материята, приличащ на тръбопровод, който се простира между издаващия звука и онзи, за когото е предназначен зовът. Така се създава пряк канал за връзка. Оттук става разбираемо защо тези форми се

охраняват толкова внимателно, защо се пазят в тайна и думите, и ключовете. Тяхната неразумна употреба може да доведе до бедствие. Трябва да е достигната определена точка на еволюция и сходство във вибрациите, преди ученикът да бъде удостоен с честта да стане пазител на мантрата, даваща му връзка с Учителя.

Освен това, съществуват седем мантри, известни на тримата Велики Повелители и на Главите на Йерархията, с помощта на които те могат да призовават седемте Планетарни Логоса, или седемте “Духа пред Престола” (според терминологията на Християнската Библия). Една от тези мантри, която съдейства за установяване на контакт с Логоса на нашата планета, е известна и на Адептите. Като произнасяме все по-високи Слова, накрая ние ще узнаем и мантрата на нашата планета, основана върху ключа на Земята и представляваща фраза, която сумира нашата еволюция. Всяка планета има специфична нота или фраза, чрез която нейните водачи могат да установят контакт с Планетарния Логос. Седемте Логоса на свой ред имат Свой ритуал или форма, чрез която могат да се свържат с Тройствения Властелин на Слънчевата Система. Тази връзка обикновено се осъществява четири пъти в годината или при неотложна необходимост.

Веднъж годишно цялата Йерархия използва една сложна мантра, която създава вакуум между най-висшите и най-нисшите членове на Йерархията, а и нагоре, през седемте Планетарни Логоса, чак до самия Върховен Логос. [165] Това събитие ознаменува момента на най-интензивно духовно усилие и оживотворяване в рамките на годината и въздействието му продължава няколко месеца – ефектът е от космичен характер и ни свързва с нашия космичен център.

Лъчеви мантри. Всеки лъч има собствени формули и звуци, които оказват животворно въздействие върху единиците, събрани на този лъч. Те имат тройно въздействие върху изучаващия медитация:

1. Обединяват го и го изравняват с Висшия му “АЗ”, или Егото.
2. Поставят го в контакт с Учителя му, а чрез Него (в зависимост от лъча) и с един от Великите Повелители.
3. Свързват го с егоичната му група и обединяват всички в единно цяло, което вибрира с определена нота.

Тези мантри са тайна на последните три посвещения и дотогава не могат да бъдат произнасяни самостоятелно от ученика, макар че той може понякога да участва в напяването им под ръководството на Учителя.

Произнасяните от ученика мантри или словесни формули оказват пряко въздействие върху някое от трите тела. Този тип мантри вече намират широко приложение (макар и в много изопачен вид) при богослуженията на различните религии по света. Представа за тях дава и църковният ритуал... Използваните от масоните пароли, макар и вече практически безполезни, също се основават върху мантрите. Някога, когато се появи Посветеният Глава на всички тези организации (масонството, различните езотерични и религиозни

общества и т. н.), древните мантри ще бъдат върнати на народите в техния чист вид. [166]

Съществуват и мантри, предназначени за лечение и за развитие на определени психични способности. Някои мантри оказват пряко въздействие върху центровете на тялото и по-късно ще бъдат прилагани под ръководството на Учител за повишаване на тяхната вибрация, за най-пълното им оживотворяване и за движение в четвъртото измерение.

Други мантри влияят върху скрития огън, но за тях ще говорим по-късно. Съществуват много източни книги на тази тема, която е толкова необятна, че за изучаващия не е препоръчително да се задълбава прекалено в нея. За работещия в полето на световната реалност това би било само загуба на време. Отбелязвам тази проблематика, защото нито една книга за медитацията няма да е пълна, ако не споменава онова, което ще замени всяка подготвителна медитация. Когато расата достигне определено равнище на развитие и висшият ум придобие по-голямо влияние, тези окултни мантри (точно съобщавани и правилно произнасяни) ще станат част от обичайния курс на обучение. Практикуващият ще започва медитацията с лъчевата си мантра и така ще фиксира своето положение в схемата; след това ще произнася мантрата, която призовава неговия Учител и го свързва с Йерархията. Така той ще започва медитацията с вече изравнени тела и с формиран вакуум, който впоследствие може да бъде използван като средство за връзка.

13 август 1920 г.

5/ Форми, употребявани в трите Отдела.

Днес имам да ви съобщя нещо много интересно – предстои ни да разгледаме формите, които се използват в Отделите на Ману, на Световния Учител и на Махачохан (Повелителя на Цивилизацията).

Тези три отдела въплъщават в Йерархията трите аспекта на Логоса, проявени в слънчевата [167] система: Аспекта на волята или Могъществото, Аспекта на Любовта и Мъдростта (базов аспект на нашата система) и Аспекта на Активността или Познанието. От предишните ми книги вие вече сте се информирали каква работа извършва всеки от тези три отдела:

- Ману манипулира материята и работи над еволюцията на формите както на плътните физически форми на животните, минералите, цветята, човешките същества или планетите, така и на расите, нациите, деветите и други подобни еволюции.

- Бодхисатва (или Световният Учител) работи с развиващия се живот вътре във формата, съдейства за внедряването на религиозните идеи и развитието на философските концепции както в индивидите, така и в расите.

– Махачохан, който синтезира четирите нисши лъча, работи с ума или познанието и в сътрудничество със Своите Братя контролира еволюцията на ума чрез посредничеството на който Духът или “АЗ”-ът използва формата, или “неАЗ”-а.

Синтезната дейност на тримата Велики Повелители е невероятно грандиозна. Форма – Живот – Познание, Материя – Дух – Ум, Пракрити – Пуруша – Манас, това са трите линии на развитие, чиито синтез води до пълнота и завършеност.

Всяка линия се характеризира със специфични формули или форми, които постепенно поставят употребяващия ги човек в контакт с конкретната линия на еволюция, представлявана от съответния Глава.

[...] Тук искам само да маркирам трите основни линии, по които човек може да се въздигне до Логоса и да достигне единство с “АЗ”-а на Слънчевата Система. Това може да стане по всеки от трите начина – по линията на Ману, по линията на Бодхисатва, но и по пътя на Махачохан. Все пак, специално си отбележете, че на нашата планета Повелителят на Любовта и Могъществото, първият Кумара, представлява фокусна точка на трите отдела. [168] Той е Единният Посветител и независимо дали човек работи по линията на могъществото, на любовта, или на познанието, той трябва в крайна сметка да достигне своята цел върху синтезния Лъч на Любовта-Мъдрост. Стремящият се трябва да **стане** любов и да я прояви; това може да е любов, действаща чрез могъществото, или любов в хармония, или любов, работеща чрез знанието, церемониала или предаността, както и просто чиста любов и мъдрост, обединяваща всички останали. Любовта е била източник, любовта е крайна цел, и любовта е метод на достигане.

14 август 1920 г.

Трите линии на приближаването

И така (в продължение на вчерашния материал), съществуват три преки линии на контакт между нисшето и висшето, които се фокусират в един Посветител и същевременно много се различават по своите методи на приближаване. Всяка от тях представлява за човека (чиято егоична нота е една от трите или е подраздел към трети отдел) линия на най-малкото съпротивление и път за най-лесно приближаване към Върховното. Това се обяснява с наличието на различни състояния на съзнанието, които се вземат предвид от Великите, за да се окаже максимална помощ на учещите се. В хода на медитацията, съобразена с избраната линия, обучаваният може стъпка по стъпка да контролира различните междинни равнища между себе си и крайната цел. Той се изкачва чрез различните фокусни точки на силата. Такива фокуси могат да бъдат неговият Висш “АЗ”, неговият Учител, неговият идеал... Те са само стъпала по стълбицата, водеща към разширяване на съзнанието; така човек разширява границите на своето съзнание, докато постепенно обгърне всичко и се

слее първо с Монадата, а по-късно [169] и с Всеобщия “АЗ”, със Самия Логос.

За по-голяма яснота и за да задоволим присъщата за конкретния ум потребност от диференциране, ще опишем тези три отдела като отделни и обособени структури, макар и имащи много общи допирни точки. В действителност, ако се абстрахираме от свойствената за ума илюзия, ще видим, че трите формират единна структура и седемте са съставни части на едно синтезно цяло. Тясно преплетени, трите отдела представляват необходими звена от цялостната организация, ръководена от Повелителя на Света. Те са само изпълнителни структури, управляващи делата на планетата, всяка от които пряко зависи от останалите; всички те работят в най-тясно сътрудничество. Следвайки собствената си еволюционна линия, човек трябва да помни, че преди да достигне съвършенство, той е длъжен да осъществи синтеза на цялото. Ще му се наложи да осъзнае това като неоспорим и несъмнен факт, а не само като ментална концепция; в крайна сметка, по време на неговите медитации, настъпва момент, когато той осмисля същностното единство и започва да осъзнава себе си като част от по-голямото цяло.

Методът на приближаване до Главата на Отдела и в трите случая е медитацията, но средствата, чрез които учещият влиза във връзка със същностния **Живот** на този отдел (всичко е въпрос на термини), са различни. Вътрешният живот на формата се проявява чрез медитацията по три различни пътя. Резултатите на медитацията, обусловени от свойствата на характера (ако мога така да се изразя), на практика са едни и същи аспекти на проявление, но при различни състояния и условия. Нека ги систематизираме по следния начин: [170]

Линия на Ману – Сила, Могъщество, Управление.

Линия на Бодхисатва – Магнетизъм, Привличане, Лечение.

Линия на Махачохан – Електричество, Синтез, Организация.

Искам да подчертая, че въздействието на медитацията върху живота на ученика ще протича по една от изброените линии, макар и нюансирана от неговия личностен лъч и от точката му на еволюция. Размисълът над трите думи, които описват всяка от посочените три линии, ще ви донесе голямо просветление (стремя се да пробуждам интуицията, а не да разширявам менталното ви тяло). Тези думи демонстрират действащия чрез трите групи закон, както и активното му проявление в трите свята при съответното следване на желаната линия. Всяка линия има своите особени форми, с помощта на които се постигат съответните резултати, и така настъпва времето, когато зачатъците на тези форми (първите фундаментални формули) трябва да бъдат дадени на тези, които са готови и са изпълнили необходимата подготвителна работа.

А) Линията на Ману.

Тук трябва най-общо да опишем метода и да изложим някои правила, които след време ще хвърлят обилна светлина върху разглежданата тема.

Първата линия е тази на управлението, на развитието на расите, на работата в материята и с материята на всички форми и на всички планове от човешката еволюция. Както вече споменах, това е линията на окултизма. Тя въплъщава йерархичния метод, олицетворява божествения автократизъм и е линията, по която нашият Слънчев Логос спуска Своята Воля до хората. Тя е тясно свързана с Повелителите на Кармата и именно чрез отдела на Ману се осъществява действието на Закона за Причината и Следствието. Четиримата Повелители на Кармата работят рамо до рамо с Ману, доколкото те осъществяват Закона, [171] а той манипулира формите на хората, на континентите, на расите и на нациите, така че законът да бъде изпълнен както трябва.

Затова всеки, който се опитва чрез медитацията да се докосне до тези сили, да се въздигне с тяхна помощ до единството и да достигне съзнанието на Волевия аспект, трябва да действа по установени правила, да се изкачва от точка към точка чрез необходимите форми и постоянно да разсъждава над Закона и неговите проявления. Той трябва да се старае да разбира, да различава и да изследва, като разглежда преди всичко конкретното и неговото място в божествения план. Макар че признава съществуването на вътрешния живот, той трябва да се интересува предимно от неговия метод и форма на проявление. Вниманието му се привлича от основните правила на проявление и управление, а като изучава и усвоява правилата и законите, той по необходимост влиза в контакт с Повелителя. Така ученикът се извисява поетапно и неотклонно: от управляващия микрокосмоса в трите свята към егоичната група и нейния фокус – Учителя; от ръководителя на тази група той продължава към Ману – Главата на отдела, където заема полагащото му се място; оттам се издига по-нататък към Повелителя на Света, после към Планетарния Логос и накрая към Слънчевия Логос.

Б) Линията на Бодхисатва.

Това е линия на религията, на философията и на развитието на вътрешния живот. Тя работи по-скоро със съзнанието вътре във формата, отколкото със самата форма. За мнозина това е линията на най-малкото съпротивление. Тя въплъщава аспекта на мъдростта на Логоса и предимно чрез нея се проявява неговата любов. Доколкото самата слънчева система е пряк израз на Логоса и неговия аспект на Любовта, дотолкова всичко, което е в проявление, се основава на любовта – управляващата любов, изобилстващата любов и активната любов, – като по тази втора линия посоченото проявление става върховно и в крайна сметка абсорбира всички останали.

Медитиращият по тази линия се старае да проникне в съзнанието на всичко живо [172] и по пътя на постепенното разширяване на съзнанието да достигне накрая до Всеобщото Съзнание и да влезе в живота на Върховното Същество. Така той се слива с живота на

всичко, което е вътре в Логоичното Съзнание.

Размишлявайки не толкова над Закона, колкото за живота, управляван от този Закон, той разбира чрез любовта и се слива чрез любовта със своето Его, с Учителя си, с егоичната си група, с всички групи и накрая навлиза в съзнанието на Самото Божество.

В) Линията на Махачохан.

Това е линията на ума и интелекта, линията на знанието и науката, на абстрактния ум и изначалните идеи. Тук човек разсъждава не толкова за Закона и Живота, колкото за техните следствия в проявлението и свързаните с това причини. Работещият по тази петаспектна линия винаги се интересува защо, как и откъде, като се старее да синтезира, да осмисли и да превърне изначалните и идеални факти в реални, проявени факти. Той разсъждава за идеалите, стреми се към връзка с Универсалния Ум, опитва се да проникне в неговите тайни и да им даде израз. Това е линията на деловата организация, но по нея работят и художниците, музикантите, учените и световните активисти. Духовете на Любовта и Активността прекарват много време във всеки от нейните пет отдела, преди да преминат върху линията на любовта и могъществото.

По време на медитацията човек се обръща към някакъв идеал, към част от божествения план, към предмет на красотата и изкуството, към научен или общочовешки проблем, и като размишлява върху тях чрез нисшия ум, си изяснява всичко, което може да научи и почувства. След това той се опитва да издигне съзнанието си още по-високо, за да улови източника на просветление и да придобие необходимата му светлина и информация. [173] Той се издига също така като прониква в съзнанието на по-съвършените от него, като изпитва към тях не толкова любовта, характерна за втора линия, колкото възхищение от техните постижения, радост и благодарност от това, което те са дали на света, както и преданост към същата идея, която ги мотивира към действие.

Дори и това най-повърхностно описание на трите еволюционни линии ясно показва, че всички човешки синове са способни да се издигат. Дори и толкова често презираните делови хора могат от своето място и благодарение на предаността си към идеала на работата, науката или дори на деловата си организация, да бъдат също толкова напреднали, колкото и тези, които се смятат за по-извисени и които по-открито проявяват любовния аспект на божествения "АЗ". Не забравяйте, че активността е също такава божествено и фундаментално проявление на Всеобщия Отец, както и жертвената любов, и дори превъзхожда това, което днес ние познаваме като могъщество, доколкото аспектът на могъществото засега не се разбира от хората и ще бъде усвоен от тях едва в някое следващо проявление.

6 и 7/ Форми за призоваване на девите и елементалите.

Двете точки, които по-горе обозначихме като шеста и седма, могат да бъдат разгледани като една, тъй като мантрите и формите, използвани за контакт с девите, ангелите или строителите, както и за призоваване на елементалите, или дочовешките форми на съществуване, на практика са едни и същи и трябва да се възприемат като такива в настоящите писма.

Нека отначало ясно да посочим разликата между двете групи.

По своята същност елементалите са дочовешка група. Това, че с тях може да се контактува на емоционален план, все още не означава, че те се намират на еволюционния [174] път. Напротив, те са върху пътя на инволюцията, на низходящата дъга. Намират се на всички планове, като някои от етерните елементални форми (домашни духове, гноми, феи) са добре известни. Най-общо те могат да бъдат разделени на четири групи:

1. Елементали на земята.
2. Елементали на водата.
3. Елементали на въздуха.
4. Елементали на огъня.

Те са същността на нещата, ако можете да разберете това. Те са четирите класа на елементалните неща на слънчевата система, такива, каквито ги познаваме в нашия четвърти цикъл и на четвъртата планета, или на Земята.

Девите се намират върху еволюционния път, върху възходящата дъга. Те са Строителите на системата, имат много и различни рангове и работят в сплотен строй. Съществуват деви от ранга на Планетарните Логоси, а Управителите на петте плана на човешката еволюция по своя ранг са равни на Учителя от седмо Посвещение. Други деви са равни по своето развитие (на тяхната собствена линия) на Учителя от пето Посвещение, като съзнателно и с готовност работят с Учителите от Окултната Йерархия. Съществуват деви и от всички по-нисши рангове, включително до малките деви-строители, които, работейки на групи, почти безсъзнателно строят многото форми, необходими за развиващия се живот.

По-рано, преди да ти продиктувам тези писма [*обръщението е към А. Бейли*], ти изпратих информация за мантричния призив към елементалите и девите. Съобщеното е правилно и при желание можеш да го включиш тук.

“Силата в еволюцията и силата в инволюцията са две различни неща. Това е главният предварителен постулат. [175] В единия случай имаме разрушение, насилие, действие на слепи елементарни сили, доколкото в инволюцията именно елементалите извършват основната работа, действайки сяпо под контрола на Строителите. Работата при еволюцията е съзидателна и съединяваща, тя съдейства за постепенния общ ръст, за създаване на хармония от безпорядъка, на красота от хаоса. Нисшите деви действат под ръководството на великите Деви-Строители и всички в определен ред красиво се издигат от план към план, от система към система, от вселена към вселена. И така, изучавайки окултните науки, запомнете следните два принципа:

а) Вие контролирате елементалните сили;

б) Вие си сътрудничите с девите.

В първия случай властвате, а във втория се стремите да работите заедно. Вие контролирате чрез **аспекта на активността**, като осъществявате определени действия, например някои церемонии, с помощта на които могат да се задействат конкретни сили. Това е повторение в умален мащаб на действията на третия Логос при създаването на света. Определена активност е предизвикала специфични резултати. По-късно могат да бъдат дадени откровения за обредите и церемониите, чрез които може да се осъществи контакт и да се поставят под контрол различните елементали. Церемониалният лъч, който сега навлиза във въплъщение, много облекчава работата по тази линия.

Огнените елементали, водните духове и нисшите елементали могат да бъдат привлечени към дейност чрез различни обреди, а именно:

1. Предпазващи обреди за лична защита.

2. Призоваващи обреди за извикване и разбуждане на елементалите. [176]

3. Обреди, които ги контролират и насочват след тяхното призоваване.

При работа с девите вие се ползвате от **аспекта на Мъдростта или Любовта**, т. е. от втория, или строителния аспект на Логоса. Връзката с тях се осъществява при наличие на любов и страстен устрем; вашата първа стъпка (доколкото вие, както и те, сте на пътя на еволюцията) е да постигнете желания контакт, за да можете впоследствие заедно да ръководите елементалните сили и да помагате на човечеството. За несвършените човешки същества не е безопасно да се намесват в сферата на действие на инволюционните сили, докато не се свържат с девите, постигайки чистота на характера и благородство на душата.

Чрез обредите и церемониите вие можете да установите контакт с девите, но не както с елементалите и не поради същата причина. Девите посещават церемониите доброволно; те не откликват на призив, а идват, подобно на вас, за да се приобщат към

могъществото. Ако вибрациите ви са достатъчно чисти, церемониите могат да служат за място на вашата среща.

[...] В заключение искам да кажа, че след като се научите да използвате аспекта на активността в работата с инволюционните сили, и аспекта на мъдростта при сътрудничеството с девите, вие ще можете **заедно** да усвоявате прилагането на първия аспект – този на волята или могъществото.”

Преди да продължа, трябва да ви предупредя за опасностите, свързани с призоваването и контакта с тези групи строители и особено с елементалните сили. Защо именно с елементалите? Защото тези сили във всички времена са намирали отклик в едно от трите нисши тела на човека, доколкото въпросните тела (ако ги разглеждаме като отделни обвивки) са съставени от същите тези инволюционни животи. Затова онзи, който прибързано и лекомислено [177] се открива за пряк контакт с тях, поема голям риск и после може да проклина деня на своя избор. Доколкото обаче човекът, приближавайки се до адептството, е овладял себе си, дотолкова могат да му бъдат поверени за управление и други форми на живот и да му се предоставят някои сили, които, опирайки се на закона, му осигуряват господството над по-малките животи и го учат, че сътрудничеството с девите-стопани ще има голямо значение за крайните цели на еволюцията.

Мантри на могъществото

Както споменах, мантрите, криещи тайната на могъществото, са многобройни, но като цяло се подразделят на четири групи:

- а)** Защитни мантри – те имат първостепенно значение;
- б)** Мантри за призоваване на елементалите и нисшите деви, които ги привличат в магнетичното поле на зовящия ги човек;
- в)** Мантри, чрез които призоваващият налага своята воля над елементалите и нисшите деви;
- г)** Мантри, които разсейват магията (така да се каже), и чрез които елементалите и девите биват извеждани извън магнетичното поле на този, който ги е привлякъл.

Тези четири групи мантри са предназначени предимно за призив и контакт с девите от нисш ранг и се използват в редки случаи, главно от посветени и адепти, които като правило си сътрудничат с великите насочващи деви-строители. Тъмното Братство работи със силите на инволюцията, като подчинява на своята воля несъзнателните малки форми на живот. Днес дейността на Бялото Братство се заключава в контрола над инволюционните групи и нисшите деви, [178] осъществяван с помощта на девите от висшите рангове, групите на девите-строители и техните Дева-Повелители.

Това налага да споменем и друг вид мантри, използвани във връзка със самите деви:

а) Ритмични мантри, които осигуряват контакт с желаната група деви. Разбира се, тези мантри са форма на Лъчевите Мантри, защото призовават девите на определен лъч. Все пак те варират, дори ако човекът е от същия лъч, от който е и призованата група. Ще попитате, защо не се използват първо защитните мантри, както е в случаите на призоваване на елементалите. Първо, защото мантрите за викане на елементалите са по-известни и разпространени в сравнение с тези за призоваване на девите. Историята е пълна с примери за подобни призиви и по цял свят (дори и в наши дни) има хора, които владеят тайната за влизане в контакт с едни или други елементали. Всеки човек от времето на Атлантида е знаел как да прави това; сегашните първобитни народи, както и отделни индивиди от цивилизованите страни, също познават и практикуват това изкуство. Второ, защото средният човек, дори ако е запознат с мантрите, вероятно няма да успее да призове дева, тъй като за това се изисква нещо повече от просто припяване на думи и звуци. Това нещо е една от тайните на посвещението. Ако човекът е посветен или Адепт, на него не са му необходими предпазни обреди, защото в окултния свят съществува закон, според който само човек с чист живот и безкористен мотив е способен успешно да се свърже с дева-еволюцията, макар че същият закон се проявява по друг начин, когато бъде приложен към елементарните форми на живот.

б) Мантри, обуславящи общуването с девите след тяхното призоваване. Присъщата за човека реч е неразбираема за девите, но чрез специални форми могат да бъдат създадени определени импулси, сили и вибрации, които водят до желания резултат, без употребата на реч. [179] Тези форми предлагат възможност за взаимно разбиране.

в) Мантри, които въздействат върху цели групи от деви, и други, които влияят върху конкретни деви. Запомнете, че по принцип с девите се общува като с **групи**, а не като с индивидуалности, докато не се стигне до контакт с деви от много висок ранг.

г) Мантри, пряко привличащи вниманието на някой от дева-повелителите на подплана, или на могъщия Дева-Повелител на плана. Тези мантри са известни на малцина и се ползват само от достигналите високо посвещение.

17 август 1920 г.

Разбиране и включване на силата

[...] Напрежението в наши дни е изключително голямо и вливащата се в различните центрове сила предизвиква (при липса на правилно регулиране) чувство на умора, напрежение, възбуда и безпокойство. Тайната на регулирането е в непротивенето и е известна на малцина, поради което бурните емоции, яростните реакции и растящата престъпност са обусловени предимно от злоупотреба със силата. Това се наблюдава на всички равнища на живота и само онзи, който знае тайната как да бъде единствено канал, който

умиротворено обитава свещеното убежище, е способен да премине през сегашната криза, без излишни разрушения и болка. Съвременната стимулация предизвиква болка и съответна съпротива и трябва също толкова внимателно да се избягва, колкото и нейната противоположност – загубата на жизненост. Това не означава да се изолираме от стимулиращата сила, а да я приемаме, като я пропускаме през себе си и като абсорбираме само такова количество от нея, каквото можем безопасно да поемем. Остатъкът, който пропускаме навън, е лекуващ фактор, който се завръща в общия резервоар. Истинското окултно значение на природните сили, на електричните [180] токове на Вселената и на скритата топлина във всички форми засега слабо се разбира от вашите екзотерични учени и от самозваните ви “окултисти”.

[...] Който подходи към изучаването на окултизма от правилната гледна точка, ще постигне дълбоко познаване на закона.

Спрях се на тази тема, защото тя е в основата на всички окултни инструкции. Ако можете повече или по-малко ясно да осъзнаете смисъла на закона и да разберете, че той е само адаптация на формата към един или друг велик силов поток, целият ви живот ще получи просветляващ импулс и ще бъде понесен от тези течения на силата, от тези магнетични потоци, от тези жизнени флуиди и електрични лъчи (термините нямат значение) направо към сърцевината на неизвестното.

Същата идея за силата и за магнетичните потоци на слънчевата система лежи в основата на онова, което съобщих за медитацията във всичките ѝ разновидности – специална, индивидуална и колективна, базирана върху форма или безформена; това е механизмът за въздействието на мантрите – от тези, чрез които се търси връзка с елементалните животи, до ритмично припяването велики Думи, призоваващи Повелителя на Лъча, Девата на Плана или самия Повелител на слънчевата система. Произнасянето на тези Думи, извисяването през градиращи форми до определено равнище и припяването на мантрите поставят техния изпълнител върху линията на някой от силовите потоци. Това означава намиране на линията на най-малкото съпротивление, чрез която може да бъде достигната някаква крайна цел, да бъде осъществена връзка с някакъв индивидуален Разум, да се контролира някакъв инволюционен живот и да бъде установен контакт и сътрудничество с някаква група деви. Тази информация обобщава съобщеното от мен за формите (мантрични и други), употребявани от онези, които изучават окултната медитация.

Както се досещате, извикването на девите или елементалите може да бъде безопасно само за онези, които умеят след това умно да ги управляват. [181] Затова гореизброените мантри се дават само на тези, които сътрудничат на съзидателните сили на системата и са способни конструктивно да контролират разрушителните елементи, като ги вкарват в руслото на онзи тип деструктивни сили, които също са част от великата съзидателна схема. Ако човек, лишен от тези умения, успее да установи контакт с девите и чрез мантрите ги привлече към себе си, той ще открие, че носената от тях сила се спуска върху него и оказва разрушително въздействие, което може да причини голяма вреда на някое от неговите тела.

Затова внимателно обмислете казаното, като помнете, че тези опасности произтичат от прекалена стимулация, от внезапно разтърсване и от разрушение, причинено от огън или топлина. В случай че човек събере около себе си инволюционни животи, опасностите ще бъдат други, или по-точно ще доведат до противоположни резултати – загуба на жизненост, породена от вампиризм, изсмукване на силите от някое от телата му, построяване в някое от тях на излишен материал (в резултат от действието на такива инволюционни животи като физическия елементал и този на желанието) и смърт чрез вода, земя или огън, разбирани в окултен смисъл.

Дотук обсъждахме рисковете, на които се излага всеки, който привлича в магнетичното си поле някоя от двете групи, без да притежава необходимото знание за защита, контрол и управление. Спрях се на този въпрос, защото подобни магични формули наистина съществуват; те стават известни и разрешени за употреба, когато ученикът бъде готов и работата го изисква. След време малките форми постепенно ще бъдат дадени на тези, които са се подготвили и безкористно работят в помощ на расата. Както споменах, те са били известни и в Атлантида, където са предизвикали тежки последствия, защото са били използвани от хора с нечист живот, водени от егоистични мотиви и преследващи зли цели. Такива хора [182] са призовавали орди от елементали върху главите на своите врагове; викали са малките деви и са използвали техните сили за постигане на собствените си амбиции; стремили са се не да сътрудничат на закона, а да го използват в определени физически сфери за угода на собственото им желание. Насочващата Йерархия е преценила опасността като прекалено голяма, тъй като под заплаха е била поставена еволюцията на хората и девите, поради което знанието за формулите и Думите постепенно било иззето от човешкото съзнание, докато не дойде времето, когато разумът се развие достатъчно и духовният ум покаже признаци на пробуждане. Така двете велики еволюции, както и една скрита трета (съставена от инволюционните животи), били обособени и отделени една от друга. Цяла гама от вибрации временно била понижена, макар че първоначалната цел предвиждала успоредно развитие. Това толкова явно задържане в изпълнението плановете на Логоса се обяснява с факта, че в проявление са влезли остатъци от активното космично зло, наследени от първата слънчева система (системата на активността), която е станала основа на нашата втора система на любовта. Това зло се корени в невежеството и е напластена утайка от неизживяна и неразплатена карма.

Тристранната обособеност на двата еволюционни и скрития инволюционен живот продължава и до днес. С идването на седми лъч – Лъча на Церемониалната Магия, беше допуснато известно сближаване между двете еволюционни групи, но не и с инволюционната. Помнете това. През следващите 500 години дева-еволюцията и човешката еволюция ще придобият съзнание една за друга и следователно ще им бъде по-лесно да си сътрудничат. Това растящо съзнание ще доведе до търсене на средства за общуване. Когато искрено бъде почувствана необходимостта от общуване с конструктивни цели, тогава под мъдрото решение и ръководство на Учителите някои от древните мантри [183] ще бъдат отново въведени в употреба. Тяхното действие, взаимодействие и противодействие внимателно ще се наблюдават и изследват. Съществува надежда, че двете групи ще си бъдат взаимно полезни. Човешката еволюция ще даде сила на дева-еволюцията, а дева-еволюцията ще донесе радост на човешката. Хората трябва да покажат на девите обективната

гледна точка, а деветите на свой ред да предадат на хората своя лечебен магнетизъм. Деветите са пазители на праната, магнетизма и жизнеността, също както хората са носители на петия принцип, или манаса. Направих няколко намека – на повече нямам право.

Утре ще разгледаме вероятно най-интересната класификация на формите, свързани с огъня. За днес това е достатъчно.

19 август 1920 г.

8/ Мантрични форми, свързани с Огъня.

Би било полезно да разгледаме ролята на огъня в еволюцията и различните структури, които са свързани с него и присъстват в нашата слънчева система. Особено подчертавам неговото значение, защото по време на медитация човек влиза в сферата на огъня. Съществуват пет сфери или разновидности на огъня, които ще изброим, като първо разгледаме огъня в макрокосмоса, а след това покажем и неговите микрокосмични съответствия:

1. Жизненият огън, който оживотворява обективната слънчева система. Това е огънят, скрит във вътрешността на нашата планета, както и централното огнено кълбо – слънцето.

2. Тайнственото нещо, което Е. П. Блаватска нарече **Фохат**; някои негови проявления са електричеството, определени видове светлина и срещаният навсякъде магнетичен флуид.

3. Огънят на менталния план. [184]

4. Огнените елементи, които по своята същност са самият огън.

5. Жизнената искра, скрита във всяко човешко същество и наричана от нас “божествен пламък”; тя отличава нашия Слънчев Логос от всички останали Логоси и е сумата на всички Негови характеристики. *“Нашият Бог е Огън всепоглъщащ”*.

Всички тези разграничения на огъня практически са диференциации на едно и също нещо; в своята основа и по същността си те са еднакви, макар че се различават по начина си на проявление. Всички те произлизат от космичния огън, който съществува на космичните ментални равнища. В микрокосмоса отново срещаме същата петорна диференциация и именно съзнанието за това съответствие води до просветление и до постигане на целта в медитацията:

1. Жизнените огънове, които поддържат вътрешната структура на човешкото същество (микрокосмична система) в устойчиво проявление. Когато това вътрешно горене се прекрати, настъпва смърт и физически обективната система преминава в затъмнение (обскурация). Така стоят нещата и в макрокосмоса. Както слънцето е център на нашата система, така и сърцето е фокус на

микрокосмичната топлина; както Земята се оживотворява от неговата топлина и за нашата верига представлява точка на най-плътна материя и максимална физическа топлина, така и нисшите органи за възпроизводство са в повечето случаи вторичен център на вътрешния огън. Аналогията е точна, тайнствена и интересна.

2. Съответствие на фохата в микрокосмоса са праничните потоци, които чрез етерното тяло оживотворяват и магнетизират плътното физическо тяло. Ресурсите на праничния флуид са безгранични, но се осъзнават недостатъчно. Тяхното [185] дозирано привличане и усвояване осигурява отлично здраве. По-късно ще разгледаме тази тема.

3. Съответствието на огъня на менталния план се демонстрира лесно, защото работата на Повелителите на Пламъка по внедряването на искрите разум е толкова впечатляваща и всеобхватна, че в наши дни огънят на интелекта се наблюдава във всички цивилизовани народи. Всички енергии се насочват за подхранване на тази искра, така че тя да бъде насочена към максимална полезност.

4. Огнените елементи могат частично да бъдат представени в микрокосмоса чрез мисъл-формите, създавани и оживявани от хората с достатъчна сила на мисленето. Мисъл-формите, построявани от човек със силно мислене, които се витализират от неговия живот или от способността му да произвежда **топлина**, могат да просъществуват толкова дълго, колкото той е в състояние да ги поддържа жизнени. Сега това на практика трае кратко, защото истинското могъщество на мисленето все още остава недостатъчно осъзнато и овладяно. Дадената аналогия ще бъде разбрана по-добре в петия голям цикъл, когато нашата верига ще достигне кулминацията на петия принцип на ума. Нейното изясняване засега среща обективни затруднения.

5. Жизнената искра, скрита във всяко човешко същество, придава на човека същата природа като тази на Слънчевия Логос.

Виждале как огънят е представен в големите и малките системи. Нека сега обобщим целта на огъня в микрокосмоса и да посочим към какво трябва да се стремим. Имате три огъня:

1. Жизнената божествена искра.

2. Искрата на ума.

3. Кундалини, съчетаващ в себе си вътрешната топлина и праничния поток. Изворът на тази [186] сила е в центъра, разположен в основата на гръбначния стълб, както и в далака като генератор на споменатата топлина.

Когато посочените три огъня – на квартата, на триадата и на петия принцип – се срещнат и слоят, образувайки необходимата геометрична фигура, всеки център се оживотворява адекватно, всяка сила получава необходимия ѝ израз, всички отпадъци и шлаки изгарят и крайната цел бива достигната. Искрата се превръща в пламък, който на свой ред става част от великия егоичен огън, оживотворяващ цялата обективна вселена.

Всичко това ни води до логичния извод, че трите вида мантри ще бъдат заместени от четвърти вид, който ще обединява всички предишни. Съществуват:

- Мантри, които въздействат върху огъня кундалини и го пробуждат по правилен начин. Те пораждат толкова силна вибрация, че кундалини започва да циркулира през центровете по естествени геометрични траектории. Втората група от тези мантри влияе върху далака и контролира праничните токове за съхраняване на доброто здраве, за оживотворяване и за въздействие върху огъня в основата на гръбнака.

- Мантри, които действат върху материята на менталния план с нейните две разновидности – абстрактна и конкретна. Това е двуаспектна работа, която се състои в укрепване на умението за мислене, плюс управление и манипулиране на менталната материя; стимулацията на причинното тяло трябва бързо да го превърне в проводник на съзнанието и да го подготви за крайния разпад, причинен от огъня.

- Мантри, които пробуждат вътрешния Бог и оказват специфично въздействие върху Егото. Те пораждат [187] силна вибрация във висшата Триада и така предизвикват спускане на монадни сили в причинното тяло. Всички тези мантри могат да се използват и поотделно за постигане на техните специфични въздействия.

- Седем велики мантри, по една за всеки лъч. Ако бъдат приложени от Учител или член на Йерархията, те водят едновременно до трите посочени резултата – пробуждат кундалини, въздействат върху каузалния проводник на менталния план и пораждат вибрация в Тriaдaта, – като по този начин съдействат за сливането между нисшето, висшето и петия принцип. Тук имаме описание на процесите, които протичат при намеса от страна на Повелителите на Огъня. Достига се крайното единство и човекът проявява любовта в действие чрез просветлен ум.

Това са четирите най-важни видове мантри от гледна точка на индивидуалната еволюция и те са добре известни на всички, които обучават ученици за посвещение. Сами по себе си обаче, дори и да бъдат случайно открити от неподготвен човек, те означават твърде малко, защото необходимо условие за тяхната употреба е наличието на могъщество, постигано в резултат от прилагането на Жезъла на Посвещението. Чрез елмаза на върха си, той фокусира трите огъня така, както лупата фокусира слънчевите лъчи, и предизвиква възпламеняване.

Тук лаконично изложих голям обем информация. Макар и представена в сбита форма, тази тема има особено значение за човека, приближаващ се към Пътя на Посвещението. Внимателно обмислете казаното; ако размислите над него в безмълвието на сърцето си, може да се появи светлина и да се усили топлината на вътрешния огън.

По-нататък ще изброим и други мантри, свързани с огъня. Чрез използване на някои ритмични звуци може да се осъществи контакт

с две групи: [188]

- С различните огнени елементи, свойствени за недрата на земята, за нейната повърхност и за въздуха;
- С девите от менталния план, които по същество са деви на огъня.

Почти нищо не може да се съобщи за мантрите, въздействащи върху елементалите на огъня. В много отношения това са най-опасните и мощни елементи, които съществуват в структурата на земята. По брой те превъзхождат останалите и се срещат във всеки план, от най-висшия до най-нисшия. Елементалите на водата или земята се срещат само в някои места или сфери на слънчевата система, като на второ място по численост са елементалите на въздуха.

Мантрите за извикване, контрол и освобождаване на въздушните елементи, са били широко използвани от атлантите. Опасностите, застрашили земята поради безразборното манипулиране на елементалите, дотолкова са обезпокоили Водачите на расата, че това знание било иззето от хората. Атлантическата коренна раса е изчезнала в резултат от водни катаклизми, наводнения и потъване на сушата под водата; като знаем, че водата е естествен враг на огъня, и че на дадения етап двете групи елементи нямат допирни точки, можем да придобием ново разбиране за атлантическите катастрофи.

Също толкова надеждно са скрити и мантрите, които призовават огнените деви, при това не само поради съпътстващите ги опасности, а и заради пречки във **времето**, които възникват, когато тези деви биват ненужно призовавани и чрез мантрични заклинания се отклоняват от изпълнението на основните им задължения. В рамките на тези две групи от мантрични форми има множество по-малки, които въздействат върху различни подгрупи от елементи и деви. [189]

Дотук се запознахме с шест групи мантри, свързани с огъня. Съществуват обаче още няколко, които ще изброя накратко:

– Пречистващи мантри за разбуждане на огъня, който прочиства и пламти на един от трите нисши плана. Това се постига чрез дейността на елементалите под контрола на огнените деви и под прякото ръководството на посветен или ученик, поставил си някаква особена пречистваща цел. Тя може да бъде свързана с пречистване на някое от телата или пък с прочистване на местност, дом или храм;

- Мантри, които привличат надолу висшия огън с цел магнетизиране на талисмани, камъни и свещени места;
- Мантри за лечение чрез окултно прилагане на пламъка;
- Мантри, използвани:

а) от Ману за необходимото движение и потопяване на континентите;

б) от Бодхисатва за стимулиране на вътрешния пламък във всяко човешко същество;

в) от Махачохан в Неговата работа с разума, или с петия принцип.

Всички тези мантрични форми съществуват заедно с много други..... Първата стъпка за овладяване на споменатите мантри се състои в развитието на способността за окултна медитация, тъй като желаният резултат се постига не само благодарение на произнасянето на заклинанията, но и в резултат от менталната концентрация, която визуализира желаните цели. За постигане на реални резултати е необходима воля от страна на този, който напява мантричните звуци. Ако човек не притежава концентрирано ментално равновесие и способност за контрол и визуализиране, тези мантрични форми стават безполезни и дори опасни. [190]

21 август 1920 г.

Стигаме до последния раздел на нашето шесто писмо.

Колективна употреба на Форма

Предлагам да разгледаме този раздел в три подзаглавия, които за яснота ще формулираме по следния начин:

1. *Колективна употреба на звук в медитативните форми.*
2. *Колективно използване на ритъм в медитацията.*
3. *Особени случаи за приложение на тези форми.*

[...] В тази поредица писма разгледахме индивидуалната медитация под различни ъгли и доста изчерпателно. При това беше съобщено само толкова, колкото е необходимо, за да бъде предизвикан жив интерес у изучаващия и да се стимулира неговото целенасочено усилие, внимателно изучаване и задълбочено изследване. Само онова, което е изживяно и възприето като опитен факт с вътрешното съзнание, е ценно по суровия път на окултното развитие. Макар че повишават отговорността, теориите и менталните концепции не остават трайно в съзнанието. Само когато ги провери и **осмисли** като факт на природата и след като ги въплъти в практическия си опит на физически план, ученикът получава право да показва пътя на останалите изследователи и да протяга ръка за помощ към вървящите след него. Да се каже “аз чувам” е полезен и вдъхновяващ факт; да се добави “аз вярвам” придава допълнителна увереност, но да се обяви “аз зная” – именно това наистина е необходимо в този най-мрачен период на Кали Юга. Засега **знаещите** не са никак много. Между другото, да се получи знание е напълно възможно, но то се заработва от ученика единствено с усърдие и искреност, както и чрез способност за преодоляване на страданието. [191]

Сега, след като придобихте известна представа за крайните цели и за методите, използвани в индивидуалната медитация, и след като се запознахте с индивидуалната употреба на форми, вече можем да разгледаме тази тема от колективна гледна точка.

Една от най-важните особености на колективната употреба на форми се състои в това, че тя е широко разпространена и много ефективна, но може да бъде и изключително опасна. Колективното поклонение на Божеството и публичното изпълнение на религиозни обреди заемат важно място в обществения живот на всички народи, но достиганите резултати често се подценяват. Във всяка религия – християнска, будистка, индуистка, мюсюлманска, включително до извращения фетишизъм на деградиралите раси – се акцентира върху значението и ефективността на обединените усилия за установяване на контакт с Божественото. Резултатът винаги е налице, като обхваща цяла гама от чувства и действия – от спокойната умиротвореност на участника в християнските мистерии, до изстъпленията и неистовото въртене на безумния дервиш или невежия зулус. Разликата е само в умението на поклонника да усвоява силата, в неговата способност да я приема и съхранява. Това се определя от мястото му по еволюционната стълбица и от степента на емоционален и ментален контрол, която той може да постигне.

Първото, което трябва да се помни при разглеждане на колективната употреба на форми в медитацията е, че тази форми, използващи звука и ритъма, имат за цел да създадат свързващ тръбопровод между медитиращите и съответните Разуми или Сили, с които те се стремят да влязат в контакт. По този своеобразен канал, който се простира от физическия план до емоционалния или дори още по-нагоре (до едно или друго равнище на менталния план), Разумите или Силите могат да изливат просветляваща светлина или някакъв друг вид могъщество към свързалите се с тях по този начин. Тръбопроводът [192] осигурява необходимия канал за осъществяване на контакта. Това е чисто научен процес, основан върху вибрациите и знанията за движещите сили. Неговата цел е правилното създаване на вакуум чрез окултното знание. Окултното твърдение *“Природата не търпи пустотата”* е абсолютно вярно. Когато чрез правилно произнасяне на определени звуци се формира вакуум или открит тръбопровод между нисшето и висшето, силата или могъществото на някои от проявените фохатни енергии се изливат през него (поради неизбежното действие на закона) надолу към своя обект.

Голяма част от т. нар. тъмно изкуство или зла магия се крепи именно на злоупотребата с това знание. Използвайки призови и форми, тъмните Братя (или помощниците на онова, което вие поради незнание наричате “сили на злото”) привличат сили, свързани с тъмните разуми от висшите нива. Така те задвижват събития във физически план, чиито произход е скрит в тайнствените тъмни пещери на космичното зло, останало в нашата слънчева система. По същия начин обаче могат да бъдат привлечени и задействани в полза на еволюцията и по-могъщите сили на доброто и светлината.

1) Колективна употреба на звук в медитативните форми.

Ще обсъдим тази тема изключително от гледна точка на звука. Изучавайки Свещената Дума и нейната употреба, ние изяснихме, че тя оказва тройствено въздействие: разрушително, съзидателно и лично (ако мога така да се изразя), или пряко въздейства като стимулиращ фактор върху центровете на тялото. Тези три ефекта могат да се наблюдават при колективната употреба на различните звуци от множество хора. За по-голяма яснота ще спомена и четвъртия ефект, при който се създава съединителен тръбопровод. На практика той е синтез на останалите, тъй като [193] за създаването му е необходимо постигане на изменения в материята на трите нисши плана, които се изразяват в разрушаване на препятстващата материя и изграждане на тръбопровода. Конкретно, това се постига с помощта на центровете. Последното твърдение има основополагащо значение и крие тайната за най-действената употреба на звука. Тя се изразява в това, че звукът се възпроизвежда в менталната материя чрез някой от основните центрове. Резултатите, постигнати от група хора, които владеят способността да работят на менталните равнища и които едновременно са задействали един от главните си центрове (теменния център или някой от останалите основни центрове, свързани със съответстващия им център в главата) могат да бъдат невероятно могъщи. За щастие на расата, това все още не е по нейните сили. Тази способност може да се върне на хората само при наличието на чисти мотиви и безкористен стремеж за служене на общото благо. Засега обаче е практически невъзможно да се открият достатъчно хора, които да се намират на един и същи еволюционен етап, на едно и също стъпало от еволюционната стълбица, да са задействали един и същи център, да откликват на една и съща лъчева вибрация, така че да могат заедно да произнесат една и съща нота или мантра. Освен това, те трябва да са изпълнени с чиста любов, а цел на тяхната работа да бъде духовният подем на расата.

Могъществото на Йерархията частично се основава именно върху това. В процеса на еволюционното развитие и поради по-пълното усвояване на материята, медитативните групи ще променят своето досегашно положение и от колектив на сериозни стремящи се, жадуващи просветление, ще се превърнат в колективи от работници, които (след като са придобили познание) ще работят конструктивно за изпълнението на определени задачи. В християнската Библия са съхранени отзвуци за някои истини, дошли до нас от атлантическите времена. В онази епоха употребата на звука на физическите и емоционалните равнища [194] е практикувана съзнателно, при това в повечето случаи с егоистични цели. В същия източник четем, че при звука на тръбите, след определен брой изсвирвания и ритмична обиколка на стените на Йерихон, те се срутили. Това е станало възможно благодарение на окултното знание, което са имали тогавашните предводители; те са познавали науката за звука и владеейки неговата разрушителна и съзидателна сила, са знаели точния момент, в който трябва да приложат тази наука, за да постигнат своята цел.

Звуците могат да бъдат разделени на три вида:

А/ Съвместно произнасяне на Свещената Дума

Това е един от най-разпространените методи и е пряк начин за създаване на тръбопровод за пренасяне на могъщество; ако той е толкова резултатен при индивидуалното му практикуване (което непрекъснато се демонстрира), тогава няма съмнение, че колективната употреба на Думата ще бъде необикновено ефективна и дори опасна. Именно загубата на тази Дума е довела до принижаване влиянието и силата на съвременните екзотерични вероизповедания; всъщност, тази загуба е допусната съзнателно предвид на опасностите, свързани с ниската еволюционна точка на човешката йерархия. След като бъде възстановена колективната употреба на думата, когато мнозина ще умеят правилно да я произнасят в необходимият тон и ритъм, спускащият се отгоре поток на силата (чието качество ще се определя от ключа или тона) ще бъде такъв, че оживотворяването на микрокосмоса ще рефлектира и върху местността и околната среда. Той ще предизвиква съответна стимулация във всички природни царства, тъй като човешкото царство е свързващо звено между нисшето и висшето и заедно с дева-царството е място за среща на жизнените сили.

Посочените въздействия върху различните центрове ще бъдат ясно усещани на съответните планове в трите свята. [195] В тази връзка ще дам някои допълнителни пояснения, но ви съветвам да не обръщате внимание на реда, по който е описана процедурата, тъй като времето за предоставяне на изчерпателна и точна информация още не е настъпило.

Да предположим, че много хора искат да се съединят с канала на силата, който действа чрез емоциите и така стимулира към по-голям устрем и любов. След като постои мълчаливо, всеки от групата по даден от водещия знак премества целенасочено своето съзнание в сърдечния център и оттам, устойчиво удържайки съзнанието си в него, произнася звука на Свещената Дума в онази тоналност, на която откликва по-голямата част от групата. Ръководителят на групата, който е и ясновиждащ, бързо преглежда аурите на събралите се около него, за да провери съответствието на тоналността (ключа). Този звук формира необходимия тръбопровод и в резултат се получава огромно временно разширение на емоционалните тела на участниците и интензивно оживотворяване на техните сърдечни центрове. Благодарение на това събраните хора могат да достигнат до такива високи равнища и да получат такъв благослов, какъвто иначе (т. е. поотделно) би бил невъзможен. Опитайте се да си представите и останалите условия и състояния. В тези случаи въображението играе важна роля; така се формира връзката между него и висшата му съставляваща – интуицията. Изучаващите медитация трябва повече да упражняват своето въображение.

Б/ Съвместното произнасяне на определени мантри се практикува за постигане на някои специфични цели, а именно:

- а)** за прочистване на населено място;
- б)** за магнетизиране на места, предназначени да станат лечебни центрове; [196]
- в)** за пречистване умовете на хората преди да получат висше просветление;

г) за лечение на хора, събрани с тази цел;

д) за контрол върху силите на природата и осъществяване на определени събития във физическия план;

е) за посвещаване на хора в Малките Мистерии.

Както се досещате, този пункт обхваща толкова обширен материал, който при детайлно разглеждане би заел цял том. Това е част от онази бяла магия, която (когато бъде върната на расата) ще донесе такава слава и ще създаде такава цивилизация, опит за каквато е бил направен по времето на Атлантида и за която сега мечтаят най-прозорливите човешки умове.

В/ Колективно произнасяни думи или мантри за установяване на връзка с ангелското, или с дева-царството. Това е особен набор от мантри, с които разполага отделът на Махачохан. На тях ще се спра по-подробно малко по-късно...

22 август 1920 г.

2) Колективно използване на ритъм в медитацията.

Ритъмът може да се опише като равномерно движение, което автоматично установява контакт между използващите го хора и определени сили на Природата. Той е насочено действие, изпълнявано по съгласуван начин от много хора, което води до определено изравняване (хармонизиране) и влияе на някое от телата или на всички тела като цяло. Неговите задачи са следните:

а) да въвлече едно или няколко от телата в обсега на силовия поток;

б) да регулира материята на някое от телата (или на всички тела) на членовете от групата; [197]

в) да обединява (в определен геометричен ред) аурите на отделните членове на групата, така че те да образуват единна групова аура; това осигурява ритмично протичане на силата в определени посоки и за конкретни цели.

Това е било добре известно на хората през вековете, дори когато съответните методи, процедури и резултати не са били осмисляни и научно класифицирани, освен в окултните и езотеричните школи. В древните т. нар. “езически” обреди значението на ритъма не е пораждало съмнение и дори Давид, псалмопеецът на Израил, е танцувал пред Господа. Полюляванията на тялото в определен ритъм, преместването на физическия проводник в различни посоки, понякога в музикален съпровод, оказват своеобразно въздействие върху материята на двата фини проводника. Чрез това ритмично движение:

1. Силата, с която тялото на човека влиза в контакт, се насочва (съответно на ритъма) към някой от центровете на тялото.
2. Материята на емоционалното и менталното тяло изцяло се пренастройва, което води до определени следствия, проявяващи се и на физически план.
3. Постига се изравняване на проводниците, което може да бъде неправилно и недостатъчно, или напротив – те могат да бъдат изравнени правилно и приведени в контакт с причинното тяло.

Това е една от главните цели на истинското ритмично движение, чиито изопачени варианти идват до нас от древността и достигат своя апотеоз в долнопробния съвременен танц. В него откриваме едно от най-извратените проявления на ритмичното движение – под действието на неговия ритъм придобитата сила постъпва в най-нисшия тип материя на емоционалния проводник. Това на физически [198] план се изразява в изключително нежелателна стимулация на половите органи. При правилно използване на ритмичното движение, трите нисши проводника се изравняват с причинното тяло и това съответствие (допълнено от огромен устрем и горещо желание) съдейства за спускането на сили от висшия план, които водят до оживотворяване на трите главни центъра и носят просветление.

Ако много хора са въодушевени от благородно висше желание и ако техните аури са обединени и формират единен канал за протичане на силите надолу, този ефект ще бъде многократно по-силен и може да има световно значение. Пример за това е необикновеният и широко отбелязван в Индия празник Уесак [*Wesak*], по време на който Йерархията се превръща в канал за приемане на могъщество и благослов от равнищата, където може да се осъществи контакт с Буда. Той е фокусът на това могъщество, което пропуска през Своята Аура и след това излива върху човечеството по канала, създаден от събраните Повелители, Учителите, посветените от различна степен и учениците. Каналът се формира чрез едновременно въздействие на звук и ритъм. При напяването на определена мантра, съпровождано от бавни, премерени движения, се образува тръбопровод, насочен нагоре към желаното място или план. Геометричните фигури, които се формират в материята над физическия план (в резултат от геометричните движения на събралото се в определена хималайска местност човешко множество), образуват необикновени линии, водещи към центъра на благослова. Наблюдаващите тази сцена ясновидци с възхита разказват за неописуемата красота на геометричните форми, допълнена от светещите аури на събралите се там Велики Учители. [199]

В бъдеще значението на колективното използване на музика, пеене и ритмично движение ще бъде по-добре разбрано и съответно прилагано за постигане на желаните резултати. Групи хора ще се събират, за да изследват съзидателното или пречистващо значение на звука и синхронното движение; конструктивното влияние, оказвано по този начин върху трите тела, ще се изучава чрез ясновиждане; разрушителното въздействие върху материята на тези тела ще бъде научно класифицирано и цялото събрано знание ще се прилага за

тяхното усъвършенстване. Внимателно ще се наблюдава качеството на придобитата сила с нейните ободряващи, живителни и стимулиращи ефекти. Реакциите на центровете, през които са преминали потоците на прииждащите сили, ще бъдат изучавани с цел да се ускори тяхното развитие и въртеливо движение.

Друг аспект на тази тема е свързан с работата за света, която (макар и да зависи от статута и състава на групата) няма да се провежда в името на самите групови цели. Групите ще се стремят към контакт с определени видове логични сили, ще съдействат за тяхното пропускане през груповия тръбопровод и за препращането им към света на хората, където те ще служат за конкретни съзидателни цели. Тази дейност е пряко свързана с работата на Нирманакайя – Разпределителите на Силата, и ще се провежда под тяхно ръководство. Когато настъпи подходящото време, Те ще могат да използват обучените групи като фокус на своята дейност. Днес центърът на Тяхната работа се намира на менталния, а не на емоционалния план. Когато тайната на причинното изравняване бъде разбрана по-добре и когато групи от хора във физическо въплъщение се научат да поддържат реално сътрудничество помежду си (което сега е почти невъзможно поради доминиращите личностни тенденции), тогава Нирманакайя ще могат пряко да контактуват с физическия план и още по-резултатно да въздействат върху намиращите се на него еволюции. [200]

Групите лечители ще работят като образуват кръг, в чиито център ще застава лекуваният от тях индивид; чрез специални мантри, съчетани с определени движения, лекуващите ще фокусират спускащата се свихе сила върху болния в центъра на кръга. Стимулиращата мощ на тази сила, нейното преустройство и съзидателно въздействие, или обратно – способността ѝ да руши и изкоренява, ще превърне така наречените лечебни чудеса във факти от всекидневния живот. Това е изключително широка тема, по която тук можем да дадем само отделни сведения. Законите за използването на звука и ритъма ще получат научно приложение едва когато прогресиращата раса разкрие тайната на единението, когато много повече хора стъпят върху Пътя на Изпитанията, когато процентът на посветените значително нарасне и когато голям брой индивиди постигнат изравняване със своето егоично тяло.

Междувременно ще се наблюдава и злоупотреба с тези сили, която ще доведе до една от последните битки между Повелителите на Светлината и Господарите на Мрака. Този катаклизъм ще бъде ужасяващ, а бедствията – неописуеми, но Светлината винаги е сияела в мрака, а Този, който насочва съдбините на света и побира всичко в Своята Аура, знае часа на благоприятната възможност и начина, по който да използва онова, което може да послужи за защита.

3) Особени случаи за приложение на тези форми.

Празникът Уесак е велико събитие за планетата, свързано с човешката раса. Има един още по-възвишен момент, когато се формира пряк тръбопровод между земята и върховния Повелител – Логоса на нашата система. Това става с помощта на специални мантри и

обединените усилия на Йерархията и Дева-Повелителите от различните планове. На Дева-Повелителите помага дева-еволюцията, а на Йерархията [201] съдействат онези представители на човешката раса, които вече са постигнали сила и равновесие. Всичко се фокусира чрез проявените Повелители на Лъчите и чрез нашия Планетарен Логос. Датата на това събитие засега не подлежи на екзотерично съобщаване.

В рамките на посочените три основни подхода – на Ману (или Управляващия), на Бодхисатва (или Световния Учител), и на Махачохан (или Повелителя на Цивилизацията) – ще се появят техни собствени групи, които ще използват дадени мантри и думи и ще извършват специфични движения по определени ритмични закони. Тук мога да направя само намек, но мисля, че той е много интересен. Настъпва време, когато работещите под ръководството на Ману – т. е. всички онези, които ръководят нациите, занимават се с управление и политика, присъстват на обществените събрания, формират законите и раздават правосъдие, – ще започнат да откриват всяко свое мероприятие с големи ритмични церемонии. Те ще се стараят с помощта на ритъма и напъваните думи да се докоснат до съзнанието на Ману и неговия велик управляващ отдел, за да могат по-пряко да въплътят неговите планове и намерения в работата си. Едва след като изравнят своите тела и създадат необходимия тръбопровод, те ще започнат да се занимават с текущите си задължения; в техния център, като фокус на просветление, ще присъстват един-двама души, чието внимание ще бъде изцяло насочено към Ману за изясняване и възприемане на неговото и на помощниците му мнение по всеки конкретен въпрос.

Подобен процес ще протича и в отдела на Бодхисатва, като за целта вече се формира съответната структура. Свещеник ще играе ролята на фокус и чрез съответна церемония и ритъм събралите се ще стават приемници и проводници на информацията свише. Тук срещаме един много интересен и важен момент: свещеничеството вече няма да бъде отделна професия. След време всички ще бъдат свещеници и [202] всеки мирянин ще може да изпълнява тази длъжност, след като бъде избран в началото на церемонията. Единственото необходимо качество ще бъде способността му за равнение с висшето, както и за сътрудничество с всички останали членове на групата.

В отдела на Махачохан (Повелителя на Цивилизацията и Културата и Глава на третата еволюционна линия) ще се наблюдава аналогично развитие. Във всички университети и други учебни заведения занятията ще започват с церемония за изравняване, по време на която Учителят ще служи като фокус за информацията, постъпваща от отдела, който контролира дейността на ума. Това значително ще стимулира менталните тела на учениците и ще укрепва канала между нисшия и висш ум. Интуицията също ще се развива и натрупва.

Тези мои твърдения нямат претенция да включват цялата широта на проблематиката. Тук очертавам само общите контури на онова, което някога ще стане реалност във физически план. Споделените идеи могат да ви дадат много храна за размисъл и да бъдат от голяма полза за мислещия ученик. Всичко, което разширява кръгозора и увеличава радиуса на неговите представи, трябва да се приветства, дори ако отначало му липсва разбиране за излаганите факти, а способността му да ги усвои е далеч от желаната.

ПИСМО VII

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ЦВЯТ И ЗВУК

1. Изброяване на цветовете и някои коментари.
2. Цветовете и законът за съответствията.
3. Въздействие на цветовете.
4. Приложение на цветовете сега и в бъдеще.

27 август 1920 г.

Никой не се съмнява, че тези, които нарушават закона, загиват по силата на закона, а онези, които го спазват, живеят чрез него. Истинското изучаване на окултизма дава отговор на това как и защо протичат явленията. Това означава да бъде открит и осъзнат методът, по който резултатите се проявяват, при това чрез задълбочен анализ на събитията и обстоятелствата с цел да бъдат открити определящите ги закони. Принуден съм да направя тази встъпителни бележки защото ясно виждам въпросите, които напират във вашите умове. Това са много ценни въпроси, ако вие и в бъдеще продължавате да търсите правилния отговор. Животът на ученика се управлява от някои конкретни закони. Това са същите онези закони, които контролират целия живот. Разликата е в това, че ученикът частично осъзнава целта на тези закони и техния смисъл, като съзнателно и разумно ги прилага към обстоятелствата на делничното си съществуване. Така личният му живот се пренастройва в съответствие със закона... Да вземем за пример **Закона за Субстанцията**. Той позволява на ученика мъдро да се ползва от универсалното хранилище, т. е. да манипулира материята и да я приспособява към взаимодействащите сили на търсеното и предлаганото... Сляпата вяра е подходяща единствено за мистика. Това е един от начините за достъп до Божественото хранилище, но е значително по-добре да се прозрее методът, благодарение на който То се попълва, и да се

разбере по какъв начин щедро предложеното от Всевишния Отец се поема от нуждаещите се негови деца. Тук можем да посочим една от максимите за търсенето и предлагането. **Единствено когато предлаганото [205] умело се използва за удовлетворяване потребностите на работника и неговата работа** (много внимателно подбирам всяка дума), **то продължава да постъпва**. Тайната е следната: ползвайте, изисквайте, взимайте. Само ако вратата се отключва в съответствие със закона за търсенето, се отварят и други, висши двери, които осигуряват достъп до предлаганото. Ключът е в закона за привличането. Помислете над това.

Някои бележки за цвета

Сега да пристъпим към работа. Темата, която ни предстои да разгледаме тази вечер, е изключително интересна. В това мое седмо писмо ще обсъдим използването на цвета и звука в медитацията.

В предишните писма, както си спомняте, многократно сме се сблъскали с темата за звука, както когато изучавахме употребата на Свещената Дума, така и когато разглеждахме формите и мантрите. Банална истина е, че звукът е цвят, а цветът – звук, но главното, което искам да покажа, е не толкова звука *като* звук, колкото цветовото въздействие на звука. В това писмо се стремя дебело да подчертая цветовия аспект и ви моля винаги да помните, че всеки звук се проявява и в цвят.

Когато Логосът е издал великата космична Дума за нашата слънчева система, са се появили три основни цветови потока, които почти едновременно са преминали в още четири – така са се образували седемте цветни потока, благодарение на което проявлението е станало възможно. Тези цветове са следните:

1. Синьо.
2. Индиго.
3. Зелено.
4. Жълто.
5. Оранжево.
6. Червено.
7. Виолетово. [206]

Редът, по който посочих цветовете, не е случаен и на вас оставям да откриете точното му значение.

Подчертавам и това, че тези седем цветни потока са се появили в резултат от логоичната медитация. Логосът е медитирал, размишлявал, осмислял, формирал е идеалния свят, строил е във и чрез мисловната материя. И в даден миг нашата обективна вселена възниква, блеснала в седемте цвята, чиито синтезен подтон е тъмносиньото (или индигото). По този начин за цвета можем да направим следните няколко констатации:

1. Той има отношение към обективната медитация – т. е. към формата.
2. Той е резултат от звука, издаван в кулминацията на медитирането.
3. Тези седем цвята и тяхното мъдро разбиране обуславят способността на човека да прави същото, което и Логосът – да строи.
4. Цветовете оказват определено въздействие върху различните проводници и върху плановете, на които тези проводници функционират. Когато окултистът научи кой цвят съответства на определен план, и следователно е негов базов оттенък, той разкрива фундаменталната тайна на микрокосмичното развитие и става способен да строи тялото си на проявление по същите закони, които е използвал и Логосът при строителството на Своята обективна слънчева система. Това е тайна, която лъчевата медитация открива на определен етап пред мъдрия ученик. Дадените четири точки са основата на всичко, за което ще говорим по-надолу.

Сега ще се опитам да успокоя вашия ум относно това, че изброените от мен цветове сякаш не съвпадат с изброените от Е. П. Блаватска. Това не е така, [207] просто ние и двамата използваме **воали**, при това едни и същи, което може да бъде забелязано от прозорливия читател. Воалите престават да бъдат такива, ако лесно се разпознават; не мога да ви дам ключа към тях, а само да направя няколко намека.

В окултните книги допълните цветове често са описвани като взаимно заменяеми. Червеният може да е наречен зелен, а оранжевият – син. Ключът към точната интерпретация на употребявания термин зависи от точката на постижение, достигната от съответната единица. Ако става дума за Егото, може да се употреби един термин, а ако се говори за Личността – друг; Монадата (или висшата аурична сфера) може да се опише синтезно или с термините на монадния лъч.

За цветовете на висшия и нисшия ум понякога се говори с понятията на плана, а не с тези за съответния лъч.

Синият и индигото не просто си приличат, а са космически взаимосвързани и могат да бъдат посочвани един вместо друг с цел завоалиране на действителността. Ще илюстрирам казаното по следния начин:

Повелителите на Пламъка и тяхната работа във връзка с нашата планета могат да бъдат представени чрез следните четири цвята:

а) Индиго – тъй като Те действат по линия на Бодхисатва върху Лъча на Любовта или Мъдростта. Повелителят на Света е пряко отражение на този втори Аспект.

б) Синьо – поради това, че е много близко до индигото и е във връзка с ауричното яйце; както Слънчевият Логос е описван като “Синия Логос” (буквално индиго), така и съвършеният човек, проявен чрез ауричната си обвивка, се характеризира предимно от синия цвят.

в) Оранжево – то е допълнителен цвят към синия и има пряко отношение към човека като познаващо същество. Човекът е пазител на петия принцип [208] на манаса в неговото съотношение с цялостната личност.

г) Жълто – доколкото допълва индигото, то също е цвят на будхи и е пряко свързано с втория Аспект.

Приведох този пример, за да илюстрирам големите трудности, до които води ползването на воали, както и да покажа, че за прозорливия читател дори изборът на воал не е случаен, а се определя от правилото и закона.

Сега вече е ясно, защо в езотеричните занимания толкова често се констатира безполезността на нисшия манас. Само онзи, който развива висшите си възприятия, може да се надява да постигне известно различаване и разбиране. Както зеленият цвят на живата Природа формира основата на аспекта на любовта, или индиго-вибрацията на нашата система на любовта, така действа законът и на менталния план. Не мога да кажа нищо повече, но дадох храна за размисъл. В оранжевия цвят също има скрита тайна за Синовете на Ума и изучаването на **пламъка** (който дори екзотерично обединява всички цветове) води до просветление.

Нека да разгледаме обширната тема за цвета и звука в медитацията, като за удобство я разделим на следните части:

1. Изброяване на цветовете и някои коментари по тях.

2. Цветовете и Законът за Съответствието.

3. Въздействие на цветовете:

а) върху телата на ученика;

б) върху групите и груповата работа;

в) върху обкръжението.

4. Прилагане на цветовете:

а) в медитацията; [209]

б) за лечение чрез медитация;

в) за съзидателна дейност.

5. Бъдещо приложение на цветовете.

Тези пет точки обхващат всичко, което засега може да бъде съобщено. Вероятно малко от това, което предстои да кажа, ще бъде принципно ново, тъй като няма да давам нещо, което да не се съдържа във фундаменталния труд на Е. П. Блаватска, обаче новото представяне на материала и неговото концентриране в едно заглавие може да доведе до озарение и последващо мъдро усвояване на знанията. Ще разгледаме тези пет раздела по-късно. Днес искам да добавя няколко пояснения към вече изложеното.

Проявените във физическия план цветове са твърде груби и крещящи. Дори и най-изисканият от нюансите, наблюдаван с физическо око, е груб и рязък в сравнение с цветовете от емоционалния план; в зависимост от степента на проникване във фината материя на останалите планове, красотата, мекостта и финесът на нюансите нарастват с всяко ново стъпало. Когато се постигне завършващият синтезиран цвят, неговата красота надхвърля всяко въображение.

Цветовете, с които сега работим в еволюцията, са **цветове на светлината**. Някои цветове, останали от предишната слънчева система, се използват като изразни средства от онова тайнствено нещо, което наричаме “космично зло” (наричано така поради нашето незнание). Това са инволюционни цветове, проводници на силата на тъмното Братство. Към тях стремящият се към Пътя на Светлината няма никакво отношение. Такива цветове са: кафявият, сивият, крещящо пурпурният и зловещо зеленият, които се срещат в тъмните места на земята, на емоционалния план и на нисшите ментални равнища. Това са отхвърлени цветове. Техният тон е по-нисък от този на Природата. Езотерично казано, те са изчадия на нощта. [210] На тях се базират илюзиите, отчаянието и разложението, и ученикът на Великите трябва да ги неутрализира, като привлича цветовете, свързани със светлината.

6. Както споменахме, синтез на всички цветове е синтезният лъч индиго. Той е в основата на всички останали и ги абсорбира. В трите свята на човешката еволюция обаче оранжевият цвят на пламъка съдържа в себе си всички оттенъци. Оранжевото произлиза от пети план, лежи в основата на пети принцип и е следствие от езотеричното звучене на окултната фраза “Нашият Бог е Огън всепоглъщащ”. Тези думи се отнасят за манасния принцип, за онзи огън на познанието или разума, даден ни от Повелителите на пламъка, който стимулира и насочва живота на активната личност. Това е светлината на разума, която води човека от Двореца на Учението към Палата на Мъдростта. Там се проявява неговата ограниченост, а структурата, построена от знанието (причинното тяло, или Храма на Соломон), се унищожава от всепоглъщащия огън. Огънят изгаря този великолепен затвор, който човекът е изграждал в течение на много въплъщения, и освобождава вътрешната божествена светлина. Така двата огъня се сливат, издигат се и се вливат в **Триадната Светлина**.

Някои цветове са по-присъщи на човешката Йерархия, а други – на дева-йерархията. Тяхното завършващо обединение и сливане ще ознаменува крайното съвършенство...

Изброяване на цветовете

Днес ще продължим изучаването на цветовете и ще разгледаме нашата първа точка.

В тази връзка ще направя някои коментари и ще дам отделни информации, като отново повтарям, че ползвам екзотерична терминология и имам за цел [211] единствено да ви подтикна към размисъл. Самата дума “цвят” е преднамерена, доколкото, както е известно, в нейното определение се съдържа идеята за прикриване. Цветът е следователно “онова, което скрива”. Той е само обективно средство за предаване на вътрешната сила и отражение в материята на типа влияние, произтичащо от Логоса и проникващо до най-плътната част на неговата слънчева система. Ние го осъзнаваме като **цвят**, adeptът го разбира като диференцирана сила, а висшият посветен го познава като **върховна светлина** – недиференцирана и неделима.

Вчера изброихме цветовете в определен ред. Напомням, че единният Лъч, подлъчи на който са всички останали, трябва да се разглежда като кръг от седморна светлина. Най-често ученикът мисли, че седемте потока пресичат петте нисши плана направо до самия земен план и там се абсорбират от плътната материя. В действителност това не е така. Седемте цвята могат да се разглеждат като седемцветен поток, който циркулира, непрекъснато се мести и се връща назад през всички планове към своя източник... Тези седем цветни потока се излъчват от синтезния Лъч. Подлъчът индиго на Лъча индиго формира пътя на най-малкото съпротивление от сърцето на най-плътната материя назад към първоизточника. Цветните потоци циркулират в кръг и премествайки се с различна скорост на вибриране, преминават **през** всички планове надолу и отново нагоре. Тук искам специално да подчертая, че седемте потока имат различна скорост (вибрация) и това поражда трудността. При едни скоростта на вибриране и по-висока в сравнение с други. Доколкото те носят със себе си и съответните им монади, става ясно [212] защо някои Егота прогресират сякаш по-бързо от останалите.

Кръговото движение на потоците не е строго определено и неизменно, а напротив – те се преплитат и сливат по най-причудлив начин, поемат се един друг през определени цикли, групират се по три или пет, но винаги продължават да се движат. Именно това символизира ромбоидната плетеница върху гърба на змията на мъдростта. Три основни цветни линии образуват мрежата върху кожата на змията, а останалите четири цвята се вплитат в нея. След време някой изследовател на Божествената Мъдрост ще състави голямата диаграма на седемте плана с апликирана седемцветна змия на Мъдростта. При правилно спазване на мащаба ще се появят някои интересни геометрични фигури, отразяващи преминаването на кръговете през различните планове, като отделни представи, свързани със сложната тема за седемте лъча, ще получат зрительно изражение...

Тук трябва да направя две кратки твърдения:

– Истинското **индиго** отразява синевата на небесния свод в безлунните нощи. Това е кулминацията, а след това, когато всички постигнат синтеза, ще настъпи слънчевата нощ. Затова този цвят съответства на излъчваното от нощното небе. Индигото абсорбира.

– **Зеленият** цвят е основа на Природната дейност. Той е бил синтезиращ цвят в Първата система и е фундамент на днешната проявена система. Нотата на Природата е зелена и когато човек наблюдава зелената земна дреха, той се докосва до силата, достигнала своя апогей по време на първата система. Зеленият цвят стимулира и лекува.

Трябва обаче да е ясно, че не е разрешено даването на информация за езотеричното значение [213] на тези цветове, нито за точния им ред и приложение. Опасностите са прекалено големи, защото правилното разбиране на законите за цветовете и знанието (например) за това кой цвят съответства на определен лъч, дава огромно могъщество на адепта.

Коментари за цветовете

Някои цветове са известни и е целесъобразно да бъдат изброени тук. Синтезиращият лъч е индиго, или тъмно-син. Това е Лъчът на Любовта и Мъдростта, велик фундаментален лъч от сегашната слънчева система и един от космичните лъчи. Той се дели (за целите на проявлението) на седем подлъча:

1. Индиго-..... и цвят, който ще остане неназован.

2. Индиго-индиго Втори подлъч на Любовта и Мъдростта. Той има своя велик израз върху втори монаден план и основно проявление в монадите на любовта.

3. Индиго-зелен Трети подлъч, третият главен Лъч на Активността или Приспособяването. Това е базов лъч на втората система и велик лъч за девоеволюцията.

4. Индиго-жълт Лъч на Хармонията.

5. Индиго-оранжев Лъч на Конкретното Знание.

6. Индиго-..... и цвят, който ще остане неназован – Лъч на
Предаността.

7. Индиго-виолетов Лъч на Церемониалния Ред.

Виждале, че не посочих два цвята – индиго-червен и индиго-син, и не ги съотнесох [214] с определени лъчи или планове. Не че това е невъзможно, но именно спестяването на тази информация създава пъзела. Размишлявайки върху цветовете, винаги трябва да имате предвид, че:

– Аз ви съобщих техните екзотерични наименования и сфери на действие и от всички изброени само два съответстват на своите езотерични сфери на действие: **индиго** и **зеленият**. Синтезният Лъч и Лъчът на Активността са единствените на дадения етап, в които можете да бъдете напълно уверени. Единият е крайна цел на достижението, а другият е фундаментален цвят на Природата.

– Останалите пет цвята, с които е свързана нашата петстепенна еволюция, се изменят, смесват, сливат и езотерично не съответстват на този прост смисъл, който се влага в думите: червен, жълт, оранжев, син и виолетов. Езотерично те нямат почти нищо общо със своите наименования, които се употребяват единствено, за да завоалират реалността.

– Всеки от тези три цвята, плюс останалите два, могат да бъдат разбрани единствено чрез четири от техните малки подлъча. Сега сме в четвъртия кръг, поради което се долавят единствено четири подлъча на тази цвят. Ако тези три неща се запомнят добре, тогава няма да се акцентира излишно върху посочените данни и учещият мъдро ще се въздържа от прибързани заключения.

Жълтият е още един цвят, дошъл до нас от първата система. Сливането на синьото с жълтото в нашата система пряко стимулира активността. Жълтият хармонизира; той отбелязва плодоносния завършек. Забележете как през есента, когато процесите на Природата вървят към своя край и цикълът завършва, цялата растителност се облича в есенния жълт цвят. Забележете също така, когато слънцето безпрепятствено излива своите лъчи надолу, как вниманието се привлича от жълтия цвят на житата. Аналогично стоят нещата и [215] в живота на духа. Завършеност се постига едва когато се овладее четвъртият план, или планът на хармонията (будхи). Щом като работата на личността се доведе докрай и слънцето на микрокосмоса – Егото, безпрепятствено започне да излива своите лъчи надолу към личностния живот, идва ред за прибиране на реколтата. Налице е единение (или хармония) и крайната цел се постига. Като резултат от сливането на синия и жълтия се получава зелен цвят, а синтезният син или индиго (аспектът на любовта и мъдростта) доминира, когато бъде достигнат планът на хармонията. Тогава той отвежда до третия план на атма, където доминира зеленият цвят на активността...

31 август 1920 г.

Преди да продължим с изучаването на цветовете и медитацията, искам да те ободря и да ти кажа [думи, предназначени за Алис Бейли – бел. ред.], че твоята роля се заключава в приемането и публикуването на приведените в тези писма данни, като отговорността за тяхната достоверност е изцяло моя. Дори да не ги разбираш, дори някои от тях да ти се струват противоречиви, за твое сведение ще кажа, че само половината от тайната е скрита в езотеричната интерпретация, а другата половина остава във факта, че всяка интерпретация се определя от гледната точка на автора и от плана, на който работи неговото съзнание. Смисълът на излагания материал е в това, че благодарение изучаването на цветовете (което е своеобразно изучаване на трептенията) се формира способност за разбиране на личностната вибрация, на нейното хармонизиране с егоичната, а по-късно и на синхронизирането ѝ с тази на Учителя. Един от основните методи за постигане на такъв синхрон е медитацията. Щом бъдат усвоени научните сведения за това, те ще се приложат за ускоряване на вибрациите и мъдрото развитие на необходимите цветове. [216]

В последното писмо обсъдихме четири цвята: син, индиго, зелен и жълт, и тази първа група цветове е много интересна. Сега ще разгледаме друга група естествено близки цветове: оранжев, червен и виолетов.

Оранжев. От наша гледна точка това е цветът на менталния план и олицетворява горенето; символ е на пламъка и, което е много любопитно, това е цвят, който намалява обособеността. Имайте предвид обаче, че окултният оранжев цвят е по-различен от този, с който вие отъждествявате неговото название. Езотеричният оранжев цвят е особено съчетание между жълто и червено; езотеричният оранжев е много по-близък до жълтия, като червеният почти не се забелязва. Този оранжев цвят е вибрация, родена от космичен лъч, тъй като трябва да се помни, че този пети лъч (както петият план и петият принцип) е тясно свързан с космичния лъч на познанието, или с аспекта на активността, който е имал своя велик израз в първата слънчева система. По това време синтезен е бил зеленият лъч, а един от най-близките до него е бил лъчът на оранжевия цвят – лъч на ума или познанието, който се проявява чрез формата. Аналогичен случай се наблюдава и в нашата слънчева система при синтезния Лъч на Любовта и Мъдростта и неговата тясна връзка с четвърти Лъч на Хармонията. От взаимодействието на лъчите се образуват следните триъгълници: [217]

ПЪРВА СЛЪНЧЕВА СИСТЕМА *****

Зелен Лъч

Трети Аспект

Активност или Познание

Трети подлъч	Пети подлъч
Активност	Манас, ум
Зелено-зелен	Зелено-оранжев

ВТОРА СЛЪНЧЕВА СИСТЕМА

Индиго Лъч

Втори Аспект

Любов и Мъдрост

Втори подлъч	Четвърти подлъч
Любов и Мъдрост	Хармония
Индиго-индиго	Индиго-жълт

В системата на активността имаме третия аспект на универсалния ум или активността, проявяващ се чрез оранжевия цвят на конкретния подлъч..... приспособяване чрез форма – форма, която съвършено изразява скритата активност. Аналогично във втората система съществува аспектът на Любовта, проявяващ се чрез жълтия цвят на лъча на хармонията или красотата – Любовта, която съвършено се изразява чрез единството, хармонията или красотата. Отбележете си, че точността на посочените тук названия на цветовете отново зависи от това дали интерпретацията е езотерична или екзотерична.

Повтарям, че оранжевото е вибрация, възникнала от предишния космичен лъч на активността (чиято същност е научното познание

по пътя на разума), целяща да усъвършенства връзката между духа и формата, между живота и проводниците, чрез които той търси своя израз.

Нека сега уточним названията на великите базови цветове, чрез които характеризираме цялата наша проявена вселена:

1. Аспект на Живота 2. Аспект на Формата 3. Аспект на Познанието

Дух		Материя Ум
Съзнание	Проводник	Жизненост
“АЗ”		“неАЗ” Връзката между тях

Лъч	Лъч	Лъч
2. Любов и Мъдрост	1. Могъщество, или Воля	3. Активност, или При-
	способяване	
4. Хармония	7. Церемониален Закон	5. Конкретно знание
6. Преданост	5. Конкретно Знание	

Това е само един от начините за класификация на лъчите като фактори, които оказват пряко въздействие върху развиващия се живот или върху формата, в която той се развива благодарение на третия фактор – познанието. Тези три подразделения образуват трите върха на един космичен триъгълник:

Разум

Живот Форма

Потокът от лъчи, циркулиращи макрокосмически между трите върха, има своето микрокосмично съответствие в огъня кундалини (събуден от медитацията), който се движи по същия геометричен контур между трите основни центъра:

Глава

Сърце Гърло

Посочените седем лъча обединяват живота, формата и вътрешния ум и заедно с това, по своята същност, представляват същите тези три неща. Те са същността на живота, на формата и на познанието, а тяхната съвкупност е самата проявена Вселена. Всичките седем в различно време въздействат върху различни аспекти. [220]

Най-важни са взаимодействията между:

а) Лъча на Любовта-Мъдрост и Лъча на Хармонията, чиито връзки са аналогични с тези между монадния и будхичния план.

б) Лъчите на Могъществото и Церемониалния Ред, аналогични на взаимодействията между първи и седми план.

в) Лъча на Активността (или Приспособяването) и Лъча на Конкретното Знание (или Науката), аналогични на тези между третия атмичен план и петия план на ума. Зеленият и оранжевият са били свързани в първата слънчева система, което продължава и досега. Това дава на всички истински ученици много информация за размисъл.

Във връзката между индигото, синьото и жълтото се крие тайна.

Във връзката между зеленото, оранжевото и червеното се таи друга.

Във връзката между синьото, червеното и виолетовото има трета.

Учещият, който по интуитивен път открие тези три тайни, ще намери ключа към следващия по-голям цикъл – ключа към

еволюционното развитие. Винаги помнете, че при изучаването на микрокосмоса се проявява една и съща връзка и в резултат от това се открива порталът на “Царството Божие вътре в нас”.

Червен. От всички гледни точки това е един от най-трудните за осмисляне цветове. Той се приема за нежелателен. Защо? Защото се е разглеждал като цвят на кармата или злото желание, а зловещите и мрачни оттенъци на червеното в емоционалното тяло на неразвятия човек винаги се набиват в очи. В далечно бъдеще обаче червеният ще стане база на слънчевата система и тогава пълното сливане на червеното, зеленото и синьото ще ознаменува завършената работа [221] на Логоса и ще бележи финала под формата на чиста бяла светлина.

Системата на активността е била зелена.

Системата на любовта е синя.

Системата на могъществото ще бъде червена.

В резултат от сливането на червено, синьо и зелено ще се появи, както е известно, бялото и тогава Логосът езотерично “*ще умие одеждите Свои и ще ги избели в кръв*”, както това прави в по-малки мащаби и микрокосмосът в процеса на еволюцията.

Виолетов. Интересното е това, че виолетовият Лъч на Церемониалния Закон или Ред става синтезен лъч, когато се прояви в трите свята. Както синтезният Лъч на Любовта и Мъдростта е синтез на всички **жизнени** сили, така и седми лъч синтезира в трите свята всичко, което е свързано с **формата**. Върху първия план – живота в неговия най-чист, най-висш и недиференциран синтезен аспект; върху седми план – формата в нейния най-плътен, най-груб, най-диференциран аспект; едната се съдържа в синтезния лъч на Любовта, а над другата работи седмият лъч.

Синтезът се проявява и в това, че благодарение на виолетовия цвят дева-царството и човешкото царство могат да намерят точка за контакт. Езотерично погледнато, виолетовият цвят е бял. В резултат от сливането на двете царства седемте Небесни Човека достигат съвършенство и завършеност, така те езотерично биват разглеждани като бели, което е синоним на съвършенството.

Другата точка на синтез е в това, че под влияние на седми лъч протича сливане на плътното физическо тяло и етерното тяло. Последното има основополагащо значение в макрокосмоса и за изучаващия медитацията. Подобно сливане и изравняване трябва да се извършва, докато предаването на учението в плътния физически мозък не започне да протича [222] без изкривявания. Това има пряко отношение към изравняването на центровете.

Чрез тези твърдения се опитвам единствено да обознача посоките на мислене, придържайки се към които читателят може да постигне големи резултати. Изучаването на цветовете и плановете, осмислянето на цветовете с тяхното въздействие върху жизнената

страна и връзката им с нея, както и изясняването на формалната страна на ума е изключително полезно за учещия медитация при условие, че:

1. Неотклонно се старее да прояви езотеричните цветове и правилно да ги прилага към планетите и центровете, към телата, чрез които той самият се проявява; към телата чрез, които се проявява Логосът (седемте свещени планети); към кръговете и расите, както и към циклите на индивидуалния си живот. Когато успее във всичко това, той получава ключа към всяко познание.

2. Винаги се стреми да прилага на практика всяка усвоена истина в своя живот на служене в трите свята и се опитва в методите си на работа да подражава на Логоса и на неговата работа чрез седемте лъча или влияния. Имам предвид това, че благодарение на медитацията той позволява на тези седем велики влияния системно, в съответствие със закономерностите на окултните цикли, да определят неговия живот и по този начин да съдействат за проявлението на Егото в цялата му красота.

3. Постоянно трябва да се помни, че видимото сега за нас съвършенство само по себе си е частично и нереално, че дори онова съвършенство, което човешкият ум си представя, е илюзия и че едва следващото логично проявление ще ознаменува потенциалната завършваща слава. Докато съществува разнообразие в цветовете, е налице и несъвършенството. Помнете, че цветът, такъв, какъвто сега го познаваме, е осъзнаване на вибрациите, възприети от човешкото око на свойственото за човека от петата коренна раса тяло, в четвъртия кръг на четвъртата верига. Как обаче ще [223] вижда цветовете човекът от седми кръг, притежаващ тяло на седмата коренна раса? Дотогава цялата гама от изумително красиви цветове ще си остава незрима и неосъзната, защото само два от великите аспекти на логичния живот ще бъдат проявени в цялата си пълнота, третият ще бъде явен само частично, докато още по-великият "Бъден ден" не се окъпе в ослепително **сияние**. Тук думата "сияние" има окултен смисъл, върху който трябва да помислите.

3 септември 1920 г.

Ако прилежно се изпълняват преките задължения и твърдо се върви напред, това означава, че е поет прекият път към Учителя, като трудностите се преодоляват попътно. Във формулирането на висшите ментални концепции и тяхното проявление във физическия план се крие онова развитие на менталното тяло, което определя все по-растящия приток на живот свише. В резултат от стабилизирането на емоциите и от преместването на желанието от астралния план към будхичния, се появява способността правилно да се отразява висшата гледна точка. Дисциплинираното прочистване на физическото тяло позволява да се прояви онова, което е известно на вътрешния човек. Ако на тези три момента се обръща съответното внимание, законът може да се осъществи и освобождението да се приближи. Хората се питат: как се изпълнява законът? Каква е нашата роля в осъществяването това действие, което ще позволи на закона да се прояви в индивидуалния ни живот? Както посочихме, това става просто чрез привързаност към най-

висшия дълг и организиране на личния живот така, че той да бъде максимално изпълнен.

Езотерични и екзотерични цветове

Днес ще разгледаме втората точка за прилагането на цветовете и ще се занимаем със закона за съответствията [224] и за цветовете... Езотеричният смисъл на екзотеричните цветове все още не е съобщен изцяло. Някои аспекти бяха споменати от Е. П. Блаватска, но тяхното значение не се оценява достатъчно. Помислете внимателно над следното: част от информацията за цвета и звука, съобщена в *“Тайната Доктрина”*, се отнася до първата слънчева система, а друга част – до втората. Разбира се, далеч сме от разбирането на това кое за какво се отнася, но като ключова тема за изучаване в новите школи, даваната информация ще доведе до големи откровения. В тази връзка ще е добре да припомним таблицата за съответствията на цветовете (която може да се намери и в *“Тайната Доктрина”*) и на нейна база да доразвием нашата тема.

Екзотерично	Езотерично
Пурпурен	Син
Жълт	Индиго
Кремав	Жълт
Бял	Виолетов

Засега могат да се споменат само тези четири двойки, но при правилно разбиране те ще дадат ключа към нашия четвърти кръг и неговата история. Доколкото сега сме в четвърта верига и четвърти кръг, вие ще забележите, че в числото четири е обобщена историята на нашето настояще. Особено моля вас, учителите и учениците от младото поколение, да размислите над значението на това, че бялото е езотерично виолетово. Това е много важно сега във връзка с идването на виолетовия лъч, доколкото седми лъч е един от трите главни лъча **в сегашния кръг**; неговата мощ е пропорционална на могъществото на четирите и се обуславя от тях.

Езотеричните цветове на екзотеричното червено, зелено и оранжево още не могат да бъдат съобщени на широката публика, [225] макар че обучаващите се и приетите чела могат да положат усилие и да постигнат съответното знание.

Искам да дам още няколко напътствия, свързани със закона за аналогията и съответствието. Нека разгледаме следните точки:

а) В какво микрокосмосът съответства на макрокосмоса.

б) Базови съответствия.

в) Цветът в микрокосмоса и в макрокосмоса.

Накратко ще обсъдим всяка от тези три точки, защото при вярно разбиране на закона се появява способност за езотерично мислене и умение за откриване на дълбокия скрит смисъл във външните събития.

Микрокосмично и макрокосмично съответствие

Между микрокосмоса и макрокосмоса съществува точно съответствие, при това не само в общите черти, но и в детайлите. Този факт трябва да се долови и осмисли. С развитието на знанието и прогреса, в зависимост от това доколко умението за медитиране обуславя предаването на информация от висшата Триада към Личността чрез причинното тяло, съответните факти стават все по-видими и се утвърждава съвършеното разбиране. Изразът *“Каквото е горе, такова е и долу”* е често повтаряна баналност, която обаче остава недостатъчно осмислена. Какво откриваме горе, което впоследствие се предава и долу?

Горе има Воля, Любов и Активност (или Могъщество, Мъдрост и Познание). С тези термини обозначаваме трите аспекта на божественото проявление, които долу са в процес на формиране:

а) Личността проявява активно познание. [226]

б) Егото проявява любов, или мъдрост.

в) Монадата проявява могъщество, или воля.

-- Трите свята на Личността са:

а) Физически – отражение на аспекта на активността.

б) Астрален – отражение на аспекта на любовта, или мъдростта.

в) Ментален – отражение на аспекта на волята, или могъществото.

-- Кои цветове съответстват на трите тела в екзотеричен смисъл?

а) Виолетовият – на физическото тяло и неговата етерна съставка.

б) Розовият или червеният – на астралното тяло.

в) Оранжевият – на менталното тяло.

-- От какво е формирана Тριάдата, или светът на тройственото Его?

а) Висш манас, проявяващ аспекта на активното познание.

б) Будхи, проявяващ аспекта на любовта, или мъдростта.

в) Аتما, проявяващ аспекта на волята, или могъществото.

-- Какви са цветовете на тези три тела в екзотеричен смисъл?

а) Син – на висшите манасни равнища.

б) Жълт – на будхичното равнище.

в) Зелен – на атмичното равнище.

Всички те се намират в процес на трансформация. Трябва да се постигнат промени в нисшите цветове чрез хармонизиране със съответните им висши.Обединете изложената тук информация с тази, която бе дадена в предишните писма за преместването на поляризацията.

-- Съществува пряко съответствие между: [227]

а) Виолетовия от етерното равнище и синия от висшия ментален план.

б) Розовия от астралния и жълтия от будхичния план.

в) Оранжевия от менталния и зеления от атмичния план.

Тайната за всичко това се разкрива чрез прилагане на окултните закони в медитацията.

Цялата гама от цветове може да бъде издигната още по-високо, като съответствията бъдат доведени до Монадата.

а) Зелен – трети аспект.

б) Синтезен син, или индиго – втори аспект.

в) Червен – първи аспект.

Подчертавам, че в процеса на вашето завръщане към центъра на еволюцията на системата, наименованията на цветовете все повече въвеждат в заблуда. Червеният например почти няма прилика с цвета, наричан червен или розов на нисшия план. Червеният, зеленият и индигото от висшите равнища по своята същност са съвсем нови цветове с невероятна красота и кристалност. Тук правя намек за съответствията между микрокосмоса и макрокосмоса.

Екзотеричните цветове отразяват формите. Силите или качествата, които тези цветове крият в себе си, отразяват живота, който се развива вътре във формите. Медитацията изгражда мост между тях. Тя е израз на познанието, съединяващо живота и формата, “АЗ”-а и “неАЗ”-а; процесът на това обединяване завършва (във времето и в трите свята) върху плана на ума, който свързва висшето с нисшето. Съответствията винаги напълно се запазват. Така, благодарение на медитацията идва знанието, с помощта на което:

1. Ще се проявяват вътрешните значения на екзотеричните цветове.

2. Ще се формират качествата, вътрешно присъщи на тези цветове.

3. Ще се постигне необходимата трансформация на цветовете на Личността в цветовете на Тριάдата, [228] а по-късно и в цветовете на Монадата.

Каузалното тяло действа като синтез на тези цветове в живота на превъплъщаващото се Его, също както синтезният лъч съединява всички цветове в логоичното проявление. Помнете..., че цветовете са проявление на силите или качествата. Те крият в себе си или завоалират абстрактните качества на Логоса, отразяващи се в микрокосмоса на трите свята като достойнства или способности. Както в седемте цвята са скрити качествата на Логоса, така и съответните им достойнства се проявяват в живота на личността и обективно се формират чрез практикуване на медитация; следователно всеки живот съответства на (или може да се представи чрез) определен цвят. Помислете над това.

Базови съответствия

Изучаването на тези съответствия в различните сфери на проявената Вселена и съотнасянето на цветовете с онова, което те отразяват, ни разкрива красотата на синтезното цяло и нашият микрокосмичен живот получава просветление. Нека в този смисъл представим една най-обща класификация, като изясняването на подробностите оставим на самия читател. Повече от това сега не може да се направи.

1. Тройствената слънчева система.

Тройственият еволюиращ джива.

Трите аспекта на Логоса.

Тройствената Монада.

Духовната Триада, Егото.

Тройствената Личност.

Трите свята на човешката еволюция.

Трите ипостаса на Божеството. [229]

2. Четирите Повелители на Липика.

Четирите Махараджи.

Четворният нисш човек, квартата.

3. Петте плана на човешката еволюция.

Петте сетива.

Петстепенният отдел на Махачохан.

Петте царства на природата.

а) Минерално;

б) Растително;

в) Животинско;

г) Човешко;

д) Духовно или надчовешко.

Петият принцип на манаса.

4. Седемте лъча, или Йерархии.

Седемте цвята.

Седемте плана на проявление.

Седемте Кумари.

Седемте принципа на човека.

Седемте центъра.

Седемте свещени планети.

Седемте вериги.

Седемте планети.

Седемте кръга.

Седемте коренни раси и подраси.

Седемте посвещения.

Чрез тази таблица искам да подчертая, че Адептът отлично познава всички тези съответствия; той ги ползва като термини на съзнанието, на формата и на познанието. Разсъждава за тях (ако можем така да се изразим) с термините на цвета, когато има работа с формата; с термините на звука, когато работи с жизнената страна; и с термините на жизнеността, когато е в контакт с познанието, или с аспекта на активността. Това твърдение изисква много [230] сериозен и задълбочен размисъл, тъй като е отражение на окултен факт. Както споменах в предишното си писмо, за всяка от тези три посоки на размисъл ще прилагаме съответните различни термини.

Цветът в микро- и макрокосмоса

Това е много трудна тема, поради непрекъснатия процес на изменения. Цветът в микрокосмоса се определя от следните фактори:

1. Лъч на Егото.
2. Лъч на Личността.
3. Точка на еволюцията.

Тук ще вметна още един намек. При ниска точка на еволюция цветовете се определят предимно от аспекта на активността. Впоследствие действието започва да преминава през аспекта на любовта или мъдростта, което води до следните три следствия:

- a) Отстраняване от нисшите обвивки на цветовете, останали от предишната слънчева система; окончателно се унищожават всички

оттенъци на кафявото и сивото;

б) Трансформиране на някои цветове в техните по-висши съответствия;

в) Поява на ефект на светене, скрито сияние или излъчване вследствие от голямата чистота на телата и нарастващия вътрешен пламък.

4. Проявения лъч, или лъчи, излизащи от проявление или влизащи в него. Те задължително въздействат върху въплътеното его, като предизвикват изменение във вибрациите или последователна промяна на цвета и качеството. Ако човек се намира например върху Лъча на Науката и е под влияние на утвърждаващия се Лъч на хармонията, това ще окаже забележимо въздействие върху неговото мислене, а следователно [231] и върху излъчвания от него цвят. Тези четири фактора водят до сливане, смесване и припокриване, безнадеждно объркващи човека, чиято гледна точка се обуславя от трите свята.

[...] Наясно съм с вашето усещане, че даваните намеци ви объркват още повече, но ако постоянно ги обмисляте и ги прилагате на практика, ако често разсъждавате и медитирате върху цветовете, стремейки се да проумеете тяхното езотерично значение и микрокосмичната им съотнесеност, вие постепенно ще напипате нишката, която ще ви изведе до ясната светлина на съвършеното знание. Затова бъдете смели, обогатявайте активно и гъвкаво гледната си точка, въздържайте се от съставянето на мнение преди да познавате фактите и избягвайте всякакви догми. Тези принципи са най-добрите водачи през ранните етапи на вашето търсене. Благодарение на медитацията и възприемчивостта си към висшето учение, мнозина са успели да преминат от Двореца на Учението към Палата на Мъдростта. Само там може да бъде открита истината за езотеричното тълкуване на цветовете. В този Палат се влиза чрез медитация, подготвяща учещия за посвещението, което ще му отвори вратата. Затова медитирайте непрекъснато и бъдете решителни в постигането на целите.

4 септември 1920 г.

Днес ще обсъдим една тема с реално духовно приложение в практически аспект. Много от казаното дава храна за размисъл и анализ. То съдейства за развитие на висшия ум, а като стимулира въображението спомага до известна степен и за пробуждане на интуицията. Много от споделеното има пророчески характер и очертава идеалът, който някога ще бъде достигнат. Само разбирането за крайната цел може да мотивира човека да положи [232] необходимите усилия за приближаване към желаното. Днес ще разгледаме практическото човешко съществуване и прилагането върху личността на определен ритъм. Това влиза в нашата трета точка за въздействието на цветовете върху:

- а) тялото на ученика;
- б) групите, с които той е свързан;
- в) неговото обкръжение.

Специално искам да подчертая **жизнения**, а не формален аспект на цвета. Както писах и по-рано, **цветът е само форма, която дадената сила придобива при преминаването си през определен материал, който повече или по-малко препяства нейното действие и движение**. В това изречение се крие ключът за разбиране на проблемите за цветовете различия на висшите и нисшите равнища. Съпротивата, която материята оказва при спускането през нея на силата или живота, нейната относителна плътност или разреденост, до голяма степен определят разликата в цветовете. Едно от тези различия по необходимост има космичен характер, поради което трудно се осмисля от триизмерния човек на нашия четвърти кръг. Все пак ученикът лесно може да разбере същностната причина за различията и да осъзнае абсолютната необходимост от непрекъснато прочистване на своите проводници, за да може силата по-лесно да преминава през тях. В тази връзка пред него застава въпросът за практическия му живот върху трите нисши плана и за това как да прилага конкретните правила за прочистване на трите си тела.

Тези сили се проявяват (в термините на духовното развитие, а не в тези на формата) чрез т. нар. от вас добродетели – магнетизъм, жизненост и интелигентност. Като изгражда чисто физическо и етерно тяло, придобива емоционални добродетели и координирано [233] разширява менталното си тяло, ученикът непрекъснато повишава скоростта на вибрациите и ускорява ритъма си. Ясновиждащият възприема това като промяна в цвета. Учили са ви, че цветовете, наблюдавани в аурата на дивака и на средноразвятия човек, са твърде различни. Това е така, защото единият се движи или вибрира бавно, а другият – много по-бързо. При единия ритъмът е бавен, вълн и тежък, а другият пулсира и се движи с огромна скорост, вследствие от което материалът, от който са формирани неговите тела, бързо се преустройва.

Затова подчертавам, че доколкото расата прогресира като колективна единица, Наблюдаващите я от висшия план отбелязват значително подобряване на цветовете и един по-чист и ясен оттенък на расовата аура, формирана от сбора на всички човешки единици. Аурите на атлантическата и на арийската коренна раса например принципно се различават помежду си. Така стигаме до първото правило, а именно, че с развитието на индивидите ауричните им цветове се променят и това е обусловено от трансформацията на т. нар. от вас пороци в добродетели. **Порокът може да се разглежда като преобладаване на инволюционно качество в дадена сила, която на по-късен етап прераства в добродетел.**

Като второ правило – тези влияния, появяващи се като цветове при допира си с материята, се редуват по собствени закономерни цикли, които ние дефинираме в зависимост от това дали лъчът се усилва или се оттегля. На всеки етап от нашия четвърти кръг

обикновено доминират четири лъча, което означава, че макар в слънчевата система да са проявени всички лъчи, в отделните моменти на нейното съществуване едновременно преобладават само няколко от тях. Тези лъчи, сили, влияния [234] или съчетания от качества (казано с термините на светлината) оцветяват пронизваната от тях материя с определени цветови оттенъци, които обуславят жизнения **тон** на личността или на Егото. Вие ги смятате за даденост на характера, а ясновиждащите ги възприемат като цвят.

Следователно групите, съставени от индивиди със сходни вибрации, ще бъдат виждани в приблизително еднакъв базов оттенък, макар и с многобройни слаби различия в цвета и тона. Както казахме, цветът на големите маси от хора може да се измерва и оценява. Именно така членовете на Йерархията, в чиито ръце е съсредоточено еволюционното развитие в трите свята, съдят за достигнатия от индивидите етап на развитие и за прогреса на човешката цивилизация като цяло.

Различни лъчи се появяват, носейки със себе си оцветените от тях единици. Други лъчи се оттеглят, като отнасят единиците със съответния базов оттенък. В преходния период цветовете представляват най-причудлива смес, като нюансите си помагат и са от взаимна полза. Всеки лъч с нещо обогатява другите намиращи се в проявление лъчи, като скоростта на техния ритъм леко се променя. В наши дни и от гледна точка на времето в трите свята това изменение може да бъде почти незабележимо, но в резултат от честите контакти и взаимодействия между силите и цветовете, както и на постоянните влияния помежду им, ще се осъществи тяхната взаимна обща изравненост и сходство във вибрациите. Така, към края на по-голямата маха-манвантара, синтезът ще бъде постигнат. Трите лъча ще абсорбират седемте и накрая ще се обединят в един синтезен лъч.

В микрокосмоса трите лъча на Монадата, на Егото и на Личността, също доминират, абсорбират седемте и в определен момент се обединяват [235] в синтезния лъч на Монадата. Аналогията е пълна.

Тези сили, добродетели или влияния (изброявам синонимите, за да ви помогна правилно да мислите) постепенно, все по-леко и съвършено се вкореняват в телата на личността. В зависимост от своята чистотата, телата стават все по-добри приемници за спускащите се сили, като качеството на всяка отделна сила или обратното – силата на всяко отделно качество, се проявява все по-пълно. Тук идва ред за изява и на изучаващия медитация. През ранните етапи от еволюцията, когато силите въздействат чрез и върху телата на човека, той не разбира ставащото и не знае как да извлече полза от него. След време обаче започва да разбира значимостта на процесите и се опитва да използва сумарните качества на своя живот. Пред него се открива благоприятна възможност. Придобиването на качества, стремежът към добродетелите и изграждането вътре в себе си на Богоподобното свойство идват в отговор на тези сили и улесняват тяхното действие. Изучаващият медитация мисли за тези сили или качества, опитва се да си изясни тяхната същност и да проумее духовното им значение; анализира липсата на личен отклик, осмисля недостатъците на своя проводник като приемник и проводник на силите; изучава скоростта на ритмичната си вибрация и има огромен стремеж да се възползва от всяка благоприятна възможност, за да удовлетвори тази нужда. Той се концентрира върху добродетелите, ползва се (ако познава навлизащия и доминиращия в момента лъч)

от часа на благоприятната възможност и сътрудничи на действащата сила. Всичко това се осъществява с помощта на съответните форми на истинската окултна медитация.

След време (това отново е пророчество) на изучаващите медитация ще бъдат съобщени някои факти за господстващите лъчи, [236] които ще им позволят да се възползват от благоприятните възможности, давани от всеки лъч.

Въздействие върху обкръжението

За мислещия ученик е ясно, че въздействието на всички гореизброени процеси върху обкръжението ще е твърде осезателно, особено доколкото все повече представители на човешката раса влизат под **съзнателния** контрол на своя висш “АЗ” и се подчиняват на закона. Така стават възможни следните развития:

а) Ще се осъществява пряк контакт с дева или ангелската еволюция, който сега е невъзможен поради нестабилността на вибрациите.

б) Ще се въплътят много високоразвити души, спирани засега от ниската вибрационна скорост и грубата аурична окраска на голяма част от човешкия род. В небесния свят и на причинно равнище съществуват няколко велики (и за вас) непознаваеми единици от четвъртата Творческа Йерархия, които очакват благоприятна възможност да влязат в проявление, така както и някои от вас са изчаквали известно време в епохата на атлантическата раса, преди да се въплътят на тази планета. Когато голям брой от представителите на расата достигнат определена вибрационна скорост и координираните аури на групите придобият определен цвят, тези единици ще се завърнат и ще донесат на земята развития, които сега дори не можете да си представите.

в) Друг интересен факт, на който тук няма да се спираме, е че ритмичното въздействие върху две от дочовешките царства ще стане обективно видимо. Така ще се потвърдят думите на пророк Израил, че “Леопардът ще лежи редом с агнето” и “Пустинята ще разцъфти като роза”. Това ще стане реалност [237] поради господството на някои вибрации и утвърждаването на известни цветове, които изразяват определени добродетели или влияния.

7 септември 1920 г.

Днес ще разгледаме въпроса за използването на цветовете. Ако те само завоалират влиянията и ако имате способността интуитивно да откривате кои цветове завоалират конкретните добродетели, вие притежавате ключа към дадената тема. Освен това, трябва винаги да помните, че:

а) Обсъжданата тема е толкова обширна, че може да бъде изложена само в най-общи линии.

б) Всяко изречение в тези писма има за цел точно и изчерпателно да предава определени идеи и да предлага богата информация за размисъл. Защо не навлизам в подробности, избягвам многословните обяснения и не се опитвам да удължа изреченията до размера на цели параграфи? Само защото, ако в предходните години учещият е извършил необходимата предварителна медитативна работа, сега той ще открие, че материалът в дадените писма съдейства за развитие на абстрактното му мислене и разширява канала, който го свързва с интуицията. Моята цел сега е единствено да подтикна читателя към размисъл като правя намеци и давам ориентири. Ползата от излаганото тук учение зависи главно от интуицията на ученика. Затова, когато казвам, че използването на цвета оказва определени въздействия, аз ви съветвам да тълкувате тези думи в термините на живота, на формата и на ума.

Използване на цвет

а) В медитацията.

б) В лечителството.

в) В съзидателната дейност. [238]

Цветът може да бъде използван по много начини и изброените три не изчерпват различните му сфери на приложение. Давам ги защото именно те са от пряк и практически интерес за обучаващия се. Цветът може да се прилага при контакт с другите еволюции – дочовешките и свръхчовешките; в конкретната работа по разрушението или разбиването; той може да се използва в съчетание с други методи – музика или движение, или да се прилага заедно със специални мантри и така да предизвиква определени резултати, но всичко това няма да бъде разглеждано в тези наши писма. Мъдрата практика на окултната медитация съдейства за развитие на индивида и за разширяване на способността му да служи. Затова, нека сега пристъпим към разглеждане на нашата първа точка.

Използване на цвет в медитацията

Всички цветове произлизат от един първоизточник, или от един първичен цвят (в нашата слънчева система това е космичният лъч индиго, който завоалира космичната любов или мъдрост), разделят се на три основни цвята, после на още четири по-малки и така образуват седемте цвята на спектъра. Същият механизъм може да се наблюдава и в живота на индивида, тъй като макрокосмосът винаги обуславя микрокосмоса. Първичен цвят на индивида е неговият монаден лъч, който се разсложва в трите цвята на Триадата и в четирите цвята на квартата. По пътя на завръщането, тези седем цвята преминават в три, а после отново се сливат в един.

Пътят на проявление, или на диференциация, е път на придобиването. Това е процес на превръщане на еднородното в многообразно или разнородно, както и разлагане на единния базов цвят на различните му съставни нюанси. Това е **аспектът на формата**, т. е. израз на онова, което завоалира живота. За **аспекта на живота** е характерно разгръщане на много достойнства от единното базово качество; това е скритият потенциал на божествеността, проявена чрез многото различни атрибути [239] на божественото; това е единният живот, който проявява различните си качества чрез разнообразни форми. Това е “АЗ”-ът, надарен с вродените способности на Всеобщия “АЗ”, който използва различни форми за изява на всеобхватните си съвършенства. От своя страна, **аспектът на разума** представлява метод, чрез който животът използва формата и максимално развива нейните способности за разбиране, анализ и познание. Това е връзката между живота и формата, между “АЗ”-а и “неАЗ”-а, между духа и материята, утвърждаваща се като средство за изява, с помощта което вътрешната божественост индуцира своите черти в предоставения ѝ за използване материал. Вътрешният Бог изразява скритите си добродетели чрез формите, като използва механизма на активността или разума (познанието). Животът предоставя базовия цвят, а формата усъвършенства неговите нюанси чрез развитие на аспекта на познанието (който формира енергийната връзка) и чрез усъвършенстване на разбирането.

Пътят на завръщането се характеризира предимно с отричане, за разлика от първия метод на придобиването. Вътрешният живот отхвърля формите, възприемани по необходимост до този момент като твърде съществени. Сега благодарение на разума, обединил двете двойки противоположности – дух и материя, съзнание и форма – формите (построени от материята чрез познанието) една след друга биват отхвърляни благодарение на същото това познание, или разсъдъчна способност, прераснала в мъдрост. **Формите са преходни, животът е вечен.** Цветовете постепенно се реабсорбират, но божествените качества остават, станали вече устойчиви и проверени чрез натрупания опит. Божествените атрибути от потенциални са се превърнали в практически утвърдени и приложими способности. Скритите вътрешни свойства са станали активни характеристики, издигнати до необозрима степен. Воалите падат един след друг, обвивките се изтласкват и отхвърлят, проводниците излизат от употреба, формите повече не са необходими, но животът е вечен и се отправя към своя първоизточник. Той се завръща [240] към първичния си лъч, обогатен с активност и изява, с опит и способност за проявление, както и с всичко онова, което различава невежия дивак от слънчевия Логос. Животът е придобил всички тези свойства в процеса на използване на многобройните форми, а разумът и познанието са били средството, чрез което той е привличал формите, за да се обучава с тяхна помощ. След като се е проявил като аспект на първичния лъч, след като го е диференцирал през многото възплъщения на многобройните му нюанси, след като се е крил зад седемте цвята, които образуват този лъч, сега превъплъщаващият се **джива** тръгва по пътя на завръщането и от седем става три, а от три – отново едно.

Когато човек прави това **съзнателно**, когато доброволно и задълбочено осъзнава предстоящата си работа, той се старее да освободи вътрешния живот от скриващите го завеси, от заробващите го обвивки, и скоро открива, че това е напълно осъществимо чрез субективния живот на окултното медитиране и чрез обективния живот на служене. Служенето предполага отричане, защото според

окултния закон в процеса на служене субективното постига освобождение, като се избавя от обективно проявление. Помислете над това, защото тези думи крият много дълбок смисъл.

Следователно, от гледна точка на цвета, изучаващият окултизъм трябва да постигне две неща чрез медитацията:

1. Да си изясни кои са собствените му основни цветове, проявени в Личността, Егото и Монадата.

2. Да извиси нисшата кварта до равнището на трите, като на първия етап осъществи съзнателно оттегляне в Егото и постигне съответно атрофиране на нисшия "Аз". Обучаващият се започва да отстранява нежеланите цветове, като потиска всяка нисша и груба вибрация и накрая така [241] пречиства своите проводници, че трите основни цвята, чието изражение е той самият, се проявяват с максимална яснота. Това го приближава към третото посвещение, след което той се стреми да пренесе и слее трите в едно, докато не оттегли цялото си съзнание от нисшите проводници в монадната обвивка.

В моите намерения, както може погрешно да сте предположили, не влиза предоставяне на информация за въздействието на цветовете върху тялото по време на медитация. Аз се опитвам само да ви дам представа за цвета като за воал, който накрая трябва да бъде отхвърлен. В частта, озаглавена "Бъдещо използване на цвета", мога да разгледам онова, от което се интересувате, но да осмислите базовите истини ще е далеч по-полезно за вас, отколкото да експериментирате с готови формули.

10 септември 1920 г.

Днес накратко ще се спра на втората точка, свързана с използването на цвета за лечебни цели. Тази краткост се налага от обстоятелството, че правилното и безопасно прилагане на съобщените данни изисква твърде подробно излагане на темата, защото е вярно древното твърдение, че "**частичното знание е опасно**". Ако темата за лечението с цвят не бъде разгледана в правилната последователност, с привеждане на достатъчно технически сведения и с необходимата изчерпателност на изложението, постигнатите резултати могат да се окажат по-скоро разрушителни, отколкото благотворни. След време тази тема може да бъде детайлно осветлена, при условие, че нашият замисъл бъде осъществен; междувременно, за ваша информация мога само да маркирам някои особености на този вид дейност, да посоча главните условия, които са необходими за успеха, и да предскажа вероятните тенденции в развитието на процесите. [242]

Използване на цвят за лечение

Доколкото главният ни интерес сега е свързан с медитацията, ние ще разгледаме и тази наша тема предимно от гледна точка на

медитацията. Лечителската дейност, провеждана чрез медитация, се осъществява изключително чрез ментални въздействия. Всяка задействана сила извира от менталното тяло на пациента и оттам се насочва към физическото му тяло, минавайки през емоционалния му проводник.

Това изисква лицата и групите, посветили се на подобна дейност, да имат задълбочени лечителски познания и винаги да помнят, че:

1. Това е предимно субективна работа, която се занимава с причините, а не със следствията. Първото, което лечителската група трябва да направи, е да си изясни причината за заболяването; едва след като тя бъде открита в менталното или в емоционалното тяло, членовете на лечителската група могат за се занимаят с нейното следствие във физическото или в етерното тяло. Ако проблемът е изключително физически, причинен например от нещастен случай или някакво вродено заболяване, тогава с предимство се прилагат утвърдените научни методи на физическия план, а задачата на лечителите е само да усилят тяхното въздействие, като се концентрират върху фините тела. Такъв трябва да бъде лечителският подход в този преходен период, в който расата сега навлиза. По-късно, когато техниката на окултното лечение и законите, които управляват фините тела, бъдат опознати по-добре, науката на физическия план ще бъде изместена от превантивната наука на фините равнища, която ще съдейства за осигуряване на правилните състояния и за построяване на такива тела, които ще могат сами да се защитават и фактически ще са неуязвими за всякакви атаки. Постепенно ще стане ясно, че ключът към създаването на по-добри състояния на съществуване и на по-здрави тела на всички планове се крие в осъзнаването на [243] закона за вибрацията и на въздействието, което една вибрация може да окаже върху друга.

При днешното положение на нещата, когато болестите, разложението и проблемите засягат всички тела и когато тези състояния започват да се осъзнават, трябва енергично да се потърсят средства за помощ. Това ни води до второто основно изискване, а именно:

2. Лечителската група трябва да си осигури пълна информация за пациента, като му зададе следните въпроси:

а) За какво мисли най-често и какви са основните мисъл-форми, които го обкръжават?

б) Какъв е преобладаващият оттенък на емоционалното му тяло и каква е скоростта на неговата вибрация? Подложен ли е пациентът на внезапни вълнения, които дестабилизируют емоционалното му тяло?

в) Кои са предпочитаните от него теми за разговор и какви са основните му интереси? Каква литература чете и кои са любимите му занимания?

г) Какво е състоянието на центровете в неговото тяло, кои от тях са пробудени, функционират ли някои от тях в четвъртото измерение и кой е главният център във всеки отделен случай?

д) Какво е състоянието на етерното му тяло и дава ли то симптоми за загуба на жизненост или за задръствания? Наблюдава ли се недостиг на жизненост у пациента и какво е неговото магнетично влияние върху другите хора? [244]

Едва след като изучи пациента от всички тези гледни точки, лечителската група може да пристъпи към по-детайлно изследване на неговото физическо тяло. След като си е изяснила вътрешните състояния, предизвикали неразположението, тя може да изучава:

- а) Състоянието на нервната му система, като отдели особено внимание на гръбначния стълб и активността на вътрешния огън.
- б) Особеностите на различните органи от тялото и особено на този или тези органи, които предизвикват страданието.
- в) Самата структура на костите или плътта, както и състоянието на жизнения флуид, т. е. на кръвта.

Висше зрение и здраве

Това изисква притежаване на пряко научно знание или на вътрешно зрение, чрез което лечителят **вижда** заболяването; той може да огледа целия скелет и всички органи и веднага да установи наличието на усложнение. Тази способност предполага развитие на вътрешни сили, които дават знание в трите свята, като същевременно позволява да се избягват тежките диагностични грешки, толкова често срещани в модерните медицински практики. В бъдещото лечителство опасността от грешки ще става все по-малка, но макар и заблудите, свързани с физическото тяло, да бъдат отстранени, много време ще мине преди разбирането за емоционалното тяло да стане така изчерпателно, каквото е знанието на съвременната наука за физическото тяло. Изследването и лечението на физическото тяло може да се повери на онзи, който притежава вътрешно зрение. Ако владее способността да вижда на емоционалните равнища, той ще може да сътрудничи на съвременния просветен медик и [245] да го предпазва от грешки, като му дава правилна информация за характера на заболяването, за неговото местоположение, за методите и хода на лечението.

Емоционалните проблеми и техните отражения върху физическото тяло, които сега се наблюдават при повечето физически заболявания, най-често могат да бъде локализирани и отстранени чрез разумно лечение. С емоционалното разстройство обаче, дълбоко затаено във финото тяло, трябва да се работи от менталните равнища, защото за неговото лечение е необходима намесата на ментален психик. Разбира се, тези методи предполагат **активното и съзнателно сътрудничество на самия пациент**.

Аналогично на това, при ментално заболяване трябва да се работи непосредствено от причинното равнище, като за целта се изисква помощта на Егото, както и на човек, който притежава причинно зрение и съзнание. Овладяването на този метод и лечението на този тип неразположения предстои в по-далечно бъдеще, затова те сега не ни интересуват. Физическите заболявания обаче, чиято причина е скрита в емоционалното тяло, вече започват да се разпознават и изучават. Следващата си крачка напред медицинската наука

ще направи в полето на психологията и неврологията и в осмислянето на връзката между тях. Свързващото звено между тялото на емоциите и физическия носител е етерното тяло. Човечеството скоро ще придобие ново, двуаспектно разбиране за етерното тяло: от една страна, като канал на праната, жизнената сила, жизнеността или магнетизма; и от друга страна, като проводник между емоционалната и плътната физическа природа. Физическото тяло автоматично следва заповедите на емоционалния носител, стигащи до него чрез етерния посредник.

Ръководители на бъдещите идеални лечителски групи ще стават хора с причинно съзнание, способни да работят с всякакви заболявания на менталното тяло и да оценяват изравнеността [246] на всички тела с Егото. Групите ще включват също така:

а) Лице или лица с ясновидски качества, способни пряко да виждат финото емоционално тяло.

б) Хора, познаващи закона на вибрациите и способни конкретно, чрез силата на мисълта, да провеждат лечение като използват определени цветови вълни и чрез научен анализ да постигат желаните резултати.

в) Един от членовете на групата трябва да бъде представител на медицинската професия и да работи с физическото тяло под ръководството на **съзнателни** ясновидци. Той ще изучава съпротивителните сили на тялото и ще прилага определени потоци, цветове и вибрации, които ще оказват пряк физически ефект върху болния. Сътрудничеството на всички тези хора в групата ще води до резултати, които заслужено ще бъдат наричани чудеса.

г) В групите ще трябва да има и хора, владеещи изкуството на окултната медитация и способни да прилагат нейното могъщество за създаване на необходимия тръбопровод, по който да се привличат лечебните сили от висшия “АЗ” и от Учителя.

д) И накрая, във всяка група трябва да има и човек, способен **точно** да отбелязва всичко ставащо, така че то да бъде съхранено и да послужи за учебен материал на новата медицинска школа.

Такава се очаква да бъде идеалната група. Нейната поява засега е невъзможна, но началото може да бъде поставено чрез привличане на различни специалисти и хора с окултни качества, готови съзнателно да служат на човечеството и на Учителя.

От казаното дотук става ясно, че цветовете могат да се използват по два начина: [247]

а) на по-фините равнища, благодарение силата на мисълта;

б) чрез цветните светлини, прилагани към физическото тяло.

На физически план ще бъдат използвани екзотеричните цветове, а на фините – езотеричните. Затова (докато езотеричните цветове не станат екзотерични) с тази работа ще се занимават предимно обучаващите се окултисти, организирани в групи под наблюдението на

опитни ръководители.

Често се задава въпросът при какви условия тези групи могат да пристъпят към незабавна работа с цветовете? Какво трябва да се направи, за да се натрупат знания за етерното тяло, да се осигури формирането на чисти тела и да се изследва въздействието на различните цветове върху плътното физическо тяло. Тези тематични области засега остават недостатъчно изследвани. В бъдеще ще бъде открито, че конкретните цветове оказват благотворно въздействие при определени болести, лекуват някои нервни разстройства, изкореняват нежелателни нервни тенденции, съдействат за формирането на нови и изгарят болните тъкани. Всичко това трябва да се изучава, да се провеждат експерименти по оживотворяване и магнетизиране чрез пряко въздействие върху етерното тяло, което също се обуславя от закона за вибрацията и цветовете. След време..... ще можем по-подробно да обсъдим работата на тези лечителски групи, когато те се събират за медитация. Тук само ще добавя, че някои цветове оказват определено въздействие и ще посоча накратко три от тях:

1. Оранжевият стимулира действието на етерното тяло, отстранява запушванията и усилва притока на прана.

2. Розовият влияе върху нервната система като съдейства за повишаване на жизнеността, отстранява депресията, [248] премахва симптомите на слабост и усилва **волята за живот**.

3. Зеленият оказва общо лечебно въздействие и може резултатно да се прилага при възпаления и висока температура. Засега обаче е почти невъзможно да се осигурят правилните условия за използване на този цвят и да се подберат необходимите нюанси. Това е един от базовите цветове, който в крайна сметка ще се прилага за лечение на плътното физическо тяло, доколкото именно той е цветът, характеризиращ нотата на Природата.

Тези сведения може би ви се струват откъслечни и неадекватни. Това е така дори в още по-голяма степен, отколкото ви изглежда, но не забравяйте, че именно усилието за осмисляне на намеците ще ви приближи до пътя, който води към източника на всяко знание.

11 септември 1920 г.

Сега стигаме до заключителната част от нашите разсъждения за използването на цвета в медитацията. Материалът се поднася така, че ако добросъвестно осмислите даваните намеци, те ще ви доведат до някои неизбежни изводи, които в крайна сметка ще формират базовите постулати, върху които най-новите научни и медицински школи ще разгърнат своята бъдеща работа. Ще обобща изложените сведения в шест кратки формули:

1. Базовите цветове на Личността трябва да се трансформират в цветове на Триадата, или на триединния Дух. Това се постига чрез

истинска окултна медитация.

2. Цветовете, с които начинаещият започва да работи, са оранжев, розов и зелен.
3. Тайната на сегашния цикъл е скрита във виолетовия лъч. [249]
4. Законите за управление на етерното тяло са следващите, които ще станат обект на осъзнато познание.
5. Разпознаването на езотеричните цветове, завоалирани от екзотеричните, се постига чрез развитие на интуицията.
6. Окултно погледнато, цветът е форма и сила на добродетелта във вътрешния живот.

Това са конкретните точки, които трябва да бъдат изяснени най-напред. Поставени в основата на изследванията, те ще доведат до коренно преобразяване в работата на медицинските школи и на катедрите по психология. Ще направя някои пророчества, които можете да запишете за следващите поколения.

Предсказания за бъдещето

1. Терминологията на школите по медицина все повече ще се базира на вибрациите и ще се свързва с понятията за звука и цвета.
2. Религиозното обучение и оценката на добродетелите също ще става в термините на цвета. След време, когато расата развие способността си да вижда аурите, хората ще се групират по цвета на своя лъч. Броят на ясновиждащите вече е по-голям, отколкото се смята, поради дискретността на истинските психици.
3. В науката за числата, която фактически е наука за цвета и звука, терминологията също ще се промени и накрая цветовете ще изместят числата.
4. След време, законите за строеж на високи здания и за пренасяне на големи тежести [250] ще бъдат разбрани в термините на звука. Цикълът се повтаря и бъдещето ще донесе възстановяване на способностите за повдигане на огромни тежести, които са притежавали лемурийците и ранните атланти, но вече на по-висш кръг от спиралата. Така този метод ще получи по-ясно ментално осмисляне. Предишните строители са вдигали тежести благодарение на уменията си да създават вакуум чрез звука и да го използват за своите цели.
5. Ще се докаже възможността за разрушаване чрез прилагането на някои цветове и на определени съчетания от звуци. По този начин ще се постигат ужасяващи резултати. Цветът е способен да руши, както и да изцелява; звукът може да води до разрив, но и до сплотяване; в тези две твърдения се крие следващата крачка напред за науката на близкото бъдеще. Законите на вибрацията ще се

изучават и осмислят всестранны, а прилагането на това знание във физическия план ще доведе до много интересни развития. До известна степен те ще са резултат от анализа на войната и на нейните психологични и други последствия. Например, грохотът от големите артилерийски оръдия е оказвал по-вредно въздействие в сравнение с взривяването на техните снаряди във физически план. Тези въздействия практически още не са разбрани, тъй като са предимно от етерен и астрален характер.

6. Музиката широко ще се използва при строителството и след век ще стане характерен елемент от съзидателната работа. Това сега ви изглежда абсолютно невъзможно, макар че става дума единствено за използването на последователни звуци за изпълнение на определени задачи. [251]

Може би вече се питате, какво отношение има всичко това към темата за медитацията? Ето какво: методът за използване на цвета и звука за лечителство, за ускоряване на духовния ръст и за екзотерично строителство на физически план ще се основава на законите, които управляват менталното тяло и същевременно обуславят формите на медитацията. Законите на вибрацията ще станат обективно използвани едва след като расата развие динамичните сили и атрибути на мисълта, постигати в резултат от правилно провеждана медитация. Не мислете обаче, че само религиозният ентузиаст или мистик, както и човекът, овладял т. нар. висше учение, могат да проявяват сили, натрупани благодарение на медитацията. Всички едри бизнесмени, висши финансови ръководители или шефове на организирания бизнес проявяват същите сили. Те са олицетворение на абсолютната привързаност към някакво монолитно течение на мисълта и тяхната еволюция върви успоредно с тази на мистика или окултиста. Специално подчертавам този факт. **Именно този тип хора медитират по линията на Махачохан, или Повелителя на Цивилизацията или Културата.** Пределно концентрираното им внимание върху текущата работа ги прави това, което са, и в много отношения те постигат по-големи резултати, отколкото повечето изучаващи медитация. Всичко, което те трябва да направят, е да трансформират мотива, залегнал в основата на тяхната работа, и тогава постиженията им ще надминат тези на другите обучаващи се. Ако изпълнят това условие, те бързо ще се приближат до точката на синтеза и Пътят на Изпитанията ще бъде извървян.

И така, законът за вибрацията постепенно и все по-пълно ще се осмисля и ще започне да определя работата във всичките три отдела: на Ману, на Световния Учител и на Махачохан. Основните му проявления и характерната за него терминология ще бъдат свързани с понятията за цвета и звука. Така, емоционалното безпокойство ще се характеризира като дисонансен звук, менталната летаргия ще се изразява с **ниска** [252] вибрация, а физическите заболявания ще се дефинират с помощта на числата. Всяка съзидателна дейност ще се описва в крайна сметка чрез числа, цветове и звуци.

Съобщих достатъчно по тази тема и повече няма какво да добавя. Тя е много трудна и само упоритият размисъл може да разсее тъмната. Едва когато лъчът на интуицията започне да пробива пелената на мрака (характерна за невежеството, отричащо всяко знание), формите, които завоалират субективния живот, ще станат открити и познаваеми. Едва когато светлината на разсъдъка

отстъпи пред лъчистото слънце на мъдростта, всички неща ще започнат да се виждат в техните реални пропорции, формите ще придобият истинските си цветове и числовите им вибрации ще станат достъпни за познанието.

ПИСМО VIII

ДОСТЪП ДО УЧИТЕЛИТЕ ЧРЕЗ МЕДИТАЦИЯ

- 1. Кой са Учителите?**
- 2. Какво дава достъпът до Учителя:**
 - а) От гледна точка на ученика?**
 - б) От гледна точка на Учителя?**
- 3. Методи за медитативно приближаване към Учителя.**
- 4. Следствия от този контакт за трите плана.**

12 септември 1920 г.

Стремеж към висшата цел

Днес ще се спрем на темата за Учителите и за това как можем да се приближим до тях чрез медитация. Зная, че тази тема е близка и скъпа на вашето сърце, както и на сърцата на всички, които предано следват своята вътрешна светлина. Бих искал след прочитането на това писмо, Учителите да станат за вас по-реални отпреди; да осмислите по-добре значението на достъпа до тях; да опознаете метода за приближаване, а постигането на устойчив контакт с тях да се превърне в главна задача за вас. Затова, както и в предходните глави, ще разделим темата на няколко части, както това е посочено в четирите подточки на заглавието.

За всеки човек е свойствена една особена движеща сила, която го подтиква да търси въплъщението на своя идеал. Дори онези, които по принцип не признават съществуването на Учителите, търсят своя идеал и си го представят въплътен в някаква форма на

физическия план. Те могат да се проявяват като активни радатели на определен идеал, [257] или просто да симпатизират на някой голям филантроп, велик учен, знаменит артист, художник или музикант, виждайки в него въплъщение на своя върховен идеал. На човешкото същество, поради неговото несъвършенство, винаги е бил присъщ стремежът да търси някой, който е по-висш от него.

Именно това насочва човека към центъра на неговото същество, именно този идеал го подтиква да тръгне по пътя на завръщането към Всеобщия "АЗ". Блудният Син винаги се завръща при Отца си, защото дълбоко в душата му тлее споменът за дома на Отца и за присъщата му слава. Човешкият ум обаче е така устроен, че този стремеж към светлината и идеала по необходимост се осъществява дълго и трудно. *"Сега сякаш гледаме през мътно стъкло и гадаем, тогава ще гледаме лице в лице"*; изкачвайки се по еволюционната стълбица, ние случайно и смътно долавяме образите на другите, висшите Същества, които ни протягат ръка за помощ и ни подканват да се борим без страх, ако искаме да стигнем там, където са те сега.

Ние чувстваме заобикалящите ни красота и слава, макар все още да не можем изцяло да им се насладим; те стават достъпни за нашия взор и ни докосват в редките мигове на извисяване, но бързо ги губим и отново потъваме в познатата унила тъма. Все пак ние **знаем**, че вън от нас и над нас се намира нещо, което желаем; ние постепенно осъзнаваме тайната, че до това външно постижение можем да се докоснем само ако се оттеглим навътре в себе си, в онзи наш център на съзнание, който вибрира в унисон със смътно предчувстваните чудеса и с онези сияйни Души, които наричат себе си **Старши Братя на човечеството**. Едва след като отхвърлим външните си обвивки, които завоалират и скриват този наш вътрешен център, ние ще можем да достигнем крайната цел и да открием Тези, които търсим. Едва след като овладеем всички форми и ги подчиним на вътрешния Бог, ние ще можем да открием Бога във всичко, тъй като телата са само [258] обвивки, в които ние се движим върху плана на съществуването и които скриват от нас вътрешния Бог и ни отделят от Тези, в които Бог трансцендентира всички външни форми.

Великият Посветен, на когото принадлежат тези думи, е добавил към тях и други сияещи от истинност слова: **"Товага познаваме, когато ни познаят"**. Бъдещето ще донесе на всеки, който следва правилния устрем, самоотвержено служи и окултно медитира, обещаната сигурна възможност да познае Тези, които вече знаят всичко за него и за неговата борба. Това е обещанието и надеждата за изучаващия медитация. Когато той се бори, пада, упорства, ден след ден старателно подновява своя тежък труд за овладяване на концентрацията и умствения контрол, от вътрешната страна със съчувствие го наблюдават Тези, които го познават и се радват на неговия напредък.

Добре запомнете думите на този Посветен, които сочат пътя, извеждащ от мрака към светлината и носещ знание за Великите. Той е подчертал, че единствено **Любовта** помага да се върви по пътя на светлината и знанието. Защо акцентът се поставя върху любовта? Защото тя е крайна цел на всички и точно тя обуславя сливането. За да формулираме научно онова, което изглежда като неясна емоция, ще се изразим по следния начин: едва след постигане на вибрация, сходна с тази на Лъча на Любовта-Мъдрост (Божествения Лъч), се

осъществява контакт с Повелителите на Любовта, появява се знание за Учителите на Състраданието и възможност да се влезе в съзнанието на Великите (а и на всички наши събратя от различните степени), и само при това условие желаното става реален факт.

Такъв е Пътят, който предстои да бъде изминат от всеки и от всички, а методът на придвижване по него е медитацията. Крайната цел е съвършената любов и мъдрост, а отделните крачки ни изкачват от подплан към подплан през всичките три плана; методът е окултната медитация; наградата е в непрекъснатото разширяване [259] на съзнанието, в хода на което човек се докосва до собственото си Его, до другите “АЗ”-ове, до очакващия го с нетърпение Учител, с който е свързан, до приятелите-ученици и до по-напредналите Посветени, с които той може да общува, намирайки се в аурата на Учителя, докато накрая се срещне с Единния Посветител и бъде допуснат в Тайния Олтар, където узнава тайната, стояща в основата на самото съзнание.

14 септември 1920 г.

Кои са Учителите?

Обсъждайки темата за достъпа до Учителите чрез медитация, най-добре е да започнем с няколко фундаментални положения за Учителите и за тяхното място в еволюцията. Нашата първа точка ще даде на читателя представа за статута на Учителите, за тяхното развитие и методи на работа. Разбира се, много от казаното няма да е ново. Това, което има най-пряко отношение към нас и ни е най-близко, често убягва от вниманието ни и най-трудно се възприема от разсъдъка.

Учител на Мъдростта е този, който е получил пето посвещение. На практика това означава, че Неговото съзнание се е разширило до такава степен, че включва в себе си петото, или духовното царство. Той е изминал пътя през четирите по-нисши царства – минералното, растителното, животинското и човешкото, – като чрез медитация и служене е разширил Своя център на съзнание дотолкова, че да включва и духовния план.

Учител на Мъдростта е този, който успешно е осъществил пренасянето на поляризацията от трите атома на личностния живот (включени в причинното тяло) към трите атома на Духовната Триада. Той съзнателно [260] проявява своя *дух-интуиция-абстрактен ум* или *атма-будхи-манас*, при това не потенциално, а в цялата им реална и действена мощ, достигната и утвърдена чрез натрупания опит. Както вече посочих, това е станало възможно именно благодарение на медитацията.

Учител на Мъдростта е този, който е усвоил не само акорда на Егото, но и пълния акорд на Монадата, и е способен по свое желание да манипулира всички ноти – от най-нисшата до тази на монадата. Това окултно означава, че Той е развил творческата способност и умее да издава нота за всеки план и впоследствие да строи на него. Умението отначало да бъдат открити нотите на монадния акорд и

после да бъдат привлечени за съзидание, се придобива предимно чрез окултно провеждана медитация, допълнена от любящо служене.

Учител на Мъдростта е този, който владее закона в трите свята и може да управлява всичко, случващо се в тях. Чрез медитативната практика Той овладява законите на ума и разширява своето разбиране, докато не усвои и законите на Универсалния Ум в тяхното нисше проявление. След като овладее Законите на ума чрез медитация, Той ги прилага в живот, отдаден на служене, който е логично следствие от постигането на истинско знание.

Учител на Мъдростта е този, който е преминал от Двореца на Учението в Палата на Мъдростта. Той е завършил петстепенното си обучение, трансформирал е нисшия ум, като му е придал чистота и дълбочина, издигнал е желанието в интуиция и е просветлил съзнанието си със светлината на чистия Дух. Единственият начин за постигане на всичко това е медитативната практика.

Учител на Мъдростта е този, който, след като е натрупал знание с помощта на петте сетива, е осъзнал [261] реалността на синтеза и е обединил тези пет сетива в две синтезни сетива, които отбелязват точката на постижение в слънчевата система. Медитацията развива усета за геометрична пропорция, усилва разбирането за ценностната система, съдейства за хармонизиране и извисяване, и всичко това разсейва илюзията и разкрива тайните на реалността. Медитативната практика и вътрешната концентрация дават на съзнанието разбиране за ценността и истинското предназначение на формите. В резултат от това човек се докосва до истинската реалност и трите свята губят за него своята привлекателност.

Учител на Мъдростта е този, който е познал смисъла на съзнанието, на живота и на духа. Той може пряко, по пътя на най-малкото съпротивление, да достигне *“лоното на своя Отец в Небесата”*. Движението по линията на най-малкото съпротивление, т. е. по прекия път, може да се извърши чрез медитационната практика.

Учител на Мъдростта е този, който от пет става три, и от три става две. Ставайки петолъчна звезда, Той вижда, че такава звезда избухва и над Единния Посветител, и я разпознава у всички от неговия ранг. Като освещава (в окултен смисъл) Квартата, Той я използва в качеството на крайъгълен камък, върху който да изгради Соломоновия Храм. Впоследствие, когато е надраснал този Храм и е започнал да го осъзнава като ограничение, Той е разбил неговите затворнически стени и е навлязъл в Тριάдата. Всичко това Той е направил, като се е ръководел от окултния метод, т. е. винаги е действал съзнателно, с пълно разбиране за всяка своя крачка. След като е вниквал в смисъла на всяка ограничаваща форма, Той е поемал контрола и е овладявал закона, действащ на плана, върху който се намира формата. След това Той е надраствал и отхвърлял формата, за да я замени с друга, много по-висша. Така Той прогресира, като принася в жертва и унищожава формата. Доколкото [262] е разглеждана като ограничител, тя трябва последователно да се принася в жертва и да умира, за да може вътрешният живот да ускорява своето извисяване. Пътят на възкресението предполага разпятие и смърт, след което идва Планината, от която може да се постигне Възнесението. Медитацията съдейства за правилното ориентиране в жизнените ценности и в

ограниченията на формата, а чрез знанието и служенето животът може да бъде освободен от всичко, което ограничава и задържа неговото развитие.

Учител на Мъдростта е този, който е предпочел да остане на нашата планета, за да помага на своите събратя... Всички, които достигат пето посвещение, стават Учители на Мъдростта, но не всички остават, за да служат на расата. Останалите преминават на друга работа, с подобна или още по-голяма значимост. За широката публика това означава, че Те предпочитат да останат и да ограничат своето развитие за благото на човечеството, носено напред от вълната на еволюцията. Благодарение на медитацията, Великият достига своята крайна цел и (което рядко се осъзнава) пак чрез нея, или чрез манипулиране на мислителната материя и чрез работа върху менталните тела на расата, протича дейността, която съдейства на еволюционния процес.

Учител на Мъдростта е този, който е приел първото посвещение, свързващо го с великото Братство на Сириус. Това го прави Посветен от Първа Степен в една много по-висша и мащабна Ложа. Така Той е постигнал разширение на съзнанието и е допуснат да работи в много отдели на слънчевата система. Сега Му предстои открит хоризонт от последващи разширения, които в крайна сметка ще го издигнат над пределите на Системното Съзнание, в нещо много по-велико, мащабно и необозримо. [263]

Учител на Мъдростта е този, който е способен **съзнателно** да функционира като част от тялото на Небесния Човек. Той разбира Законите, които управляват групите и груповите души, и самият Той съзнателно управлява душата на група (група върху пътя на завръщането, съставена от животите на много човешки синове) и знае своето място в системното тяло. Той познава центъра от Тялото на Небесния Човек, който поддържа съгласувана вибрация между него и групата му и управлява неговите отношения с другите групи в това Тяло според определени закони. Значението на медитацията като подготвителен етап за подобен род дейност е лесно разбираемо за всички мислещи ученици, тъй като медитацията е единственият метод за преодоляване на чувството за обособеност и за окултно осмисляне на единството със себеподобните.

Учител на Мъдростта е този, на когото (предвид извършената работа) са открити някои Думи на Могъществото. Чрез тяхната употреба Той владее закона, който управлява и други, а не само човешката еволюция, и чрез тях Той си сътрудничи с аспекта на активност на Логоса. Така Учителят обединява своето съзнание с това на третия Логос. Ползвайки се от тези Думи, Той помага в строителната работа, както и в обединителна дейност на втория Логос, и осъзнава вътрешния смисъл на закона за гравитацията (или за привличането и отблъскването), който определя всички функции на втория логоичен аспект. Ползвайки се от тези Думи, Той сътрудничи в работата на първия Логос и след като приеме шесто и седмо Посвещение (което не е задължително), узнава смисъла на Волята, както тя е приложена в нашата система. Тези Думи на Могъществото се възприемат чрез ясновиждане и ясночуване, но трябва да бъдат открити от самия посвещаван чрез използването на атма и постигането на атмично съзнание... След като развие атмичното си съзнание чрез средствата на интуицията, [264] Посветеният получава достъп до знанието, свойствено на Монадата, и така научава

Думите на Могъществото. Тази способност се появява едва след прилагането на Жезъла на Посвещението от Повелителя на Света. Така, чрез висшите етапи и форми на окултната медитация, Учителят на Мъдростта продължава да натрупва знание. Неговото съзнание не е статично, а всеки ден включва в себе си все повече информация; така Той неуморно върви по пътя на по-нататъшното разширяване.

Учител на Мъдростта е този, който поради сходството във вибрациите е заслужил правото да работи с Ръководителите на Йерархията на нашата планета, както и със съответните Ръководители на други две планети, свързани с нашата верига. След като приеме следващите посвещения, Той ще може да общува и работи с всичките седем Планетарни Логоси, а не само с трите, които контролират обединените вериги. Постепенно Той ще е в състояние да обхване цялата система, а неговото съзнание ще се разширява, за да включи в себе си цялата обективна слънчева система.

Бих могъл да дам и други определения и още по-подробно да разработя тази тема, но за днес това е достатъчно. Достигнатото от Учителя равнище е високо, но само относително; не забравяйте, че това, което е постигнал, му изглежда твърде ниско в сравнение с хоризонта, който се простира пред него. Всяко разширение на съзнанието, всяка стъпка нагоре по стълбицата, откриват пред Посветения следващата сфера, която предстои да бъде усвоявана, и следващата крачка напред, която трябва да се извърши; всяко посвещение открива предстоящите още по-високи посвещения и никога не настъпва момент, в който стремящият се (независимо дали е среден човек, посветен, Учител, Чохан или Буда) да остава в статично състояние и да не е способен за по-нататъшен прогрес. Стреми се и самият Логос, а Онзи, към когото Той се издига, се стреми към нещо още по-висше. [265]

Случващото се в системата се повтаря и на космичните равнища, а това, което се усвоява тук, трябва да се постига и в по-големите мащаби на космоса. Тази мисъл поражда вдъхновение и стремеж към развитие, а не отчаяние и скука. Насладата, носена от всяка крачка напред, от всяко разширено разбиране, е достойна награда за упорития стремящ се... Утре ще разгледаме някои по-практически въпроси, свързани с човека, устремен към описаното тук висше призвание.

16 септември 1920 г..

Какво дава достъпът до Учителя?

Днес ще разгледаме втората точка от нашето осмо писмо, като обсъдим темата под два ъгъла: лаконично от гледна точка на Учителя и значително по-подробно от гледна точка на ученика.

В предходните текстове беше очертано величието на задачата, която се простира пред човека, устремен към определени постижения. Много от споделеното не представлява интерес за средноразвития човек, но живо интересува онзи, който е достигнал определено еволюционно равнище и е стъпил върху Пътя на Изпитанията. Много неща вече бяха казани в предишните текстове, затова тук няма да се повтарям, а ще спра по-подробно вниманието ви на отношенията между Учителя и ученика.

От началото на своето обучение, до момента, в който става Адепт, човек преминава през четири основни периода:

а) Период на изпитания; [266]

б) Период на приет ученик;

в) Период, в който е любимец на Учителя, или езотерично казано – “Син на Учителя”;

д) Период, когато приема последните три посвещения и започва да се самоосъзнава като единен с Учителя. Тогава го наричат “Възлюбен от Учителя” и заема положение, аналогично на това на Йоан – любимия ученик от библейската история.

Тези етапи се определят от следните два фактора:

а) от сходството на вибрациите;

б) от кармата; и всеки от тях изисква от човека способност за развитие на **групово съзнание**.

На плана на висшия ум (т. е. на втория подплан) откриваме отражение на Онези, които съществуват в най-висшите планове на нашата слънчева система, а именно на седемте Небесни Човека, всеки от които се състои (от гледна точка на формата) от групови души, съставени от индивидуални човешки и ангелски единици на съзнание. На втория подплан от менталния план се намират групи, които (така да се каже) са на разположение на Учителя. Те се оживотворяват от атомичния подплан, където Учителите (влезли в проявление, за да помогнат на човешките синове) имат своя Обител, а изначалният източник и причина за живота на Небесните Хора се намира върху атомичния план на слънчевата система, който ние наричаме план **ади**, или първи план. Тези сформирани около Учителя групи са включени в неговата аура и са част от съзнанието му. Те са съставени от хора, чиито егоичен или монаден лъч е еднакъв с този на Учителя. [267]

И така, става дума за два типа хора:

а) едни, които се готвят за първо и второ посвещение, и са приемани по лъча на Егото, и

б) други, които се готвят за двете следващи посвещения и са приемани по лъча на Монадата. Това е причината за преминаването на хора от един лъч към друг; тук имаме само привиден преход, дори когато той изисква преминаване към групата на друг Учител. Това

се случва след второ посвещение.

Трите задачи, стоящи пред поставения на изпитание

В периода, когато човек е поставен на изпитание, от него се очаква да развие три качества:

1. Способност да контактува със своята група, или иначе казано – да бъде чувствителен към вибрациите на групата, чиито фокус е някой от Учителите. Понякога той влиза в досег с нея, но отначало това става много рядко. В началния етап на изпитанието, когато е наблюдаван, той е в състояние да почувства и съхрани груповата вибрация (каквата е вибрацията на Учителя), но за кратко време. В някой възвишен момент той се съединява с Учителя и групата и цялото му същество се насища от тяхната висока вибрация и се издига на вълната на груповия цвят. След това той се отпуска и връзката съответно отслабва и се разпада. Неговите тела не са достатъчно чисти, а вибрацията му е прекалено нестабилна, за да е възможен продължителен контакт.

След определен период (по-кратък или по-продължителен в зависимост от устрема на ученика) контактите стават по-чести; той успява да съхрани вибрацията за по-дълъг период, без да се завръща толкова лесно в своето нормално инертно състояние. Така настъпва моментът, в който може да му се позволи поддържане на един повече или по-малко устойчив контакт. Това бележи началото на втория етап. [268]

2. Второто, което се очаква от стремящия се, тръгнал по пътя на изпитанията, е да овладее способността за абстрактно мислене, или умението за обединяване с висшия ум посредством причинното тяло. Той трябва да се научи да гледа на нисшия ум като на обикновен инструмент, който открива достъп до висшия ум; постепенно стремящият се трансцендира нисшия си ум и се поляризира в причинното тяло. След това, с помощта на причинното тяло, той се свързва с абстрактните равнища. Докато не направи това, той не е в състояние реално да контактува с Учителя, защото, както са ви казвали, ученикът е този, който трябва да се издигне от своя (нисш) свят до висшия свят на Учителя.

Тези две качества – способност за контакт с Учителя и с неговата група, плюс умение за поляризиране в причинното тяло и за допир с абстрактните равнища – са конкретен резултат от медитацията; в предишните писма това е казано ясно и тук няма нужда да се повтаря. Сега бих искал само да подчертая, че благодарение на активната медитация и на способността за пределно себеотдаване в текущата дейност (което е резултат от медитативна нагласа в делничния живот) се появява умението за устойчиво съхраняване на висшата вибрация. Отново и отново повтарям очевидната и проста истина, че единствено чрез ***сходството на вибрациите*** човек се приобщава към по-висшата група, на която може да принадлежи, към Учителя, който е Повелител на Неговия Лъч, към Световния Учител, който го посвещава в мистериите, към Единия Посветител, който осигурява крайното му освобождение, и към центъра на Небесния Човек, от

чието Тяло той става съставна част. Именно под въздействието на Закона за Привличането и Отблъскването божественият живот от всички планове последователно изоставя минералното, растителното и животинското царство, след което вътрешното Божество преодолява ограниченията на човешкото царство и ученикът се обединява [269] със своята божествена група. Този закон го освобождава от фините форми, които също имат ограничаваща роля, връщайки го назад и нагоре към неговия живителен източник, към Повелителя на Лъча, съставна част от чието тяло е и неговата Монада. Затова подложеният на изпитания трябва: първо, да настрои личната си вибрация спрямо тази на Учителя; второ, да пречисти трите си нисши тела, за да не бъдат те пречка за този контакт; и трето, да овладее нисшия си ум, така че той да не затруднява спускането на светлината от троичния Дух. Едва когато изпълни тези условия, на него му се разрешава контакт с Тριάдата и с групата от подплана на висшия ментал, към който той принадлежи по право и по карма. Всички тези задачи се постигат чрез медитация и други начини за тяхното изпълнение не съществуват.

3. Третата цел, която подложеният на изпитание трябва да постигне, е развитието на емоционалните и менталните си способности до степен да осъзнае и докаже, че има какво да даде на групата, с която езотерично е свързан. Помислете над следното: най-често ударението се слага на това, **какво ще получи** учещият, когато стане приет ученик или подложен на изпитание стремящ се. Сега аз най-отговорно ви заявявам, че той не ще успее да направи тези така желани от него крачки, ако няма **какво да даде** или да добави, за да обогати цвета и красотата на групата и да доразвие функциите на инструмента, който е нужен на Учителя за помощ на расата. Това може да се осъществи по два взаимосвързани начина:

а) Чрез последователно екипиране (в процеса на обучение и прилежност) на емоционалното и менталното тяло.

б) Чрез използване на така придобитите качества в служба на расата във физически план, което да покаже пред наблюдаващата Йерархия, че ученикът има какво **да даде** на света. Той трябва да докаже, че единствената му цел е да работи за благото [270] на расата, да служи, а не да получава и лично да се облагодетелства. Неговият живот, насочен към придобиване с цел последващо отдаване, трябва да бъде задвижван от идеалите, в контакт с които се влиза чрез медитацията, а дейността му да се вдъхновява от прозрения, идващи от висшите ментални и будхични равнища също в резултат от медитацията.

Едва след като тези три резултата бъдат постигнати и контактите с висшите вибрации станат по-редовни и устойчиви, подложеният на изпитания стремящ се може да направи следващата крачка напред и да стане *приет ученик*.

Приет ученик

Вторият период, при който подложеният на изпитание става приет ученик, навярно е най-труден от цялата поредица човешки животи, защото:

– Индивидът става част от групата на Учителя и постоянно пребивава в неговото съзнание и аура. Това предполага устойчиво поддържане на висока вибрация. Помислете за последиците от това. Да се запазва продължително време такава вибрация е доста трудно; това предполага интензифициране на всички елементи от човешката природа и може да доведе (особено в началото) до неочаквани странични ефекти. Все пак, ако човек иска да съхранява силата, получена в резултат от прилагането на Жезъла на Посвещението, той трябва да покаже своята способност да прави това още през ранните етапи, като запазва равновесие и устойчиво върви напред, усвоявайки интензивно постъпващата от Учителя вибрация.

– Той трябва да се самодисциплинира, така че в **неговото** съзнание да не може да проникне нищо, което по един или друг начин да навреди на групата, на която принадлежи, или да влезе в противоречие с вибрацията на Учителя. За да придобиете представа за какво говоря, [271] ще дам следното пояснение. Макар и да е станал част от групата в аурата на Учителя, ученикът остава в нейната периферия, докато не се научи автоматично да отхвърля и ментално да отблъсква всички егоистични и недостойни за “АЗ”-а мисли и желания, които могат да навредят на групата. Докато не овладее това умение, той не може да се приближи и е принуден да остане в нейната периферия, откъдето автоматично може да бъде отблъснат навън. В хода на своето обучение обаче, той постепенно се пречиства, развива групово съзнание и се научава да мисли с груповите понятия на служенето; така неговата аура започва все повече да наподобява тази на Учителя и накрая, когато напълно се хармонизира и слее с нея, той получава правото да се приближи още повече до Сърцето на Учителя. По-късно, когато започнем да обсъждаме работата на Учителя с ученика, ще разясня техническия смисъл на тази фраза. Сега е достатъчно да кажа, че в зависимост от своя прогрес, приетият ученик плътно се приближава към сърцето на групата (този период в отделните случаи е различен), като намира своето място и вида функционална активност в нейните рамки. Тайната се крие именно в намирането на своето място, но не толкова върху еволюционната стълбица (то е приблизително известно), колкото в **служенето**. Това има по-голямо значение, отколкото се мисли, защото обхваща период, чиито край ще посочи конкретния път, по който човекът ще тръгне след пето си посвещение.

Син на Учителя

След време настъпва момент, когато ученикът се приближава до така желания статут и става “Син на Учителя”. Оттогава и завинаги той остава **съзнателна** част от съзнанието на Учителя. Взаимодействието между ученик и Учител бързо се усъвършенства, ученикът вече може съзнателно и по свое желание да общува с Учителя и да възприема неговите мисли, да разбира неговите планове, [272] желания и воля. Това става възможно както благодарение на постигнатото сходство във вибрациите, така и в резултат от обстоятелството, че процесът на отблъскване (необходим в предишните етапи поради дисонансната вибрация) вече фактически е прекратен; ученикът толкова се е пречистил, че неговите мисли и желания вече не предизвикват безпокойство у Учителя и не са в

противоречие с вибрацията на групата. Той е издържал изпитанията и е признат за пригоден. Неговият живот на служене е станал по-концентриран и съвършен, а способността му да дава и степента му на подготвеност всекидневно растат. Всичко това се определя от неговата връзка с някой от Учителите и с някоя от груповите души и не зависи от получените от него посвещения. Посвещението е технически процес, който може да бъде изразен с термините на езотеричната наука. Човекът може да е приел посвещение и въпреки това да не е “син на Учителя”. Ученичеството – това е лична връзка, определена от кармата и от минало сътрудничество, а не зависи от статута на човека в Ложата. Трябва много добре да си изяснете това. Известни са случаи, при които човекът, благодарение на своята прилежност, е заработил техническите предпоставки за посвещение преди още да е установил връзка с някой от Учителите.

Близостта на “сина” до Учителя има изключителна привлекателност и осигурява някои привилегии. Ученикът може да снесе от раменете на своя Учител част от неговото бреме, да поеме част от отговорността му, и така да го освободи за по-висши дела. Оттук и акцентът върху ***служенето, тъй като човек напредва само в зависимост от начина на служене***. Такава е ключовата нота на вибрацията на второто абстрактно равнище. През този период Учителят се съветва със своя “син” и планира предстоящата работа въз основа на достигнатата обща гледна точка. Така той развива у своя ученик разсъдителност и способност за различаване, и същевременно облекчава собствения си товар, като се освобождава за друга, по-важна работа. [273]

За завършващия етап от развитието на приетите ученици засега може да се каже малко. Това е време, когато човек овладява последните етапи от Пътя и влиза във все по-близък контакт със своята група и с Йерархията. Той не само вибрира в синхрон с групата и с Учителя, но започва да събира около себе си подходящи хора и да формира своя собствена група. Отначало тя се базира на фактори, свързани само с физическото, емоционалното и нисшето ментално равнище. След петото си посвещение обаче ученикът включва в своята аура както тези групи, така и собствените групи от егоичните равнища. Това в никакъв случай не му пречи да остава единен с Учителя и групата, но методът на единение е една от тайните на посвещението.

Всичко това, заедно с изложеното по-рано, дава представа за правата и способностите, които човек придобива, вървейки по Пътя на Изпитанието и Посвещението. Начинът на развитие винаги е един и същ: окултна медитация и служене; вътрешен живот на концентрация и външен живот на практическо действие; вътрешно умение за контакт с висшето и външна способност за свят живот; вътрешно озарение от Духа и външно сияние сред хората.

17 септември 1920 г.

[...] Макар темата, която обсъждаме през последните няколко дни, да не е толкова техническа, както някои от предишните, тя съдържа вибрация, която прави това осмо писмо едно от най-впечатляващите и призоваващи текстове в тази поредица. Ние разказахме

за Учителите, за това кои са те, за тяхното място в схемата на нещата, накратко обсъдихме какво дава достъпът до Учителя от гледна точка на ученика. Убедихме се, че тази връзка е резултат от бавен процес, при който човек от случайни външни контакти [274] с Учителя и неговата група достига такава нагласа, която го включва в аурата и го приближава към сърцето на Учителя. Днес накратко ще разгледаме как Учителят съдейства за утвърждаване на тези постепенни промени в състоянието на ученика.

Отношение между Учител и ученик

Както често са ви казвали, яркостта на вътрешната светлина у човека е тази, която привлича вниманието на Учителя. Когато тя достигне определена степен на интензивност, когато телата на човека бъдат изградени от определен тип пречистена материя, когато неговата аура придобие специфичен оттенък, когато скоростта на вибрацията му достигне конкретна величина и когато неговият живот започне **да звучи окултно** в трите свята (какъвто звук се чува благодарение на служенето), някой от Учителите започва да го обгръща с повишена вибрация и да изучава реакциите му към нея. При избора си на ученик, Учителят се ръководи от миналата карма и старата им връзка, от лъча, на който те двамата могат да се намират, както и от текущата необходимост. Опази част от работата на Учителя, която може да бъде извършвана екзотерично, е многообразна, интересна и се основава на научното разбиране за човешката природа. Как Учителят трябва да помага на своя ученик? Нека накратко да изброим основните му задължения. Учителят:

- Подтиква ученика да повишава скоростта на вибрацията си и устойчиво да я съхранява, след което му помага да адаптира своите тела към нея и да я направи привична за тях.

- Помага на ученика за преместване на поляризацията от трите нисши атома на Личността към висшите атоми на Духовната Триада. [275]

- Следи как ученикът формира канала между нисшия и висш ум, как стои и използва този канал (*антакарана*), който в крайна сметка ще замени причинното тяло като средство за връзка между висшето и нисшето. Едва след четвъртото си посвещение ученикът се избавя от причинното си тяло и може по свое желание да създава своето тяло на проявление.

- Съдейства за съживяването на различните центрове, за тяхното правилно пробуждане, а по-късно помага на своя ученик съзнателно да работи чрез тези центрове и да пренася огъня по правилна геометрична траектория от основата на гръбнака към центъра, който се намира в главата.

- Контролира и насочва работата на ученика на различните планове, като отбелязва постигнатите резултати и дългосрочния ефект от произнесената от ученика Дума. В окултен смисъл, това е въздействието, оказвано от нотата на екзотеричния живот на ученика

върху вътрешните планове.

– По различни начини Той разширява съзнанието на ученика, развива неговата способност да възприема и други (не само човешки) скорости на вибрация, да разбира съзнанието и на другите (не само човешките) еволюции и с лекота да се придвижва и в другите, а не само в земната сфера.

– Неговата най-близка цел е да подготви ученика за първо посвещение. То става факт едва след като ученикът е постигнал умения за запазване на специфичната скорост на вибриране в продължение на известно време, необходимо за стоене пред Повелителя на първите две посвещения. Това става чрез постепенно повишаване на вибрацията отначало през дълги, а впоследствие и през по-чести времеви интервали, докато ученикът се научи да вибрира все по-лесно и за все по-дълго време в съответствие с вибрацията на своя Учител. [276] Ако съумее да я съхранява в течение на определен период (какъв точно е една от тайните на първото посвещение), той бива подложен на още по-висока вибрация, която (в случай, че успее да я издържи) му позволява да стои пред Великия Повелител толкова време, колкото е необходимо за посветителната церемония. Тогава в резултат от прилагането на Жезъла на Посвещението става нещо, което стабилизира вибрацията и позволява бързо привикване към повишените вибрации на фините планове.

– Учителят развива способността на ученика да работи в групово формация и изучава взаимодействието му с неговата най-приближена група. Той съдейства за разширение и развитие на причинното тяло на ученика, помага му да вниква в законите на своето човешко битие и така (по аналогия) да постига разбиране и за макрокосмоса.

Сега подробно ще разгледаме всички гореизброени аспекти от работата на Учителя (а това са само няколко от точките, които могат да бъдат съобщени), с цел да дадем на читателя интересна и просветляваща информация. Всеки от горните параграфи може да бъде дообяснен и това представлява изключителен интерес. Тук искам да се спра главно на ранните етапи от работата, преди ученикът да бъде допуснат до по-тясна близост с Учителя. Отначало той работи със своя ученик по два начина:

а) През нощта, когато ученикът е извън физическото си тяло.

б) През времето, когато ученикът е в медитация.

Успехът на медитирането и способността на ученика да отхвърля нисшето и да се свързва с висшето дават възможност на Учителя успешно да изпълнява онази конкретна научна работа, [277] която изисква неговото внимание. Изучаващите медитация биха били учудени и вероятно обезкуражени, ако можеха да осъзнаят колко рядко достигат до правилното медитативно състояние, което позволява на наблюдаващия Учител да осъществи необходимите въздействия. Когато учещият съумява да постига правилното

състояние достатъчно често, това служи за показател на неговия прогрес и му позволява да направи следващата крачка. Запомнете този факт, защото той поощрява към по-голяма прилежност и трудолюбие. Ако ученикът сам не осигури необходимите условия, ръцете на Учителя ще останат практически вързани. **Ключът към прогреса е в самостоятелното усилие и в съзнателното и мъдро посвещаване на необходимата работа.** Ако това усилие е упорито и системно, Учителят получава възможност да изпълни своята част от работата.

Ученикът изравнява трите си нисши тела чрез правилно провеждана окултна медитация; отново подчертавам, че едва след постигането на това изравняване Учителят получава възможност да работи с телата на ученика. Дори ако публикуването на тези писма не постигне друго освен усиливане на желанието за правилно медитиране, техният замисъл до голяма степен ще бъде постигнат. Правилните условия за взаимодействие между ученика и Учителя могат да бъдат създадени само с полагане на необходимите усилия. Методът за осигуряване на тези условия е правилно провежданата медитация. Тя подготвя полето за бъдещата плодотворна работа.

Нека сега накратко да разгледаме различните етапи в отношенията между ученика и Учителя, които изброихме вчера.

Подложеният на изпитание и наблюдение човек.... е оставен почти изключително сам на себе си и само по изключение може да получи знак за вниманието на Учителя. Неговият физически мозък рядко е възприемчив към висшето докосване, макар че Егото му [278] е напълно осведомено за положението му на Пътя. Строги правила, обаче няма. Ако човекът в продължение на няколко живота е установявал контакт с Егото или с Учителя, той би могъл да осъзнава връзката си с тях. Индивидите много се различават един от друг, така че не може да се формулира универсално правило. Както е известно, Учителят създава умален образ на подложения на изпитания човек и го съхранява в особени подземни центрове в Хималаите. Образът е магнетично свързан с наблюдавания и отразява и най-малките промени в неговата природа. Той е изграден от емоционална и ментална материя и пулсира със същите вибрации, характерни за съответните тела на човека. Като изучава чрез него преобладаващите нюанси на стремящия се, Учителят може бързо да оцени степента на неговия прогрес и да реши дали и кога да допусне по-близки отношения с него. Отначало Учителят разглежда образа през по-големи интервали от време, защото човешкият напредък в началните етапи съвсем не е бърз, но постепенно проверките зачестяват в зависимост от това доколко изучаващият медитация разбира какво се очаква от него и доколко съзнателно сътрудничи. Като инспектира образите, Учителят същевременно работи с тях и постига чрез тях определени резултати. Подобно на начина, по който Жезълът на Посвещението се прилага към телата и центрове на посвещавания, така и Учителят периодично се докосва до образите и чрез тях стимулира телата на ученика.

Така настъпва момент, когато проверяващият Учител забелязва, че изпитваният вече е в състояние да понесе необходимата скорост на вибриране, освободил се е от всичко нежелателно и е постигнал определена наситеност на цвета. Едва тогава Учителят може да рискува (защото това е рисковано) и да го допусне в периферията на своята аура. Така човекът става приет ученик. [279]

През етапа на приетия ученик Учителят провежда много интересна и важна работа. Ученикът бива насочван към специални занятия, водени от по-напреднали ученици под ръководството на Учителя, и макар че може да посещава по-общите занимания в Ашрама (т. е. в учебната зала на Учителя), той е подтикван към по-интензивна тренировка... През ранните етапи Учителят прави четири основни неща:

а) Периодично, когато прогресът и състоянието на обучавания го позволяват, Той “притиска ученика към своето Сърце”. Това е езотерично описание на много интересен опит, провеждан с ученика. При завършване на поредния клас в ашрама или по време на особено успешна медитация, когато ученикът успее да постигне определена скорост на вибрацията, Учителят го допуска по-близо до себе си, като от периферията на своята аура го въвежда в центъра на съзнанието си. По този начин Той предизвиква огромно временно разширение на човешкото съзнание, като му позволява да вибрира с непривична за него скорост. Оттук и необходимостта от медитацията. Наградата, постигана в резултат от подобен опит, многократно компенсира вложените усилия.

б) Учителят въздейства върху телата на своя ученик чрез *цвет*, като предизвиква в тях някои изменения, необходими за по-бързото развитие на ученика. Сега разбирате защо... поставям толкова ясен акцент върху цвета. Правя го не само защото в него е скрита тайната на формата и проявлението (която тайна би трябвало да е известна на окултиста), но и защото ученикът трябва да може съзнателно да помага на Учителя [280] в работата над своите тела и умно да реагира на протичащите изменения. Помислете за това.

в) През определени интервали от време Учителят събира своите ученици и им позволява заедно да осъществяват контакт с другите еволюции – тези на великите ангели и деви, на по-малките строители и на дочовешките царства. Сигурността на учениците при този контакт се гарантира от аурата на Учителя. По-късно, когато ученикът сам стане посветен, той ще бъде научен самостоятелно да се защитава и да установява собствени контакти от този тип.

г) Учителят ръководи работата по стимулиране на центровете в телата на ученика и за пробуждане на вътрешния им огън. Той му разяснява смисъла на центровете, показва му правилното им въртене в четвъртото измерение и така постепенно го извежда до онова равнище, при което ученикът (познавайки закона), може съзнателно да работи със своите центрове и да ги развива така, че стимулацията им с Жезъла на Посвещението да не бъде опасна за тях. По тази тема засега не бива да се казва повече...

Съвсем накратко споменах някои отделни аспекти от работата на Учителя с неговите ученици. Следващите етапи от развитието на ученика няма да бъдат разглеждани. Наше утвърдено правило е да водим напред с последователни крачки, а засега дори приетите ученици са рядкост. След време, когато благодарение на медитацията, на служенето и на пречистването на телата тези, които сега са в процес на изпитание, започнат да прогресират по-бързо, едва тогава ще се появи необходимост от даване на нова информация. Има ли смисъл да излагаме факти, от които стремящите се все още не могат да се възползват? Ние не губим време да пораждаме единствено

интелектуален интерес у тези, на които се опитваме да помогнем. Когато ученикът се подготви, пречисти телата си и постигне адекватна вибрация, нищо не ще може да прегради пътя му към знанието. Светлината и мъдрото знание ще влязат веднага [281] щом той отвори вратата и разшири канала.

Утре ще обсъдим нашата трета точка, свързана с методите за приближаване към Учителя чрез медитация; ще разгледаме малко по-подробно няколко типа медитация, които облекчават този контакт, без да забравяме, че животът на обективното служене не бива да изостава от субективния ръст; само ако и двете неща са равностойно проявени, се разрешава предприемане на необходимите крачки за контакт. Учителят оценява човека главно от гледна точка на ползата, която той може да допринесе за груповата душа, и от способността му да *помага*.

19 септември 1920 г.

Днес ще разгледаме последните две точки практически едновременно. Те засягат методите на приближаване към Учителите и обективните следствия от този контакт върху трите плана на човешката еволюция. Някои от разглежданите положения вече са ви добре известни. С други редовият читател може и да не е така добре запознат... В предходните си писма ние обсъдихме работата на самия обучаващ се, подсказахме какво се очаква от него да вложи в делото, формулирахме крайната му цел и схематично очертахме формите и методите за постигане на успех. Заедно с това разгледахме факторите, които съдействат на медитацията – Свещената Дума, Цветът и Звукът, – и посочихме кое (при дълбок тих размисъл) може да подтикне обучавания към важни открития за самия себе си. Накрая се постаряхме да направим Учителите и реалността на тяхното съществуване по разбираеми за ученика и с това да облекчим приближаването му към тях.

Какво остава да бъде направено? Предстои ни да си изясним петте следствия, които със сигурност могат да бъдат постигнати и осъзнати от учещия се при условие, че последователно изгражда живота си в съответствие с препоръките, изложени в тези писма. Ако той постигне правилните състояния, ако спазва [282] необходимите правила, ако се стреми към постоянство, спокойствие и онази вътрешна концентрация, която крие мистериите на Високите Места, той все по-често ще се отваря за висши прозрения. Те са външно осъзнаване на вътрешните постижения и са гаранция за това, че той върви по верния път. Още веднъж подчертавам, че тези резултати се постигат само след дълга практика, напрегната борба, упорито дисциплиниране на троичния нисш човек и предано служене на света.

Методи на приближаване и постигнати резултати

Най-общо казано, методите за приближаване са три:

а) посветено служене;

б) любов, проявена чрез мъдрост;

в) интелектуално проникване,

а тяхното практикуване води до пет резултата.

Макар и различни, тези методи са проявление на едно и също нещо – на активната целенасоченост, проявена в служене на расата чрез любов и мъдрост. Някои индивиди я проявяват по един начин, други по друг; при едни външното проявление е интелектът, при други – любовта, обаче още преди постижението да стане възможно, любовта трябва да стане основа на интелекта, защото любовта, лишена от ментално развитие и свойственото за ума различаване, си остава неуравновесена и неразумна. Както любовта, така и умът трябва да намерят израз в термините на служенето още преди да достигнат своя пълен разцвет. Нека сега да разгледаме всеки метод поотделно и да покажем съответните му форми на медитация:

– **Посветено служене**. Това е методът на човека, овладял закона, т. е. методът на окултиста, с чиито основни положения запознава раджа-йога..... [283] Определението “*посветено*” по същество означава пределно себеотдаване на конкретна цел, на Повелителя или на Ръководителя. То е израз на цялостното ни отдаване и посвещаване на този, комуто сме предани, и отразява факта, че целият троичен човек е посветил себе си на избраната работа. Това състояние означава, че ученикът се стреми с цялото си същество да постави всичките си тела под контрола на Егото и съвършено да овладее всеки план и подплан. То предполага постигане на разбиране за всяка еволюция, за всяка форма на божествен живот, съществуващи върху тези планове и подпланове, при това с единствената цел за осъществяване замислите на Йерархията на Светлината. Методът се състои в максималното отдаване на работата по оформяне на телата с цел те да станат ефективни инструменти за служене. Това е навярно най-трудният от пътищата, по който човек може да тръгне. Нито една сфера на жизнено проявление не остава извън кръга на неговите усилия. Всичко е поставено под властта на закона. Затова формата на съответната медитация има тройна структура:

а) Изучават се и се усвояват законите, които управляват физическото тяло. Това изисква сурово дисциплиниране на физическото тяло, което трябва да бъде отдадено изключително на служенето и подложено на планомерен процес на ускорена настройка и развитие.

б) Научно се изследва тялото на емоциите и се вниква в законите на **водата** (в окултен смисъл). Вниква се в смисъла на твърдението “*море повече няма да има*”, като морето на бурите и страстите се заменя от огледална гладкост, която свободно пропуска лъчите на висшата интуиция или ги отразява с абсолютна точност благодарение на своята ненабраздена и спокойна повърхност.

Емоционалното тяло трябва [284] да бъде отдадено и посветено изключително на служенето, а неговото място в троичния микрокосмос да се разглежда по аналогия с макрокосмоса. Ученикът разбира окултното значение на факта, че то е единствената завършена единица в троичната нисша природа и използва това обстоятелство за постигане на определени резултати. Помислете над това.

в) Изучава се мястото на нисшия ум в схемата на нещата и се развива способността за различаване. Различаването и огънят са окултно свързани и както Логосът подлага на изпитание чрез огън работата на всеки човек и нейното качество, така и микрокосмосът в по-малки мащаби трябва да прави същото. Както за Логоса това е основна задача в петия кръг (когато се обявява присъдата и става разделянето), същото се отнася и за по-малкия мащаб на микрокосмоса в петия последен период на неговата еволюция, за който стана дума в предишните писма. Всички сили на ума се привличат за целите на еволюцията – отначало за собственото развитие на човека, след това за неговата специфична сфера на дейност, и накрая за отношенията му с другите представители на расата, когато той стане техен ръководител и служител.

Забелязвате ли синтеза? В началото е упоритата целенасоченост, обединена в окултиста с мъдростта и любовта, които са отражение на висшите сфери в огледалото на емоционалното тяло; след това чрез целенасочено усилие, оживотворявано от любовта и мъдростта, интелектът бива принуден да стане служител на Егото. И едва накрая, като синтез на всичко това, се появява истинският йог.

Подчертавам, че истински йог е този, който чрез достатъчно дълго практикуване на установените форми е превърнал медитацията в неотменен елемент от своето ежедневие, така че практически през целия ден остава в медитативно състояние. [285] Медитацията е метод за докосване до висшето съзнание. Когато този контакт стане непрекъснат, медитацията (такава, каквато вие я разбирате) се прекратява. Следвайки този първи метод, изучаващият окултизъм работи от периферията към центъра, от обективното към субективното, от формата към живота вътре във формата. Акцентирайки, съгласно Раджа-Йога, на физическото тяло и контрола върху него, окултистът усвоява същностното значение на физическото и безполезността на всяко свое знание, ако то не взема предвид физическото тяло, чрез което може да изрази себе си и да служи на расата. Това е линията на първи лъч и на близкия до него или допълнителен подлъч.

- **Любовта и мъдростта** са методът на най-малкото съпротивление за човешките синове. Това е подлъч на синтезния лъч с аналогична вибрация, чието обективно проявление е нашата слънчева система. Подчертавам обаче, че любовта, към която се стреми тръгналият по този път ученик, много се различава от сантименталната нагласа, която често се има предвид. Това не е неразличаващата любов, която не знае граници и не забелязва недостатъците. Това не е и любовта, която не прави опити да поправи слабостите и проявява безкритично положително отношение към всичко съществуващо. Това не е любовта, която поставя всичко (нужно и ненужно) върху олтара на служенето и не признава разлики в развитието. За тази така наречена любов, ако разсъждаваме логично, еволюционната стълбца на развитието е без значение, доколкото тя е готова да възприема всички като еднакво ценни. Разбира се, потенциално всички

са равни, но погледнато през ъгъла на днешното служене, това не е така.

Истинската любов или мъдрост вижда ясно недостатъците във всяка форма и насочва всичките си усилия, за да помогне на вътрешния живот да се освободи от оковите. Тя мъдро разпознава онези, които се нуждаят от помощ, и ги различава от другите, които не се нуждаят от нейното внимание. Тя има чувствителен слух, чете мислите на сърцето и винаги се стреми да спои в единно цяло [286] работещите в сферата на световното служене. Тя достига до това не сляпо, а с различаване и мъдрост, като разделя противоположните вибрации и ги поставя съответно в различна позиция. Изхождайки от сегашното си еволюционно стъпало, човекът поставя прекалено голям акцент върху понятието любов, без да отделя дължимото внимание на мъдростта, която е любов, проявена в служене, но такова служене, което признава окултния закон, значението на времето и достигнато равнище.

Това е линията на втори лъч и на близките до него или допълнителни лъчи. На един по-късен етап тя става всеобхватна и абсорбираща. В качеството си на синтезна, тя може да бъде следвана както по пътя на раджа йога, така и по линията на християнския гностицизъм...

– **Интелектуално проникване.** Тук процесът е противоположен и ученикът, който често е поляризиран в менталното си тяло, трябва чрез ума да проникне и овладее останалите две, да ги вземе под контрол и максимално да задейства силите, присъщи на троичния човек. Този метод в известен смисъл не е толкова суров, но ограниченията на петия принцип трябва да бъдат преодоляни, преди да стане възможен реалният прогрес. Такива ограничения са кристализацията и онова, което наричаме гордост. И двете трябва да бъдат отхвърлени, преди още обучаващият се, който прогресира чрез интелектуално проникване, да може да служи на своята раса, подбуждан от любовта и мъдростта.

Той трябва да разбере значението на емоциите и да се научи да действа както огънят в окултен смисъл въздейства върху водата. Когато тайната на този план бъде разкрита и осмислена, тя ще му даде ключ за спускането на просветление от Триадата през причинното тяло към астралния проводник. В нея е скрит и ключът към четвъртото етерно равнище. Засега това е [287] неразбираемо за повечето от вас, но този намек е изключително полезен за мислещия читател.

Това е линията на трети лъч и на четирите му допълнителни подлъчи – пътят на интензивната дейност, на честите преориентации и на активното ментално проявление в нисшите светове.

Едва след като вървящият по пътя на интелектуалното проникване ученик открие тайната на този пети план, той ще може да започне живот на посветено служене и ще обедини трите лъча. Синтезът трябва задължително да бъде постигнат, при същевременно запазване на основния тон или окраска. Следващият пети кръг ще даде възможност за максималното проявление на този метод. Това ще бъде кръг на върховно ментално развитие, когато прогресиращите Монади ще се издигнат до висоти, които днес дори не можем да

си представим.

Нашият сегашен кръг бележи върха на втория метод – този на любовта или мъдростта. Сега ние сме в четвърти кръг, в който емоционалното тяло е достигнало висока вибрация и съществува пряка връзка между четвъртия план на хармонията, емоционалното тяло (или четвъртия принцип), квартата и четвъртата коренна (или атлантска) раса, която е координирала астралното тяло. В тази верига от съответствия можете да откриете широко поле за размисъл.

21 септември 1920 г.

Пет следствия от медитацията в трите свята

Днес ще обсъдим петте следствия, които изучаващият медитация осъзнава в своите три тела в нисшите светове, ако правилно изпълнява даваните препоръки.

За страничния наблюдател това не са особено видими последствия, такива като растяща любов, [288] духовност, или способност за служене. Тук по-скоро говорим за отбелязалите се в **съзнанието на физическия мозък** свидетелства за това, че ученикът частично **е изпълнил** необходимата работа и се приближава към желаната цел. Добре разберете това. Сега нямам за задача да описвам многобройните резултати, постигнати чрез успешното следване на окултните закони в медитацията. Тук разглеждам само един аспект от тази проблематика, а именно способността за възприемане чрез съзнанието на физическия мозък на някои следствия, породени от успешния достъп до Учителите.

Това стеснява нашата тема до способността на ученика да доведе до физическия си мозък конкретни усещания за присъствието на Учителите или на конкретен Учител. Въпросното умение като цяло не зависи от мястото на ученика по Пътя и от неговата близост или отдалеченост от посвещението. Някои много напреднали Егота могат да работят над този проблем и наистина съществено да се приближат до своя Учител, без на практика да са способни да доведат до физическия си мозък конкретните факти, които да свидетелстват за тази близост. Едни получават това знание по-рано от други. Всичко зависи от приетия тип тяло и от извършената в предишните животи работа, която предопределя формирането на физическия проводник като точно отражение на вътрешния човек, който често е много по-значим фактор на вътрешните равнища, отколкото на физически план. Много от нашите най-сериозни работници отработват в сегашната половина на столетието тежка карма, като живеят в неадекватни тела. Благодарение обаче на трудолюбието, прилежителността, високата устременост и на последователното и търпеливо изпълнение на изложените правила, настъпва онзи момент, когато до физическия мозък на обучаващия се внезапно достигат някои неочаквани свидетелства, просветления или видения, непознати за него до този момент. Това е нещо толкова реално, толкова мигновено, изненадващо и впечатляващо, че никакви

последващи съмнения [289] не могат да разколебаят увереността на ученика в онова, което е **видял**, докоснал и почувствал.

Както често напомням, единственото, което можем да си позволим на този етап, е да даваме някои широки обобщения. Шестдесет милиарда души са в процес на еволюция и всяка от тях има свои собствени, неповторими кръгове на живот, ползва се от широко поле на избор и нито един опит не прилича с точност на останалите. Тук можем да опишем пет ефекта (от многото възможни), които се повтарят сравнително често, така че си заслужава да бъдат изброени. Известни намеци за тях вече бяха направени, но тук се налага да разширим дадената по-рано информация:

– **Съзерцание на Учителя и на “АЗ”-а в дълбините на сърцето.** Както е известно, на ученика често се препоръчва да визуализира себе си и Учителя в рамките на етерното си сърце. Съветват го към края на медитацията да си представя етерното сърце и в него да построява детайлните форми на избрания Учител, както и своите собствени. Това той трябва да прави с необходимото внимание и добросъвестност, като с въображение и любов ежедневно се труди над тези фигури, докато те не станат съвсем реални за него, а тяхното формиране не се утвърди като почти автоматичен елемент от неговата медитативна форма. Така настъпва денят, когато (при подходящи астрологични условия и наближаващо пълнолуние) ученикът **осъзнава със своя мозък**, че тези фигурки не са малки куклички, както отначало са му изглеждали, а вече са се превърнали в негов реален представител и чрез тях той на практика застава пред Учителя. Това усещане отначало се появява много рядко, а осъзнаването му трае само няколко кратки секунди. В зависимост от прогреса на ученика и от усъвършенстването на всеки отдел от неговата природа и служене, това преживяване се появява все по-често и има [290] по-голяма продължителност, докато не дойде ден, когато ученикът придобива способността да се обединява с Учителя толкова лесно, както преди това е формирал своите фигурки.

Какво всъщност се случва? Ученикът успешно извършва следните три действия:

1. Отъждествява се с фигурката в сърцето и с устрема към Учителя.

2. Създава пряк канал между сърдечния център (в който се старае да фокусира своето съзнание) и съответния му център в главата. Както е известно, всеки от седемте центъра на тялото има свой аналог в главата. Просветлението настъпва именно в резултат от съединяването на центъра в тялото с неговото съответствие в главата. В нашия случай точно това постига и обучаващият се – той обединява сърцето със съответния му център в главата.

3. Успоредно с това ученикът пречиства онази част от физическия си мозък, която съответства на центъра в главата, така че тя **става способна** да откликва на висшата вибрация и точно да регистрира случващото се.

– **Разпознаване на вибрацията.** Това е малко по-различен метод. Постигайки състояние на висша устременост по време на медитация, ученикът може да получи усещане за някаква специфична вибрация в главата и по-точно в една от следните три точки:

- а) на върха на гръбначния стълб;
- б) в челото;
- в) на върха на главата.

Тук нямам предвид усещането, което се постига в резултат от психичното развитие (макар че между двете неща има връзка), а говоря за конкретна вибрация, породена от контакта с някой от Великите. Отначало ученикът е завладян от мигновен подем, придружен с потръпване или движение в главата. [291] В началните етапи това усещане може да породи известен дискомфорт: ако вибрацията е в челото, тя може да предизвика сълзи; ако е на върха на гръбнака или в основата на черепа – весела бодрост и дори главозамайване; а ако е на върха на главата – усещане за такова разширение и пълнота, сякаш черепът започва да ограничава. След време дискомфортът преминава. Всички тези усещания се дължат на влизането в контакт (отначало кратковременен) с някой от Учителите. Постепенно ученикът се научава да разпознава тази вибрация и да я съотнася конкретно към определен Велик, тъй като всеки Учител има своя собствена вибрация, която по особен начин въздейства на неговите ученици. При такъв контакт често се появява и благоухание. Ученикът се опитва да повишава своята вибрация до определено равнище и да я задържа така, докато не почувства ответната вибрация на Учителя или не се появи благоуханието. Тогава ученикът се старае (според силите си) да слее своето съзнание с това на Учителя, да узнае неговата воля и да разбере какво той има да му съобщи. С течение на времето и в зависимост от растящия отклик на ученика, Учителят също започва да привлича неговото внимание или да му засвидетелства своето одобрение (като възбужда, например, тази вибрация в неговата глава)...

23 септември 1920 г.

[...] Останаха ни за разглеждане още три точки, доколкото вече обсъдихме: *първо*, контакта с Учителя вътре в сърцето, и *второ*, разпознаването на неговата вибрация. Съществуват още три ефекта (сред многото други, не забравяйте това), които позволяват на сериозния ученик да осъзнае чрез физическия си мозък постигнатия контакт с Учителя:

- Запазен спомен в съзнанието на физическия мозък за ашрама на Учителя и за получените там уроци. [292] В зависимост от успехите на ученика в медитационната практика и от умението му да се настройва към правилната вибрация, той прокарва своеобразен път, който го води пряко към Учителя. Това е безспорен факт. След време добрата работа осигурява на ученика правото да се свързва с Учителя през определени периоди. Тук имам предвид добрата медитативна работа, провеждана успоредно с активно служене на расата. Отначало тези явления са редки, но зачестяват в зависимост от прогреса на ученика. Събуждайки се сутрин, човек започва да пази спомен за контакта с Учителя. Той вижда Неговата стая и помни другарите си от класа. В съзнанието му изникват някои

фрази, произнесени от Учителя, и остава спомен за предложена работа или за отправено предупреждение. Това е едно от следствията, които показват на ученика, че благодарение на придобитите чрез медитацията способности е получил достъп до Учителя.

– **Придобиване на частично причинно съзнание.** Това е свидетелство, че ученикът е придобил способност (частична, но ясно осъзната) да навлиза в света на Учителите. Умението за абстрактно мислене и съзерцание и способността за преодоляване ограниченията на времето и пространството са свойства на егоичното тяло, а доколкото всички егоични групи се контролират от някой Учител, развитието на егоично съзнание е свидетелство за висш контакт и достъп. Много душ несъзнателно се докосват до своето Его и периодично приемат проблясъците на егоичното съзнание, но ако ученикът е способен да се извисява съзнателно, ако целенасочено усилва вибрацията си и макар закратко пренася своята поляризация в егоичното тяло, той може да бъде сигурен, че в този миг вибрира в тона на Учителя на своята група. Така контактът е осъществен. Отначало той може и да не съхранява спомен [293] за подробностите от този контакт във физическия си мозък, може да забрави външността на Учителя или произнесените от него думи, но съзнателно изпълнил правилото, той е навлязъл в безмълвието на Високите Места; законът неизбежно се е проявил и стремящият се **е успял** да установи своя контакт. Някои ученици познават своя Учител на вътрешните планове и работят под негово ръководство, но трябва да изминат много животи, преди да разберат закона и съзнателно да построят канал за достъп до него благодарение на развитите чрез медитация сили.

Умението да се установява контакт постепенно расте и накрая ученикът по всяко време може да узнае волята на Учителя и да получи достъп до неговото сърце.

– **Получаване на свидетелство за успеха чрез звук.** Този пети метод не е толкова разпространен, но все пак е известен на някои ученици. Човекът от този тип практикува своята обичайна форма на медитация, упорства ден след ден и работи целенасочено на трите плана, като изпълнява необходимата работа. Той непрекъснато повишава своята вибрация и се стреми в правилната посока, като обединява вътрешните си усилия с външен живот на любящо служене. Така, в някоя от поредните си медитации той внезапно възприема музикална нота, която сякаш звучи в неговата глава или извира от сърцето му. Това не е отзвук на Свещената Дума, която (произнесена в определен тон) може да предизвика музикален отклик от страна на Егото; този звук е резултат или кулминация на медитацията. Той вибрира в съответния център с такава отчетливост, че е невъзможно да бъде забравен. Това отново е показател за успех. Контактът с Учителя се е състоял и той е откликнал, като е издал нотата, характерна за собственото Его на човека. Така обикновено действа пазителят на вратите, който посреща потенциалния стремящ се към мистериите на групата. След като извърши необходимата подготвителна работа, [294] стремящият се произнася парола в собствения си ключ или тон, като се старее да издаде нотата, която дава връзка с Егото. Пазителят на вратите откликва, като в отговор напява същата висока и звучна нота, за да съедини чрез могъществото на звука човека с Учителя на предстоящите церемонии. Звукът поставя всеки член от групата, благодарение на личното му усилие и

посредством третия фактор – Пазителя на вратите, във връзка с Учителя. След време това ще бъде разбрано по-добре и ще се положат необходимите усилия за поддържане на тона, който свързва влизащите и Пазителите на Прага. Ако бъде постигнато в съвършенство (което в наши дни е невъзможно), това ще осигурява сигурна защита. Групите ще се формират според егоичните си характеристики и в съответствие с тези на конкретните Учители. Нотата на групата ще бъде известна на Пазителя на входа и през него няма да мине никой, който я издава в различна октава. Това се отнася до групите, които се посвещават на вътрешно духовно развитие и помагат на Учителя в пряката му работа с приетите ученици и с вървящите по Пътя на изпитанията. Другите групи, съставени от други единици, свързани с други лъчи и ръководени от други Учители, ще пазят своя вход по различен начин, който ще разкрием по-късно.

Ако обучаващият се чува тази вътрешна музикална нота по време на медитация, той трябва да се постарее да я запомни и да се научи да я разпознава и използва. Това отначало е трудно, защото тя се появява неочаквано и бързо отзвучава. След време обаче, когато ученикът отново и отново успява да постигне такъв отклик, той постепенно ще започне да усвоява този метод и да разбира причините, които пораждат желаната вибрация.

Както казах, съществуват много методи, чрез които ученикът може да получи знак за успешно осъществения от него контакт. Тук разгледахме само пет от тях. По-късно, когато [295] на плана на физическото съзнание бъдат организирани Школи под наблюдението на Учителите, отделните моменти и методи на контакт ще бъдат записвани и така ще бъде натрупано богато знание. В заключение искам да подчертая, че винаги именно ученикът със своя призив е този, който трябва да предизвика и да заслужи отклик, чието получаване се определя от упоритостта на неговата работа, от предаността на служенето и от кармичните му дадености. Ако той заслужава съответен отговор, това ясно се вижда по неговите звезди и тогава не може да има никакви пречки или отсрочки. По същия начин, нищо не е в състояние преждевременно да извика този отклик, затова ученикът не трябва да губи време в горчиви размисли по повод на временната липса на ясен знак. Неговата работа е да следва правилата, да изпълнява препоръчаните форми, да осмисля даваните му съвети и да се придържа към тях, като действа конкретно и ревностно служи на своите събратя. Ако е извършил всичко това, ако е вградил материал с нужната вибрация в трите си нисши тела, ако поне за миг ги е изравнил с егоичното си тяло, тогава той може внезапно да види, да чуе и да усети тази особена вибрация, след което завинаги получава правото да твърди, че е допълнил вярата със способност за виждане и е превърнал устрема си в разпознаване.

ПИСМО IX

БЪДЕЩИТЕ ШКОЛИ ПО МЕДИТАЦИЯ

- 1. Единната фундаментална школа.**
- 2. Нейните национални подразделения.**
- 3. Местоположение, състав и здания на школите.**
- 4. Степени и класове.**

26 септември 1920 г.

Днес ще разгледаме следващата тема от нашите писма, свързана с *“Бъдещите школи по медитация”*, и ще узнаем как ще протича обучението и развитието, за които говорихме в предишните писма. Моите твърдения ще бъдат своеобразно пророчество за онова, което след време ще стане възможна и дори обективна реалност, макар че засега изглежда абсолютно недостижимо. Винаги е необходимо да съществуват високи идеали и човешкият ум да бъде привличан напред и нагоре от някаква очертана цел. Ако тук описвам неща, които могат да ви изглеждат фантастични и невероятни, то е защото се опитвам да очертая пред вас такъв идеал и да поставя пред вас задача, достойна за най-висок устрем.

Предварителни бележки

Тук ще направя няколко твърдения, които се отнасят до настоящето, но ще подготвят почвата и за описание на бъдещето.

Значението на медитацията получава все по-широко признание. Школите за концентрация и медитация открито се рекламират и

в делничната преса.

За истинската медитация обаче засега не съществува вярна представа. Концентрацията е единствено и само фундамент, върху който трябва да се опира бъдещата работа.

Бъдещата структура засега не може да бъде построена главно [298] поради:

а) Неспособността на човека да достига причинно равнище и съзнание на причинно равнище.

б) Физическата липса на Учител, достатъчно способен и подготвен, за да осигурява истинско научно развитие, което е целта на истинската медитация.

Тревожното състояние на днешния свят е сериозно препятствие пред по-широкото въвеждане на обучението и научното развитие на проводниците.

Тези предварителни бележки са дадени тук като изходни положения. Това, че отделни индивиди постигат крайната цел, че овладяват системата на окултната медитация и отбелязват желанния прогрес, е безспорен факт, макар че те са пренебрежимо малко в сравнение с преобладаващото мнозинство човешки същества, намиращи се във въплъщение. Те закономерно се ползват от плодовете на полаганите през целия им живот усилия, защото в предишните си животи са вървели по Пътя или са се приближили до Вратите на Посвещението. Средноинтелигентният наш съвременник обаче, продукт например на западната цивилизация, съвсем не е готов за окултно обучение. Сега се провеждат експерименти, за които самите техни обекти нямат никаква представа, с цел да се изясни доколко човек е способен да издържи изпитанията и общото ускорение на еволюционния процес и да се развие до степен, когато по-нататъшното обучение не би представлявало опасност за него. Хората от много цивилизовани страни се намират под наблюдение, като към тях се прилага методът на стимулация и интензификация, който ще предостави на Великите богата информация, способна да коригира техните бъдещи усилия в помощ на расата. Работата върви предимно с хора от Америка, Австралия, Индия, Русия, Шотландия и Гърция. Няколко човека в Белгия, Швеция и Австрия също се намират под наблюдение. Ако откликнат [299] по очаквания от нас начин, те ще формират ядра, които ще получат бъдещо разширение.

Бъдещи школи по медитация

Както обикновено, за по-голяма яснота ще структурираме разглежданата тематика в няколко подточки, изброени непосредствено под заглавието:

1. Единната фундаментална школа.

2. Нейните национални подразделения.

3. Местоположение, състав и здания на школите.

4. Степени и класове.

Искам добре да подчертая, че всичко, което сега излагам пред вас, е част от планиран експеримент за ускоряване еволюцията на висшия ум и за взимане под контрол на телата на човека чрез силата на неговия вътрешен Бог. Този план е предизвикан от огромната нужда на света, в който менталната подготвеност на хората расте подчертано непропорционално спрямо нейния емоционален баланс и физическите дадености. Бързият ръст на знанието, създаването на широки образователни системи, които довеждат висшите научни постижения до съзнанието и най-обикновения човек, както и всеобщата грамотност, постигната в САЩ и другите англосаксонски народи, стават причина за много реален и в известен смисъл неочакван проблем, с който се срещат Великите.

Менталната развитост, допълнена с емоционална устойчивост и здраво физическо тяло, е мечта за всеки човек. Днес обаче наблюдаваме ускорено ментално развитие при наличие на неустойчиво астрално тяло и отслабено поради недохранване физическо тяло. Оттук възникват редица разстройства, проявяващи се като хаос, липса на равновесие, мрачни видения и излишно дълги дискусии. Вместо да изпълнява ролята на средство и инструмент, нисшият ум прогресивно се превръща в ръководител и тиранин, който прогонва интуицията и захлопва вратата пред абстрактния ум.

За да коригират тази негативна тенденция, [300] Учителите предприемат мерки за обуздаване на нисшия ум чрез силите на самия човек. За изпълнението на тази задача те планират да привлекат набиращия сила лъч на Церемониалния Закон или организация, за да може по време на пришествието на Великия Повелител, или веднага след него, да се организират школи по медитация (отначало малки и непривличащи внимание) и така до съзнанието на човечеството да бъдат доведени четирите фундаментални истини:

а) за еволюционната история на човека *от ментална гледна точка*;

б) за седмория състав на макрокосмоса и микрокосмоса;

в) за законите, управляващи човешкото битие;

г) за метода на окултното развитие.

Началото вече е положено... от различни, сега функциониращи школи... Планът започва да се привежда в действие. Когато школите се утвърдят и работата им се стабилизира, когато спечелят обществено признание и светът на хората почувства тяхното **субективно** влияние, когато започнат да формират ученици, работници, политици, учени и лидери в областта на обучението със силно въздействие върху своето обкръжение, тогава ще настъпи времето за екзотеричното основаване на истинската окултна школа. Това означава, че ако

сегашните училища и колежи изпълнят добре своята работа, те ще покажат в света на хората, че субективната реалност е истинска реалност и че нисшето е само изходна точка за издигане към висшето. Широкото осъзнаване на субективната реалност ще направи възможно формирането на верига от вътрешни школи..., [301] които ще получат обществено признание. Това в никакъв случай не премахва необходимостта от езотерично съществуване на тайни секции, които винаги ще са нужни, доколкото винаги ще има такива истини и факти, чието доверяване на непосветените ще бъде опасно; искам обаче да подчертая, че мистериите ще получат в крайна сметка всеобщо признание и ще станат крайна цел за устрема на всички. Участието в тях ще става възможно след завършване на школите, чиято конкретна задача ще бъде квалифицираното обучение на послушници за участие в мистериите.

Подобни школи са съществували и в миналото, а с новото завъртане на колелото ще се появят отново.

Естествено е да попитате *кога*? Това зависи от самото човечество и от всички вас, които работите с вяра и устрем в началния етап от осъществяването на плана.

Елена Блаватска положи основите на първата школа в сегашния малък цикъл, който обаче има сравнително голямо значение за нашата пета коренна раса, носителка на разцвета на петия принцип. Направеното от Блаватска е крайъгълен камък за работата, която продължава с възникването на различни нови школи, място сред които заема и менталната наука. Целта ще бъде достигната, ако всеки, който преминава сега окултно обучение, посвети всичките си сили, умения и помисли на текущата си дейност. Ако подготвителната работа бъде извършена достатъчно добре, с идването на Великия Повелител и неговите Учители еволюционният замисъл ще получи допълнителен импулс, постепенно ще се разширява, ще укрепва и ще става влиятелна сила в целия свят. Тогава ще дойде времето на окултните школи, които ще осигуряват на стремящите се съответната подготовка за посвещение.

27 септември 1920 г.

Днес ни предстои да разгледаме първата точка, тъй като само правилно заложеният фундамент гарантира, че издигнатото върху него здание ще може да отговаря на високите изисквания. [302]

Единната фундаментална школа

Много е важно да се разбере, че каквито и да са нейните разклонения, базовата школа на окултизма е тази, чиито корени извират от свещения център на планетата – **Шамбала**. На това място, пред очите на самия единен Посветител, който е (което рядко се осъзнава) най-висш израз на лъча на учителството на Земята, се намира една своеобразна “централна служба”, която осъществява цялостната

възпитателна работа на Йерархията. Там се намира и Чохан, който пряко отговаря за различните мероприятия и пред който се отчитат Учителите, приемащи ученици, както и главите на различните окултни школи. Всичко върви по определен закон и ред.

Трябва да подчертаем и това, че представяното от Хималайските Учители братство на Светлината има и други последователи в различните точки на света, които изпълняват възложената им работа под съответното ръководство. Теософите са прекалено склонни да предполагат, че само те представят религията на Мъдростта. Нещата обаче не стоят така. В нашия конкретен момент (когато задачата е да се осигури развитието на петата подраса и да ѝ се предостави благоприятна възможност), Хималайското Братство е главният канал за въздействие, могъщество и светлина. Едновременно с това продължава и работата с останалите раси, като многобройни други проекти, замислени от централното представителство в *Шамбала*, се осъществяват наред с работата, провеждана от Хималаите. Това е много важно и трябва ясно да се разбере. Хималайската Школа и Ложа има най-пряко отношение към Запада и е *единствената*, на която е възложено да контролира работата и постиженията на изучаващите окултизма на Запад. Тя не търпи съперници или странични фактори в работата със своите ученици, но не от стремеж да [303] осигури авторитет на учителите си, а за да гарантира безопасността на приетите ученици. Многобройни опасности дебнат изучаващите окултизъм, а хималайските Адепти добре умеят да защитават своите ученици при условие, че те остават в периферията на съединени Им аури и не отвличат вниманието си към други школи. Всички истински окултни школи изискват това от своите ученици и всички истински Учители разчитат, че техните ученици ще отказват да възприемат окултни инструкции от други източници, успоредно с напътствията, които получават от Тях. Те не казват: “Нашият метод е единствено верен и истински”, а само предупреждават: “Ако решите да приемате съвети от нас, тогава за вас е по-безопасно да се въздържате от окултно обучение в друга школа или при друг Учител”. Ако ученикът все пак желае това, той е свободен да търси други школи и учители, но преди това трябва да прекъсне връзката си с предишните.

Единната фундаментална школа може да бъде разпозната по четири отличителни характеристики:

1. По базовия характер на излаганите истини, въплътени в следните постулати:

а) за единството на живота;

б) за постепенното развитие на човека и последователния курс на неговото обучение, когато човек преминава от едно разширение на съзнанието към друго, докато не достигне т. нар. съвършенство;

в) за седемстепенната структура и връзка между микрокосмоса и макрокосмоса;

г) за метода на това развитие и мястото на микрокосмоса в рамките на макрокосмоса, което може да бъде разкрито чрез изследване периодичността на всяко проявление и осмисляне на базовия закон за причината и следствието.

2. По акцента, поставян върху формирането на характера и духовното развитие, разглеждани като фундамент за разкритие [304] на всички присъщи за микрокосмоса способности.

3. По изискването към всички приети ученици да съчетават вътрешното разкритие и прогрес с живот на активно екзотерично служене.

4. По постепенното разширяване на съзнанието в резултат от даваното обучение, което води човека от степен към степен, така че той последователно установява контакт със своя Висш "АЗ", с Учителя, с егоичната си група, с Първия Посветител, с единния Върховен Посветител и с Повелителя на своя Лъч, докато накрая не попадне в обятията на своя "Отец в Небесата".

Такива са характерните черти на единната и истинна фундаментална школа, която има три главни филиала и един четвърти, който е в процес на формиране (или общо четири разклонения в сегашния четвърти кръг):

1. Трансхималайски филиал.

2. Южноиндийски филиал. (Това са двата арийски клона.)

3. Филиал, който работи с четвъртата коренна раса и е ръководен от двама Адепти от тази коренна раса.

4. Филиал в процес на формиране, със седалище на Запад, в място, което засега ще остане неназовано. Негова главна задача ще бъде обучението на тези, които са свързани с бъдещата шеста коренна раса.

Между тези филиали съществува пряка взаимовръзка и те работят в най-тясно сътрудничество под ръководството на Чохан в **Шамбала**. Техните ръководители често общуват помежду си и работят заедно така, както това може да се наблюдава във факултетите на големите университети; четирите школи напомнят [305] четири големи основни специалности или взаимодопълващи се колежи. Всички те имат една обща задача – да съдействат за ускоряване еволюцията на човешката раса; следват един общ план – да работят така, че след време всички да могат да застанат пред Единния Посветител; и прилагат еднакви по същността си методи, които се различават в детайлите само доколкото съществуват различни расови и типови характеристики и поради обстоятелството, че едни школи работят главно с един, а други – предимно с друг от лъчите.

Трансхималайската школа има Адепти, които са ви известни, и други, чиито имена не знаете.

Южноиндийската школа работи с дева-еволюцията и с втората и третата подраса на арийската раса.

Хималайската школа работи с първа, четвърта и пета подраси.

Филиалът на четвъртата коренна раса (със седалище в Китай) се ръководи от Ману на тази раса и от неговия брат по Лъча на

Учителството.

Учителят Р* и един от английските Учители подготвят формирането на четвъртия филиал на школата, разчитайки в тази си дейност на помощта на Учителя Иларион. Размислете над тези сведения, защото те имат голямо значение.

Днес изложих само фактите за настоящето, а утре ще обсъдим бъдещото развитие.

28 септември 1920 г.

Изложението по нашата втора точка ще звучи като своеобразно пророчество. При това не трябва да се забравя, че фактите, които според предсказанието ще се случат в бъдещето, не е задължително да се осъществят точно според сегашните ни предвиждания. Целта ми тук е само да очертая контурите на общия план. Детайлите на бъдещото проявление ще зависят от интуицията и от висшето възприятие [306] на мислителите на расата, както и от способността на въплъщаващите се **дживи** да се възползват от благоприятните възможности и да изпълнят своето предназначение.

Вчера накратко разгледахме темата за единната фундаментална школа с четирите ѝ филиала, а днес ще продължим с втората точка:

2. Национални подразделения на единната школа.

Отначало ще уточня, че не всяка нация ще има своя окултна школа. Възможността за основаване на подобни школи ще се появи едва когато причинното тяло на националната група достигне определена скорост на вибрация. Едва когато образованието на нацията достигне определено равнище, нейната ментална подготвеност ще може да се използва като стъпало за по-нататъшно разширяване и като база за формирането на окултна школа. Интересно е да се отбележи, че в ранните етапи разрешение да сформират свои национални школи ще получат само онези нации, които в миналите цикли вече са имали школи за обучение в мистериите, с няколко изключения, а именно:

1. Великобритания;
2. Канада и САЩ;
3. Австралия.

Фактически тези изключения могат да бъдат сведени до едно единствено – Австралия, тъй като на останалите места в епохата на Атлантида (когато те са влизали в състава на съответния континент) вече е имало окултни организации. При въртенето на колелото самата Земя се превъплъщава; различните местности влизат в пралайя и после отново възникват, носейки със себе си семена, които

раждат сходни вибрации, сходни средства за изразение и сходни **форми**. [307]

По-късно, след фактическото основаване на окултните школи, ще се изясни, че те се намират в места с остатъчен древен магнетизъм, където Братството е съхранявало някои древни талисмани именно с тази цел.

Подразделения на четирите централни филиали на единното окултно обучение ще бъдат открити в следните страни:

1. Египет. Тази школа ще се основе най-късно, ще бъде дълбоко окултна и напреднала и ще е пряко свързана с вътрешните степени. За нея ще разкажем по-късно.

2. В САЩ, накъде в южната част на Средния Запад, ще се появи подготвителна школа, както и голям окултен колеж в Калифорния (къде точно ще разкрием по-късно). Тази школа ще бъде сред първите, основани в началото на земната дейност на Великия Повелител; в близките 5 години могат да бъдат посети нейните семена, ако учениците правилно се отнесат към възлаганата им работа.

3. Една школа ще бъде създадена в латинските страни, най-вероятно в **Италия или Южна Франция**, но много ще зависи от политическата и образователна работа там през следващото десетилетие.

4. Великобритания. В една от двете магнетични точки – Шотландия или Уелс, в най-скоро време ще бъде открит филиал, чиито учебен курс ще осигурява начално окултно обучение. След като той просъществува няколко години и докаже своята ефективност и при условие, че неспокойната Ирландия урегулира вътрешните си проблеми, в една от нейните магнетични точки ще се открие школа за по-напреднали степени на обучение и за конкретна подготовка за мистериите. Тя ще предлага обучение за главното посвещение и ще бъде наблюдавана от Бодхисатва, който подготвя ученици за посвещение по втори лъч. Споменатата школа в **Египет** ще приема онези ученици от Запада, които се готвят за посвещение по първи лъч. [308]

Приемащите посвещение по линията на Махачохан, или по трети лъч, ще правят това в напредналата окултна школа в **Италия**. По този начин Западът ще разполага с центрове, където ще може да се провежда активно обучение и по трите линии на приближаване и ще се провежда подготовка за вътрешните мистерии.

5. Подготвителна школа ще се появи и в **Швеция**, предназначена за търсещите Пътя представители на северните и германските народи, а след известно време в **Русия** може да се установи седалището на по-напреднала школа, свързана с подготвителната в Швеция. Във връзка с египетската напреднала школа ще бъде създадена една подготвителна школа в **Гърция** или в **Сирия**.

И така, планира се създаване на два типа школи, като подготвителните школи за началните нива ще се появят първи – те вече са в процес на формиране или ще се учредят непосредствено преди пришествието на Великия Повелител. Основаването на останалите ще бъде резултат от Неговата дейност и от работата на идващите с него Учители, след като бъде оценена успешността на вече положените

усилия.

Подготвителни степени в: водещи към **Напреднали степени в:**

1. Гърция или Сирия	Египет
2. САЩ, Среден Запад	Калифорния
3. Южна Франция	Италия
4. Шотландия или Уелс	Ирландия
5. Швеция	Русия
6. Нова Зеландия	Австралия [309]

Планира се и създаване на подготвителна школа за напреднали Егота от четвъртата коренна раса, която ще бъде ръководена от Ману на тази раса и ще се намира в **Япония**, а нейното най-езотерично отделение – в Западен **Kumai**. Това ще е седмата двойка в групата на школите.

Засега няма да се организират клонове в Южна Африка и Южна Америка. Тяхното време ще дойде в следващия цикъл.

Искам специално да подчертая, че при своето създаване школите няма да вдигат шум около себе си и няма да разгласяват високо своето присъствие, а напротив – ще изглеждат съвсем незначителни и почти незабележими. Отначало работата ще се провежда с членовете на различните окултни школи, такива като секциите на Теософското движение и др. Работата във Великобритания, Америка и Австралия вече започва, а в Швеция скоро ще започне. Останалите структури ще се сформират малко по-късно.

Публикуването на тази част от плана беше разрешено, за да ви стимулира да се учите по-прилежно и с по-голяма упоритост и себеподаване. Всеки от вас може да има своето място в плана, ако се самоусъвършенства, като извършва необходимата работа, а именно:

– Стреми се да разпознава Божественото във всеки човек. По този начин, като най-съществен елемент от всяко окултно обучение, ученикът ще развива у себе си истинско окултно послушание, основано не на личностно подчинение (както често се случва), а на инстинктивното усещане за Учителя, чиито пример е следван поради осъзнаването на неговото могъщество, чистотата на целите му, всеотдайния му живот и дълбочината на неговите знания. [310]

– Стреми се да мисли в групови понятия и заедно с това има ясна самостоятелна мисъл, неподвластна на външни внушения и

разяснения.

- Стреми се да пречисти и усъвършенства всички свои тела и да ги изгради като по-качествени инструменти (служители).
- Стреми се максимално да развие менталния си проводник и да го обогати с факти, върху които да може да надстрои едно по-всеобхватно знание.

Ако ученикът успешно осъществи всичко това, велик ще бъде за него денят на благоприятната възможност.

2 октомври 1920 г.

Крайното съвършенство се достига по пътя на строгата самодисциплина. За ученика няма незначителни подробности, тъй като строгото регулиране на детайлите в нисшия свят води до постигане на крайната цел. Животът на ученика не става по-лек с приближаването към Портала, а по-скоро обратното – бдителността му трябва да нарасне, правилното действие да не зависи от последиците и всяко тяло да бъде преодоляно и взето под контрол. Едва след осмислянето на древната мъдрост **“Човеко, познай себе си!”** идва онова разбиране, което позволява на човека да овладява законите и да опознава вътрешното функциониране на системите от центъра към периферията. Да се бори, да се стреми, да се дисциплинира и радостно да служи, без да очаква друга награда, освен неразбирането и съпротивата на вървящите **след** него – това е задачата на ученика.

Днес ще разгледаме третата точка от нашето изложение.

3. Местоположение, състав и здания на окултните школи.

Отново ще подчертая, че много от онова, което може да бъде казано по тази тема, трябва да остане несподделено поради липсата на разбиране у нашия съвременник. Бих искал да формулирам някои общи правила и да поясня няколко фундаментални положения, [311] които биха могли да изиграят положителна роля за постигане на крайната цел. Няма да излагам правила, които **трябва** да се изпълнят, тъй като това противоречи на окултния закон. Учредяването на окултни школи от двата вида – подготвителни и напреднали, ще остане незабелязано и работата в различните клонове, свързани с четирите филиала на единната фундаментална окултна школа, ще протича, без да привлича вниманието; на учениците и напредналите Егота, които ще трябва да положат необходимото начало, ще им се наложи сами да търсят най-добрите методи, места и начини на действие. Всичко ще трябва да премине през горнилото на устрема и експеримента, цената ще бъде голяма, но само постигнатото по този начин ще стане достойна и сигурна основа за последваща работа. Грешките нямат голямо значение, защото в резултат от тях страда само преходната личност. Наистина фатална е само липсата на устрем,

неспособността да се полагат усилия и неумението да се учи урока, носен от неуспеха. Ако всеки провал се разглежда като ценен урок, ако грешката се възприема като предупредителен сигнал, който може да предотврати бъдеща беда, и ако ученикът никога не губи време в напразно отчаяние и безполезни самоосъждения, тогава наблюдаващите Учители могат да са сигурни, че работата, която Егото се опитва да извърши при всяко свое проявление на нисшия план, върви както трябва и че крайният успех е неизбежен. Нека сега разгледаме поотделно изброените в подзаглавието фактори.

Местоположение. То има наистина голямо значение, макар и различно в зависимост от това, дали става дума за подготвителна или за напреднала школа. Най-общо казано (доколкото националните изисквания силно варират), школите за подготвителна работа ще бъдат средно отдалечени от градските центрове, докато школите за напредналите степени ще са много по-изолирани и сравнително труднодостъпни.

Една от главните задачи на послушника е да се научи да открива [312] своя вътрешен център независимо от обкръжаващите го обстоятелства и за предпочитане дори въпреки тях. Този център трябва да бъде намерен преди ученикът да може да премине към по-напреднал курс и да постъпи във втората школа. Подготвителната школа се занимава главно с развитието на троичния нисш човек и го обучава да служи. Напредналата школа подготвя конкретно за посвещение, дава окултна информация, запознава с космичните истини и се занимава с абстрактното развитие на ученика и с работа на каузалните равнища. Първата задача може да бъде изпълнена най-успешно в света на хората и чрез контакт с цивилизацията, докато за втората се изисква относително усамотено място и липса на външни влияния. Иначе казано, при подготвителните степени се опознава вътрешният Бог, докато в напредналата школа обучението се разширява и обхваща външното Царство Божие. Затова първият тип школи ще се разполагат в сравнително населени места, за да може като оценява реакциите и взаимодействието си с околните в служенето и борбата, ученикът да придобие умения да опознава себе си. Вторият тип школи ще бъде предназначен за онези ученици, които сравнително добре са усвоили първия етап и са готови да узнаят повече за другите еволюции и за космоса. Докато човек не стане господар на самия себе си, за него е опасно да работи например с дева или с ангелската еволюция. След като в подготвителната школа той постигне необходимия контрол над себе си, в по-напредналата вече ще могат да му се разрешат и други контакти, не само с хората. И в двете школи обаче основният изучаван предмет е медитацията във всичките ѝ разновидности. Защо? Защото окултната школа никога не дава чиста информация, ясни инструкции или сборници от факти и не се използват екзотеричните методи на учебническо обучение. Нейната задача е да помогне на ученика да стъпи върху пътя, чрез който той сам ще намери необходимото му знание. [313] Как може да стане това? Чрез развиване на интуицията с метода на медитацията и чрез достигане на онази степен на ментален контрол, която прави възможно спускането на мъдростта на Триадата във физическия мозък през причинното тяло. Следователно, в подготвителните школи ударението ще се поставя върху свързаната с ума медитативна работа въз основа на изложеното в тази книга учение. За целта се изисква обстановка, която да позволява поддържането на разнообразни човешки контакти и лесен достъп до всякаква информация, отнасяща се до света на хората (т. е. наличие на музикални

зали, библиотеки и лекции), доколкото едно от главните условия за истинското окултно обучение е достатъчната астрална и ментална подготвеност на ученика. Когато всичко това бъде донякъде постигнато и ясновиждащият глава на школата констатира, че нисшето аурично яйце придобива желаната форма, тогава ученикът преминава в по-напредналата школа и се учи, като изхожда от своя устойчив център, да установява контакт с космичния център, и от точката вътре в себе си да разширява своето съзнание, докато то не достигне периферията на макрокосмичната система и не обхване всичко живо (разбирано в окултен смисъл). Това изисква относителна усамотеност в периода на обучение и напредналата школа осигурява тези условия. Затова подготвителната школа ще се разполага близо до голям град, за предпочитане до море или до голямо езеро, но никога в самия град; тя няма да е много по-отдалечена от градските образователни центрове и ще е напълно достъпна. За разлика от това, напредналата школа ще бъде разположена далеч от гъстонаселените области, за предпочитане в планински райони, тъй като планините оказват пряко въздействие върху ученика, като го зареждат със сила и издръжливост – т. е. със своите доминиращи качества, които трябва да станат присъщи и за окултиста. Морето или езерото в близост до подготвителната школа постоянно ще напомня на окултиста [314] за пречистването, което е неговата най-главна задача, докато планината ще насища напредналия ученик с космична сила и непрекъснато ще му навява мисълта за *Планината на посвещението*, която той се стреми да покори.

Утре ще дадем важна информация за състава и факултетите на школите и за типовете учебни постройки.

7 октомври 1920 г.

Преди да пристъпим към разглеждането на третата подточка, посветена на **състава (персонала) на школите**, трябва да уточним, че това понятие включва както преподавателите, така и обучаващите се, което прави темата прекалено широка. Както изяснихме, школите са два вида:

а) Подготвителни школи за началните степени на окултно обучение, разположени за предпочитане до голям водоем и централен град;

б) Напреднали школи за следващите степени, които ще подготвят учениците за посвещение и ще им преподават окултната наука.

Затова, предвид специфичните си цели, тези школи ще имат различен състав и различна учебна програма, които ние ще разгледаме поотделно, като открием характерните особености на преподавателите и на обучаващите се в двата типа школи.

Подготвителна окултна школа. На външен вид тя може да не изглежда много по-различна от обикновен колеж. Различията между тях ще бъдат по принцип недоловими за светския човек, но ще са съвсем осезателни за учениците както в рамките на учебната

работа, така и във вътрешните планове. Главните характеристики на преподавателите ще са следните: [315]

Глава на школата ще бъде **приет ученик**; важно е Учителят, стоящ зад дейността на съответната школа, да може във всеки момент да се включи в съзнанието на школата, фокусирано в този **ученик**. Главата на школата ще служи като средство за връзка между обучаващите се и Учителя и като фокус на Неговата сила, протичаща към тях. Той трябва да умее съзнателно да функционира нощно време на астралния план и да довежда полученото там знание до физическия мозък, тъй като част от неговите задължения е да работи заедно с учениците в астралния план и през определени интервали от време да ги въвежда в Ашрама на Учителя за специална работа. Така той постепенно предава и на тях своите умения за съзнателно астрално функциониране.

Под негово ръководство ще работят шест преподаватели, поне един от които трябва да е съзнателен ясновидец, способен да дава на Главата информация за аурите на учениците; той трябва да умее да оценява цветовете и разширението на техните проводници и да помага на Главата за тяхното усъвършенстване и изтъняване. Преподавателите трябва да стоят на Пътя на Изпитанията, да бъдат верни на делото на еволюцията и предано да служат на някой от Учителите. Те ще бъдат внимателно подбирани, така че взаимно да се допълват; в школата те ще представляват Йерархията в миниатюра, като умален отблясък във физически план на окултния прототип. Доколкото съдействат главно за развитието на нисшия ум на ученика, за свързването му с висшето съзнание и за ускорено построяване на причинното тяло, те ще притежават ерудиция и знания, усвоени в Двореца на Учението, и ще могат да преподават не по-зле от опитните преподаватели в светските университети. [316]

Във всички колежи работата на тези седем опитни мъже ще бъде подпомагана от три жени, избирани според тяхното преподавателско майсторство, интуитивните им дарби и онези духовни нагласи и готовност за себеотдаване, които те ще трябва да възпитават у учениците. На тези десет учители ще бъде доверено да запознават обучаващите се с принципните основи, да следят как те усвояват началните знания от окултната наука и как протича висшето им психично развитие. Те трябва да бъдат дълбоки познавачи на медитацията, способни да насочват учениците и да им преподават основите на окултната медитация чрез изложеното, например, в тази книга. Те ще съобщават на учениците окултните факти и базовите закони, които впоследствие (в напредналата школа) ще бъдат конкретно практикувани от потенциалните посветени. Упражненията по телепатия, свързването с причинното равнище, стимулирането на спомените за работата, извършена в часовете на сън, както и възстановяването на паметта за предишните животи чрез специфични ментални процеси – ето за какво ще отговарят те, сами бидейки умели в тези изкуства.

Както виждате, всички тези учители ще се занимават с конкретното обучение и вътрешното развитие на троичния човек.

Под тяхно ръководство ще работят и други наставници, отговарящи за останалите сфери от живота на ученика. Екзотеричните науки ще бъдат преподавани от опитни учители; нисшият ум максимално ще се развива и при необходимост ще се контролира от десетте

преподаватели, чиято задача ще бъде да осигурят пропорционалното и балансирано развитие на стремящите се и да ги научат на правилна медитация.

Освен това, всеки ученик ще живее живот на служене, който внимателно ще бъде наблюдаван и анализиран. В това отношение обаче няма да се допуска никаква принуда. Ученикът добре знае какво се очаква от него и какво [317] трябва да прави, ако иска да премине към по-напредналите школи; всички учебни записи (отбелязващи състоянието на неговите проводници, на прогреса му и на способността му да служи) ще бъдат достъпни само за него и за никой друг. Той с точност ще знае къде точно се намира, какво трябва да изпълни и какво предстои да бъде направено, и от него единствен ще зависи дали ще вземе енергично участие в тази работа. Ще е необходима и определена предпазливост при приемането на ученици в школата, за да се избегне тяхното последващо изключване в случай, че се окажат неспособни или при липса от тяхна страна на необходимия интерес; ще обсъдим това по-късно в раздела за степените и предметите.

И така, ще има десет водещи преподаватели – седем мъже и три жени, в това число и Главата на школата, който трябва да е приет ученик. Под тяхно ръководство ще работят и други учители, които ще развиват нисшия ум и физическата, емоционалната и менталната подготвеност на учениците и ще осигуряват тяхното преминаване в напредналите школи, ако те се окажат достойни да се учат там. Подчертавам, че тук обрисовах идеалния вариант и показах школата такава, каквато тя се очаква да стане в крайна сметка. Все пак, както и при всеки друг окултен замисъл, началото ще бъде скромно и привидно незначително. Утре ще обсъдим правилата за приемането на учениците и състава на по-напредналата школа.

16 октомври 1920 г.

[...] Днешната ни тема има предимно технически характер и разглежда състава на напредналата школа и правилата за прием в двата типа школи.

Първото, което искам да подчертая е, че напредналите школи дълго време ще бъдат малко на брой и съответно с [318] малоброен състав... Начело на школата винаги ще стои Посветен от първа или втора степен, доколкото нейна цел ще бъде подготовката на ученици за първо посвещение, а това по необходимост изисква Посветен Глава. Той ще се посочва от отговарящия за школата Учител и ще бъде в нейните рамки единствен съдник и решаващ фактор. Твърде големи са опасностите, свързани с окултното обучение, за да се допусне лекомислено отношение към него, затова всички решения на Главата трябва стриктно да се изпълняват. Послушанието **обаче** ще бъде не принудително, а доброволно, доколкото всеки ученик ще разбира неговата необходимост и ще го практикува по силата на своето духовно разпознаване. Както вече казахме, тези окултни школи по същество ще бъдат **лъчеви** и следователно техният преподавателски

и ученически състав ще се намира на еднакъв лъч, или поне на допълнителен към него лъч. Ако школата например е на втори лъч (както се предполага да бъде тази в Ирландия), нейните преподаватели и ученици ще бъдат от втори, четвърти и шести лъч. Във всяка школа по окултизъм ще има поне един преподавател, принадлежащ към пети лъч. И съответно, ако школата е по първи лъч, нейните преподаватели и ученици ще бъдат на първи, трети и седми лъч, като един от наставниците отново ще бъде от пети лъч.

Под ръководството на посветения Глава ще работят още двама учители, които ще са приети ученици, като всеки обучаван от тях ще трябва да е преминал през подготвителна школа и успешно да е завършил всичките ѝ нисши курсове. Тези трима наставници могат да изчерпват целия щат от преподаватели, защото техните ученици ще бъдат сравнително малко, а работата на учителите ще носи по-скоро наблюдателен, отколкото наставнически характер, тъй като окултистът винаги *езотерично сам се обучава*.

По-голямата част от работата на тези трима учители ще протича на вътрешните планове и те повече ще работят в уединението на собствената си обител, отколкото в класната стая с учениците си. [319] Ще бъде признато, че учениците са способни да работят самостоятелно и да намират пътя към Портала на Посвещението. Те ще се обръщат към учителите единствено за съвет или с конкретен въпрос, така че наставниците само ще насочват работата, *инициирана* от самия ученик, а не възложена от учителя. Стимулирането на вибрациите, изравняването на телата, проследяването на извършваната върху вътрешните планове работа, вливането на сили и осигуряването на окултна защита от опасностите – такава ще бъде част от работата на учителите, заедно с наблюдението им върху конкретната целенасочена медитация. Те периодично ще представят учениците си на Учителя и ще дават оценка кои от тях са готови да преминат към следваща степен на ученичество, ще докладват за качеството на тяхното жизнено служене и ще им помагат в построяването на будхичния проводник, който към момента на първото посвещение вече трябва да съществува в зачатъчно състояние. Наставниците ще следят и за практическото осъществяване на преподадените в подготвителните школи теории за другата – дева-еволюцията. Те трябва да наблюдават как ученикът управлява материята и работи със законите на съзиданието, да го пазят при контакта с дочовешките и свръхчовешките еволюции и да му помагат в овладяването на закона и преодоляването на кармата. Техните напътствия ще помагат на ученика да си върне знанието за миналите животи и да чете акашовите записи, но единствено самият ученик ще инициира и изпълнява своята работа под наблюдението и защитата на учителите, а неговият прогрес и продължителността на престоя му в школата ще се определят от собствените му усилия и от способността му да проявява инициатива. [320]

Правилата за прием в подготвителната школа ще бъдат приблизително следните, доколкото ще дам само вероятните, а не точните изисквания:

1. Ученикът трябва да е свободен от задължаваща карма и да може да се учи, без да е принуден да пренебрегва другите си задължения и семейните си връзки.

2. Няма да съществува никакво заплащане за обучението или други парични преводи. Ученикът трябва сам да се осигурява и да си набавя средства за живот по време на престоя си в школата. Функционирането на двата вида школи ще се поддържа чрез доброволните пожертвования на хората, запознати със закона на търсенето и предлагането, разбираан в неговия окултен смисъл.

3. Ученикът трябва да отговаря поне на средното образователно равнище на своето време и да показва активен интерес в някаква сфера на мисълта.

4. Ясновиждащият поглед върху ученика ще покаже дали той притежава необходимата координация и изравняване, тъй като неговото причинно тяло трябва да е постигнало определено качество, преди той да може да бъде приет. Учителите по окултизъм не си губят времето с онези, които не са готови. Само при условие, че се вижда сиянието на вътрешната светлина и причинно тяло е достигнало необходимия обем, ученикът ще е готов за усвояване на учебния курс. Затова решението за приемане (или не) на ученика ще се взема от Главата на школата. Неговата дума ще бъде окончателна и ще се произнася едва след оглед на ученика с помощта на ясновидско причинно зрение и след консултация с личния Учител на кандидата. [321]

5. Ученикът трябва да е показал през предходния период на служене способност да работи в групова формация и да мисли с езика на другите.

6. Неговите минали въплъщения трябва да бъдат до известна степен анализирани и именно върху резултатите от този анализ ще се опира Главата, когато взема окончателното си решение.

7. Ученикът трябва да бъде на възраст между 21 и 42 години.

8. Неговото етерно тяло трябва да е в добро състояние и да представлява добър проводник на прана; не се допуска наличието на сериозни физически заболявания или пречеца физическа уродливост.

Такива са фундаменталните правила и изисквания, които сега могат да бъдат съобщени. Впоследствие ще се появят и други и приемната процедура вероятно ще претърпи някои изменения.

Правилата за приемане в напредналите школи са много по-езотерични, но и много по-малко на брой. Учениците ще бъдат избирани измежду завършилите подготвителните школи и успешно преминалите съответните степени на обучение. Изборът обаче ще се определя не от менталното развитие и от обема на конкретното знание, а от вътрешното усвояване и окултно разбиране на ученика, от качеството на **тона** на неговия живот, звучащ във вътрешния свят, от яркостта на вътрешната му светлина и от способността му да служи.

Това засега е достатъчно; утре ще разгледаме последния раздел от нашата трета точка, посветен на зданията на школите.

17 октомври 1920 г.

За зданията на двата вида окултни школи могат да се кажат малко неща, затова ще се ограничим само с това да дадем най-обща представа за тях. Климатичните условия и целесъобразните размери на школите значително ще варират...

Зданията на подготвителната школа няма да се различават съществено от тези на обикновения колеж, [322] познат в екзотеричния свят. Ще съществува само едно твърдо условие – всеки ученик да разполага с отделна стая. Типът на зданието няма значение, стига да отговаря на посочените изисквания. Всяка стая трябва да бъде изолирана, като остава свързана само с централния коридор, и да се състои от три неголеми, но добре разграничени части. В едната ученикът ще живее и ще се учи, в другата ще има санитарен възел и баня, а третата ще е място за медитация, където ще бъдат поставени изображенията на Великите. Тази трета част ще е предназначена изключително за медитация и в нея няма да има нищо друго, освен килимче за седене, кушетка, на която ще си отпочива физическият проводник на обучавания по време на някои упражнения, малка масичка с тамян и вазичка с цветя пред изображенията на Учителите.

Преподавателите ще живеят заедно с учащите се, като жените ще отговарят за ученичките, а мъжете – за учениците. Главата на школата ще живее в отделен дом, където (освен жилищни стаи) ще има малка приемна за работа с отделни индивиди, по-просторно помещение за събрания и стая за обща молитва на целия личен състав.

Макар все още да не ни интересува пряко, формата на зданието на напредналата школа може да е много показателна за разсъдливия читател. Главната особеност на напредналата окултна школа ще бъде централният храм с кръгла форма, в който всеки ученик (а те ще бъдат малко на брой) ще има малък отделен “параклис”, в който ще се влиза от задната страна през врата, а от лицевата ще бъде отделен със завеса от големия централен храм, в който ще се провеждат груповите мероприятия. [323]

Върху пода на големия централен храм ще бъде изрисуван триъгълник; в рамките на който ще сядат групата, а на трите площадки около него ще има маси с различни символи, фундаментални книги за символите и големи парчета пергамент с изображение на космичните символи.

Цветът на храма ще се определя от представявания от него лъч. Разделителните завеси също ще са оцветени в съответния лъчев цвят, а върху завеските на индивидуалните параклиси ще бъдат начертани знаците на раждането на учениците – техните лични знаци, възходящите знаци и контролиращите планети. Тези завески ще бъдат [324] собственост на ученика, както и килимчето за медитация, върху което ще бъде изобразен символът на неговия лъч – егоичен и личностен.

Върху стената на голямото кръгло здание ще бъдат изрисувани знаците на зодиака, като четирите входа ще символизируют четиримата Махараджи.

Квадратна стена ще обгръща целия ансамбъл, вкл. и градината, която ще бъде поддържана от самите ученици. В стената ще има само един вход откъм северната страна. Наблизо ще са разположени малки постройки за не повече от трима ученици и дом, в който ще живеят трима преподаватели. Посветеният Глава ще има собствена обител с куполовидна кула от едната страна, която ще бъде използвана за две цели – като място за астрономично и астрологично обучение, снабдено с най-нови научни прибори за изучаване на планетите и на микрокосмичния живот, и като безопасно убежище за учениците, способни съзнателно да оставят своето физическо тяло и да функционират на друго място във физическия план.

Това е всичко, което засега мога да ви съобщя. Запомняйте, наблюдавайте и очаквайте времето, когато идеалът ще се осъществи.

29 октомври 1920 г.

Днес стигаме до нашата четвърта точка, в която ще дам някои сведения за обучението (степените и изучаваните предмети) в подготвителната окултна школа, без да споменавам почти нищо за напредналата школа.

4. Степени и учебни програми.

В предишното писмо обсъдихме учебната програма на подготвителните школи, включваща развитие на нисшия ум, [325] излагане на основните принципи за провеждане на бъдещата работа, както и формулиране, изучаване и усвояване на теорията и окултните закони, върху които истинският окултист по-късно ще базира своята практическа работа. Убедихме се, също така, че учебният материал като цяло съвпада с екзотеричните учения на света, поради което школата трябва да бъде в тесен контакт с центровете на съвременното научно мислене. Днес ще посоча някои определящи фактори за работата на ученика и ще покажа метода, от който той последователно ще се ръководи в хода на своята подготовка за по-напреднал колеж. Както обикновено, ще разделим темата на три части:

а/ Срокове на обучение.

б/ Типове работа.

в/ Трансформиране на потенциалните способности в активни сили чрез практическа работа.

А/ Срокове на обучение.

Цялата работа в школата ще се базира на окултното познаване на сроковете, при което най-внимателно ще се спазват две условия:

1. Учебната година се дели на две полугодия, в първото от които ученикът получава концентрирано знание – това е периодът на движението на Слънцето към Север, или първата половина на годината. През втория период, отделен от първия с интервал от 6 седмици, ученикът усвоява и въплъщава на практика получената информация. Първите месеци от годината са време на напрегната работа, учене, запознаване с нови сведения, задълбочени изследвания, натрупване на факти и конкретно знание. Ученикът ходи на лекции, чете много книги, занимава се с лабораторни изследвания, разширява чрез микроскопа и [326] телескопа своето зрение и обогатява менталното си тяло с огромно количество научни данни.

По време на шестседмичната ваканция той трябва да се изключи от всяко ментално усилие, освен от онова, което е свързано с практиката по окултната медитация. Като следва менталния цикъл, той за известно време се оттегля в пралайя. След изтичане на шестте седмици ученикът се връща към работа – сега неговата задача е да систематизира огромния обем получена информация, да вникне по-дълбоко в натрупаните факти, практически да прилага (доколкото това е разрешено) окултното учение с цел да натрупа опит и да открие слабите си места. През “тъмния период” на годината той пише статии, анализи, брошури и книги, в които обобщава усвоената информация. Най-добрите трудове всяка година се публикуват от колежа за всеобщо разпространение. Така той служи на своето време и поколение, като предава на расата висшето знание.

2. Месечната учебна дейност е организирана по аналогичен начин, така че онова, което изисква по-усилен труд (т. е. привличане на висшия ум), се извършва в т. нар. светла половина на месеца, докато тъмната му половина се посвещава предимно на действия, свързани с нисшия ум и със старанието по-добре да се усвои наученото през първите две седмици.

3. Учебният ден също се разделя на два ясно обособени периода, като ранните часове се посвещават на възприемането на по-абстрактни и окултни сведения, докато втората половина на деня се отдава на по-практическа работа.

Основа за всеки окултен ръст е медитацията, или периодите на безмълвно съзряване, когато душата мълчаливо набира сила. Затова в рамките на деня всеки ученик разполага с три интервала за медитация – на разсъмване, по пладне и при залез. В началото на обучението всеки от тези интервали [327] продължава по 30 минути. По-късно ученикът ще отделя за окултна медитация по един час три пъти на ден, а през последната година от него се очаква петчасово всекидневно пребиваване в медитация. Ако умее да медитира в такъв режим, той е готов да премине в напредналата школа. Това е неговата голяма проверка и показател за прогрес и зрялост.

Учебните занимания започват на разсъмване и завършват при залез слънце. По един час след всеки от трите медитативни интервала на ученика се позволява да се отпусне, да приеме храна и да възстанови силите си. Всички ученици трябва да се оттеглят за

сън в 22.00 часа, след 30-минутен внимателен преглед на извършената през деня работа и попълване на своеобразен отчет.

Продължителността на обучението изцяло зависи от прогреса на ученика, от способността му да усвоява знанията и от външния му живот на служене. Следователно, тя се определя от неговата еволюционна точка към момента на постъпването му в школата. Тръгващите по Пътя на Изпитанията се учат в школата от пет до седем години, а при необходимост и по-дълго. Старите ученици и приелите посвещение в предишни животи остават в нея доста по-кратко, като бързо усвояват програмата и се учат практически да прилагат усвоеното по-рано знание. Периодът на тяхната учебна дейност продължава от една до пет години – най-често около три. На тях често се възлага да водят обучението на младшите си събратя, в хода на което се разкрива тяхното вродено знание. Решението за завършване на школата се взима не чрез полагане на екзотеричен изпит, а само въз основа на заключението на Главата на школата, който отбелязва езотеричните изменения в телата на ученика, чистотата на ауричните му цветове, тона на неговия живот и ключовата му вибрация. [328]

Б/ Типове работа.

Първи и най-важен елемент от обучението е медитационната практика, принципно описана в тези наши писма и конкретно препоръчвана от Главата на школата. Един или два пъти в годината посветеният Глава на напредналата школа прави оглед на учениците и заедно с Главата на съответната подготвителна школа препоръчва на всеки специфична медитация в зависимост от конкретните му потребности. Веднъж в годината Учителят, отговорен за двете школи, също оглежда учениците и съобщава на техните Глави какво остава да бъде направено. (Напомням, че връзката на Учителя с ученика носи личен характер и макар че Той може да е в постоянен **личен контакт** със своя ученик, това няма отношение към Неговия официален оглед върху обединената аура на обучаваната група).

На второ място в учебната програма идва последователното научно изследване на микрокосмоса, включващо изучаване на следните предмети с използване (при необходимост) на научна апаратура:

Микрокосмос, с изучаване на:

- а) Елементарна анатомия, физиология и биология.
- б) Етнология.
- в) Етерно тяло и свързаните с него жизненост и магнетизъм.

- г) Геология, растително царство (ботаника) и животинско царство.
- д) Историята на човека и развитието на науката.
- е) Законите на микрокосмичното тяло.

Макрокосмос, с изучаване на:

- а) Законите на електричеството, фохата, праната и астралната светлина.
- б) Астрономия и астрология. [329]
- в) Окултна космогония.
- г) Човешката йерархия.
- д) Дева-еволюцията.
- е) Законите на слънчевата система.
- ж) Телепатия, ментален творчески процес и психометрия.

Ум, с изучаване на:

- а) Менталния план.
- б) Законите на огъня.
- в) Причинното тяло.
- г) Петия принцип.
- д) Цветовете и музиката.

Синтез, с изучаване на:

- а) Триединството *дух-материя-ум*.
- б) Числата и символогията.
- в) Висша математика.
- г) Законите на единството.
- д) Законите на пола.

Психично развитие, с изучаване на:

- а) Практически окултизъм.
- б) Психизъм.
- в) Астралната светлина и акашовите записи.
- г) Медиумизма и вдъхновението.
- д) Миналите животи.
- е) Макрокосмичните и микрокосмичните центрове.

Практическа работа:

- а) Служене на расата.
- б) Изучаване на *груповата работа*.
- в) Публикации. [330]
- г) Работа над фините тела с цел да се постигне непрекъснатост на съзнанието.
- д) Изучаване на магията.
- е) Изучаване на седмия лъч.

Така, след завършване на цялостния курс, ученикът става потенциален магьосник и в зачатък – член на Братството на Светлината. Той е готов да премине в по-напредналата школа, където ще се учи да използва вече придобитото знание, ще разбужда центровете си научно (за да стане съзнателен психик от ментален тип), ще свиква да влиза в контакт и да контролира по-малките еволюции, ще се обучава да си сътрудничи с другите еволюции (например с дева-еволюцията) и така ще изравни и балансира своите тела, че ще е готов в края на този учебен етап, заемащ средно от две до три години, да се изправи пред Посветителя.

В/ Превръщане на потенциалните възможности в реална мощ.

Третият тип работа се опира върху описаната учебна програма, но цели прякото индивидуално развитие и включва следните задачи:

- а)** Изравняване на телата с цел постигане на егоичен контакт.
- б)** Построяване на антакарана и развитие на висшия ум.
- в)** Развитие на интуицията и духовно пробуждане на ученика.
- г)** Изучаване на неговите вибрации, лъчи, цветове и тонове. [331]
- д)** Съзнателно пречистване на всички тела, започвайки с физическото.

Ако изброените учебни предмети бъдат добре усвоени и натрупаното знание получи практическа реализация, вродените сили на душата ще се превърнат в съзнателно управлявана мощ. Тук е особено важно да се разбере, че бял магьосник е онзи, който използва цялото си знание и могъщество в служене на расата. Неговото вътрешно развитие трябва безусловно да се изразява в термините на служенето, преди да му бъде позволено да премине в напредналата школа.

Струва ми се дадох достатъчно информация, откриваща пред читателя широко поле за размисъл.

ПИСМО Х

ПРЕЧИСТВАНЕ НА ПРОВОДНИЦИТЕ

1. На физическото и етерното тяло.

2. На емоционалното тяло.

3. На менталното тяло.

7 ноември 1920 г.

В наши дни се чувства остра необходимост от проверени инструменти. Оглеждайки расата в търсенето на такива, Ръководителите на човешката еволюция откриват малцина, готови за желаното служене; все пак могат да се намерят индивиди, които с помощта на определени напътствия биха могли достойно да удовлетворят тази потребност.

Поляризацията на расата се променя в хода на еволюцията. Сега повечето хора са поляризирани в своите емоционални тела, т. е. в проводниците на чувствата и желанията, и се мотивират единствено от личностните си грижи. Емоционалното тяло е фокус на личността, който служи като разпределителен пункт за всичко, свързано с личността, и същевременно е обединяващо звено между нисшето и висшето. То прилича на железопътен възел, в който отвсякъде се стичат стоки, за да бъдат разпределени по адресите в големия град на личностния живот на физически план. Постепенно, в зависимост от отбелязвания прогрес, сцената на главното действие се премества по-нагоре и фокус става менталното тяло. По-късно причинното тяло става най-важната единица, а накрая дори и то се принася в жертва и човек се лишава от всичко онова, което вибрира в трите свята – остава само животът на Духа, който доброволно се посвещава в помощ на световното дело.

При сегашното ускорение на еволюцията, човек трябва да постигне определени неща, преди да може да действа като надежден инструмент, здрав като закалена стомана, в служба на расата. Не забравяйте, че по принцип провереният и изпитан човек е най-добрият

инструмент и служител, тъй като [334] съвършено познава расовото съзнание и по-дълбоко вниква в текущите проблеми в сравнение с някое Его от предишния период. Затова Учителите се надяват да привлекат именно вас – съвременните хора, за излекуване на раните на сегашното страдащо поколение. И така, какво трябва да се направи? Онова, което ще изброя, не съдържа почти нищо необичайно, но то трябва добре да се усвои от всеки, който желае да помогне... При подготовката на душата за служене, Ръководителите на расата трябва да работят с всяко от телата, а именно:

1/ а. Пречистването на физическото тяло изисква вграждане в него на материя от висшите подпланове и отстраняване на нисшата и груба материя, защото хората с груби тела трудно могат да постигнат контакт с висшата вибрация. Егото не може да предава висшето знание и ръководство чрез грубото физическо тяло. Висшите мисловни потоци не могат да въздействат върху слабо развития физически мозък. Затова пречистването на физическото тяло е съществен фактор. То се постига чрез различни методи, всеки от които може да е разумен и практичен, а именно:

– **Чрез чиста храна.** Под това се разбира разумно подбрана вегетарианска диета, която включва само такива плодове и зеленчуци, които дават живителна сила. Внимателният избор на продуктите, мъдрото въздържане от прекалено хранене, употребата на малко по количество чисти и лесноусвоими хранителни продукти – това е необходимо на ученика. Ще попитате каква именно храна? Мляко, мед, пшеничен хляб, всички растящи на слънце зеленчуци, портокали (за предпочитане), банани, стафида, орехи, лешници, фъстъци, картофи, небелен ориз и т. н., като отново повтарям [335] – само в обем, който осигурява индивидуалната активност.

– **Чрез поддържане на чистота.** Задължително се изисква вътрешна и външна употреба на вода в големи количества.

– **Чрез достатъчен сън.** Времето за сън винаги трябва да се подбира в интервала между 22.00 и 05.00 часа, по възможност на свеж въздух.

– **Чрез слънчева светлина.** Желателен е по-дълъг престой на открито и на слънце, защото неговите лъчи носят живителна сила. То убива всички микроби и лекува болестите.

Стриктното съблюдаване на тези четири изисквания в практиката води до конкретен процес на пречистване, като поляризирането на цялото физическо тяло постепенно се измества нагоре и след няколко години се оказва образувано от материята на атомичните подпланове... За целта може да са необходими и няколко прераждания, но трябва да се знае, че при всяко ново въплъщение човек придобива тяло с абсолютно същото качество (така да се каже) като онова, което е оставил в момента на последната си физическа смърт. Затова времето, отделено за правилно строителство, никога не е изгубено. В бъдеще ще бъдат прилагани още два метода за ускоряване на този процес, а именно:

– **Използване на светлинни потоци с различен цвят.** Тяхното въздействие ще води до изхвърляне на нежеланата материя от

тялото на ученика, като същевременно ще стимулира неговите атоми. С практическото осъществяване на този метод ще трябва да се почака, докато бъде получена следващата информация за Лъчите. Ако лъчът на човека е известен, стимулацията ще се извършва чрез прилагане на собствения му цвят, като строителството се улеснява чрез привличане на допълнителния цвят, а разпадът на нежелателната материя ще се постига под въздействието на неговия антагонистичен цвят. Допълнителни знания по този въпрос ще бъдат дадени по-късно на големите институции, пазители [336] на мистериите – Църквата и Масонството. Засега може само да се чака, тъй като времето за това още не е дошло. Определена информация ще бъде предоставена на двете споменати институции едва след възстановяването на Мистериите.

– **Стимулация чрез музика.** Едни звуци разрушават и унищожават, докато други стимулират и привличат. Ако се познава жизненият ключ на човека, ако е известен звукът, на който той откликва, съществува възможност този звук да бъде използван за пречистване. Всичко, което засега могат да направят онези от вас, които се стремят към служене, е внимателно да вникват в същността на излаганите тук принципни положения и да се стремят към контакт с висшата вибрация.

Трябва да се помни и това, че манипулацията с електричните флуиди значително съдейства за оживотворяване на телата, особено на етерното, както това става сега. Слънцето има подчертано живително въздействие върху етерното тяло. Слънчевата топлина е свързана с онази електрична сила, от която се нуждаят повечето представители на различните царства на природата. В зависимост от прогреса, при индивидуални случаи ще бъде възможно интензифицирането на тази сила. В нея е скрита една от тайните на посвещението. В древните времена Жезълът на Посвещението е действал като проводник на тази сила, насочващ я към центровете на посвещавания; неговата конструкция специално е съответствала на тази цел. Сега, на по-висшата дъга от спиралата, се откликва на същата потребност и цел, макар че методът на приложение по необходимост е различен, поради променената поляризация на расата. В наши дни тя вече не е физическа, а емоционална или ментална. Методът на приложение на Жезъла във всеки от тези три случая е специфичен, затова се държи в тайна. Той крие тайната в себе си. [337]

1/ 6. Пречистването на етерното тяло е сходно с пречистването на физическото тяло. Главно условие в случая е живот на слънчева светлина с предпазване от студ и приемане на определени витамини, които след време ще бъдат дадени на расата и ще представляват комбинации във вид на таблетки, пряко въздействащи на етерното тяло. Това обаче ще стане едва когато етерният проводник бъде признат за научен факт и влезе в учебния курс по медицина. Изучаването на етерните заболявания (запушванията и атрофиите) ще стане обичайно явление и ще доведе до разработване на конкретни методи за лечение и лекарствени комбинации. Повтарям, че всичко, което сега можете да направите, за да повишите чувствителността на своето двuasпектно физическо тяло, е да следвате дадените правила и да чакате, докато времето извърши своята работа.

3. При пречистването на емоционалното тяло процедурата е различна. Емоционалното тяло е просто голям отражател, който

променя цвета и посоката си на движение в зависимост от околната среда. То улавя импулса на всяко мимолетно желание, откликва на всеки каприз и прищявка, свързани с обкръжението; всеки ток го привежда в движение, и най-слабият звук го принуждава да вибрира, докато обучаващият се не въстане срещу това положение и не приучи емоционалния си проводник да възприема и регистрира само онези впечатления, които постъпват от интуитивното равнище чрез Висшия “АЗ”, и следователно чрез атомичния подплан. Стремещият се трябва така да тренира емоционалното си тяло, че то да стане спокойно и ясно като огледало и да придобие съвършена отражателна способност. Той трябва да го застави да отразява единствено причинното тяло, да се оцветява само в тона, който съответства на Великия Закон, и да се движи в определена посока, а не да се носи накъдето духа вятърът [338] на мисълта или накъдето го влече приливът на желанието. С какви думи може да се характеризира това желано емоционално тяло? То е: спокойно, безметежно, невъзмутимо, ясно, неподвижно, чисто и блестящо като гладко огледало, със спокойна повърхност, прозрачен отражател, точен проводник на желанията, мечтите и стремежите на Егото, а не на личността. Как може да се постигне това? По няколко начина, едни от които се осъществяват от самия стремещия се, а други под ръководството на Учителя:

- Чрез непрекъснато проследяване на всички желания, мотиви и импулси, проявяващи се в делничния живот, с последващо акцентирание върху онези от тях, които са от висш порядък, и при същевременно потискане на нисшите.

- Чрез всекидневно възобновявани опити за контакт с Висшия “АЗ” и за осъществяване на неговите желания в живота. В началото ще има грешки, но постепенно процесът на изграждане ще се ускорява и поляризацията на емоционалното тяло постепенно ще се премества все по-нагоре, докато не достигне атомичния подплан.

- Чрез редовни сеанси за успокояване на емоционалното тяло. Твърде голям акцент се поставя на върху ролята на медитацията за успокояването на ума, но трябва да се помни, че омиротворяването на емоционалната природа е предварително условие за успокоението на менталната; едната следва другата и е най-добре да се започне от най-ниското стъпало на стълбичката. Всеки стремещ се трябва да изясни пред себе си на коя от силните вибрации (такива като страх, тревога, разнообразните лични желания, личностна любов към нещо или някого, разочарование, прекалена чувствителност към общественото мнение и т. н.) откликва най-бързо, след което той трябва да преодолее тази вибрация, като ѝ наложи нов ритъм, едновременно разрушаващ и градивен. [339]

- Чрез нощната работа върху емоционалното тяло под ръководството на по-напреднали Егото, действащи по указание на Учителите. Стимулирането или изкореняването на дадена вибрация става чрез прилагане на определени цветове и звуци. В наши дни върху много хора се въздейства главно с два цвята – виолетовия и златистия, със специфичната цел за настройване на гърления център и преди всичко на този в главата.

Помнете, че еволюционните процеси са постепенни и че при издигането на поляризацията моментът на прехода от един подплан

към друг се отбелязва с определени въздействия през нощта, които могат да бъдат наречени малки посвещения и чиито венец е второто голямо посвещение, символизиращо постигането на абсолютен контрол върху емоционалното тяло.

Четири малки посвещения намират своята кулминация в особено посвещение. Тези посвещения на емоционалния план, наречени съответно посвещения на земята, огъня, водата и въздуха, кулминират във второто посвещение. Първото посвещение се характеризира със същата точка на достижение, но на физически план. Всяко посвещение отбелязва постигането на определена пропорция на атомичната материя в телата. Първите четири посвещения (преди това на Адепта) олицетворяват следните пропорции: при първото посвещение например е вградена $1/4$ от атомичната материя, при второто – $1/2$ и така нататък до окончателното завършване на процеса. Доколкото интуицията (или будхи) е обединяващият и спойващ принцип, след четвъртото посвещение нисшите проводници се отхвърлят и Адептът остава в своето интуитивно тяло, чрез което по свое желание си създава тяло на проявление. [340]

4. Пречистването на менталното тяло се постига в резултат на упорит труд и фино различаване. Преди да бъде достигнат планът на менталната единица и да бъде усвоено причинното съзнание (пълното съзнание на висшия "А3"), се изисква наличието на три неща, а именно:

- **Ясно мислене**, но не само свързано с личния интерес, а за всичко, което засяга расата. Под това се разбира формиране и манипулиране на мисловната енергия и умение да се дават определения. Има се предвид способността за формиране на мисъл-форми от мисловна материя и за тяхното привличане в помощ на хората. Този, който не умее да мисли ясно и чието ментално тяло е в зачатък, живее като в мъгла и фактически е сънлив водач на слепи.

- **Способност за успокояване на менталното тяло**, така че мислите от абстрактните равнища и от интуитивните планове да могат да намерят възприемчив материал, върху който да се възпроизведат. Тази идея се разяснява в много книги, посветени на концентрацията и медитацията, и допълнителни коментари тук са излишни. Въпросната способност се формира чрез упорит многогодишен труд.

- **Специфичен процес**, осъществяван от Учителя със съгласието на ученика, който прави устойчиви и необратими резултатите, достигнати в резултат на многогодишните усилия. Прилагането на електрична или магнетична сила при всяко посвещение оказва стабилизиращо въздействие и затвърждава постигнатите от ученика резултати. Както грънчарят първо моделира и оформя глината, а после я пече в огъня, за да я втвърди, така и стремящият се моделира, формира, строи себе си и се готви за изпитанието с огън. Посвещението отбелязва необратимостта на постигнатото и началото на нов цикъл на устрем.

Над всичко трябва да се поставят следните две качества:

1. **Неизменна и непоколебима упоритост**, за която [341] нито времето, нито препятствията имат значение. Именно с наличието на

последователност и упорство се обяснява фактът, че незабележимият човек често достига посвещение по-рано от гения или от онзи, който привлича много повече внимание. Способността за упорит труд е изключително ценно качество.

2. Движение напред, без излишен самоанализ. Не изваждайте постоянно корените си, за да видите дали са пораснали. Това отнема ценно време. Забравете за собствения си прогрес, като изпълнявате правилата и помагате на другите. Тогава просветлението може внезапно да се появи и да ви осени разбирането, че е дошъл моментът, в който Йерофантът може да поиска вашето присъствие и да ви възнагради с посвещение. Като изпълнявате тежката си работа, неотклонно съблюдавате Закона и обичате ближните, вие ще вградите в своите тела материала, който ще ви позволи да застанете пред Йерофанта. Великият Закон на Привличането ви издига към Него и нищо не ще може да се противопостави на този Закон.

ПИСМО XI

ПОСЛЕДОВАТЕЛЕН ЖИВОТ НА СЛУЖЕНЕ

- 1. Мотиви за служене.**
- 2. Методи на служене.**
- 3. Отношение към извършената работа.**

16 септември 1920 г.

В края на тази поредица писма искам да разгледам някои по-общи въпроси и да се спра на темата за служенето и неговото правилно изпълнение. Някои препоръки в тази област могат да бъдат особено полезни за вас. Винаги помнете, че трупането на знание единствено за лично ползване води до застой, задръстване (запек), лошо храносмилане и болка, ако не се предава с мъдро различаване на ближните. Ако поеманата в човешкото тяло храна не се усвоява и не преминава през храносмилателната система, тя предизвиква същите усложнения. Аналогията е пълна. В наши дни много напътствия стигат до отделни индивиди, но те са предназначени за нуждаещия се свят, а не за тяхно лично ползване.

Главно значение за служенето имат следните три фактора:

- 1. Мотивът.**
- 2. Методът.**
- 3. Отношението към извършената работа.**

Едва ли е необходимо да говоря за неправилните мотиви и методи – те са ви известни. Ще посоча правилните и ако животът на

служене се коригира в съответствие с моите препоръки, нещата ще се подобрят и ще се появи вдъхновението. В наши дни пред мнозина се открива перспектива за живот на голямо служене – нека правилно положим неговото начало, което ще предопределя по-нататъшния успех и ще дава тласък на цялото начинание. В случай на временен неуспех той просто трябва да бъде поправен. Ако обаче неуспехът е причинен от неправилно поставено начало (неизбежен неуспех), тогава ще се наложи да се коригират вътрешните пружини на дейността. [344]

1. Мотиви за служене.

По реда на своята значимост тези мотиви са три:

а) Съзнание за божествения план на еволюцията, отклик спрямо неотложната нужда на света, изясняване на предстоящата точка на световните постижения и отдаване на всички сили за осъществяване на тази цел.

б) Собствена крайна цел за постигане, някой велик идеал (като святостта, например), който изисква висша устременост на душата; съзнание за реалното съществуване на Учителите на Мъдростта и силна вътрешна решимост да обичате, да служите и на всяка цена да се приближите към Тях. Ако притежавате това интелектуално разбиране за божествения план и същевременно силно желаете да служите на Великите, тогава именно активността на физически план ще ви изведе към успеха.

в) Осъзнаване на своите вродени или придобити способности и тяхното приложение в отклик на световната потребност. Служенето е многообразно и онзи, който мъдро изпълнява дълга си, като се старее да открие своята конкретна сфера на дейност и с желание се труди за благо на цялото човечество, може да бъде сигурен в бързия си напредък, независимо че личният му интерес е поставен на втори план.

2. Методи на служене.

Те са много и различни, затова тук ще се ограничи да посоча само най-важните сред тях.

На първо място, както съм казвал и по други поводи, стои способността за **различаване**. Онзи, който лекомислено се захваща с много неща, който не пропуска възможност да се изяви, който смело се хвърля напред, когато мъдрият би се въздържал, който се мисли за компетентен [345] по всички въпроси, който показва усърдие, но не и разсъдливост в решаването проблемите на служенето и така разсейва силата – такъв човек най-често оказва разрушително въздействие спрямо общото дело, защото принуждава онези, които са помъдри и велики, да поправят грешките му, макар и извършени с най-добри подбуди, доколкото той служи не на целта, а само на

собствените си желания. Наградата за проявеното от него добро намерение няма да го отмине, но резултатите от извършените глупости могат в сумарно изражение доста да я надвишат. За разлика от това, служителят, който правилно е избрал своята собствена (голяма или малка) ниша в общата схема, служи с различаване, трезво преценява своите ментални и интелектуални възможности, емоционалната нагласа и физическите си данни, и ги прилага оптимално в избраната общополезна дейност.

С различаване служи онзи, който оценява същността и обхвата на съществуващите проблеми с помощта на своя Висш "АЗ" и на Учителя, а не се ръководи от добре звучащи клишета, неразумни предложения, молби или настоявания от страна на събратята си служители.

С различаване служи онзи, който се съобразява с **фактора време** и знае, че денят има само 24 часа и че доброто служене на делото изисква разумно разпределяне на силите.

На второ място идва необходимостта от **мъдър контрол над физическия проводник**. Добрият служител не тревожи Учителя с допускането на физически неразположения като пести и разумно разпределя физическите си сили, така че винаги е готов да изпълни молбата на Учителя, без да изпада във физическа недееспособност. Той се грижи за нисшия си проводник и редовно му осигурява достатъчен отдых и сън. Става рано и ляга в подходящо време. Отпуска се, когато това е възможно; приема здравословна и подходяща храна и се въздържа от обилно хранене. Малкото, но добре подбрана и внимателно сдъвкана храна е за предпочитане пред многото ястия. Съвременното човечество [346] по принцип яде четири пъти повече, отколкото е необходимо. Човек започва да внимава за правилната почивка, сън и диета, подлага се на сложни медицински процедури и започва да следва всякакви съвети в стремежа си да оздравее едва след като поради нещастен случай или разбуждане на наследствена физическа болест тялото въстане против насилието и започне да изисква незабавно внимание.

На трето място поставяме постоянното **внимание и контрол над емоционалното тяло**. Като е известно, това е най-трудният за управление проводник. Не се препоръчват прекалени емоции, с изключение на силните потоци на любовта към всичко съществуващо. Бидейки закон на системата, любовта е конструктивна и стабилизираща сила, която привежда различните аспекти на личността в съгласие със закона. Никакви страхове, тревоги и грижи не безпокоят емоционалното тяло на онзи, който устремено служи за общото благо. Той възпитава у себе си тихо спокойствие, устойчивост и чувство за сигурност и подвластност единствено на Божествения закон. Обичайно състояние за него е радостното доверие. Той не се поддава на ревност, на мрачна депресия, на алчност или на самосъжаление, защото осъзнава, че всички хора са братя и че всичко съществува за всички, и спокойно следва пътя си.

На четвърто място идва необходимостта от **развитие на менталното тяло**. Като държи под контрол емоционалното си тяло, служителят провежда тактика на отстраняване. Неговата задача е така да настрои емоционалното си тяло, че то да стане безцветно, да

вибрира спокойно и да е чисто и прозрачно като езеро в тих и слънчев летен ден. Настройвайки менталното си тяло за служене, работникът прави точно обратното на отстраняването: той се старае да го зареди с информация, да го обогати със знание и факти и да му осигури интелектуално и научно развитие, така че след време то да послужи като здрава основа за усвояване на божествената мъдрост. Мъдростта измества знанието, но го изисква в качеството му на подготвително стъпало. Трябва да се помни, че преди да влезе в Палата на Мъдростта, служителят преминава през Двореца на Учението. [347] Затова, тренирайки своя ум, той се стреми към систематизирано натрупване на знания, към попълване на възможните липси, към последователно усвояване на вродената ментална способност, придобита в предишните животи, и накрая, към умиротворяване на нисшия ум, така че висшият да може да доминира и творческото умение за мислене да се утвърди в настъпилата тишина. Вселената е родена в Безмълвието на Абсолюта. От тъмнина се е появила светлината и от субективното е сътворено обективното. Негативната тишина на емоционалното тяло го прави възприемчиво към въздействията свише, а позитивната тишина на менталното тяло предизвиква висшето вдъхновение.

На пето място, след като се е научил да контролира и мъдро да използва своята триединна личност, работещият за благото на човечеството се стреми към **съвършенство в действията**. Свободен от химерните мечти за мъченичество или за впечатляващо служене, той се стреми незабавно да приложи всичките си сили за изпълнение на прекия си дълг. Същевременно той добре разбира, че съвършенството във видимия преден план на живота, проявено в дребните неща на външната дейност, води към съвършенство и в невидимия заден план, където се наблюдава необикновено красива картина. Животът върви напред с малки крачки, но всяка навременна стъпка и всеки миг на мъдра работа извеждат много напред и нагоре и със сигурност може да се каже, такъв живот не е изживян напразно. Старшите Братя на човечеството подлагат на изпитание всеки кандидат за служене чрез малките неща на всекидневния живот и гласуват доверие за по-висша сфера на дейност само на онзи, който винаги постъпва правилно дори и в несъществените на пръв поглед дреболии. Защото, как Те биха могли да разчитат в случай на крайна необходимост или криза на някого, който води всекидневните си дела немарливо и неразумно?

На шесто място като метод на служене можем да посочим **приспособимостта**. Тя предполага готовност за оттегляне в случай че на други, [348] по-квалифицирани работници, се възложи да запълнят заеманата от служителя ниша или обратно – способността му да се откаже от текущите си отговорности и да се посвети на по-важна работа, ако някой друг, по-неопитен изпълнител, е способен със същия успех да изпълнява дадените функции. За всички служители е необходимо мъдрото умение както да не се надценяват, така и да не се подценяват. Работата се извършва лошо, ако с нея се заеме недостатъчно квалифициран човек, но в същата степен е загуба на време и сила, ако опитни работници изпълняват задачи, в които тяхното майсторство не може да се прояви напълно и които дори по-неопитни мъже и жени са способни да извършат също толкова достойно. Затова се обръщам към всички вас, които служите – бъдете готови да посветите своя живот на невпечатляваща и привидно незначителна работа, защото това може да е вашата съдба и служенето ви на това място може да е най-подходящо; същевременно проявете готовност да се посветите и на много по-значима дейност, ако Учителят ви

призове към нея или ако обстоятелствата, а не вашите лични планове на служител, покажат, че времето за това е настъпило. Внимателно размислете над последното изречение.

3. Отношение към извършената работа.

Какво трябва да бъде то? Абсолютно безстрастие, пълно забравяне за себе си и пределно съсредоточаване върху следващата крачка напред. Съвършен служител е този, който с максимално старание изпълнява онова, което смята за воля на Учителя, както и работата за изпълнение на Божествения план. След като изпълни поръчаната му задача, той пристъпва към следващата, без да се тревожи за резултатите, защото знае, че по-мъдри очи от неговите виждат края от самото начало; че поглед, по-остър и любящ от неговия претегля резултатите от служенето му; че ум, по-дълбок от неговия оценява силата и дългосрочното въздействие на предизвиканата от него вибрация и я коригира в зависимост от мотива. Издигнал се над гордостта от постигнатите успехи и над пристъпите от излишна депресия [349] поради липсата на достижения, той винаги дава най-доброто от себе си, без да губи време в съзерцание на направеното, като веднага е готов да изпълни своя следващ дълг. Анализирането на предишните действия и фиксирането на ума върху старите постижения са характерни за инволюцията, а служителят се стреми да работи със законите на еволюцията. Това е важна особеност и трябва да се запомни. След като извърши възложената работа по най-добрия възможен за него начин, мъдрият служител не обръща внимание на оценките на своите събратя-служители, ако неговите ръководители (въплътени мъже и жени или самите Велики) са доволни или поне одобрително мълчат; за него няма значение, че резултатът може да не бъде точно какъвто го е очаквал, ако той е работил предано и според възможностите си; безразлични са му упреците и порицанията, ако неговият вътрешен “АЗ” остава спокоен и не го осъжда; не го спира неразбирането от страна на приятелите, роднините или децата; не го плаши загубата на предишната популярност и одобрение на околните, ако вътрешният му контакт с Тези, Които го водят и насочват, е запазен; не се поддава на измамното усещане, че сякаш работи в тъма, която скрива резултатите от труда му, ако неговата вътрешна светлина се усилва, а съвестта му запазва одобрително мълчание.

И така, нека обобщим:

- Мотивът може да се формулира така: **принасяне в жертва на личностния “АЗ” за благо на Единния “АЗ”.**
- Методът се състои преди всичко в: **мъдър контрол над личността и различаване в работата и във времето.**
- Отношението би трябвало да е следното: **пределно безстрастие и растяща любов към невидимото и реалното.**

Всичко това се постига чрез последователно и мъдро практикуване на окултната медитация. [350]

ТЕРМИНОЛОГИЧЕН РЕЧНИК

Забележка: Този речник няма за цел да даде изчерпателни определения за понятията. Той е само опит да се обяснят на английски език някои от използваните в книгата термини, така че читателят да схване дълбокия им смисъл. Повечето от дефинициите са заимствани от трудовете на Елена Блаватска: *“Теософски Речник”*, *“Тайната Доктрина”* и *“Гласът на Безмълвието”*.

Агни. Повелител на Огъня във Ведите. Най-старият и най-почитан от Боговете в Индия. Едно от трите велики божества – Агни, Вайу и Сурия, – но и всичките три заедно, защото той е тройният аспект на огъня, а огънят е същността на слънчевата система. Библията казва: “Нашият Бог е огън всепоглъщащ”. Това е символ и на менталния план, на който Агни е върховен господар.

Агничейтани. Група от огнени деви.

Адепт. Учител (или човешко същество) изминал еволюционния път и навлязъл в неговия заключителен етап – Пътя на Посвещението. Приемайки пет от Посвещенията, Той следователно е преминал в Петото, или Духовното Царство. Остават Му още две посвещения.

Ади. Пръв; първичен; атомичният план на слънчевата система; най-висшият от седемте плана.

Антакарана. Път, или мост, между висшия и нисшия ум, служещ като средство за връзка между тях; той се строи в менталната материя от самия стремящ се.

Атлантида. Континент, потънал в Атлантическия океан, според окултното учение и Платон. Атлантида беше обитавана от Четвъртата Коренна Раса, която сега наричаме Атлантска.

Атма. Универсален Дух; божествена Монада; Седмият Принцип в седмортната структура на човека (вж. схемата на стр. 10 – 11).

Атомичен подплан. Материята на слънчевата система е разделена (според окултистите) на седем плана, или състояния, най-високият от които е атомичният план. По подобен начин всеки от седемте плана е разделен на седем подплана, най-висшият от които е наричан атомичен подплан. Следователно, има 49 подплана и седем от тях са атомични.

Аура. Фина, невидима същност (или флуид), която се излъчва както от телата на хората и животните, така и от предметите. Това е

психична еманация на тялото и ума, която е електро-витална и електро-ментална.

Аурично яйце. Название, дадено на причинното тяло поради овалната му форма.

Ашрам. Център, в който Учителят събира учениците и стремящите се за лично обучение.

Бодхисатва. Този, чието съзнание е станало разум, или будхи. Той се нуждае само от още едно прераждане, за да стане съвършен буда. Така, както е употребено в тези писма, Бодхисатва е означение за поста, заеман сега от Повелителя Майтрейя, известен на Запад като Христос. Тази длъжност би трябвало да се разбира и превежда като Световен Учител. Бодхисатва е Главата на всички религии по света, Учителят на всички Учители и ангели.

Буда. Име, дадено на Гаутама. Роден в Индия около 621 г. пр. н. е., той става съвършен буда през 592 г. пр. н. е. Буда е онзи, който е “Просветлен” и е постигнал най-високата степен на познание, възможна за човека в тази слънчева система.

Будхи. Универсална Душа, или Разум. Това е духовната душа у човека (Шестият Принцип) и следователно е проводник за Атма, или Духа, който е Седмият Принцип.

Вивека. На санскрит означава “различаване”. Първата стъпка по пътя на окултизма... е различаването между реалното и нереалното, между субстанцията и явлението, между “АЗ”-а и “неАЗ”-а, между духа и материята.

Гуру. Духовен Учител. Учител по метафизични и етични доктрини.

Дева (или Ангел). Бог. На санскрит – сияйно божество. Девата е небесно същество – добро, лошо или неутрално. Девите се разделят на много групи и са наричани не само ангели и архангели, но и по-малки или по-големи строители.

Джива. Отделна единица съзнание.

Егоични групи. На третото подниво от петия (или менталния) план се намират причинните тела на индивидуалните човеци, Тези тела, които са изражение на Егото, или индивидуализираното себесъзнание, са събрани на групи в съответствие с лъча или качеството на конкретното Его.

Елементали. Духове на природните стихии; създания, включени в четирите царства, или елементи – Земя, Въздух, Огън и Вода. С изключение на малцина от по-висшите типове и техните ръководители, те по-скоро са сили на природата, отколкото етерни мъже и жени.

Етерно тяло. (Етерен двойник.) Според окултните учения, човешкото физическо тяло е съставено от две части – от плътно физическо и от етерно тяло. Плътното физическо тяло е изградено от материята на трите нисши поднива на физическия план, а етерното

тяло – от четирите висши, или етерни, поднива на същия този физически план.

Йерархия. Група от духовни същества на вътрешните планове от слънчевата система, които са разумни природни сили и контролират еволюционния процес. Те са групирани в 12 Йерархии. В нашата планетна схема – земната, съществува отражение на тази Йерархия, което окултистите са нарекли Окултна Йерархия. Тя е съставена от чохани, Адепти и посветени, които работят чрез своите ученици и така влияят върху световните процеси (вж. схемата на стр. 206 – 207).

Йога. а) Една от шестте школи в Индия, за която се твърди, че е основана от Патанджали, но която всъщност има много по-древен произход; **б)** Медитационна практика, разглеждана като път за постигане на духовно освобождение.

Кали-юга. “Юга” означава епоха или цикъл. Според индийската философия, нашата еволюция се разделя на четири юги, или цикли. Кали-юга е настоящата епоха; тя се превежда като “Черна епоха” и обхваща период от 432 000 години.

Карма. Физическо действие. Метафизически означава Закон за възмездие (въздаянието); Закон за причината и следствието, или етична причинна връзка. Има карма за заслуга и карма за вина. Това е силата, която управлява всички неща, разбира се като последица от морално действие или като морален ефект от действие, извършено за задоволяване на лично желание.

Кварта. Четворният нисш “Аз”, или човекът в трите свята. Има и други вариации на това деление, но за нашата цел е най-добре да изброим следните четири:

1. Нисш ум;
2. Емоционално, или камично тяло;
3. Прана, или Жизнен Принцип;
4. Етерно тяло, или висшата част от двуединното физическо тяло.

Коренна раса. Една от седемте човешки раси, които еволюират на планетата по време на великия цикъл на планетарно съществуване, наречен “световен период”. Арийската коренна раса, към която принадлежат индийците, европейците и съвременните американци, е петата; китайците и японците спадат към четвъртата раса.

Кумари. Седемте най-висши себесъзнаващи се същества в слънчевата система. Те се появяват чрез планетната схема точно както човешкото същество се проявява чрез физическото тяло. Наред с многото други имена, индийците ги наричат “родени от ума синове на Брама”. Кумарите са синтез на разум и мъдрост. Системният ред намира отражение и в планетната ни схема. Начело на нашата еволюция стои първият Кумара, подпомаган от шестте други Кумари (трима екзотерични и трима езотерични), Които са фокусни точки за

разпределение на силата на системните Кумари.

Кундалини. Сила на живота; една от силите на природата. Тя е центрирана в гръбнака и е известна само на онези, които практикуват йогистка концентрация.

Лемурия. Съвременен термин, използван за първи път от някои натуралисти и приспособен впоследствие от теософите за означаване на континента, който (според Тайната Доктрина на Изтока) е предхождал Атлантида и е бил дом на третата коренна раса.

Логос. Божество, проявяващо се чрез всяка нация и народ. Външно проявление (или следствие) на вечно скрита причина. Така, речта е Логос на мисълта, откъдето идва и уместният ѝ превод като “verbum” и “дума” в техния метафизичен смисъл. (Вж. Йоан, 1:1-3.)

Лъч. Един от седемте силови потока на Логоса; една от седемте велики светлини. Всеки от тях е въплъщение на велика космична същност. Седемте Лъча могат да бъдат систематизирани като три Лъча на Аспекта и четири Лъча на Атрибута, а именно:

Лъчи на Аспекта:

1. Лъч на Волята, или Могъществото.
2. Лъч на Любовта-Мъдрост.
3. Лъч на Активността, или Приспособимостта. Лъчи на Атрибута:
4. Лъч на Хармонията, Красотата, Изкуството, или Единството.
5. Лъч на Конкретното Знание, или Науката.
6. Лъч на Абстрактния идеализъм, или Предаността.
7. Лъч на Церемониалната Магия, или Закона.

Тези наименования са подбрани измежду многото други и въплъщават различните силови аспекти, с помощта на които Логосът постига проявление.

Майя. На Санскрит означава “Илюзия”. Принцип на формата, или ограничението. Резултат от проявлението. Използва се главно в преносен смисъл за обозначаване на създаваните от ума феномени, или обективни проявления.

Майяви Рупа. На Санскрит – “Илюзорна форма”. Тяло на проявление, което Адептът създава чрез волеви акт за използване в трите свята. То няма материална връзка с физическото тяло. Бидейки духовно и етерно, то минава безпрепятствено навсякъде. Изгражда се (чрез мощта на нисшия ум) от най-висш тип астрална материя.

Макрокосмос. Буквално: великата Вселена. Бог, проявен чрез Своето тяло – слънчевата система.

Манас, Манасен Принцип. Ум, ментална способност; това, което отличава човека от животното. Индивидуализиращ принцип; това, което позволява на човека да осъзнава, че съществува, чувства и знае. Някои школи го разделят на висш (абстрактен) и нисш (конкретен) ум.

Манвантара. Период на активност като противоположност на периода на пасивност, без да обозначава някаква конкретна продължителност на цикъла. Често се използва за изразяване на периода на планетарна активност с неговите седем раси.

Мантри, Мантрами. Стихове от Ведите. В екзотеричен смисъл мантрата (психичната способност или сила, която прави възможно усеждането и мисленето) е по-древната част на Ведите, чиято по-нова част е съставена от Брамините. В езотеричната фразеология мантрата е дума, която е станала плът, или е влязла в обективност чрез божествена магия. В резултат на ритмичното подреждане на думи и срички, нейното изговаряне поражда определени вибрации.

Ману. Представително име на велико Същество, което е Ръководител, първи прародител и Глава на човешкото семейство. Произлиза от санскритския корен “man” – мисля.

Махаманвантара. Велик интервал от време между две слънчеви системи. Този термин често се употребява по отношение на големите слънчеви цикли. Той предполага и период на универсална активност.

Махачохан. Глава на третия голям отдел в Йерархията. Това велико същество е Повелител на Цивилизацията, олицетворение на процъфтяващия принцип на познанието. То е въплъщение (върху планетата) на третия божествен принцип – аспекта на познанието с неговите пет сфери на активност.

Микрокосмос. Малка вселена, или човекът, проявяващ се чрез своето тяло – физическото тяло.

Монада. Единният. Троичният дух на неговия собствен план. В окултизма това често означава обединената триада – Атма, Будхи, Манас; Духовна воля, Интуиция и Висш ум, т. е. онази безсмъртна част от човека, която се преражда в нисшите царства, постепенно се развива до човешкото и оттам продължава към крайната цел.

Нирманакайя. Съвършени същества, които се отричат от Нирвана (най-висшето състояние на духовно блаженство) и избират живот на саможертва, ставайки членове на невидимото войнство, което закриля човечеството в кармичните граници.

Пети Принцип. Принцип на ума; онази човешка способност, която е израз на познавателния мислителен принцип и отличава човека от животното.

Планетарен Логос. Този термин обозначава седемте най-висши духа, съответстващи на седемте архангели в Християнството. Всички Те са минали през човешкия етап и сега се появяват чрез планетата и нейните еволюции, точно както човекът се проявява чрез своето физическо тяло. Най-висшият планетарен дух, който работи чрез даден глобус, всъщност е персоналният Бог на съответната планета.

Повелители на Пламъка. Една от великите Йерархии на духовни същества, които ръководят слънчевата система. Те са взели под контрол еволюцията на нашето човечество преди 18 милиона години, т. е. по средата на Лемурийската, или третата коренна раса.

Повелител на Цивилизацията. (Вж. Махачохан)

Посвещения. От латински корен, означаващ първите принципи на всяка наука. Процес на проникване в тайните на науката за “АЗ”-а и за единния “АЗ” във всички “АЗ”-ове. Пътят на Посвещението е заключителна фаза от човешката еволюция и се състои от пет етапа, наричани Пет Посвещения.

Постоянен атом. Петте атома, по един върху всеки от петте плана на човешката еволюция, заедно с менталната единица (намираща се на ментален план), които Монадата използва за целите на проявлението. Те формират устойчиви центрове и са относително постоянни. Около тях се изграждат различните обвивки, или тела. Те са буквално малки силови центрове.

Пракрити. Названието произлиза от функцията му на материална причина за първата еволюция на Вселената. Съставено е от два корена: “пра” – да проявя, и “крита” – да направя; обозначава причината за проявлението на Вселената.

Прана. Жизнен Принцип, дихание на Живота. Окултистите вярват в следното твърдение: “Ние гледаме на Живота като на единна форма на съществуване, проявяваща се в това, което зовем материя, и което (неправилно разделяйки го) наричаме Дух, Душа и Материя в човека. Материята е проводник за проявление на душата върху този план на съществуване, а душата от своя страна е средство за проявление на духа; така трите са синтезирани в Троица от Живота, който ги насища всичките”.

Предел. Минава по периферията на проявената слънчева система и бележи края на сферата на слънчевото влияние, разбирано езотерично и екзотерично. Граница на полето на активност на централната жизнена сила.

Причинно тяло. От гледна точка на физическия план, това не е тяло – нито субективно, нито обективно. Въпреки това, то е център на егоичното съзнание и е формирано чрез сливането на Будхи и Манас. То е относително постоянно, запазва се за дълъг цикъл от прераждания и се разпада едва след четвъртото посвещение, когато вече не съществува необходимост от по-нататъшно прераждане на човешкото същество.

Пуруша. Духовният “АЗ”. Въплътеният “АЗ”. Думата буквално означава “Обитателят в града”, т. е. в тялото. Произлиза от

санскритското “пура”, означаващо убежище или тяло, и от “уша” като производно на глагола “вас” – обитавам.

Раджа Йога. Система за развитие на психични и духовни сили и за сливане с висшия “АЗ”, или Егото. Включва упражняване, управление и концентриране на мисълта.

Раджа Повелител. “Раджа” означава крал или принц. Терминът се прилага към великите ангели или същности, които одушевяват седемте плана. Тези велики деви са съвкупност и контролиращ разум на плана.

Сенса, или Сензар. Таен жречески език, или “мистична реч” на посветените Адепти по целия свят. Това е универсален език с широко застъпен йероглифен шифър.

Триада. Духовният човек; изражението на Монадата. Това е зародишният дух, съдържащ божествените потенции, които ще се разгърнат в хода на еволюцията. Триадата формира индивидуализирания, отделния “АЗ”, или Его.

Уесак. Празник, провеждан в Хималаите по време на майското пълнолуние. Твърди се, че на това празненство, където присъстват всички членове на Йерархията, Буда подновява краткотрайния контакт Си с работата на нашата планета.

Фохат. Космично електричество; първична светлина; вечна електрична енергия; универсална движеща жизнена сила; непрестанно разрушаваща и твореща мощ; синтез на многото форми на електричните феномени.

Чохан. Повелител, Учител, Глава. В тази книга така са наричани напредналите Адепти, които са приели шесто посвещение.

Шамбала. Град на Боговете, който е на Запад за едни нации, на Изток за други, и на Север или Юг за трети и четвърти. Това е свещен остров в пустинята Гоби; дом на мистицизма и на Тайната Доктрина.

Школата на Арканите (Arcane School) предоставя обучение за последователите в новата епоха.

*Принципите на Неостаряващата Мъдрост са представени чрез
езотерична медитация, обучение и служене като начин на живот.*

CONTACT US

Please direct any inquiries to your local Headquarters. This will vary depending on where you live and your language.

English and Spanish in the Americas and the Far East

866 United Nations Plaza
Suite 482
New York NY 10017
USA

Tel: +1 (212) 292-0707

Fax: +1 (212) 292-0808

e-mail: newyork@lucistrust.org

[ON LINE CONTACT FORM](#)

English and Greek in the Commonwealth, Africa, and Europe

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK

Tel: +44 (0)20 7839 4512

e-mail: lucis@londonlucistrust.org

Company Reg: Lucis Trust GB 305704 - Lucis Press GB 00338727

Charity Reg: Lucis Trust GB 216041

[ON LINE CONTACT FORM](#)

French, Italian, Spanish, German, Russian and Dutch

Rue du Stand 40
1204 Geneva
Switzerland

Tel: +41 (22) 734-1252

e-mail: geneva@lucistrust.org

[ON LINE CONTACT FORM](#)